III.

(Pripremni akti)

VIJEĆE

STAJALIŠTE VIJEĆA (EU) BR. 4/2016 U PRVOM ČITANJU

s ciljem donošenja Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o prenosivim bolestima životinja te o izmjeni i stavljanju izvan snage određenih akata u području zdravlja životinja („Zakon o zdravlju životinja")

(Tekst značajan za EGP)

Usvojeno od strane Vijeća 14. prosinca 2015.

(2016/C 086/01)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2., članak 114. i članak 168. stavak 4. točku (b),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ([2]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([3]),

budući da:

(1) Utjecaj prenosivih bolesti životinja i mjera potrebnih za suzbijanje tih bolesti može biti poguban za pojedinačne životinje, populacije životinja, držatelje životinja i gospodarstvo.

(2) Nedavna iskustva pokazala su da prenosive bolesti životinja mogu također imati znatan utjecaj na javno zdravlje i sigurnost hrane.

(3) Osim toga, moguće je uočiti interaktivne štetne učinke u pogledu bioraznolikosti, klimatskih promjena i drugih okolišnih aspekata. Klimatske promjene mogu utjecati na pojavu novih bolesti, prevalenciju postojećih bolesti i zemljopisnu rasprostranjenost uzročnika bolesti i prijenosnika, uključujući one koji imaju utjecaj na divlje vrste.

(4) Kako bi se osigurali visoki standardi zdravlja životinja i javnog zdravlja u Uniji te racionalan razvoj sektorâ poljoprivrede i akvakulture te kako bi se povećala produktivnost, potrebno je utvrditi pravila o zdravlju životinja na razini Unije. Ta su pravila, između ostalog, potrebna kako bi doprinijela dovršetku unutarnjeg tržišta te kako bi se izbjeglo širenje zaraznih bolesti. Ta bi pravila trebala usto osigurati, u najvećoj mjeri, zadržavanje postojećeg zdravstvenog statusa životinja u Uniji i pružanje potpore daljnjem poboljšanju tog statusa.

(5) Postojeće zakonodavstvo Unije o zdravlju životinja sastoji se od niza međusobno povezanih temeljnih akata kojima se utvrđuju pravila o zdravlju životinja koja se primjenjuju na trgovinu unutar Unije, ulazak životinja i proizvoda u Uniju, iskorjenjivanje bolesti, veterinarske kontrole, obavješćivanje o bolestima i financijsku potporu u vezi s različitim životinjskim vrstama; međutim, nedostaje sveobuhvatni pravni okvir koji bi utvrdio ujednačena načela u cijelom sektoru.

([1]) SL C …
([2]) SL C …
([3]) Stajalište Europskog parlamenta od 15. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 14. prosinca 2015.

(6) Financijska pravila koja se odnose na potporu ciljevima povezanima sa zdravljem životinja predviđena su u Uredbi (EU) br. 652/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) i nisu dio ove Uredbe. Nadalje, pravila koja se odnose na službene kontrole mjera za zdravlje životinja predviđena u Uredbi (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) i u direktivama Vijeća 89/662/EEZ ([3]), 90/425/EEZ ([4]), 91/496/EEZ ([5]) i 97/78/EZ ([6]) trebalo bi primjenjivati za uređenje službenih kontrola u području zdravlja životinja.

(7) Ova Uredba ne sadrži odredbe kojima se uređuje dobrobit životinja. Međutim, zdravlje i dobrobit životinja međusobno su povezani: boljim zdravljem životinja promiče se bolja dobrobit životinja i obrnuto. Pri provedbi mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti u skladu s ovom Uredbom, trebalo bi uzeti u obzir njihov učinak na dobrobit životinja kako se tumači u skladu s člankom 13. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se dotične životinje poštedjelo od svake boli, nelagode ili patnje koje se mogu izbjeći. Zakonodavstvo o dobrobiti životinja, kao što su uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2005 ([7]) i (EZ) br. 1099/2009 ([8]) svakako bi se trebalo nastaviti primjenjivati i trebalo bi ga pravilno provoditi. Pravila utvrđena ovom Uredbom ne bi smjela udvostručavati pravila utvrđena u tom zakonodavstvu niti se preklapati s njima.

(8) Komunikacija Komisije od 19. rujna 2007. o novoj Strategiji Unije za zdravlje životinja (2007. – 2013.) prema kojoj je „bolje spriječiti nego liječiti" cilja na promicanje zdravlja životinja stavljanjem većeg naglaska na mjere sprečavanja, nadziranje bolesti, suzbijanje bolesti i istraživanje kako bi se smanjila pojava bolesti životinja te umanjio utjecaj epidemija kada se one dogode. Njome se predlaže usvajanje jedinstvenog i pojednostavljenog regulatornog okvira za zdravlje životinja kojim se želi postići konvergencija s međunarodnim standardima i istodobno osigurava čvrsto opredjeljenje za visoke standarde zdravlja životinja.

(9) Cilj ove Uredbe jest provedba obveza i vizija iz te Strategije za zdravlje životinja, uključujući načelo „jednog zdravlja", te konsolidiranje pravnog okvira za zajedničku politiku Unije o zdravlju životinja kroz jedinstven, pojednostavljen i fleksibilan regulatorni okvir za zdravlje životinja.

(10) Životinje mogu patiti od širokog raspona zaraznih ili nezaraznih bolesti. Mnoge bolesti moguće je liječiti ili one utječu samo na pojedinačnu životinju ili se ne šire na druge životinje ni na ljude. S druge strane, prenosive bolesti mogu imati širi utjecaj na zdravlje životinja ili javno zdravlje s učincima koji se osjećaju na razini populacije. Pravila o zdravlju životinja koja se utvrđuju ovom Uredbom trebala bi biti ograničena samo na potonje bolesti.

(11) Prilikom utvrđivanja tih pravila o zdravlju životinja važno je uzeti u obzir veze između zdravlja životinja i javnog zdravlja, okoliša, sigurnosti hrane i hrane za životinje, dobrobiti životinja, sigurnosti hrane i hrane za životinje, gospodarskih, društvenih i kulturnih aspekata.

([1]) Uredba (EU) br. 652/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o utvrđivanju odredaba za upravljanje rashodima koji se odnose na prehrambeni lanac, zdravlje i dobrobit životinja te na biljno zdravstvo i biljni reprodukcijski materijal, o izmjeni direktiva Vijeća 98/56/EZ, 2000/29/EZ i 2008/90/EZ, uredbi (EZ) br. 178/2002, (EZ) br. 882/2004 i (EZ) br. 396/2005 Europskog parlamenta i Vijeća, Direktive 2009/128/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage odluka Vijeća 66/399/EEZ, 76/894/EEZ i 2009/470/EZ (SL L 189, 27.6.2014., str. 1.).

([2]) Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, 30.4.2004., str. 1.).

([3]) Direktiva Vijeća 89/662/EEZ od 11. prosinca 1989. o veterinarskim pregledima u trgovini unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta (SL L 395, 30.12.1989., str. 13.).

([4]) Direktiva Vijeća 90/425/EEZ od 26. lipnja 1990. o veterinarskim i zootehničkim pregledima koji se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta (SL L 224, 18.8.1990., str. 29.).

([5]) Direktiva Vijeća 91/496/EEZ od 15. srpnja 1991. o utvrđivanju načela o organizaciji veterinarskih pregleda životinja koje se unose u Zajednicu iz trećih zemalja i o izmjeni direktiva 89/662/EEZ, 90/425/EEZ i 90/675/EEZ (SL L 268, 24.9.1991., str. 56.).

([6]) Direktiva Vijeća 97/78/EZ od 18. prosinca 1997. o utvrđivanju načela organizacije veterinarskih pregleda proizvoda koji ulaze u Zajednicu iz trećih zemalja (SL L 24, 30.1.1998., str. 9.).

([7]) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5.1.2005., str. 1.).

([8]) Uredba Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18.11.2009., str. 1.).

(12) Sporazumom o sanitarnim i fitosanitarnim mjerama (SFM), kojemu je Unija stranka, uređuje se uporaba mjera potrebnih za zaštitu života ili zdravlja ljudi, životinja ili biljaka tako da one ne dovode do samovoljne ili neopravdane diskriminacije među članicama Svjetske trgovinske organizacije (WTO). Ako postoje međunarodne norme, one se trebaju upotrebljavati kao temelj za mjere Unije. Međutim, stranke Sporazuma SFM imaju pravo postaviti vlastite odgovarajuće norme pod uvjetom da se te norme temelje na znanstvenim dokazima.

(13) U pogledu zdravlja životinja, u Sporazumu SFM upućuje se na norme Svjetske organizacije za zdravlje životinja (OIE) u pogledu uvjeta zdravlja životinja za međunarodnu trgovinu. Kako bi se smanjio rizik trgovinskih poremećaja, mjere Unije o zdravlju životinja trebale bi težiti prikladnoj razini konvergencije s normama OIE-a.

(14) U određenim uvjetima kada postoji znatan rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje, ali i dalje postoji znanstvena nesigurnost, člankom 5. stavkom 7. Sporazuma SFM koji je za Uniju protumačen u Komunikaciji Komisije od 2. veljače 2000. o načelu opreznosti dopušta se članicama tog sporazuma usvajanje privremenih mjera na temelju dostupnih odgovarajućih informacija. U takvim uvjetima dotična članica mora pribaviti dodatne informacije potrebne za objektivniju procjenu rizika, te u skladu s njima u razumnom roku preispitati mjeru.

(15) Procjena rizika na temelju koje se poduzimaju mjere u skladu s ovom Uredbom trebala bi se temeljiti na dostupnim znanstvenim dokazima te bi se trebala obavljati na neovisan, objektivan i transparentan način. Također bi trebalo uzeti u obzir mišljenja Europske agencije za sigurnost hrane (EFSA) osnovane člankom 22. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

(16) Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) utvrđuju se pravila o zdravlju životinja i javnom zdravlju za određene nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode kako bi se spriječio i na najmanju mjeru sveo rizik za javno zdravlje i zdravlje životinja od tih proizvoda, a posebno kako bi se zaštitila sigurnost lanca hrane i hrane za životinje. Kako bi se izbjeglo preklapanje zakonodavstva Unije, ova Uredba bi se stoga trebala primjenjivati samo na nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode kada Uredbom (EZ) br. 1069/2009 nisu utvrđena posebna pravila te kada se radi o riziku po zdravlje životinja. Na primjer, Uredbom (EZ) br. 1069/2009 nije uređeno postupanje s nusproizvodima životinjskog podrijetla i od njih dobivenim proizvodima u kontekstu mjera za suzbijanje bolesti te su stoga ta pitanja obuhvaćena ovom Uredbom.

(17) Osim toga, posebna pravila o prenosivim bolestima životinja, uključujući one prenosive na ljude („zoonoze”) već su utvrđena Uredbom (EZ) br. 999/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), Direktivom 2003/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) te Uredbom (EZ) br. 2160/2003 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]), a posebna pravila o zaraznim bolestima kod ljudi utvrđena su u Odlukom br. 1082/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([6]). Ti bi akti trebali ostati na snazi nakon donošenja ove Uredbe. U skladu s tim, kako bi se izbjeglo preklapanje zakonodavstva Unije, ova Uredba trebala bi se odnositi na zoonoze samo u mjeri u kojoj posebna pravila već nisu utvrđena u drugim aktima Unije. Nadalje, ova Uredba primjenjuje se ne dovodeći u pitanje pravila predviđena u drugim zakonodavnim aktima Unije, na primjer u područjima veterinarstva i dobrobiti životinja.

([1]) Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

([2]) Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).

([3]) Uredba (EZ) br. 999/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o utvrđivanju pravila za sprečavanje, kontrolu i iskorjenjivanje određenih transmisivnih spongiformnih encefalopatija (SL L 147, 31.5.2001., str. 1.).

([4]) Direktiva 2003/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o praćenju zoonoza i uzročnika zoonoza, o izmjeni Odluke Vijeća 90/424/EEZ i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/117/EEZ (SL L 325, 12.12.2003., str. 31.).

([5]) Uredba (EZ) br. 2160/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o kontroli salmonele i drugih određenih uzročnika zoonoza koji se prenose hranom (SL L 325, 12.12.2003., str. 1.).

([6]) Odluka br. 1082/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o ozbiljnim prekograničnim prijetnjama zdravlju i o stavljanju izvan snage Odluke br. 2119/98/EZ (SL L 293, 5.11.2013., str. 1.).

(18) Bolesti koje se pojavljuju kod životinja koje drže ljudi mogu imati ozbiljne utjecaje na sektor poljoprivrede i akvakulture, na javno zdravlje, na okoliš i na bioraznolikost. Međutim, budući da takve životinje drže ljudi, mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti lakše je primijeniti na njih nego na divlje životinje.

(19) Ipak, bolesti koje pogađaju populacije divljih životinja mogu imati štetan učinak na sektor poljoprivrede i akvakulture, na javno zdravlje, okoliš i bioraznolikost. Stoga je prikladno da bi područje primjene ove Uredbe u takvim slučajevima trebalo obuhvaćati divlje životinje, kao potencijalne žrtve tih bolesti i kao njihove prijenosnike. Za potrebe ove Uredbe, pojam „divlje životinje" obuhvaća sve životinje koje ne drže ljudi, uključujući životinje lutalice i divlje životinje, čak i u slučaju da pripadaju vrstama koje su inače pripitomljene.

(20) Bolesti životinja ne prenose se samo izravnim kontaktom između životinja ili između životinja i ljudi. Također se dalje prenose putem sustava za vodu i zrak, prijenosnika kao što su insekti ili putem sjemena, jajnih stanica ili zametaka koji se upotrebljavaju u umjetnoj oplodnji, doniranja jajnih stanica ili prijenosa zametaka. Agensi bolesti mogu se također nalaziti u hrani i drugim proizvodima životinjskog podrijetla, poput kože, krzna, perja, rogova, i bilo kojem drugom materijalu dobivenom od tijela životinje. Nadalje, razni drugi predmeti poput vozila za prijevoz, opreme, stočne hrane te sijena i slame mogu raspršivati agense bolesti. Stoga učinkovita pravila o zdravlju životinja moraju obuhvaćati sve putove zaraze i uključene materijale.

(21) Bolesti životinja mogu imati štetne učinke na raspodjelu životinjskih vrsta u divljini te tako utjecati na bioraznolikost. Mikroorganizmi koji uzrokuju takve bolesti životinja mogu se stoga smatrati invazivnim stranim vrstama u okviru Konvencije Ujedinjenih naroda o biološkoj raznolikosti. Mjerama predviđenima u ovoj Uredbi također se uzima u obzir bioraznolikost te bi stoga ova Uredba trebala obuhvaćati životinjske vrste i uzročnike bolesti, uključujući one definirane kao invazivne životinjske vrste koje imaju ulogu u prenošenju ili su pogođene bolestima iz ove Uredbe.

(22) Zakonodavstvo Unije doneseno prije ove Uredbe utvrđuje zasebna pravila o zdravlju životinja za kopnene i akvatične životinje. Direktivom Vijeća 2006/88/EZ ([1]) utvrđuju se posebna pravila za akvatične životinje. Ipak, u većini slučajeva glavna načela dobrog upravljanja zdravljem životinja i dobrog uzgoja životinja mogu se primijeniti na obje skupine životinjskih vrsta. U skladu s tim, ova Uredba trebala bi obuhvatiti i kopnene i akvatične životinje te uskladiti ta pravila o zdravlju životinja kada je to primjenjivo. Međutim, u određenim aspektima, posebno u odnosu na upis u registar i odobravanje objekata, sljedivost i premještanje životinja u Uniji, ova Uredba drži se pristupa usvojenog u prošlosti, a to je utvrđivanje različitih pravila o zdravlju životinja za kopnene i akvatične životinje zbog njihovih različitih okoliša te stoga različitih zahtjeva za zaštitu zdravlja.

(23) Zakonodavstvom Unije donesenim prije ove Uredbe, a posebno Direktivom Vijeća 92/65/EEZ ([2]) također se utvrđuju osnovna pravila o zdravlju životinja za druge životinjske vrste koje nisu uređene u drugim aktima Unije, kao što su reptili, vodozemci, morski sisavci te druge životinje koje nisu akvatične ili kopnene kako je definirano u ovoj Uredbi. Obično te vrste ne predstavljaju znatan zdravstveni rizik za ljude ili druge životinje i stoga se primjenjuju samo neka pravila o zdravlju životinja, ako ih uopće ima. Kako bi se izbjegli nepotrebno administrativno opterećenje i troškovi, ova Uredba trebala bi slijediti prethodno usvojeni pristup osiguravanja pravnog okvira koji omogućuje utvrđivanje detaljnih pravila o zdravlju životinja za premještanje tih životinja i njihovih proizvoda ako uključeni rizici to zahtijevaju.

(24) Ljudi često drže određene životinje kao kućne ljubimce u svojim kućanstvima da im prave društvo. Držanje takvih kućnih ljubimaca u isključivo osobne svrhe, uključujući ukrasne akvatične životinje u kućanstvima, bilo u zatvorenom ili otvorenom prostoru, u pravilu predstavlja niži zdravstveni rizik u usporedbi s drugim načinima držanja ili premještanja životinja u većem opsegu, poput onih čestih u poljoprivredi, akvakulturi, skloništima za životinje i općenitijem prijevozu životinja. Stoga nije primjereno da se opći zahtjevi za upise u registar, vođenje

([1]) Direktiva Vijeća 2006/88/EZ od 24. listopada 2006. o zahtjevima zdravlja životinja koji se primjenjuju na životinje akvakulture i njihove proizvode te o sprečavanju i kontroli određenih bolesti akvatičnih životinja (SL L 328, 24.11.2006., str. 14.).

([2]) Direktiva Vijeća 92/65/EEZ od 13. srpnja 1992. o utvrđivanju uvjeta zdravlja životinja kojima se uređuje trgovina i uvoz u Zajednicu životinja, sjemena, jajnih stanica i zametaka koji ne podliježu uvjetima zdravlja životinja utvrđenima u određenim propisima Zajednice iz Priloga A dijela I. Direktive 90/425/EEZ (SL L 268, 14.9.1992., str. 54.).

evidencije i premještanja u Uniji primjenjuju na te kućne ljubimce, budući da bi to predstavljalo neopravdano administrativno opterećenje i trošak. Zahtjevi upisa u registar i vođenja evidencije stoga se ne bi trebali primjenjivati na držatelje kućnih ljubimaca. Osim toga, trebalo bi primijeniti posebna pravila za nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca u Uniji.

(25) Neke definirane skupine životinja za koje u ovoj Uredbi postoje posebna pravila o zdravlju životinja moraju biti navedene u prilogu kao vrste zbog raznolike prirode dotične skupine. Slučaj je to skupine sisavaca s papcima i kopitima koji su razvrstani kao kopitari i papkari. U budućnosti bi moglo biti potrebno izmijeniti popis takvih životinja zbog izmijenjene taksonomije. Stoga, kako bi se uzele u obzir takve izmjene, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji u vezi s popisom kopitara i papkara iz Priloga III. ovoj Uredbi.

(26) Nije potrebno sprečavati i suzbijati sve prenosive bolesti životinja putem regulatornih mjera, na primjer, ako je bolest previše raširena, ako nisu dostupni dijagnostički alati ili ako privatni sektor može poduzeti mjere da samostalno suzbija bolest. Regulatorne mjere za sprečavanje i suzbijanje prenosivih bolesti životinja mogle bi imati znatne gospodarske posljedice za relevantne sektore i mogle bi poremetiti trgovinu. Stoga je nužno primjenjivati te mjere samo onda kada su one proporcionalne i potrebne, na primjer kada bolest predstavlja, ili se sumnja da predstavlja, znatan rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje.

(27) Nadalje, mjere sprečavanja i suzbijanja za svaku prenosivu bolest životinja trebale bi biti „prilagođene” kako bi se u obzir uzeo njezin jedinstveni epidemiološki profil, njezine posljedice te njezina raspodjela unutar Unije. Pravila sprečavanja i suzbijanja koja se primjenjuju na svaku od njih stoga bi trebala biti specifična za svaku bolest.

(28) Za prenosive bolesti životinja bolesno stanje obično je povezano s kliničkom ili patološkom manifestacijom infekcije. Međutim, za potrebe ove Uredbe, čiji je cilj suzbiti širenje i iskorijeniti određene prenosive bolesti životinja, definicija bolesti trebala bi biti šira kako bi se uključili drugi nositelji uzročnika bolesti.

(29) Neke prenosive bolesti životinja ne prenose se lako na druge životinje ni na ljude te stoga ne uzrokuju znatniju štetu za gospodarstvo ili bioraznolikost. Stoga one ne predstavljaju ozbiljnu prijetnju zdravlju životinja ili javnom zdravlju u Uniji te mogu biti riješene putem nacionalnih pravila.

(30) Za prenosive bolesti životinja koje ne podliježu mjerama utvrđenima na razini Unije, ali koje su od gospodarske važnosti za privatni sektor na lokalnoj razini, potonji bi, uz pomoć nadležnih tijela država članica, trebao poduzeti mjere za sprečavanje ili suzbijanje tih bolesti, na primjer putem samoregulatornih mjera ili razvojem kodeksa prakse.

(31) Za razliku od prenosivih bolesti životinja koje su opisane u uvodnim izjavama 29. i 30., lako prenosive bolesti životinja mogu se lako širiti preko granica te, ako su ujedno i zoonoze, također mogu imati utjecaj na javno zdravlje i sigurnost hrane. Stoga bi lako prenosive bolesti životinja i zoonoze trebale biti obuhvaćene ovom Uredbom.

(32) Antimikrobna rezistencija, tumačena kao sposobnost mikroorganizama da prežive ili rastu u prisutnosti određene koncentracije antimikrobnog sredstva koja je obično dovoljna da inhibira ili ubije mikroorganizme te vrste, sve je veća. Akcija br. 5 koju se zagovara u Komunikaciji Komisije Europskom parlamentu i Vijeću naslovljenoj „Akcijski plan protiv povećane prijetnje od antimikrobne rezistencije” ističe preventivnu ulogu ove Uredbe i u skladu s tim očekivano smanjenje korištenja antibiotika u životinja. Ta rezistencija mikroorganizama na antimikrobna sredstva na koja su prije reagirali komplicira liječenje zaraznih bolesti ljudi i životinja i stoga može opasna za zdravlje ljudi ili životinja. Zato bi se mikroorganizmi koji su razvili otpornost na antimikrobna sredstva trebali tretirati kao zarazne bolesti te bi stoga trebali biti uključeni u područje primjene ove Uredbe. Na taj način moći će se poduzeti radnje za suzbijanje organizama otpornih na antimikrobne lijekove ako je to primjereno i potrebno.

(33) Mogu se pojaviti nove opasnosti povezane s određenim bolestima ili vrstama, posebno zbog promjena u trgovinskim tokovima, okolišu, klimi, uzgoju životinja te poljoprivrednim tradicijama, ali i zbog društvenih promjena. Znanstveni napredak može također dovesti do novih znanja i povećane svijesti o postojećim bolestima. Nadalje, bolesti i vrste koje su danas važne mogu biti marginalizirane u budućnosti. Stoga bi područje primjene ove Uredbe trebalo biti široko te bi utvrđena pravila trebala biti usredotočena na bolesti od velikog javnog značaja. Uz

pomoć Europske komisije, OIE je izradio studiju pod nazivom „Popisivanje i kategorizacija prioritetnih bolesti životinja, između ostalog onih koje su prenosive na ljude”, kao i alat za takvu praksu čiji je cilj razvoj sustava za utvrđivanje prioriteta i kategorizaciju bolesti. Taj alat primjer je sustavnog pristupa prikupljanju i procjeni informacija o bolestima životinja.

(34) Potrebno je uspostaviti usklađeni popis prenosivih bolesti životinja („bolesti s popisa”) koje ugrožavaju zdravlje životinja ili javno zdravlje u Uniji, bilo u cijeloj Uniji ili samo u njezinim dijelovima. Pet bolesti koje su već utvrđene u ovoj Uredbi trebalo bi dopuniti popisom bolesti određenih u prilogu. Komisija bi trebala preispitati i izmijeniti taj prilog u skladu s nizom kriterija. Stoga bi ovlast za donošenje akata o izmjeni priloga trebalo delegirati Komisiji u skladu s člankom 290. UFEU-a.

(35) U budućnosti se mogu pojaviti bolesti koje potencijalno mogu predstavljati znatne rizike za zdravlje životinja ili javno zdravlje te utjecati na zdravlje, gospodarstvo ili okoliš. Provedbene ovlasti za utvrđivanje mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti u pogledu takvih emergentnih bolesti trebalo bi dodijeliti Komisiji kako bi donijela odgovarajuće mjere za rješavanje mogućih negativnih posljedica tih bolesti čak i ako one nisu u potpunosti procijenjene s obzirom na njihovo moguće uvrštavanje na popis. Takve mjere ne dovode u pitanje hitne mjere i mogle bi se nastaviti primjenjivati na emergentne bolesti dok se očekuje odluka o njihovu uvrštenju na popis.

(36) Bolesti s popisa zahtijevat će različite upravljačke pristupe. Neke izrazito zarazne bolesti koje trenutačno nisu prisutne u Uniji zahtijevaju stroge mjere za njihovo hitno iskorjenjivanje čim se pojave. Ako se takve bolesti hitno ne iskorijeni te ako one postanu endemske, bit će potreban obvezan dugoročan program iskorjenjivanja. Za druge bolesti koje su možda već prisutne u dijelovima Unije, potrebno je obvezno ili neobvezno iskorjenjivanje. U tim slučajevima primjereno je uvesti ograničenja premještanja životinja i proizvoda, kao što su zabrana premještanja u pogođena područja i iz njih ili naprosto testirati dotične životinje ili proizvode prije otpremanja. U drugim slučajevima može biti prikladno provesti samo program nadzora rasprostranjenosti dotične bolesti, bez poduzimanja daljnjih mjera.

(37) Trebalo bi utvrditi kriterije kako bi se osiguralo da se u obzir uzmu svi relevantni aspekti pri utvrđivanju prenosivih bolesti životinja koje bi trebalo uključiti na popis za potrebe ove Uredbe.

(38) Pravila utvrđena u ovoj Uredbi za sprečavanje i suzbijanje određene prenosive bolesti životinja trebala bi se primjenjivati na životinjske vrste koje mogu prenositi dotičnu bolest time što su prijemljive na nju ili djeluju kao prijenosnik. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Uredbe, potrebno je uspostaviti usklađeni popis vrsta na koje se na razini Unije trebaju primjenjivati mjere za određene bolesti s popisa („vrste s popisa”) te bi stoga Komisiji trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje tog popisa.

(39) Postupak kategorizacije trebao bi se temeljiti na unaprijed određenim kriterijima kao što je profil bolesti s popisa koja je u pitanju, razina njezina utjecaja na zdravlje životinja i javno zdravlje, dobrobit životinja i gospodarstvo Unije, riziku njezina širenja te dostupnosti mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti u odnosu na tu bolest s popisa. Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje na koje se bolesti s popisa primjenjuju koja pravila.

(40) Takva bi se pravila trebala primjenjivati na bolesti s popisa koje se obično ne javljaju u Uniji i za koje je potrebno poduzeti hitne mjere iskorjenjivanja čim su otkrivene, kao primjerice za klasičnu svinjsku kugu, na bolesti s popisa koje je potrebno kontrolirati u svim državama članicama s ciljem njihova iskorjenjivanja u cijeloj Uniji, što bi moglo uključivati bolesti poput bruceloze, na bolesti s popisa koje su relevantne za neke države članice i za koje su potrebne mjere kako bi se spriječilo njihovo širenje na dijelove Unije u kojima ih službeno nema ili u kojima postoje programi iskorjenjivanja te bolesti s popisa, što bi moglo uključivati bolesti kao što je zarazni rinotraheitis goveda, na bolesti s popisa za koje su potrebne mjere kako bi se spriječilo njihovo širenje zbog njihova ulaska u Uniju ili premještanja među državama članicama, što bi moglo uključivati bolesti poput infekciozne anemije kopitara, i na bolesti s popisa koje je unutar Unije potrebno nadzirati, što bi moglo uključivati bolesti poput bedrenice.

(41) Profil određene bolesti može se promijeniti, a mogu se promijeniti i rizici povezani s tom bolešću i drugim okolnostima. U tim slučajevima provedbene ovlasti dodijeljene Komisiji trebale bi također obuhvaćati ovlast za izmjenu kategorije u koju spada određena bolest s popisa te stoga i mjera kojima podliježe.

(42) Subjekti koji rade sa životinjama u najboljem su položaju da prate i osiguravaju zdravlje životinja i proizvoda za koje su odgovorni. Oni bi stoga trebali biti primarno odgovorni za provođenje mjera za sprečavanje i suzbijanje širenja bolesti među životinjama i praćenje proizvoda za koje su odgovorni.

(43) Biosigurnost jedan je od ključnih alata za prevenciju na raspolaganju subjektima i drugima koji rade sa životinjama kako bi se spriječilo unošenje, razvijanje i širenje prenosivih bolesti životinja u, iz i među populacijom životinja. Uloga biosigurnosti također je priznata u procjeni učinka za donošenje ove Uredbe te se posebno procjenjuju mogući utjecaji. Donesene biosigurnosne mjere trebale bi biti dovoljno fleksibilne, odgovarati načinu proizvodnje i vrstama ili kategorijama životinja na koje se odnose i uzimati u obzir lokalne okolnosti i tehnički razvoj. Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje minimalnih zahtjeva potrebnih za ujednačenu primjenu biosigurnosnih mjera u državama članicama. Međutim, uvijek bi trebalo ostati u ovlasti subjekata, država članica ili Komisije da promiču sprečavanje prenosivih bolesti uvođenjem viših biosigurnosnih standarda razvijanjem vlastitih smjernica o najboljoj praksi. Iako za biosigurnost može biti potrebno početno ulaganje, smanjenje bolesti životinja koje iz toga proizlazi trebalo bi biti pozitivan poticaj za subjekte.

(44) Biocidni proizvodi, poput dezinfekcijskih sredstava za veterinarsku higijenu ili područja za hranu i hranu za životinje, insekticidi, repelenti ili rodenticidi imaju važnu ulogu u strategijama biosigurnosti, i na razini poljoprivrednih gospodarstava i tijekom prijevoza životinja. Stoga bi ih trebalo smatrati sastavnim dijelom biosigurnosti.

(45) Znanje o zdravlju životinja, uključujući simptome bolesti, posljedice bolesti i moguće načine sprečavanja uključujući biosigurnost, liječenje i kontrolu, preduvjet je za učinkovito upravljanje zdravljem životinja i ključno za osiguranje ranog otkrivanja bolesti životinja. Gospodarski subjekti i stručnjaci za životinje stoga bi trebali, prema potrebi, steći ta znanja. To se znanje može steći različitim sredstvima, na primjer putem formalnog obrazovanja, ali također i putem savjetodavnog sustava za poljoprivrednike koji postoji u poljoprivrednom sektoru ili putem neformalnog osposobljavanja kojem vrijedan doprinos mogu dati nacionalne i Unijine organizacije poljoprivrednika i druge organizacije.

(46) Veterinari i stručnjaci za zdravlje akvatičnih životinja imaju ključnu ulogu u svim aspektima upravljanja zdravljem životinja te bi ovom Uredbom trebalo utvrditi opća pravila o njihovoj ulozi i odgovornostima.

(47) Veterinari imaju obrazovanje i profesionalne kvalifikacije koje potvrđuju da su stekli znanje, vještine i stručnost potrebne da, između ostalog, dijagnosticiraju bolesti i liječe životinje. Osim toga, u nekim državama članicama zbog povijesnih razloga ili zbog nedostatka veterinara koji se bave bolestima akvatičnih životinja, postoji specijalizirana profesija pod nazivom „stručnjaci za zdravlje akvatičnih životinja”. Ti stručnjaci tradicionalno nisu veterinari već se bave medicinom akvatičnih životinja. Stoga bi se u ovoj Uredbi trebala poštovati odluka onih država članica koje prepoznaju tu profesiju. U tim slučajevima, stručnjaci za zdravlje akvatičnih životinja trebali bi za svoje područje rada imati iste odgovornosti i obveze kao veterinari. Ovaj je pristup u skladu s Kodeksom o zdravlju akvatičnih životinja OIE-a.

(48) Države članice, a posebno njihova nadležna tijela odgovorna za zdravlje životinja su među ključnim akterima u sprečavanju i suzbijanju prenosivih bolesti životinja. Tijelo nadležno za zdravlje životinja igra važnu ulogu u odnosu na nadzor, iskorjenjivanje, mjere za suzbijanje bolesti, krizno planiranje i povećanje svijesti o bolestima, u odnosu na olakšavanje premještanja životinja te u međunarodnoj trgovini izdavanjem certifikata o zdravlju životinja. Kako bi mogle izvršavati svoje dužnosti u skladu s ovom Uredbom, države članice ovise o pristupu adekvatnim financijskim i infrastrukturnim i ljudskim resursima širom svojih državnih područja, uključujući laboratorije te znanstveno i drugo relevantno znanje i vještine.

(49) Zbog ograničenih resursa, nadležna tijela ne mogu uvijek obavljati sve aktivnosti za čije su izvršavanje zadužena u skladu s ovom Uredbom. Stoga je nužno osigurati pravnu osnovu za delegiranje obavljanja određenih aktivnosti veterinarima koji nisu službeni veterinari. Iz istog razloga državama članicama također bi trebalo dozvoliti da ovlašćuju fizičke ili pravne osobe za obavljanje određenih aktivnosti pod određenim uvjetima.

(50) Kako bi se osiguralo da su utvrđeni potrebni uvjeti za opću primjenu mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti diljem Unije, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji s obzirom na delegiranje obavljanja drugih aktivnosti koje nadležna tijela mogu delegirati veterinarima koji nisu službeni veterinari.

(51) Optimalno upravljanje zdravljem životinja može se postići samo u suradnji s držateljima životinja, subjektima, veterinarima, stručnjacima za zdravlje životinja, drugim dionicima i trgovinskim partnerima. Kako bi se osigurala njihova potpora, potrebno je uspostaviti postupke donošenja odluka i jasnu, transparentnu i uključivu primjenu mjera iz ove Uredbe.

(52) Nadležno tijelo trebalo bi poduzeti i odgovarajuće korake za informiranje javnosti, posebno kada postoji opravdana sumnja da životinje ili proizvodi mogu predstavljati rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje ili kada se radi o slučaju od javnog interesa. U tim slučajevima dotične životinje ili proizvodi mogu potjecati iz Unije ili ulaziti u Uniju izvana. Potonje u Uniju mogu isto tako unijeti osobe koje putuju izvan Unije sa svojom osobnom prtljagom. Stoga bi informacije pružene građanima trebale obuhvaćati i rizike koje takve situacije uključuju.

(53) Kako bi se izbjeglo otpuštanje uzročnika bolesti iz laboratorija, instituta i drugih postrojenja koja rukuju uzročnicima bolesti, od vitalne je važnosti da oni poduzmu odgovarajuće mjere biosigurnosti, biozaštite i bioizolacije. Ova Uredba bi stoga trebala osigurati sigurnosne mjere koje treba poštovati prilikom rukovanja ili prijevoza uzročnika bolesti, cjepiva i drugih bioloških proizvoda. Obveza koja se nameće u tom smislu, također bi se trebala primjenjivati na svaku pravnu ili fizičku osobu koja je uključena u takvu aktivnost. Kako bi se osiguralo poštovanje standarda sigurnosti prilikom rukovanja izrazito zaraznim biološkim agensima, cjepivima i drugim biološkim proizvodima, trebalo bi Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na sigurnosne mjere u tim laboratorijima, institutima i postrojenjima te na kretanje uzročnika bolesti.

(54) Rano otkrivanje i jasan lanac obavješćivanja i izvješćivanja o bolesti ključni su za djelotvorno suzbijanje bolesti. Kako bi se postigao učinkovit i brz odgovor, države članice trebale bi osigurati da se o svakoj sumnji ili potvrdi izbijanja određenih bolesti s popisa smjesta obavijesti nadležno tijelo.

(55) Veterinari su ključni akteri u istraživanju bolesti te ključna veza između subjekata i nadležnog tijela. Stoga bi ih dotični subjekti trebali obavijestiti o slučajevima neuobičajenih uginuća, drugim problemima s ozbiljnim bolestima ili znatno smanjenim stopama proizvodnje bez utvrđenog uzroka.

(56) Kako bi se osiguralo djelotvorno i učinkovito obavješćivanje i razjasnile različite okolnosti u odnosu na neuobičajena uginuća i druge znakove ozbiljnih bolesti, trebalo bi Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu kriterija za određivanje postojanja relevantnih okolnosti za obavješćivanje i utvrđivanje pravila za daljnje istraživanje, kada je to relevantno.

(57) Za određene bolesti s popisa od vitalne je važnosti da država članica odmah o obavijesti Komisiju i druge države članice o njihovu izbijanju na svojem državnom području. Takvo obavješćivanje omogućit će susjednim ili drugim pogođenim državama članicama da poduzmu mjere opreza kada je to prikladno.

(58) S druge strane, za neke bolesti nije potrebno hitno obavješćivanje i djelovanje. U tim slučajevima ključno je prikupljanje informacija i izvješćivanje u odnosu na pojavu tih bolesti kako bi se bolest suzbila te poduzele mjere sprečavanja i suzbijanja bolesti kada je to potrebno. Ovaj zahtjev za izvješćivanje može se također primjenjivati na bolesti koje podliježu obavješćivanju u cijeloj Uniji, ali su potrebne dodatne informacije za provedbu djelotvornih mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti. Kako bi se osiguralo da točne informacije i podaci potrebni za sprečavanje širenja ili suzbijanje svake pojedinačne bolesti budu pravovremeno prikupljeni, trebalo bi Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na sadržaj izvješćivanja.

(59) Ključna svrha obavješćivanja i izvješćivanja o bolesti jest stvaranje pouzdanih, transparentnih i dostupnih epidemioloških podataka. Trebalo bi na razini Unije uspostaviti interaktivni računalni informacijski sustav za djelotvorno prikupljanje i upravljanje nadzornim podacima za bolesti s popisa i, ako je to potrebno, za emergentne bolesti ili patogene s antimikrobnom rezistencijom. Taj bi sustav trebao promicati optimalnu dostupnost podataka, omogućavanje razmjene podataka te smanjenje administrativnog opterećenja za nadležna tijela država članica

objedinjavanjem obavješćivanja i izvješćivanja o bolestima u Uniji i na međunarodnoj razini u jedan proces upravljan putem baze podataka OIE-a. Također bi trebalo poduzeti korake da bi se osigurala dosljednost u razmjeni informacija u skladu s Direktivom 2003/99/EZ.

(60) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu pravila Unije o obavješćivanju i izvješćivanju o bolestima, trebalo bi Komisiji dodijeliti provedbene ovlasti za izradu popisa bolesti koji podliježu pravilima Unije o obavješćivanju i izvješćivanju iz ove Uredbe te za uspostavu potrebnih postupaka, formata, razmjena podataka i informacija o obavješćivanju i izvješćivanju o bolestima.

(61) Nadzor je ključni element politike suzbijanja bolesti. Njime bi se trebalo osigurati rano otkrivanje prenosivih bolesti životinja i učinkovito obavješćivanje o njoj čime se dotičnom sektoru i nadležnim tijelima omogućava da, gdje je to izvedivo, pravovremeno provedu mjere sprečavanja i suzbijanja bolesti te omogućava iskorjenjivanje te bolesti. Nadalje, njime bi se trebale pribavljati informacije o zdravstvenom statusu životinja svake države članice i Unije, čime bi se potkrijepilo potvrđivanje nepostojanja bolesti i olakšala trgovina s trećim zemljama.

(62) Subjekti redovito promatraju svoje životinje i u najboljem su položaju da prepoznaju neuobičajena uginuća ili druge simptome ozbiljne bolesti. Subjekti su stoga temelj svakog nadzora i ključni su za nadzor koji poduzima nadležno tijelo.

(63) Kako bi se osigurala bliska suradnja i razmjena informacija među subjektima i veterinarima ili stručnjacima za zdravlje akvatičnih životinja te kako bi se nadopunio nadzor koji provode subjekti, objekti bi trebali podlijegati veterinarskim pregledima, ovisno o dotičnoj vrsti proizvodnje i drugim relevantnim čimbenicima. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti provođenja veterinarskih pregleda, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje minimalnih zahtjeva.

(64) Od ključne je važnosti da nadležno tijelo ima sustav nadzora za bolesti s popisa koje podliježu nadzoru. To bi se također trebalo odnositi na emergentne bolesti, kada bi trebalo procijeniti potencijalni zdravstveni rizik od dotične bolesti te prikupiti epidemiološke podatke za tu procjenu. Kako bi se osigurala najbolja upotreba resursa, trebalo bi prikupiti informacije, te ih dijeliti i upotrebljavati na najučinkovitiji i najdjelotvorniji mogući način.

(65) Trebalo bi svakoj specifičnoj bolesti prilagoditi metodologiju, učestalost i intenzitet nadzora te uzeti u obzir posebnu svrhu nadzora, zdravstveni status životinja u dotičnoj zoni te svaki dodatni nadzor koji provode subjekti. Primjerene aktivnosti epidemiološkog nadzora mogle bi biti u rasponu od jednostavnog obavješćivanja i izvješćivanja o pojavi ili sumnji na bolest s popisa ili emergentnu bolest, ili o drugim nepravilnostima, poput neuobičajenih uginuća ili drugih znakova bolesti, do posebnog i sveobuhvatnog programa nadzora koji bi obično uključivao dodatne režime prikupljanja uzoraka i testiranja.

(66) Ovisno o epidemiološkom profilu bolesti i relevantnim čimbenicima rizika, možda će biti potrebno uspostaviti poseban program nadzora koji se sastoji od definiranih i strukturiranih aktivnosti. U takvim slučajevima primjereno je da države članice razviju ciljane programe nadzora. Kada su takvi programi relevantni za Uniju u cjelini, trebalo bi utvrditi pravila koja predviđaju usklađenu primjenu takvih programa.

(67) Takvi programi trebali bi biti usklađeni s ciljevima Unije i stoga koordinirani na razini Unije. U tu svrhu, trebalo bi ih podnijeti Komisiji. Nadalje, države članice koje provode takve posebne programe nadzora trebale bi također Komisiji podnositi redovita izvješća o rezultatima tih programa. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu programa nadzora, trebalo bi Komisiji dodijeliti provedbene ovlasti za uspostavu popisa bolesti koje podliježu programima nadzora i utvrđivanje usklađenih postupaka, formata, podataka, razmjene informacija i kriterija koje je potrebno rabiti za ocjenu programâ nadzora.

(68) Često će biti potrebno pružiti detalje o primjerenom formatu nadzora za različite bolesti, polazeći od onih bolesti u slučaju kojih nadzor može biti ograničen na aktivnosti poput izvješćivanja i obavješćivanja, do bolesti u slučaju kojih je potrebno uspostaviti detaljan i poseban program nadzora na razini Unije. Stoga bi Komisiji trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a za osmišljavanje nadzora, kriterije za utvrđivanje relevantnosti bolesti za program nadzora koji je relevantan za Uniju i za službenu potvrdu izbijanja bolesti, definicije slučaja dotičnih bolesti te zahtjevâ u pogledu sadržaja za programe nadzora, informacija koje treba uključiti u takve programe i njihovog razdoblje primjene.

(69) Od država članica u kojima nisu iskorijenjene ili nije poznato da su iskorijenjene bolesti s popisa na koje se primjenjuju mjere iskorjenjivanja kako je predviđeno u ovoj Uredbi trebalo bi zahtijevati da uspostave obvezne programe iskorjenjivanja kako bi se iskorijenile te bolesti ako je iskorjenjivanje obvezno u Uniji.

(70) S druge strane, postoje bolesti koje se tiču Unije, ali za koje nije potrebno zahtijevati od država članica da ih iskorijene. Ako odluče da je iskorjenjivanje za njih važno, države članice trebale bi imati mogućnost uspostave neobveznih programa iskorjenjivanja za te bolesti. Takvi neobvezni programi iskorjenjivanja bili bi priznati na razini Unije te bi podrazumijevali provedbu određenih relevantnih mjera za suzbijanje bolesti. Njima bi se dotičnoj državi članici također omogućilo, uz odobrenje Komisije, da zatraži određena jamstva pri primanju životinja iz drugih država članica ili iz trećih zemalja.

(71) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provođenje programa iskorjenjivanja bolesti, trebalo bi Komisiji dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje postupaka za podnošenje tih programa, pokazatelja uspješnosti i za izvješćivanje.

(72) Nadalje, država članica trebala bi imati mogućnost proglašenja cijelih svojih državnih područja, zona ili kompartmenta slobodnim od jedne ili više bolesti s popisa koje podliježu pravilima o obveznim ili neobveznim programima iskorjenjivanja, kako bi se zaštitila od unošenja bolesti s popisa iz drugih dijelova Unije ili iz trećih zemalja ili područja. Za to bi trebalo uspostaviti jasan usklađeni postupak, uključujući potrebne kriterije za status „područje slobodno od bolesti". Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu priznavanja statusa „područje slobodno od bolesti" u Uniji, potrebno je da takav status „područje slobodno od bolesti" bude službeno odobren, te bi stoga provedbene ovlasti za odobravanje tog statusa trebalo dodijeliti Komisiji.

(73) OIE je uveo koncept kompartmentalizacije u okviru Kodeksâ o zdravlju kopnenih i akvatičnih životinja („Kodeksi OIE-a"). U zakonodavstvu Unije usvojenom prije ove Uredbe taj koncept je priznat samo za određene životinjske vrste i bolesti, određene u posebnom zakonodavstvu Unije, to jest za ptičju gripu i bolesti akvatičnih životinja. Ova bi Uredba trebala uspostaviti mogućnost upotrebe sustava kompartmenta za druge životinjske vrste i bolesti. Kako bi se utvrdili detaljni uvjeti i pravila za priznavanje i odobrenje za kompartmente i s njima povezani zahtjevi, trebalo bi Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a.

(74) Države članice trebale bi javno obznaniti svoja područja, zone i kompartmente slobodne od bolesti za potrebe informiranja trgovinskih partnera i olakšavanja trgovine.

(75) Kako bi se utvrdili detaljni uvjeti za priznavanje statusa „područje slobodno od bolesti", Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na kriterije i uvjete za dobivanje tog statusa, dokaze potrebne za potvrđivanje nepostojanja bolesti, posebne mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti, uključujući, ako je relevantno, status područja u kojemu se ne provodi cijepljenje, ograničenja, informacije koje treba dostaviti, odstupanja te uvjete za održavanje, suspenziju, povlačenje ili obnavljanje statusa „područje slobodno od bolesti".

(76) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu postupaka za dobivanje statusa „područje slobodno od bolesti", trebalo bi Komisiji dodijeliti provedbene ovlasti za određivanje bolesti s popisa koje mogu podlijegati kompartmentalizaciji te za utvrđivanje detaljnih pravila o formatima za podnošenje zahtjeva i razmjenu informacija.

(77) Prisutnost potpuno neimune populacije životinja, prijemljive na određene bolesti s popisa zahtijeva stalnu svijest o bolesti i pripravnost. Krizni planovi u prošlosti su se pokazali ključni za uspješno suzbijanje izvanrednih slučajeva bolesti. Kako bi se osigurala dostupnost tog djelotvornog i učinkovitog alata za suzbijanje izvanrednih slučajeva bolesti te osiguralo da on bude dovoljno fleksibilan da se može prilagoditi ovisno o hitnoj situaciji, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje potrebnih pravila za provedbu kriznih planova.

(78) Prošle krize zdravlja životinja pokazale su koristi od specifičnih, detaljnih i brzih postupaka za upravljanje izvanrednim slučajevima bolesti. Ti organizacijski postupci trebali bi osigurati brz i djelotvoran odgovor te poboljšati koordinaciju napora za sve uključene strane, posebice nadležna tijela i dionike. Trebali bi uključivati i suradnju s nadležnim tijelima susjednih država članica i trećim zemljama i područjima u kojima je to izvedivo i relevantno.

(79) Kako bi se osigurala primjenjivost kriznih planova u stvarnim hitnim situacijama, od ključne je važnosti vježbati dotične sustave i testirati njihov rad. Radi toga bi nadležna tijela država članica trebala provoditi simulacijske vježbe u suradnji s nadležnim tijelima susjednih država članica i trećih zemalja i područja ako je to izvedivo i relevantno.

(80) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provođenje kriznih planova i simulacijskih vježbi, trebalo bi Komisiji dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje pravila za praktičnu provedbu tih planova i vježbi.

(81) Veterinarsko-medicinski proizvodi poput cjepiva, hiperimunih seruma i antimikrobnih sredstava igraju važnu ulogu u sprečavanju i suzbijanju prenosivih bolesti životinja. Procjena učinka za donošenje ove Uredbe posebice naglašava važnost cjepiva kao alata za sprečavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti životinja.

(82) Međutim, strategije suzbijanja nekih prenosivih bolesti životinja zahtijevaju zabranu ili ograničenje upotrebe nekih veterinarsko-medicinskih proizvoda jer bi njihovo korištenje ometalo djelotvornost tih strategija. Na primjer, određeni veterinarsko-medicinski proizvodi mogu maskirati manifestaciju bolesti, onemogućiti pronalaženje uzročnika bolesti ili otežati brzo i diferencijalno dijagnosticiranje te na taj način dovesti u opasnost točno prepoznavanje bolesti.

(83) Međutim, te strategije sprečavanja mogu znatno varirati među različitim bolestima s popisa. Stoga bi se ovom Uredbom trebala predvidjeti pravila za upotrebu veterinarsko-medicinskih proizvoda za sprečavanje i suzbijanje određenih bolesti s popisa i predvidjeti usklađene kriterije za utvrđivanje treba li i na koji način upotrebljavati cjepiva, hiperimune serume i antimikrobna sredstva. Kako bi se osigurao fleksibilan pristup i uzele u obzir specifičnosti različitih bolesti s popisa i dostupnost djelotvornog liječenja, trebalo bi Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na ograničenja, zabrane ili obveze upotrebe određenih veterinarsko-medicinskih proizvoda u okviru suzbijanja određenih bolesti s popisa. U hitnim slučajevima i kako bi se uzeli u obzir novi rizici s mogućim razornim posljedicama za zdravlje životinja ili javno zdravlje, gospodarstvo, društvo ili okoliš, trebalo bi biti moguće mjere u tom pogledu donijeti putem hitnog postupka.

(84) Na temelju zaključaka mišljenja stručnjaka o bankama cjepiva i/ili dijagnostičkim bankama za značajne bolesti životinja također bi trebalo poduzeti korake da bi se omogućilo da Unija i države članice uspostave rezerve antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa za bolesti s popisa koje predstavljaju ozbiljnu prijetnju za zdravlje životinja ili javno zdravlje. Osnivanje banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije promicalo bi postizanje ciljeva Unije u odnosu na zdravlje životinja tako što bi omogućivalo brz i učinkovit odgovor kada zatrebaju resursi te banke te bi predstavljalo učinkovitu upotrebu ograničenih resursa.

(85) Kako bi se osigurao brz i djelotvoran odgovor, trebalo bi Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na uspostavu i upravljanje takvim bankama te sigurnosne standarde i zahtjeve za njihov rad. Međutim, ovom Uredbom ne bi trebalo predvidjeti donošenje pravila financiranja mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti, uključujući cijepljenje.

(86) Trebalo bi uspostaviti kriterije za prioritetni pristup resursima antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa iz banaka Unije kako bi se osigurala njihova djelotvorna distribucija u hitnim slučajevima.

(87) Radi sigurnosti u odnosu na bioterorizam i agroterorizam, određene detaljne informacije o bankama antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije trebalo bi tretirati kao klasificirane informacije te bi njihovo objavljivanje trebalo biti zabranjeno. U pogledu iste vrste podataka u odnosu na nacionalne banke cjepiva, trebalo bi poštovati ustavne odredbe različitih država članica u vezi sa slobodom informiranja, istodobno osiguravajući da se s tim informacijama postupa kao s klasificiranim podacima.

(88) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za upravljanje bankama antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa u Uniji, trebalo bi Komisiji dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje detaljnih pravila o tome koje biološke proizvode treba uključiti u te banke i za koje bolesti, te detaljnih pravila o opskrbi, količinama, pohranjivanju, isporuci, postupovnim i tehničkim zahtjevima za antigene, cjepiva i dijagnostičke reagense te učestalosti i sadržaju dostavljanja informacija Komisiji.

(89) U slučaju izbijanja bolesti s popisa za koju se smatra da predstavlja visoki rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje u Uniji, države članice trebale bi osigurati poduzimanje hitnih mjera za suzbijanje bolesti kako bi se ta bolest s popisa iskorijenila te kako bi se zaštitilo zdravlje životinja i javno zdravlje.

(90) Nadležno tijelo trebalo bi biti odgovorno za pokretanje prvih istraga za potvrđivanje ili isključivanje izbijanja izrazito zarazne bolesti s popisa, za koju se smatra da predstavlja visoki rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje u Uniji.

(91) Nadležno tijelo trebalo bi uvesti preliminarne mjere za suzbijanje bolesti kako bi se spriječilo moguće širenje bolesti s popisa i trebalo bi poduzeti epidemiološko istraživanje.

(92) Čim s potvrdi bolest s popisa, nadležno tijelo trebalo bi poduzeti potrebne mjere za suzbijanje bolesti, uključujući po potrebi uspostavljanje zona ograničenja kako bi se bolest iskorijenila i kako bi se spriječilo daljnje širenje te bolesti.

(93) Pojava bolesti s popisa kod divljih životinja može predstavljati rizik za javno zdravlje i zdravlje držanih životinja. Stoga bi trebalo, kada je to potrebno, utvrditi posebna pravila za mjere za suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti kod divljih životinja.

(94) Mogu se pojaviti slučajevi u kojima male populacije određenih životinja, kao što su rijetke pasmine i vrste, mogu biti ugrožene primjenom standardnih mjera za suzbijanje bolesti u slučaju pojave bolesti s popisa. Zaštita takvih pasmina i vrsta može zahtijevati da nadležna tijela trebaju poduzeti izmijenjene mjere. Međutim, takvom izmjenom ne bi se smjelo ometati cjelokupno suzbijanje bolesti.

(95) Za bolesti s popisa koje nisu izrazito zarazne te koje podliježu obveznim pravilima koja zahtijevaju njihovo iskorjenjivanje, mjere za suzbijanje bolesti trebalo bi provesti tako da se spriječi širenje bolesti s popisa koja je u pitanju, posebice na područja u kojima nema zaraze. Međutim, te mjere mogu biti ograničenije ili različite od onih koje se primjenjuju u vezi s najopasnijim bolestima s popisa. Ovom bi se Uredbom stoga trebala propisati posebna pravila za te manje opasne bolesti. Države članice koje imaju neobvezni program iskorjenjivanja također bi trebale provesti takve mjere za suzbijanje bolesti. U nekim slučajevima, ovisno o profilu bolesti i epidemiološkom stanju, iskorjenjivanje može biti dugoročni cilj, dok kratkoročni cilj može biti suzbijanje bolesti. Međutim, razina i intenzitet mjera za suzbijanje bolesti trebali bi biti razmjerni i trebali bi uzimati u obzir svojstva dotične bolesti s popisa, njezinu rasprostranjenost i značaj za državu članicu pogođenu tom bolešću kao i za Uniju u cjelini.

(96) Kako bi se osigurala djelotvorna primjena mjera za suzbijanje bolesti iz ove Uredbe od strane subjekata, držatelja kućnih ljubimaca i nadležnih tijela te uzimajući u obzir specifičnosti mjera za suzbijanje bolesti za određene bolesti s popisa i uključene čimbenike rizika, trebalo bi Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu detaljnih mjera za suzbijanje bolesti koje treba provesti u slučaju sumnje u ili potvrde bolesti s popisa u objektima, drugim lokacijama i zonama ograničenja.

(97) Kako bi se osigurala mogućnost da Komisija donese privremene posebne mjere za suzbijanje bolesti u slučaju da mjere za suzbijanje bolesti iz ove Uredbe nisu dovoljne ili prikladne za reagiranje na uključeni rizik, trebalo bi Komisiji dodijeliti provedbene ovlasti u pogledu utvrđivanja posebnih mjera za suzbijanje bolesti u ograničenom razdoblju.

(98) Potrebna je registracija određenih prijevoznika i objekata koji uzgajaju kopnene životinje ili rukuju zametnim proizvodima ili se bave njihovim prijevozom kako bi se nadležnom tijelu omogućilo da obavljaju odgovarajući nadzor i sprečavaju, suzbijaju i iskorjenjuju prenosive bolesti životinja.

(99) Kako bi se izbjeglo neopravdano administrativno opterećenje i troškove državama članicama trebalo bi na ograničenoj osnovi omogućiti da od obveze registracije izuzmu određene vrste objekata koji su niskorizični. Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se postigao usklađeni pristup za odobravanje takvih izuzeća. Takav usklađeni pristup osobito je potreban kako bi se spriječilo da određene vrste objekata budu izuzete od obveze registracije. To je osobito relevantno ne samo u pogledu onih objekata koji predstavljaju više nego neznatan rizik za zdravlje životinja, nego i u pogledu onih objekata koji predstavljaju više nego neznatan rizik za javno zdravlje. Primjer takvog rizika je držanje životinja koje žive u bliskom kontaktu s ljudima ili u njihovoj blizini, kao što je uzgoj pasa na razini koja podrazumijeva određeni kontinuitet aktivnosti i određeni stupanj organizacije i pri čemu je glavna namjera njihova prodaja u svrhu da oni postanu kućni ljubimci u kućanstvima.

(100) Ako određena vrsta objekta u kojem se drže kopnene životinje ili u kojem se rukuje zametnim proizvodima ili se oni u njemu pohranjuju predstavlja poseban rizik za zdravlje životinja, trebala bi podlijegati odobrenju od strane nadležnog tijela.

(101) Kako bi se izbjegli neopravdana administrativna opterećenja i troškovi, osobito za poduzeća koja predstavljaju nizak rizik, trebalo bi, ako je to moguće, predvidjeti fleksibilnost relevantnih mjera čime bi se omogućila prilagodba sustava registracije i odobrenja lokalnim i regionalnim uvjetima i obrascima proizvodnje.

(102) U nekim je slučajevima usklađivanje određenih uvjeta za registraciju ili odobrenje diljem Unije poželjno ili potrebno. Na primjer, objekti za zametne proizvode i operacije okupljanja trebali bi ispunjavati određene uvjete i trebali bi biti odobreni kako bi bili u skladu s međunarodnim standardima čime bi se omogućilo da Unija trećim zemljama u trgovini može dati jamstva o zdravlju životinja. Takvi uvjeti također bi trebali uključivati zahtjeve za posebno osposobljavanje ili stručne kvalifikacije za određene vrlo specifične objekte ili operacije (npr. za timove za prikupljanje zametaka) ili čak obvezu posebnog nadzora koji provodi nadležno tijelo. Komisija bi stoga trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu tih detaljnih zahtjeva kako bi se predvidjeli takvi posebni uvjeti.

(103) U interesu smanjenja administrativnog opterećenja, registracije i odobrenja bi, po mogućnosti, trebali biti integrirani u sustav registracije ili odobrenja koji je dotična država članica već uspostavila za druge potrebe.

(104) Subjekti posjeduju znanje iz prve ruke o životinjama za koje skrbe. Stoga bi trebali održavati ažuriranu evidenciju informacija koje su mjerodavne za procjenu zdravstvenog statusa životinja, za sljedivost i za epidemiološko istraživanje u slučaju pojave bolesti s popisa. Ta bi evidencija trebala biti lako dostupna nadležnom tijelu.

(105) Kako bi se osigurala dostupnost ažuriranih informacija o registriranim objektima i subjektima te odobrenim objektima, nadležno tijelo trebalo bi uspostaviti i voditi registar takvih objekata i subjekata. Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu detaljnih podataka koje treba uključiti u registar objekata i subjekata.

(106) Da bi nadležno tijelo odobrilo objekt, on bi morao ispunjavati određene uvjete. Prije izdavanja odobrenja nadležno tijelo mora putem terenskog posjeta provjeriti jesu li ispunjeni svi zahtjevi. U nekim slučajevima nije moguće odmah zadovoljiti sve uvjete, ali preostali nedostatci ne predstavljaju značajan rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje. U takvim bi slučajevima nadležnom tijelu trebalo omogućiti da izda uvjetno odobrenje nakon čega će uslijediti novi terenski posjet kako bi se provjerilo je li ostvaren napredak. U tim bi slučajevima nadležno tijelo trebalo predvidjeti potrebne djelotvorne smjernice za subjekte koji vode dotične objekte kako bi taj subjekt shvatio koji su nedostatci te kako bi mogao planirati njihovo uspješno otklanjanje.

(107) Učinkovita sljedivost ključna je sastavnica politike suzbijanja bolesti. Trebali bi postojati posebni zahtjevi u pogledu označivanja i registracije za različite vrste držanih kopnenih životinja i zametnih proizvoda kako bi se olakšala djelotvorna primjena pravila za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđenih ovom Uredbom. Osim toga, važno je predvidjeti mogućnost uspostave sustava označivanja i registracije za vrste za koje takvi aranžmani trenutačno ne postoje ili ako to nalažu izmijenjene okolnosti i rizici.

(108) Za određene životinjske vrste za koje je važno moći slijediti pojedinačne životinje ili skupine trebalo bi zahtijevati fizička sredstva označivanja. To podrazumijeva da dotična životinja bude fizički označena, obilježena, da joj je ugrađen mikročip ili je identificirana na drugačiji način koji je vidljiv ili ga se može otkriti na njezinu tijelu ili u njemu i koji se ne može lako ukloniti.

(109) Kako bi se osiguralo nesmetano funkcioniranje sustava označivanja i registracije te osigurala sljedivost, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu obveza u vezi s bazama podataka, detaljnim zahtjevima u pogledu označivanja i registracije za različite životinjske vrste, uključujući izuzeća i uvjete za takva izuzeća, i dokumente.

(110) Prikladno je umanjiti administrativno opterećenje i troškove te predvidjeti fleksibilnost sustava u okolnostima kada je zahtjeve sljedivosti moguće ostvariti sredstvima koja nisu ona utvrđena ovom Uredbom. Komisija bi stoga trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu odstupanja od zahtjeva za označivanjem i registracijom.

(111) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu sustava označivanja i registracije te sljedivosti, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti u pogledu utvrđivanja pravila o tehničkim specifikacijama za baze podataka, načinima označivanja, dokumentima i formatima i rokovima.

(112) Važan alat za sprečavanje ulaska i širenja prenosive bolesti životinja jest upotreba ograničenja premještanja životinja i proizvoda koji mogu prenositi tu bolest. Međutim, ograničenje premještanja životinja i proizvoda može imati težak gospodarski utjecaj i može ometati funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Takva ograničenja bi se stoga trebala primjenjivati samo kada je to potrebno i razmjerno uključenim rizicima. Ovaj je pristup u skladu s načelima utvrđenima u Sporazumu SFP te međunarodnim standardima OIE-a.

(113) Opći zahtjevi utvrđeni ovom Uredbom trebali bi se primjenjivati na sva premještanja životinja, poput zabrane premještanja svih životinja iz objekta gdje postoje neuobičajena uginuća ili drugi simptomi bolesti s neutvrđenim uzrokom ili zahtjevi za sprečavanje bolesti tijekom prijevoza.

(114) Pravnim okvirom, koji je trenutačno utvrđen u zakonodavstvu Unije o zdravlju životinja za premještanje kopnenih životinja i proizvoda, utvrđuju se usklađena pravila prvenstveno za ta premještanja, dok se državama članicama prepušta određivanje potrebnih zahtjeva za premještanje unutar njihova državnog područja. Usporedba trenutačne situacije s mogućnošću da se pravila o premještanju unutar država članica također uskladi na razini Unije opširno je objašnjena u procjeni učinka za donošenje ove Uredbe. Zaključeno je kako bi trebalo zadržati trenutačni pristup, budući da postupno usklađivanje svakog premještanja može biti vrlo složeno, a koristi u smislu olakšavanja premještanja između država članica nisu veće od negativnog utjecaja koje to može imati na sposobnost suzbijanja bolesti.

(115) Osnovni zahtjevi u pogledu zdravlja životinja trebali bi se primjenjivati na životinje koje se premještaju između država članica. Životinje ne bi trebale biti premještane iz objekata s neuobičajenim uginućima ili znacima bolesti nepoznatog uzroka. Međutim, uginuća, iako neuobičajena, koja su povezana sa znanstvenim postupcima odobrenima na temelju Direktive 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) te koja nemaju porijeklo zaraze povezano s bolestima s popisa, ne bi trebala biti razlog za sprečavanje premještanja životinja namijenjenih u znanstvene svrhe.

(116) Međutim, ovom bi Uredbom trebalo omogućiti fleksibilnost radi olakšavanja premještanja vrsta i kategorija kopnenih životinja koje predstavljaju niski rizik u pogledu širenja bolesti s popisa među državama članicama. Osim toga, trebalo bi omogućiti daljnje mogućnosti odstupanja u slučajevima kada države članice ili subjekti uspješno uspostave alternativne mjere za umanjivanje rizika poput visoke razine biosigurnosti i učinkovitih sustava nadzora.

(117) Kopitari i papkari te perad skupine su životinjskih vrsta s visokim gospodarskim značajem te podliježu posebnim zahtjevima za premještanje u skladu sa zakonodavstvom Unije donesenim prije ove Uredbe, kao što je Direktiva Vijeća 64/432/EEZ ([2]), Direktiva Vijeća 91/68/EEZ ([3]), Direktiva Vijeća 2009/156/EZ ([4]), Direktiva Vijeća 2009/158/EZ ([5]) te djelomično Direktiva 92/65/EEZ. Ovom Uredbom potrebno je utvrditi glavna pravila kojima se uređuje premještanje životinja tih vrsta. Detaljne zahtjeve koji većinom ovise o bolestima koje mogu prenositi različite vrste ili kategorije životinja trebalo bi urediti u naknadnim aktima Komisije, uzimajući u obzir specifičnosti bolesti, vrsta i kategorija dotičnih životinja.

(118) Budući da operacije okupljanja za kopitare i papkare te perad predstavljaju posebno visoki rizik od bolesti, primjereno je ograničiti broj koji se može prenijeti tijekom jednog premještanja između država članica te u ovoj Uredbi utvrditi posebna pravila kako bi se zaštitilo zdravlje dotičnih životinja i spriječilo širenje prenosivih bolesti životinja. Te operacije okupljanja obično bi se odvijale u objektu koji je u tu svrhu odobren ili, ako to dozvoljava država članica podrijetla, prva operacija okupljanja, na sredstvu prijevoza poput kamiona, prikupljanjem životinja s različitih lokacija u toj državi članici.

([1]) Direktiva 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL L 276, 20.10.2010., str. 33.).

([2]) Direktiva Vijeća 64/432/EEZ od 26. lipnja 1964. o zdravstvenim problemima životinja koji utječu na trgovinu govedima i svinjama unutar Zajednice (SL 121, 29.7.1964., str. 1977.).

([3]) Direktiva Vijeća 91/68/EEZ od 28. siječnja 1991. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje trgovina životinjama iz porodica ovaca i koza unutar Zajednice (SL L 46, 19.2.1991., str. 19.).

([4]) Direktiva Vijeća 2009/156/EZ od 30. studenoga 2009. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje premještanje i uvoz kopitara iz trećih zemalja (SL L 192, 23.7.2010., str. 1.).

([5]) Direktiva Vijeća 2009/158/EZ od 30. studenoga 2009. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje trgovina peradi i jajima za valenje unutar Zajednice i njihov uvoz iz trećih zemalja (SL L 343, 22.12.2009., str. 74.).

(119) Ovisno o dotičnim bolestima s popisa i vrstama s popisa, potrebno je utvrditi posebne zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za određene vrste životinja osim držanih kopitara i papkara te peradi. Pravila za te vrste također su utvrđena pravnim okvirom primjenjivim prije ove Uredbe, a posebno Direktivom 92/65/EEZ. Tom se Direktivom utvrđuju posebna pravila za premještanje životinjskih vrsta uključujući pčele, bumbare, majmune, pse i mačke itd. te bi se ovom Uredbom stoga trebala osigurati pravna osnova za donošenje delegiranih i provedbenih akata kojima se utvrđuju posebna pravila o premještanju tih životinjskih vrsta.

(120) Zatvoreni objekti koji se obično upotrebljavaju za držanje laboratorijskih životinja ili životinja iz zoološkog vrta, obično imaju visoku razinu biosigurnosti te povoljan i dobro kontroliran zdravstveni status te podliježu manjem premještanju ili premještanju samo unutar zatvorenog kruga tih objekata. Status zatvorenih objekata, koji subjekti mogu dobrovoljno zatražiti, prvi je put uveden Direktivom 92/65/EEZ, kojom se za odobrena tijela, zavode i centre utvrđuju pravila i zahtjevi za odobrenje te zahtjevi u vezi s kretanjem. Sustav koji je njome uspostavljen omogućuje tim objektima da međusobno razmjenjuju životinje s manje zahtjeva u vezi s premještanjem, u isto vrijeme osiguravajući zdravstvena jamstva u krugu zatvorenih objekata. Slijedom toga široko je prihvaćen među subjektima te se upotrebljava kao dobrovoljna mogućnost. Stoga je u ovoj Uredbi prikladno očuvati koncept zatvorenih objekata te također utvrditi pravila za premještanje među tim objektima.

(121) U znanstvene svrhe poput istraživanja ili u dijagnostičke svrhe, a posebno u svrhe odobrene u skladu s Direktivom 2010/63/EU, može biti nužno premještati životinje koje ne ispunjavaju opće zahtjeve u pogledu zdravlja životinja utvrđenima u ovoj Uredbi te koje predstavljaju veći rizik za zdravlje životinja. Ovom Uredbom ne bi trebalo zabranjivati ili neopravdano ograničavati tu vrstu premještanja, jer bi to moglo onemogućivati inače odobrene istraživačke aktivnosti i odgađati znanstveni napredak. Ipak, ovom Uredbom nužno je utvrditi pravila kako bi se premještanje tih životinja odvijalo na siguran način.

(122) Obrasci premještanja cirkuskih životinja, životinja iz zooloških vrtova, životinja namijenjenih za izložbe i određenih drugih životinja često odstupaju od obrazaca premještanja drugih držanih životinja. Pri prilagodbi pravila Unije o premještanju životinja posebnu bi pažnju trebalo posvetiti takvim životinjama, uzimajući u obzir posebne rizike i alternativne mjere ublažavanja rizika.

(123) Kako bi se osiguralo da se postignu ciljevi iz uvodnih izjava od 112. do 122. ove Uredbe, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s mjerama sprečavanja bolesti u operacijama prijevoza, posebna pravila za premještanje određenih životinjskih vrsta i posebne okolnosti, poput operacija okupljanja ili odbijenih pošiljaka, te posebne zahtjeve ili odstupanja za druge vrste premještanja, poput premještanja u znanstvene svrhe.

(124) Kako bi se osigurala mogućnost primjene posebnih pravila za premještanje, kada uobičajena pravila za premještanje nisu dovoljna ili prikladna za ograničavanje širenja određene bolesti, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje posebnih pravila za premještanje u ograničenom razdoblju.

(125) Premještanja držanih kopnenih životinja između država članica trebala bi udovoljavati zahtjevima koji se odnose na takva premještanja. U slučaju životinja koje pripadaju vrstama koje predstavljaju zdravstveni rizik ili koje su od većeg gospodarskog značaja, one bi trebale sa sobom imati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo.

(126) U mjeri u kojoj je to tehnički, praktično i financijski izvedivo, trebalo bi iskoristiti tehnološki razvoj radi umanjivanja administrativnog opterećenja subjekata i nadležnih tijela u odnosu na certificiranje i obavješćivanje uporabom informacijske tehnologije koja bi zamijenila papirnatu dokumentaciju i olakšala postupke obavješćivanja i upotrebom takve tehnologije u različite svrhe koliko je god to moguće.

(127) U slučajevima kada se ne zahtijeva da nadležno tijelo izda certifikat o zdravlju životinja, subjekt koji premješta životinje u drugu državu članicu trebao bi izdati dokument samodeklaracije u kojoj potvrđuje da životinje zadovoljavaju uvjete za premještanje utvrđene ovom Uredbom.

(128) Kako bi se osiguralo postizanje ciljeva iz uvodnih izjava 125., 126. i 127. ove Uredbe, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu pravila o sadržaju certifikatâ o zdravlju životinja, obvezama informiranja, odstupanjima od zahtjeva za certificiranjem zdravlja životinja, posebnih pravila certificiranja i obveza službenih veterinara da provedu potrebne provjere prije potpisivanja certifikata o zdravlju životinja.

(129) Obavješćivanje o premještanju životinja i zametnih proizvoda između država članica te u određenim slučajevima unutar državnih područja država članica ključno je za osiguranje sljedivosti dotičnih životinja i zametnih proizvoda, kada premještanje može biti povezano s rizikom širenja prenosivih bolesti životinja. O takvom bi se premještanju trebalo obavještavati i trebalo bi ga registrirati putem integriranog računalnog veterinarskog sustava („TRACES"). Sustav TRACES integrira u jedinstvenu arhitekturu računalne sustave predviđene člankom 20. Direktive 90/425/EEZ odnosno Odlukom Vijeća 92/438/EEZ ([1]) na temelju odluka Komisije 2003/24/EZ ([2]) i 2004/292/EZ ([3]).

(130) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu pravila o certificiranju zdravlja životinja i obavješćivanju o premještanju utvrđenih ovom Uredbom, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje pravila o modelu certifikata o zdravlju životinja, dokumentima samodeklaracije, formatima i rokovima za obavješćivanje o premještanju kopnenih i akvatičnih životinja, zametnih proizvoda i, kada je relevantno, proizvoda životinjskog podrijetla.

(131) Posebna priroda premještanja kućnih ljubimaca predstavlja rizik za zdravlje životinja koji znatno odstupa od rizika za druge držane životinje. Stoga bi ovom Uredbom trebalo utvrditi posebna, manje stroga, pravila za takva premještanja. Međutim, takva manje stroga pravila opravdana su samo ako kućni ljubimac doista prati svojeg vlasnika tijekom njegova premještanja ili unutar ograničenog razdoblja nakon toga te ako se najviše pet životinja iz Priloga I. dijela A u isto vrijeme premješta sa svojim vlasnikom. Kako bi se osiguralo da kućni ljubimci ne predstavljaju znatan rizik za širenje prenosivih bolesti životinja te kako bi se razjasnile iznimne situacije u kojima više od pet životinja može pratiti svojeg vlasnika ili kada bi se kućni ljubimac trebao premještati unutar dužeg razdoblja prije ili nakon premještanja vlasnika, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na detaljna pravila za premještanje tih životinja. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu zahtjeva u pogledu zdravlja životinja utvrđenih ovom Uredbom u odnosu na premještanja kućnih ljubimaca, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje pravila o mjerama za sprečavanje i suzbijanje bolesti koje treba poduzeti u vezi s takvim premještanjem.

(132) Divlje životinje mogu iz raznih razloga predstavljati rizik za zdravlje životinja i javno zdravlje, na primjer ako se premještaju u objekt ili iz jednog okoliša u drugi. Može biti potrebno poduzeti odgovarajuće mjere sprečavanja premještanja tih životinja kako bi se izbjeglo širenje prenosivih bolesti životinja. Kako bi se osiguralo da divlje životinje ne predstavljaju znatan rizik za širenje prenosivih bolesti životinja, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na dodatne zahtjeve za premještanje divljih kopnenih životinja.

(133) Zametni proizvodi mogu predstavljati sličan rizik od širenja prenosivih bolesti životinja na žive životinje. Osim toga, postoje specifičnosti njihove proizvodnje koje su povezane s visokim zdravstvenim zahtjevima za rasplod životinja i koje zahtijevaju strože ili posebne zahtjeve u pogledu zdravlja životinja u odnosu na životinje davatelje. Kako bi se omogućilo sigurno premještanje zametnih proizvoda, zadržali očekivano visoki zdravstveni standardi te kako bi se uzele u obzir određene posebne upotrebe takvih proizvoda, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na detaljne zahtjeve za premještanje zametnih proizvoda određenih životinjskih vrsta, posebne zahtjeve koji se primjenjuju na, primjerice, njihovo premještanje u znanstvene svrhe te odstupanja od obveze certificiranja zdravlja životinja.

(134) Proizvodi životinjskog podrijetla mogu predstavljati rizik za širenje prenosivih bolesti životinja. Zahtjevi o sigurnosti hrane za proizvode životinjskog podrijetla utvrđeni zakonodavstvom Unije osiguravaju dobru higijensku praksu i umanjuju rizik za zdravlje životinja od takvih proizvoda. Međutim, za neke vrste proizvoda potrebno je ovom Uredbom utvrditi posebne mjere za zdravlje životinja, poput mjera za suzbijanje bolesti i hitnih mjera, kako bi se osiguralo da proizvodi životinjskog podrijetla ne šire bolesti životinja. Kako bi se osiguralo sigurno premještanje

([1]) Odluka Vijeća 92/438/EEZ od 13. srpnja 1992. o informatizaciji postupaka veterinarskog uvoza (projekt Shift), o izmjeni direktiva 90/675/EEZ, 91/496/EEZ, 91/628/EEZ i Odluke 90/424/EEZ i o stavljanju izvan snage Odluke 88/192/EEZ (SL L 243, 25.8.1992., str. 27.).

([2]) Odluka Komisije 2003/24/EZ od 30. prosinca 2002. o razvoju integriranog računalnog veterinarskog sustava (SL L 8, 14.1.2003., str. 44.).

([3]) Odluka Komisije 2004/292/EZ od 30. ožujka 2004. o uvođenju sustava Traces te izmjeni Odluke 92/486/EEZ (SL L 94, 31.3.2004., str. 63.).

proizvoda životinjskog podrijetla u tim posebnim slučajevima, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a, u vezi s uspostavom detaljnih pravila za premještanje proizvoda životinjskog podrijetla u odnosu na poduzete mjere za suzbijanje bolesti, obveze u pogledu certificiranja zdravlja životinja i odstupanja od tih pravila kada rizik uključen u takvo premještanje i mjere za umanjivanje rizika to dozvoljavaju.

(135) Kada države članice poduzimaju nacionalne mjere u odnosu na premještanje životinja i zametnih proizvoda ili odluče poduzeti nacionalne mjere kako bi na svom državnom području ograničile utjecaj prenosivih bolesti životinja koje nisu bolesti s popisa, te nacionalne mjere ne bi trebale utjecati na pravila o unutarnjem tržištu utvrđena zakonodavstvom Unije. Stoga je prikladno uspostaviti okvir za takve nacionalne mjere i osigurati da ostanu u granicama dozvoljenima u skladu s pravom Unije.

(136) Registracija i odobrenje objekata za akvakulturu potrebni su kako bi se nadležnom tijelu omogućilo obavljanje odgovarajućeg nadzora i sprečavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje prenosivih bolesti životinja. Direktivom 2006/88/EZ zahtijeva se autorizacija svih objekata koji premještaju akvatične životinje. Taj sustav autorizacije trebalo bi zadržati u skladu s ovom Uredbom, bez obzira na činjenicu da se u nekim službenim jezicima Unije u ovoj Uredbi upotrebljavaju različiti pojmovi za referiranje na sustav autorizacije od onih koji se upotrebljavaju u Direktivi 2006/88/EZ.

(137) Klanjem i preradom životinja akvakulture koje podliježu mjerama za suzbijanje bolesti mogu se širiti prenosive bolesti životinja, na primjer kao posljedica ispuštanja otpadnih voda iz objekata za preradu koje sadrže patogene. Stoga je potrebno odobriti objekte za preradu koji ispunjavaju mjere za umanjivanje rizika za takve operacije klanja i prerade. Stoga bi ovom Uredbom trebalo predvidjeti odobrenje objekata za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti.

(138) Kako bi se osigurala javna dostupnost ažurnih informacija u vezi s registriranim i odobrenim objektima, nadležno tijelo trebalo bi uspostaviti i održavati registar takvih objekata. Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na informacije koje treba uključiti u registar objekata za akvakulturu te u odnosu na zahtjeve o vođenju evidencije objekata za akvakulturu i prijevoznika.

(139) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu pravila utvrđenih ovom Uredbom koja se tiču registracije i odobrenja objekata za akvakulturu i objekata za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti te vođenja evidencije i registara objekata, Komisiji bi trebalo u tom pogledu dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje pravila u odnosu na obveze informiranja, odstupanja i druga provedbena pravila.

(140) Budući da u većini slučajeva akvatične životinje nije moguće pojedinačno identificirati, vođenje evidencije od strane objekata za akvakulturu, objekata za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti i od strane prijevoznika ključan je alat za osiguravanje sljedivosti akvatičnih proizvoda. Evidencija također služi kao vrijedan alat za nadzor zdravstvenog stanja u objektima.

(141) Kao i u slučaju kopnenih životinja, potrebno je utvrditi usklađena pravila za premještanje akvatičnih životinja, uključujući pravila o certificiranju zdravlja životinja i obavješćivanju o premještanju.

(142) Direktivom 2006/88/EZ utvrđuju se pravila za premještanje akvatičnih životinja koja se primjenjuju kako na premještanje unutar države članice tako i među državama članicama. Ključan faktor u vezi s pravilima premještanja akvatičnih životinja jest zdravstveni status, u pogledu bolesti s popisa, u državi članici, zonama i kompartmentima odredišta.

(143) Međutim, iz područja primjene Direktive 2006/88/EZ isključene su divlje akvatične životinje ulovljene ili prikupljene u svrhu izravnog unošenja u prehrambeni lanac. S druge strane, ova Uredba zadržava ih unutar svojeg područja primjene, ali ih isključuje iz definicije životinja akvakulture. Njome bi se stoga trebale predvidjeti moguće mjere u vezi s onim akvatičnim životinjama za koje su, uzimajući u obzir proporcionalnost tih mjera, takve mjere opravdane uključenim rizikom.

(144) Stoga bi se načelo objašnjeno u uvodnoj izjavi 142. trebalo primjenjivati i na premještanja akvatičnih životinja koje nisu definirane kao životinje akvakulture, ali su obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe. To se osobito odnosi na akvatične životinje s nepoznatim zdravstvenim statusom ili potvrđenim zdravstvenim statusom pozitivnim na bolest, bez obzira na njihovu krajnju uporabu. Budući da premještanja živih divljih akvatičnih životinja s nepoznatim ili potvrđenim zdravstvenim statusom pozitivnim na bolest i namijenjenih prehrani ljudi mogu predstavljati i rizik od širenja bolesti s popisa ili emergentnih bolesti, na njih bi se trebao primjenjivati isti sustav pravila. To uključuje divlje akvatične životinje koje su prikupljene ili ulovljene za prehranu ljudi, koje se premještaju i privremeno drže dok čekaju na klanje.

(145) Međutim, trebalo bi izbjegavati nesrazmjerna ograničenja premještanja i nepotrebna administrativna opterećenja za objekte i subjekte u sektoru komercijalnog ribarstva. Slijedom toga, u slučajevima kada su te žive divlje akvatične životinje namijenjene prehrani ljudi, ta bi se pravila u načelu trebala primjenjivati samo na premještanja živih divljih akvatičnih životinja koje predstavljaju znatan rizik od širenja bolesti s popisa ili emergentnih bolesti u države članice, zone ili kompartmente koji su proglašeni slobodnima od određenih bolesti s popisa ili koji podliježu programima iskorjenjivanja u vezi s tim bolestima.

(146) Kako bi se države članice potaknulo da poboljšaju zdravstveni status svojih populacija akvatičnih životinja, u ovu bi Uredbu trebalo uvesti određene prilagodbe i dodatnu fleksibilnost.

(147) Kako bi se osigurala kontrola premještanja akvatičnih životinja, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na mjere sprečavanja bolesti koje se primjenjuju na prijevoz, posebna pravila koja se primjenjuju na premještanja određenih kategorija akvatičnih životinja u različite svrhe, posebne zahtjeve ili odstupanja za određene vrste u pogledu premještanja, poput premještanja u znanstvene svrhe, i dodatne zahtjeve za premještanja divljih akvatičnih životinja.

(148) Kako bi se osigurala mogućnost privremenih odstupanja i posebnih zahtjeva za premještanje akvatičnih životinja, ako pravila o premještanju iz ove Uredbe nisu dovoljna ili prikladna da bi se ograničilo širenje određene bolesti s popisa, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje posebnih pravila za premještanje ili odstupanja u ograničenom razdoblju.

(149) Akvakulturna proizvodnja Unije izrazito je raznolika u pogledu vrsta i proizvodnih sustava, a ta se diversifikacija ubrzano povećava. To bi moglo zahtijevati da se na razini država članica donose nacionalne mjere u vezi s bolestima koje se ne smatraju bolestima s popisa u skladu s ovom Uredbom. Međutim, takve nacionalne mjere trebale bi biti opravdane, potrebne i razmjerne ciljevima koje treba postići. Nadalje, one ne bi trebale utjecati na premještanja između država članica, osim ako su potrebne za sprečavanje unošenja ili suzbijanje širenja bolesti. Nacionalne mjere koje utječu na trgovinu između država članica trebalo bi odobravati i redovito preispitivati na razini Unije.

(150) Trenutačno se bolesti s popisa samo u vrlo ograničenom opsegu tiču životinjskih vrsta koje u ovoj Uredbi nisu definirane kao kopnene ni akvatične vrste, poput gmazova, vodozemaca, insekata i drugih. Stoga nije prikladno zahtijevati da se sve odredbe ove Uredbe primjenjuju na te životinjske vrste. Međutim, ako bolest koja se tiče vrsta koje nisu kopnene ni akvatične vrste bude uvrštena na popis, mjerodavni zahtjevi u pogledu zdravlja životinja iz ove Uredbe trebali bi se primjenjivati na te vrste kako bi se osiguralo da se mogu poduzeti odgovarajuće i razmjerne mjere sprečavanja i suzbijanja bolesti.

(151) Kako bi se osigurala mogućnost utvrđivanja pravila za premještanje životinja koje ovom Uredbom nisu definirane kao kopnene ni akvatične te zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla koji potječu od takvih životinja, a kada je to zbog rizika potrebno, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u odnosu na registraciju i odobrenje objekata, vođenje evidencije i registara, označivanje i registraciju te sljedivost, zahtjeve za premještanje, certificiranje zdravlja životinja te samodeklaraciju i obveze obavješćivanja u pogledu životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla koji potječu od tih vrsta.

(152) Kada je god to potrebno da bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu zahtjeva u pogledu zdravlja životinja za te druge životinjske vrste, zametne proizvode i proizvode životinjskog podrijetla koji potječu od njih, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje detaljnih pravila u vezi s tim zahtjevima.

(153) Kako bi se spriječilo unošenje bolesti s popisa i emergentnih bolesti u Uniju, potrebno je utvrditi učinkovita pravila za ulazak u Uniju životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla koji mogu prenositi te bolesti.

(154) Kako bi se zajamčio zdravstveni status Unije, ovom se Uredbom utvrđuju odredbe koje se tiču premještanja životinja i proizvoda unutar Unije. Stoga je primjereno, kako se taj status ne bi ugrozio, propisati uvjete za ulazak životinja i proizvoda u Uniju koji nisu manje strogi od onih koji se primjenjuju na premještanja unutar Unije.

(155) Kako bi se osiguralo da životinje, zametni proizvodi i proizvodi životinjskog podrijetla iz trećih zemalja ili područja ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja koji pružaju jamstva jednakovrijedna onima utvrđenima u zakonodavstvu Unije, nužno je da podliježu odgovarajućim kontrolama nadležnog tijela treće zemlje iz koje ili područja iz kojeg ih se izvozi u Uniju. Prema potrebi trebalo bi provjeriti zdravstveni status treće zemlje ili područja podrijetla prije odobravanja ulaska u Uniju takvih životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla. Prema tome, samo bi treće zemlje i područja koji mogu dokazati da udovoljavaju standardima zdravlja životinja za ulazak životinja i proizvoda u Uniju trebali biti prihvatljivi za izvoz u Uniju i biti uvršteni na popis u tu svrhu.

(156) Za neke vrste i kategorije životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u aktima Unije prije dana donošenje ove Uredbe nisu utvrđeni Unijini popisi trećih zemalja i područja iz kojih se dozvoljava ulazak u Uniju. U tim slučajevima, do donošenja pravila u skladu s ovom Uredbom, državama članicama trebalo bi biti dozvoljeno određivati iz kojih je zemalja i područja dozvoljen ulazak tih životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla na njihovo državno područje. Pri tome bi države članice trebale uzeti u obzir kriterije utvrđene ovom Uredbom za Unijine popise trećih zemalja i područja.

(157) Kako bi se osiguralo da se zahtjevi u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju predviđeni u ovoj Uredbi poštuju te da su oni u skladu s načelima Kodeksa OIE-a, sve životinje, zametni proizvodi i proizvodi životinjskog podrijetla koji ulaze u Uniju trebali bi imati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo treće zemlje ili područja podrijetla i kojim se potvrđuje da su ispunjeni zahtjevi u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju. Međutim, trebalo bi dozvoliti odstupanje od tog pravila u pogledu proizvoda koji predstavljaju nizak rizik za zdravlje životinja.

(158) Certifikati o zdravlju životinja mogu biti samostalni, ali zakonodavstvom Unije certificiranje se često zahtijeva za druge potrebe, na primjer kako bi se potvrdilo da se za životinje ili proizvode poštuju zahtjevi u pogledu javnog zdravlja ili dobrobiti životinja. To se mora uzeti u obzir. Kako bi se administrativno opterećenje i troškovi sveli na najmanju mjeru, ti certifikati o zdravlju životinja također bi trebali smjeti uključivati informacije koje se zahtijevaju u skladu s drugim zakonodavstvom Unije o sigurnosti hrane i hrane za životinje te dobrobiti životinja.

(159) Bolesti se mogu širiti drugim načinima osim putem životinja, zametnih proizvoda, proizvoda životinjskog podrijetla te nusproizvoda životinjskog podrijetla i od njih dobivenih proizvoda. Na primjer, vozila, prijevozni spremnici, sijeno, slama, biljni proizvodi, materijal koji je bio u kontaktu sa zaraženim životinjama i opremom također mogu širiti bolest. Kada je to potrebno, trebalo bi poduzeti mjere za sprečavanje prenošenja bolesti tim sredstvima.

(160) Kako bi se osigurala odgovarajuća razina detaljnosti zahtjeva za ulazak u Uniju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu donošenja dopunskih pravila za odobrenje objekata u trećim zemljama i područjima te odstupanja, zahtjeva u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju pošiljaka iz trećih zemalja i područja te zahtjeva u pogledu zdravlja životinja za uzročnike bolesti, druge materijale, načine prijevoza i opremu kojima se mogu prenositi bolesti životinja.

(161) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu zahtjeva u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju pošiljaka životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje pravila o, između ostaloga, popisu trećih zemalja i područja iz kojih se dopušta ulazak životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju te o sadržaju i izgledu modela certifikata o zdravlju životinja.

(162) Dosadašnje iskustvo pokazalo je da je, kada dođe do izbijanja ozbiljne bolesti u državama članicama ili u trećim zemljama ili područjima iz kojih životinje ili proizvodi ulaze u Uniju, potrebno odmah poduzeti mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti kako bi se spriječilo njezino unošenje i ograničilo širenje. Takve izvanredne okolnosti mogu uključivati bolesti s popisa, emergentne bolesti ili druge opasnosti za zdravlje životinja. U tom kontekstu trebalo bi razjasniti koje se mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđene ovom Uredbom mogu primijeniti u

slučaju izbijanja bolesti s popisa, emergentne bolesti ili opasnosti. U svim takvim slučajevima od ključne je važnosti da mjere mogu biti poduzete u vrlo kratkom razdoblju i bez odgađanja. Budući da bi takve mjere ograničile premještanje unutar Unije ili u nju, kada je god to moguće trebale bi biti provedene na razini Unije.

(163) Kako bi se osigurala učinkovita i brza reakcija na nove rizike, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje hitnih mjera.

(164) Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji su odmah primjenjivi i to u opravdanim slučajevima povezanima, između ostaloga, s mjerama u vezi s emergentnim bolestima, stvaranjem zaliha, opskrbom, skladištenjem, dostavom i drugim postupcima banaka antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa Unije, utvrđivanjem posebnih mjera za suzbijanje bolesti i odstupanja u ograničenom razdoblju, posebnim pravilima za premještanja kopnenih i akvatičnih životinja koja se primjenjuju u ograničenom razdoblju, hitnim mjerama i popisivanjem trećih zemalja i područja za potrebe ulaska u Uniju.

(165) Ovom Uredbom utvrđuju se opća i posebna pravila za sprečavanje i suzbijanje prenosivih bolesti životinja i osigurava usklađen pristup zdravlju životinja u Uniji. U određenim područjima, poput opće odgovornosti za zdravlje životinja, obavješćivanja, nadzora, registracije i odobrenja ili sljedivosti, državama članicama trebalo bi biti dopušteno donošenje dodatnih ili strožih nacionalnih mjera ili bi ih trebalo na to poticati. Međutim, takve nacionalne mjere trebale bi biti dopuštene samo ako ne dovode u pitanje ciljeve u pogledu zdravlja životinja određene u ovoj Uredbi te ako nisu u nesuglasju s pravilima utvrđenima u njoj te pod uvjetom da ne sprečavaju premještanje životinja i proizvoda među državama članicama, osim ako je to nužno da bi se spriječilo unošenje ili suzbilo širenje bolesti.

(166) Nacionalne mjere iz uvodne izjave 165. trebale bi podlijegati pojednostavljenom postupku obavješćivanja kako bi se umanjilo administrativno opterećenje. Iskustvo je pokazalo da opći postupak obavješćivanja utvrđen Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) predstavlja važan alat za usmjeravanje i poboljšanje kvalitete nacionalnih tehničkih propisa – u smislu povećane transparentnosti, čitljivosti i djelotvornosti, u područjima koja nisu usklađena ili su samo djelomično usklađena. Stoga je prikladno da se primjenjuje taj opći postupak obavješćivanja.

(167) Trenutačno su pravila Unije o zdravlju životinja utvrđena sljedećim aktima Europskog parlamenta i Vijeća te naknadnim aktima Komisije koji su usvojeni u skladu s njima:

Direktiva 64/432/EEZ, Direktiva Vijeća 77/391/EEZ ([2]), Direktiva Vijeća 78/52/EEZ ([3]), Direktiva Vijeća 80/1095/EEZ ([4]), Direktiva Vijeća 82/894/EEZ ([5]), Direktiva Vijeća 88/407/EEZ ([6]), Direktiva Vijeća 89/556/EEZ ([7]), Direktiva Vijeća 90/429/EEZ ([8]), Direktiva 91/68/EEZ, Odluka Vijeća

([1]) Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL L 204, 21.7.1998., str. 37.).

([2]) Direktiva Vijeća 77/391/EEZ od 17. svibnja 1977. o uvođenju mjera Zajednice za iskorjenjivanje bruceloze, tuberkuloze i leukoze u goveda (SL L 145, 13.6.1977., str. 44.).

([3]) Direktiva Vijeća 78/52/EEZ od 13. prosinca 1977. o utvrđivanju kriterija Zajednice za nacionalne planove za ubrzano iskorjenjivanje bruceloze, tuberkuloze i enzootske leukoze u goveda (SL L 15, 19.1.1978., str. 34.).

([4]) Direktiva Vijeća 80/1095/EEZ od 11. studenoga 1980. o utvrđivanju uvjeta za oslobađanje i održavanje područja Zajednice slobodnim od klasične svinjske kuge (SL L 325, 1.12.1980., str. 1.).

([5]) Direktiva Vijeća 82/894/EEZ od 21. prosinca 1982. o načinu prijave bolesti životinja unutar Zajednice (SL L 378, 31.12.1982., str. 58.).

([6]) Direktiva Vijeća 88/407/EEZ od 14. lipnja 1988. o utvrđivanju zahtjeva zdravlja životinja koji se primjenjuju na trgovinu unutar Zajednice i na uvoz duboko smrznutog sjemena domaćih životinja vrste goveda (SL L 194, 22.7.1988., str. 10.).

([7]) Direktiva Vijeća 89/556/EEZ od 25. rujna 1989. o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje trgovina zamecima domaćih životinja vrste goveda unutar Zajednice i njihov uvoz iz trećih zemalja (SL L 302, 19.10.1989., str. 1.).

([8]) Direktiva Vijeća 90/429/EEZ od 26. lipnja 1990. o utvrđivanju uvjeta zdravlja životinja koji se primjenjuju na trgovinu unutar Zajednice i uvoz sjemena domaćih životinja vrste svinja (SL L 224, 18.8.1990., str. 62.).

91/666/EEZ ([1]), Direktiva Vijeća 92/35/EEZ ([2]), Direktiva 92/65/EEZ, Direktiva Vijeća 92/66/EEZ ([3]), Direktiva Vijeća 92/118/EEZ ([4]), Direktiva Vijeća 92/119/EEZ ([5]), Odluka Vijeća 95/410/EZ ([6]), Direktiva Vijeća 2000/75/EZ ([7]), Odluka Vijeća 2000/258/EZ ([8]), Direktiva Vijeća 2001/89/EZ ([9]), Direktiva Vijeća 2002/60/EZ ([10]), Direktiva Vijeća 2002/99/EZ ([11]), Direktiva Vijeća 2003/85/EZ ([12]), Uredba Vijeća (EZ) br. 21/2004 ([13]), Direktiva Vijeća 2004/68/EZ ([14]), Direktiva Vijeća 2005/94/EZ ([15]), Direktiva 2006/88/EZ, Direktiva Vijeća 2008/71/EZ ([16]), Direktiva 2009/156/EZ, Direktiva 2009/158/EZ, Uredba (EU) br. 576/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([17]).

(168) Ovom Uredbom propisuju se pravila o označivanju i registraciji goveda, dok pravila za označivanje goveđeg mesa ostaju izvan njezina područja primjene. Uredbom (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća ([18]) predviđena su pravila o označivanju i registraciji životinja vrste goveda i pravila o označivanju goveđeg mesa. Stoga bi je trebalo izmijeniti tako da se njezine odredbe o označivanju i registraciji životinja vrste goveda stave izvan snage, dok bi odredbe o označivanju goveđeg mesa morale ostati na snazi.

(169) Kako bi se zajamčila pouzdanost aranžmana predviđenih postojećim uredbama kojima se utvrđuju sustavi za označivanje i registraciju goveda, ovaca i koza, to zakonodavstvo zahtijeva da države članice provedu odgovarajuće i učinkovite mjere kontrole. Te odgovarajuće i učinkovite službene mjere kontrole trebale bi isto tako biti zadržane u

([1]) Odluka Vijeća 91/666/EEZ od 11. prosinca 1991. o uspostavljanju zaliha cjepiva Zajednice protiv bolesti slinavke i šapa (SL L 368, 31.12.1991., str. 21.).

([2]) Direktiva Vijeća 92/35/EEZ od 29. travnja 1992. o utvrđivanju pravila kontrole i mjera suzbijanja konjske kuge (SL L 157, 10.6.1992., str. 19.).

([3]) Direktiva Vijeća 92/66/EEZ od 14. srpnja 1992. o uvođenju mjera Zajednice za kontrolu newcastleske bolesti (SL L 260, 5.9.1992., str. 1.).

([4]) Direktiva Vijeća 92/118/EEZ od 17. prosinca 1992. o utvrđivanju zahtjeva za zdravlje životinja i zahtjeva za javno zdravlje kojima se uređuje trgovina i uvoz u Zajednicu proizvoda koji ne podliježu navedenim zahtjevima utvrđenim u posebnim pravilima Zajednice iz Priloga A dijela I. Direktive 89/662/EEZ te, s obzirom na patogene tvari, iz Direktive 90/425/EEZ (SL L 62, 15.3.1993., str. 49.).

([5]) Direktiva Vijeća 92/119/EEZ od 17. prosinca 1992. o uvođenju općih mjera Zajednice za suzbijanje određenih bolesti životinja i posebnih mjera koje se odnose na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja (SL L 62, 15.3.1993., str. 69.).

([6]) Odluka Vijeća 95/410/EZ od 22. lipnja 1995. o utvrđivanju pravila za mikrobiološko ispitivanje uzorkovanjem u proizvodnom pogonu podrijetla peradi za klanje namijenjene za Finsku i Švedsku (SL L 243, 11.10.1995., str. 25.).

([7]) Direktiva Vijeća 2000/75/EZ od 20. studenoga 2000. o utvrđivanju posebnih odredaba za kontrolu i iskorjenjivanje bolesti plavog jezika (SL L 327, 22.12.2000., str. 74.).

([8]) Odluka Vijeća 2000/258/EZ od 20. ožujka 2000. o određivanju posebnog instituta odgovornog za utvrđivanje kriterija za standardizaciju seroloških testova u svrhu praćenja učinkovitosti cjepiva protiv bjesnoće (SL L 79, 30.3.2000., str. 40.).

([9]) Direktiva Vijeća 2001/89/EZ od 23. listopada 2001. o mjerama Zajednice za kontrolu klasične svinjske kuge (SL L 316, 1.12.2001., str. 5.).

([10]) Direktiva Vijeća 2002/60/EZ od 27. lipnja 2002. o utvrđivanju posebnih odredaba za kontrolu afričke svinjske kuge i o izmjeni Direktive 92/119/EEZ koja se odnosi na tješinsku bolest i afričku svinjsku kugu (SL L 192, 20.7.2002., str. 27.).

([11]) Direktiva Vijeća 2002/99/EZ od 16. prosinca 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za životinje kojima se uređuje proizvodnja, prerada, stavljanje u promet i unošenje proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi (SL L 18, 23.1.2003., str. 11.).

([12]) Direktiva Vijeća 2003/85/EZ od 29. rujna 2003. o mjerama Zajednice za suzbijanje slinavke i šapa, o stavljanju izvan snage Direktive 85/511/EEZ i odluka 89/531/EEZ i 91/665/EEZ te o izmjeni Direktive 92/46/EEZ (SL L 306, 22.11.2003., str. 1.).

([13]) Uredba Vijeća (EZ) br. 21/2004 od 17. prosinca 2003. o uspostavi sustava za označivanje i registraciju ovaca i koza i izmjeni Uredbe (EZ) br. 1782/2003 i direktiva 92/102/EEZ i 64/432/EEZ (SL L 5, 9.1.2004., str. 8.).

([14]) Direktiva Vijeća 2004/68/EZ od 26. travnja 2004. o utvrđivanju pravila zdravlja životinja za uvoz u i provoz kroz Zajednicu određenih živih papkara i o izmjeni direktiva 90/426/EEZ i 92/65/EEZ i stavljanju izvan snage Direktive 72/462/EEZ (SL L 139, 30.4.2004., str. 321.).

([15]) Direktiva Vijeća 2005/94/EZ od 20. prosinca 2005. o mjerama Zajednice u vezi s kontrolom influence ptica i o stavljanju izvan snage Direktive 92/40/EEZ (SL L 10, 14.1.2006., str. 16.).

([16]) Direktiva Vijeća 2008/71/EZ od 15. srpnja 2008. o identifikaciji i registraciji svinja (SL L 213, 8.8.2008., str. 31.).

([17]) Uredba (EU) br. 576/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o nekomercijalnom premještanju kućnih ljubimaca i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 998/2003 (SL L 178, 28.6.2013., str. 1.).

([18]) Uredba (EZ) br. 1760/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o uvođenju sustava označivanja i registracije životinja vrste goveda, označivanju goveđeg mesa i proizvoda od goveđeg mesa i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 820/97 (SL L 204, 11.8.2000., str. 1.).

budućnosti. Kao dio paketa prijedloga „Pametnija pravila za sigurniju hranu”, ovom se Uredbom ne predviđaju odredbe o službenim kontrolama jer bi ta pravila trebala biti predviđena u okviru predloženog horizontalnog zakonodavstva o službenim kontrolama. Međutim, čak i ako predložena nova horizontalna pravila o službenim kontrolama ne stupaju na snagu istodobno kada i ova Uredba, postojeća horizontalna pravila o službenim kontrolama omogućila bi Komisiji da osigura istovjetnu razinu kontrole.

(170) Pravila utvrđena zakonodavnim aktima iz uvodne izjave 167. treba zamijeniti ovom Uredbom i naknadnim aktima Komisije koje treba donijeti u skladu s ovom Uredbom. Te zakonodavne akte trebalo bi u skladu s tim staviti izvan snage. Međutim, kako bi se osigurala pravna jasnoća i izbjegao pravni vakuum, stavljanje izvan snage trebalo bi primarno stupiti na snagu tek kada budu doneseni mjerodavni delegirani i provedbeni akti u skladu s ovom Uredbom. Stoga je potrebno ovlastiti Komisiju za određivanje datumâ na koji stavljanje izvan snage tih zakonodavnih akata treba proizvoditi učinke, dok bi konačan rok trebao utvrditi zakonodavac.

(171) Sljedeći akti Vijeća u području zdravlja životinja zastarjeli su i trebalo bi ih izričito staviti izvan snage, u interesu jasnoće zakonodavstva Unije: Odluka Vijeća 78/642/EEZ ([1]), Direktiva Vijeća 79/110/EEZ ([2]), Direktiva Vijeća 81/6/EEZ ([3]), Odluka Vijeća 89/455/EEZ ([4]), Direktiva Vijeća 90/423/EEZ ([5]), Odluka Vijeća 90/678/EEZ ([6]), Direktiva Vijeća 92/36/EEZ ([7]), Direktiva Vijeća 98/99/EZ ([8]).

(172) Zahtjevi određeni u ovoj Uredbi ne bi se trebali primjenjivati sve dok Komisija ne donese ključne delegirane i provedbene akte na temelju ove Uredbe, a kojima se određuje razdoblje od 24 mjeseca od dana donošenja ključnih akata do dana početka njihove primjene, čime se državama članicama i subjektima omogućuje da se pravovremeno prilagode novim pravilima. Nadalje, primjereno je predvidjeti razdoblje od najmanje 36 mjeseci u kojemu će Komisija razraditi ta nova pravila.

(173) Kako bi se osigurala pravna sigurnost u pogledu primjene pravila za označivanje i registraciju životinja i mjera za suzbijanje bolesti za neke bolesti životinja i zoonoze, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu datuma na koji se Uredba (EZ) br. 21/2004 i direktive 92/66/EEZ, 2000/75/EZ, 2001/89/EZ, 2002/60/EZ, 2003/85/EZ, 2005/94/EZ i 2008/71/EZ trebaju prestati primjenjivati, dok bi rok u tom pogledu trebalo odrediti u ovoj Uredbi.

(174) U skladu s preventivnim pristupom zdravlju životinja koji se promiče ovom Uredbom, posebne mjere u pogledu salmonele koje su se primjenjivale na žive životinje otpremljene u Finsku i Švedsku prije … (*) trebale bi se i dalje primjenjivati, a Uredbu (EZ) br. 2160/2003 trebalo bi izmijeniti na odgovarajući način.

([1]) Odluka Vijeća 78/642/EEZ od 25. srpnja 1978. o mjerama zaštite zdravlja u odnosu na Republiku Bocvanu (SL L 213, 3.8.1978., str. 15.).

([2]) Direktiva Vijeća 79/110/EEZ od 24. siječnja 1979. o ovlašćivanju Talijanske Republike za odgodu obavješćivanja i provedbe nacionalnih planova za ubrzano iskorjenjivanje bruceloze i tuberkuloze u stoke (SL L 29, 3.2.1979., str. 24.).

([3]) Direktiva Vijeća 81/6/EEZ od 1. siječnja 1981. o ovlašćivanju Helenske Republike za dostavu i provedbu nacionalnih planova za ubrzano iskorjenjivanje bruceloze i tuberkuloze u stoke (SL L 14, 16.1.1981., str. 22.).

([4]) Odluka Vijeća 89/455/EEZ od 24. srpnja 1989. o uvođenju mjera Zajednice za uspostavu pilot projekta za suzbijanje bjesnoće s ciljem njezina iskorjenjivanja ili sprečavanja (SL L 223, 2.8.1989., str. 19.).

([5]) Direktiva Vijeća 90/423/EEZ od 26. lipnja 1990. o izmjeni Direktive 85/511/EEZ o uvođenju mjera Zajednice za kontrolu bolesti slinavke i šapa, Direktive 64/432/EEZ o zdravstvenim problemima životinja koji utječu na trgovinu govedima i svinjama unutar Zajednice i Direktive 72/462/EEZ o problemima u vezi sa zdravstvenim i veterinarskim pregledima pri uvozu goveda, svinja te svježeg mesa iz trećih zemalja (SL L 224, 18.8.1990., str. 13.).

([6]) Odluka Vijeća 90/678/EEZ od 13. prosinca 1990. o priznavanju određenih dijelova područja Zajednice bilo službeno slobodnima od svinjske kuge bilo slobodnima od svinjske kuge (SL L 373, 31.12.1990., str. 29.).

([7]) Direktiva Vijeća 92/36/EEZ od 29. travnja 1992. o izmjeni, s obzirom na afričku konjsku kugu, Direktive 90/426/EEZ o uvjetima zdravlja životinja kojima se uređuje premještanje i uvoz kopitara iz trećih zemalja (SL L 157, 10.6.1992., str. 28.).

([8]) Direktiva Vijeća 98/99/EZ od 14. prosinca 1998. o izmjeni Direktive 97/12/EZ o izmjeni i ažuriranju Direktive 64/432/EEZ o zdravstvenim problemima životinja koji utječu na trgovinu govedima i svinjama unutar Zajednice (SL L 358, 31.12.1998., str. 107.).

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

(175) S obzirom na nedavno donošenje Uredbe (EU) br. 576/2013, poželjno je predvidjeti dugo prijelazno razdoblje prije nego što se počnu primjenjivati odgovarajuća pravila određena u ovoj Uredbi.

(176) Provedbene ovlasti iz ove Uredbe trebalo bi izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

(177) Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Komisija bi prilikom pripreme i sastavljanja delegiranih akata trebala osigurati istodobno, pravodobno i odgovarajuće prosljeđivanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.

(178) Ova Uredba ne bi trebala stvoriti nesrazmjerno administrativno opterećenje ili gospodarski utjecaj na mala i srednja poduzeća. U okviru ove Uredbe poseban položaj malih i srednjih poduzeća uzet je u obzir na temelju savjetovanja s dionicima. S obzirom na ciljeve javne politike u pogledu zaštite zdravlja životinja i javnog zdravlja, moguća opća odstupanja od zahtjeva ove Uredbe za takve objekte nisu uzeta u obzir. Međutim, za takve bi objekte trebalo predvidjeti određeni broj odstupanja u vezi s različitim zahtjevima ove Uredbe, uzimajući u obzir uključene rizike.

(179) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno utvrđivanje pravila o zdravlju životinja za životinje, zametne proizvode, proizvode životinjskog podrijetla, nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode u onoj mjeri u kojoj nisu obuhvaćeni posebnim pravilima sadržanim u drugom zakonodavstvu Unije te drugi materijal koji može sudjelovati u širenju prenosivih bolesti životinja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se kroz opći i koordinirani pravni okvir za zdravlje životinja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

DIO I.

OPĆA PRAVILA

POGLAVLJE 1.

Predmet, cilj, područje primjene i definicije

Članak 1.

Predmet i cilj

1. Ovom Uredbom utvrđuju se pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti životinja koje su prenosive na životinje ili ljude.

Ta pravila uključuju:

(a) utvrđivanje prioriteta i kategorizaciju bolesti koje se tiču Unije te utvrđivanje odgovornosti za zdravlje životinja (dio I.: članci od 1. do 17.);

(b) rano otkrivanje, obavješćivanje i izvješćivanje o bolestima, nadzor, programe iskorjenjivanja i status „područje slobodno od bolesti” (dio II.: članci od 18. do 42.);

(c) svijest, pripravnost i suzbijanje bolesti (dio III.: članci od 43. do 83.);

([1]) Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(d) registraciju i odobravanje objekata i prijevoznika, premještanja i sljedivost životinja, zametnih proizvoda te proizvoda životinjskog podrijetla unutar Unije (dio IV.: članci od 84. do 228. i dio VI.: članci od 244. do 248. te od 252. do 256.);

(e) ulazak životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju te izvoz takvih pošiljaka iz Unije (dio V.: članci od 229. do 243. i dio VI.: članci od 244. do 246. te od 252. do 256.);

(f) nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca u državu članicu iz druge države članice ili iz treće zemlje ili područja (dio VI.: članci od 244. do 256.);

(g) hitne mjere koje treba poduzeti u slučaju izvanrednog stanja zbog bolesti (dio VII.: članci od 257. do 262.).

2. Pravilima iz stavka 1.:

(a) cilj je osigurati:

i. poboljšano zdravlje životinja kako bi se poduprla održiva proizvodnja u poljoprivredi i akvakulturi u Uniji;

ii. djelotvorno funkcioniranje unutarnjeg tržišta;

iii. smanjenje štetnih utjecaja na zdravlje životinja, javno zdravlje i okoliš:

— određenih bolesti,

— mjera poduzetih u svrhu sprečavanja i suzbijanja bolesti;

(b) uzima se u obzir sljedeće:

i. odnos između zdravlja životinja i:

— javnog zdravlja,

— okoliša, uključujući bioraznolikost i vrijedne genetske resurse, kao i utjecaj klimatskih promjena,

— sigurnosti hrane i hrane za životinje,

— dobrobiti životinja, uključujući poštedu od svake boli, nelagode ili patnje koje se mogu izbjeći,

— antimikrobne rezistencije,

— sigurnosti hrane;

ii. gospodarske, društvene i kulturne posljedice te posljedice na okoliš koje proizlaze iz primjene mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti;

iii. relevantne međunarodne standarde.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Uredba primjenjuje se na:

(a) držane i divlje životinje;

(b) zametne proizvode;

(c) proizvode životinjskog podrijetla;

(d) nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode, ne dovodeći u pitanje pravila utvrđena Uredbom (EZ) br. 1069/2009;

(e) postrojenja, prijevozna sredstva, opremu i sve druge puteve zaraze te materijale kojima se šire ili kojima bi se mogle širiti prenosive bolesti životinja.

2. Ova Uredba primjenjuje se na prenosive bolesti, uključujući zoonoze, ne dovodeći u pitanje pravila utvrđena:

(a) Odlukom br. 1082/2013/EU;

(b) Uredbom (EZ) br. 999/2001;

(c) Direktivom 2003/99/EZ;

(d) Uredbom (EZ) br. 2160/2003.

Članak 3.

Područje primjene dijelova IV., V. i VI.

1. Dio IV. glava I. (članci od 84. do 171.) primjenjuje se na:

(a) kopnene životinje i životinje koje nisu kopnene, ali koje mogu prenositi bolesti kopnenih životinja;

(b) zametne proizvode kopnenih životinja;

(c) proizvode životinjskog podrijetla od kopnenih životinja.

2. Dio IV. glava II. (članci od 172. do 226.) primjenjuje se na:

(a) akvatične životinje i životinje koje nisu akvatične, ali koje mogu prenositi bolesti akvatičnih životinja;

(b) proizvode životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja.

3. Dio IV. glava III. (članci 227. i 228.) primjenjuje se na:

(a) druge životinje;

(b) zametne proizvode i proizvode životinjskog podrijetla od drugih životinja iz točke (a).

4. Dijelovi IV. i V. ne primjenjuju se na nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca iz stavka 6. ovog članka ni na nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca unutar države članice.

5. Premještanja kućnih ljubimaca, osim nekomercijalnih premještanja, u skladu su sa zahtjevima u pogledu zdravlja životinja utvrđenima u dijelovima IV. i V.

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o prilagodbama koje su nužne kako bi se osigurala ispravna primjena dijelova IV. i V. na kućne ljubimce, a osobito kako bi se uzela u obzir činjenica da držatelji kućnih ljubimaca kućne ljubimce drže u kućanstvima.

6. Dio VI. primjenjuje se samo na nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca koja su u skladu sa zahtjevima utvrđenima u člancima 245. i 246. o maksimalnom broju životinja koje mogu pratiti vlasnika te maksimalnom broju dana koji prođu između premještanja vlasnika i premještanja životinje.

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „životinje” znači kralježnjaci i beskralježnjaci;

2. „kopnene životinje” znači ptice, kopneni sisavci, pčele i bumbari;

3. „akvatične životinje” znači životinje sljedećih vrsta, u svim stadijima razvoja, uključujući ikru, mliječ i gamete:

   (a) ribe iz nadrazreda *Agnatha* i razreda *Chondrichthyes, Sarcopterygii* i *Actinopterygii*;

   (b) vodeni mekušci iz koljena *Mollusca*;

   (c) vodeni rakovi iz potkoljena *Crustacea*;

4. „druge životinje” znači životinjske vrste osim onih koje su obuhvaćene definicijom kopnenih ili akvatičnih životinja;

5. „držane životinje” znači životinje koje drži čovjek, uključujući, u slučaju akvatičnih životinja, životinje akvakulture;

6. „akvakultura” znači držanje akvatičnih životinja kada životinje ostaju u vlasništvu jedne ili više fizičkih ili pravnih osoba tijekom faza uzgoja ili kultivacije, sve do faze izlova i uključujući nju, a isključujući izlov ili sakupljanje u svrhu prehrane ljudi divljih akvatičnih životinja koje se naknadno privremeno drže dok čekaju na klanje bez da ih se hrani;

7. „životinje akvakulture” znači sve akvatične životinje uzgojene u akvakulturi,

8. „divlje životinje” znači životinje koje nisu držane životinje;

9. „perad” znači ptice koje su uzgojene ili držane u zatočeništvu za:

   (a) proizvodnju:

      i. mesa;

      ii. konzumnih jaja;

      iii. drugih proizvoda;

   (b) obnovu populacije pernate divljači;

   (c) potrebe uzgoja ptica koje se upotrebljavaju u vrstama proizvodnje iz točaka (a) i (b);

10. „ptice u zatočeništvu” znači sve ptice osim peradi koje se drže u zatočeništvu iz bilo kojeg razloga osim onih navedenih u točki 9., uključujući one koje se uzgajaju za predstave, utrke, izložbe, natjecanja, uzgoj ili prodaju;

11. „kućni ljubimac” znači držana životinja koja pripada vrstama koje su navedene u Prilogu I. i koja se drži u privatne, nekomercijalne svrhe;

12. „držatelj kućnog ljubimca” znači fizička osoba, što može uključivati i vlasnika kućnog ljubimca, koja drži kućnog ljubimca;

13. „vlasnik kućnog ljubimca” znači fizička osoba navedena kao vlasnik u identifikacijskom dokumentu iz članka 247. točke (c), članka 248. stavka 2. točke (c), članka 249. stavka 1. točke (c) i članka 250. stavka 2. točke (c);

14. „nekomercijalno premještanje” znači svako premještanje kućnog ljubimca koji prati svog vlasnika i koje

   (a) nema za cilj ni prodaju ni drugi oblik prijenosa vlasništva dotičnog kućnog ljubimca; i

   (b) dio je premještanja vlasnika kućnog ljubimca

      i. pod njegovom izravnom odgovornošću; ili

      ii. odgovornošću ovlaštene osobe, u slučaju da je kućni ljubimac fizički odvojen od vlasnika kućnog ljubimca;

15. „ovlaštena osoba” znači bilo koja fizička osoba koju je vlasnik kućnog ljubimca pismeno ovlastio za nekomercijalno premještanje kućnog ljubimca u ime vlasnika kućnog ljubimca;

16. „bolest” znači pojava infekcija i zaraza kod životinja, s kliničkim ili patološkim manifestacijama ili bez njih, uzrokovana jednim ili više uzročnika bolesti;

17. „uzročnik bolesti” znači patogen koji se može prenijeti na životinje ili ljude i koji može prouzročiti bolest životinja;

18. „bolesti s popisa” znači bolesti s popisa u skladu s člankom 5. stavkom 1.;

19. „profil bolesti” znači kriteriji bolesti iz članka 7. stavka 1. točke (a);

20. „vrste s popisa” znači životinjska vrsta ili skupina životinjskih vrsta koje su navedene na popisu u skladu s člankom 8. stavkom 2. ili, u slučaju emergentnih bolesti, životinjska vrsta ili skupina životinjskih vrsta koje zadovoljavaju kriterije za vrste s popisa utvrđene člankom 8. stavkom 2.;

21. „opasnost” znači uzročnik bolesti u životinji ili proizvodu ili njihovo stanje koji mogu imati štetan utjecaj na zdravlje ljudi ili životinja;

22. „rizik” znači vjerojatnost pojave te vjerojatan razmjer bioloških i gospodarskih posljedica štetnog utjecaja na zdravlje životinja ili javno zdravlje;

23. „biosigurnost” znači skup mjera upravljanja i fizičkih mjera osmišljenih kako bi se smanjio rizik od unošenja, razvoja i širenja bolesti na, iz i unutar:

    (a) životinjske populacije; ili

    (b) objekta, zone, kompartmenta, sredstava prijevoza ili bilo kojih drugih postrojenja, prostorija ili lokacija;

24. „subjekt” znači svaka fizička ili pravna osoba koja je odgovorna za životinje ili proizvode, između ostalog u ograničenom razdoblju, izuzev držatelja kućnih ljubimaca i veterinara;

25. „prijevoznik” znači subjekt koji prevozi životinje samostalno ili za treću stranku;

26. „stručnjak za životinje” znači fizička ili pravna osoba čija profesionalna aktivnost uključuje životinje ili proizvode, a koji nije subjekt ili veterinar;

27. „objekt” znači svaka prostorija, struktura ili, u slučaju uzgoja na otvorenom, svako okružje ili mjesto gdje se drže životinje ili zametni proizvodi, privremeno ili stalno, osim:

    (a) kućanstava u kojima se drže kućni ljubimci;

    (b) veterinarskih praksi ili klinika;

28. „zametni proizvodi” znači:

    (a) sjeme, jajne stanice i zameci namijenjeni za umjetnu oplodnju;

    (b) jaja za valenje;

29. „proizvodi životinjskog podrijetla” znači:

    (a) hrana životinjskog podrijetla, uključujući med i krv;

    (b) žive školjke, živi bodljikaši, živi plaštenjaci i živi morski puževi namijenjeni prehrani ljudi; te

    (c) životinje, osim onih iz točke (b), koje su određene da se pripreme i žive dostave krajnjem potrošaču;

30. „nusproizvodi životinjskog podrijetla” znači cijeli trupovi ili dijelovi životinja, proizvodi životinjskog podrijetla ili drugi proizvodi dobiveni od životinja koji nisu namijenjeni ljudskoj prehrani, izuzevši zametne proizvode;

31. „dobiveni proizvodi” znači proizvodi dobiveni iz jednog ili više postupaka, obrada ili koraka u preradi nusproizvoda životinjskog podrijetla;

32. „proizvodi” znači:

    (a) zametni proizvodi;

    (b) proizvodi životinjskog podrijetla;

    (c) nusproizvodi životinjskog podrijetla i od njih dobiveni proizvodi;

33. „službena kontrola” znači svaki oblik kontrole koju nadležna tijela provode radi provjere sukladnosti s ovom Uredbom;

34. „zdravstveni status” znači status bolesti u pogledu bolesti s popisa relevantan za određene vrste s popisa s obzirom na:

(a) jednu životinju;

(b) životinje u:

i. epidemiološkoj jedinici;

ii. objektu;

iii. zoni;

iv. kompartmentu;

v. državi članici;

vi. trećoj zemlji ili području;

35. „zona” znači:

(a) za kopnene životinje područje u državi članici, trećoj zemlji ili području s preciznim geografskim granicama na kojem obitava subpopulacija životinja sa zasebnim zdravstvenim statusom u pogledu određene bolesti ili određenih bolesti koje zahtijevaju primjeren nadzor, suzbijanje bolesti i biosigurnosne mjere;

(b) za akvatične životinje hidrološki sustav vanjskog pojasa sa zasebnim zdravstvenim statusom u pogledu određene bolesti ili određenih bolesti koji tvori područje na koje se odnosi jedno od sljedećeg:

i. cijeli vodeni sliv od izvora plovnog puta do ušća ili jezera;

ii. više od jednog vodenog sliva;

iii. dio vodenog sliva od izvora plovnog puta do barijere koja sprečava unošenje određene bolesti ili određenih bolesti;

iv. dio priobalnog područja s preciznim geografskim granicama;

v. ušće s preciznim geografskim granicama;

36. „vodeni sliv” znači područje ili korito omeđeno prirodnim značajkama kao što su brda ili planine, u koje utječu svi vodeni tokovi;

37. „kompartment” znači subpopulacija životinja koja se drži u jednom ili više objekata, a u slučaju akvatičnih životinja u jednom ili više objekata akvakulture, pod zajedničkim sustavom upravljanja biosigurnošću, s posebnim zdravstvenim statusom u pogledu određene bolesti ili određenih bolesti koje zahtijevaju primjeren nadzor, suzbijanje bolesti i biosigurnosne mjere;

38. „karantena” znači držanje životinja u izolaciji, bez izravnog ili neizravnog kontakta sa životinjama izvan te epidemiološke jedinice, kako bi se osiguralo da ne dođe do širenja jedne ili više određenih bolesti dok su izolirane životinje na promatranju tijekom određenog razdoblja te, ako je potrebno, dok su na testiranju i liječenju;

39. „epidemiološka jedinica” znači skupina životinja koje su jednako izložene uzročniku bolesti;

40. „izbijanje bolesti” znači službeno potvrđena pojava bolesti s popisa ili emergentne bolesti kod jedne ili više životinja u objektu ili drugom mjestu na kojem se drže ili nalaze životinje;

41. „zona ograničenja” znači zona u kojoj se primjenjuju ograničenja premještanja određenih životinja ili proizvoda te druge mjere za suzbijanje bolesti u cilju sprečavanja širenja određene bolesti na područja gdje se ograničenja ne primjenjuju; zona ograničenja može, prema potrebi, obuhvaćati zone zaštite i nadzora;

42. „zona zaštite” znači zona oko područja izbijanja koja uključuje područje izbijanja bolesti te u kojoj se primjenjuju mjere za suzbijanje bolesti kako bi se spriječilo širenje bolesti iz te zone;

43. „zona nadzora” znači zona koja je uspostavljena oko zone zaštite te u kojoj se primjenjuju mjere za suzbijanje bolesti kako bi se spriječilo širenje bolesti iz zone zaštite;

44. „jaja za valenje” znači jaja koja je snijela perad ili ptice u zatočeništvu, namijenjena za inkubaciju;

45. „kopitari i papkari” znači životinje s popisa iz Priloga III.;

46. „objekt za zametne proizvode” znači:

    (a) u vezi sa sjemenom, objekt gdje se sjeme prikuplja, proizvodi, obrađuje ili pohranjuje;

    (b) u vezi s jajnim stanicama i zamecima, skupina profesionalaca ili struktura koju nadgleda veterinar tima nadležan za obavljanje prikupljanja, proizvodnje, obrade i pohrane jajnih stanica i zametaka;

    (c) u vezi s jajima za valenje, valionica;

47. „valionica” znači objekt u kojem se prikupljaju, pohranjuju, inkubiraju i vale jaja u sljedeće svrhe:

    (a) za jaja za valenje;

    (b) za jednodnevne piliće ili mladunčad drugih vrsta;

48. „zatvoreni objekt” znači bilo koji stalni, geografski ograničen objekt stvoren na dobrovoljnoj osnovi i odobren za potrebe premještanja, gdje:

    (a) se životinje drže ili uzgajaju za potrebe izložaba, obrazovanja, očuvanja vrsta ili istraživanja;

    (b) su životinje zatvorene i odvojene od okoline; i

    (c) životinje podliježu mjerama nadzora zdravlja životinja i biosigurnosnim mjerama;

49. „operacija okupljanja” znači okupljanje držanih kopnenih životinja iz više od jednog objekta na razdoblje kraće od propisanog razdoblja boravka za dotične vrste životinja;

50. „razdoblje boravka” znači najkraće razdoblje potrebno kako bi se osiguralo da životinja koja je uvedena u objekt nije slabijeg zdravstvenog statusa od životinja u tom objektu;

51. „TRACES” znači integrirani informatizirani veterinarski sustav s jedinstvenom arhitekturom predviđen u odlukama 2003/24/EZ i 2004/292/EZ;

52. „objekt za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti” znači poduzeće koje se bavi hranom odobreno u skladu s člankom 179. ove Uredbe;

53. „službeni veterinar” znači veterinar kojeg je ovlastilo nadležno tijelo te koji ima odgovarajuće kvalifikacije za provođenje službenih aktivnosti u skladu s ovom Uredbom;

54. „službeni veterinar u trećoj zemlji ili području” znači veterinar u trećoj zemlji ili području koji odgovara službenom veterinaru iz točke 53.:

55. „nadležno tijelo” znači središnje veterinarsko tijelo države članice koje je odgovorno za organizaciju službenih kontrola te sve druge službene aktivnosti u skladu s ovom Uredbom ili bilo koje drugo tijelo kojemu je delegirana ta odgovornost;

56. „nadležno tijelo treće zemlje ili područja” znači nadležno tijelo u trećoj zemlji ili području koje odgovara nadležnim tijelima iz točke 55.

POGLAVLJE 2.

Bolesti s popisa i emergentne bolesti te vrste s popisa

Članak 5.

Popisivanje bolesti

1. Posebna pravila za sprečavanje i suzbijanje bolesti u skladu s ovom Uredbom primjenjuju se na:

(a) sljedeće bolesti s popisa:

i. slinavku i šap;

ii. klasičnu svinjsku kugu;

iii. afričku svinjsku kugu;

iv. visokopatogenu influencu ptica (kugu peradi);

v. afričku konjsku kugu; i

(b) bolesti s popisa navedene na popisu u Prilogu II.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o izmjenama popisa iz ovog članka stavka 1. točke (b).

3. Bolest se uvrštava na popis iz stavka 1. točke (b) ovog članka ako je ocijenjena u skladu s člankom 7. te ispunjava:

(a) sve sljedeće kriterije:

i. znanstveni dokazi upućuju na to da je bolest zarazna;

ii. u Uniji postoje životinjske vrste koje su ili podložne bolesti ili su njezini prijenosnici i rezervoari;

iii. bolest uzrokuje negativne učinke na životinjsko zdravlje ili zbog svoje zoonozne naravi predstavlja rizik za javno zdravlje;

iv. za tu su bolest dostupni dijagnostički alati; i

v. mjere za umanjivanje rizika i, prema potrebi, nadzor bolesti učinkovite su i razmjerne rizicima koje bolest predstavlja u Uniji; te

(b) barem jedan od sljedećih kriterija:

i. bolest uzrokuje ili bi mogla uzrokovati značajne negativne učinke u Uniji na zdravlje životinja, ili zbog svoje zoonozne naravi predstavlja ili bi mogla predstavljati značajan rizik za javno zdravlje;

ii. uzročnik bolesti razvio je otpor na liječenje, što predstavlja znatnu opasnost za javno zdravlje i/ili zdravlje životinja u Uniji;

iii. bolest uzrokuje ili bi mogla uzrokovati značajan negativan gospodarski utjecaj koji bi pogodio poljoprivrednu ili akvakulturnu proizvodnju u Uniji;

iv. bolest ima potencijal da uzrokuje krizu ili bi se uzročnik bolesti mogao upotrijebiti u svrhe biološkog terorizma; ili

v. bolest ima ili bi mogla imati znatan negativan utjecaj na okoliš, uključujući i bioraznolikost, Unije.

4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. u vezi s uklanjanjem bolesti s popisa iz ovog članka stavka 1. točke (b) kada ta bolest više ne ispunjava kriterije iz ovog članka stavka 3.

5. Komisija preispituje uvrštavanje na popis svake bolesti na temelju novodostupnih važnih znanstvenih podataka.

Članak 6.

Emergentne bolesti

1. Pravila za sprečavanje i suzbijanje bolesti primjenjuju se na emergentne bolesti kako je predviđeno u ovoj Uredbi.

2. Bolest, osim bolesti s popisa, smatra se emergentnom bolešću („emergentna bolest”) ako ima potencijala za zadovoljavanje kriterija za uvrštavanje bolesti na popis predviđenih u članku 5. stavku 3. i:

(a) ako je nastala razvojem ili promjenom postojećeg uzročnika bolesti;

(b) ako se radi o poznatoj bolesti koja se širi na novo geografsko područje, vrstu ili populaciju;

(c) ako je prvi put dijagnosticirana u Uniji; ili

(d) ako ju je prouzročio nepoznat ili dotad nepoznat uzročnik bolesti.

3. Komisija provedbenim aktima poduzima potrebne mjere u pogledu emergentne bolesti, ispunjavajući kriterije utvrđene u stavku 2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

4. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga koji se odnose na bolest koja predstavlja novi rizik sa znatnim utjecajem, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

5. Sve obveze subjekata u vezi s emergentnom bolešću utvrđene ovom Uredbom primjenjuju se samo ako Komisija donese provedbeni akt za tu bolest u skladu sa stavkom 3. ovog članka ili ako je bolest obuhvaćena kriznim planom u skladu s člankom 43.

Članak 7.

Parametri ocjenjivanja za uvrštavanje bolesti na popis

Komisija se služi sljedećim parametrima ocjenjivanja kako bi utvrdila ispunjava li bolest uvjete koji zahtijevaju njeno uvrštavanje na popis u skladu s člankom 5. stavkom 2.:

(a) profilom bolesti koji obuhvaća sljedeće:

i. životinjske vrste na koje se bolest odnosi;

ii. stope pobola i uginuća bolesti u životinjskim populacijama;

iii. zoonoznu narav bolesti;

iv. otpornost na liječenje, između ostalog antimikrobnu rezistenciju;

v. postojanost bolesti u životinjskoj populaciji ili u okolišu;

vi. sredstva i brzinu prijenosa bolesti među životinjama te, kada je to relevantno, između životinja i ljudi;

vii. odsutnost ili prisutnost i rasprostranjenost bolesti u Uniji te, ako bolest nije prisutna u Uniji, rizik od njezina unošenja u Uniju;

viii. postojanje dijagnostičkih alata i alata za suzbijanje bolesti;

(b) utjecajem bolesti na:

i. poljoprivrednu i akvakulturnu proizvodnju i druge dijelove gospodarstva u pogledu:

— razine prisutnosti bolesti u Uniji,

— gubitaka u proizvodnji zbog bolesti,

— drugih gubitaka;

ii. ljudsko zdravlje u pogledu:

— prenosivosti između životinja i ljudi,

— prenosivosti među ljudima,

— ozbiljnosti oblika bolesti kod ljudi,

— dostupnosti učinkovite prevencije ili liječenja kod ljudi;

iii. dobrobit životinja;

iv. bioraznolikost i okoliš;

(c) potencijalom za nastanak krizne situacije i moguću uporabu u biološkom terorizmu;

(d) izvedivošću, dostupnošću i djelotvornošću sljedećih mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti:

i. dijagnostičkih alata i kapaciteta;

ii. cijepljenja;

iii. liječenja;

iv. biosigurnosnih mjera;

v. ograničenja premještanja životinja i proizvoda;

vi. usmrćivanja životinja;

vii. zbrinjavanja lešina i drugih relevantnih nusproizvoda životinjskog podrijetla;

(e) utjecajem mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti u pogledu:

i. izravnih i neizravnih troškova za pogođene sektore i gospodarstvo u cjelini;

ii. njihove društvene prihvatljivosti;

iii. dobrobiti oboljelih subpopulacija držanih i divljih životinja;

iv. okoliša i bioraznolikosti.

Članak 8.

Uvrštavanje vrsta na popis

1. Posebna pravila za pojedine bolesti koja se odnose na bolesti s popisa, a koja su predviđena ovom Uredbom, te pravila donesena u skladu s ovom Uredbom primjenjuju se na vrste s popisa.

2. Komisija provedbenim aktima utvrđuje popis vrsta iz stavka 1. ovog članka koje ispunjavaju kriterije utvrđene u stavku 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Taj popis sadrži one životinjske vrste ili skupine životinjskih vrsta koje predstavljaju znatan rizik od širenja određenih bolesti s popisa, na temelju sljedećih kriterija:

(a) osjetljivosti životinjske populacije izložene riziku;

(b) trajanja perioda inkubacije i infektivnog razdoblja za dotične životinje;

(c) sposobnosti tih životinja da budu nositelji tih određenih bolesti.

3. Životinjske vrste ili skupine životinjskih vrsta dodaju se na popis ako su pogođene ili ako predstavljaju rizik od širenja određene bolesti s popisa jer su:

(a) podložne određenoj bolesti s popisa ili znanstveni dokazi upućuju na to da je takva podložnost vjerojatna; ili

(b) vrste prijenosnice ili rezervoari te bolesti, ili znanstveni dokazi upućuju na to da je takva uloga vjerojatna.

4. Komisija provedbenim aktima uklanja životinjske vrste ili skupine životinjskih vrsta s popisa:

(a) ako je relevantna bolest s popisa u vezi s kojom je dotična životinjska vrsta ili skupina životinjskih vrsta uvrštena na popis uklonjena s popisa bolesti; ili

(b) ako znanstveni dokazi upućuju na to da dotična vrsta ili skupina vrsta više ne ispunjava kriterije određene u stavku 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 9.

Pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti koja treba primijeniti na različite kategorije bolesti s popisa

1. Pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti primjenjuju se na bolesti s popisa kako je određeno u nastavku:

(a) u pogledu bolesti s popisa koje se inače ne pojavljuju u Uniji te za koje se moraju poduzeti hitne mjere iskorjenjivanja čim su otkrivene primjenjuju se, prema potrebi, sljedeća pravila:

i. pravila o svijesti o bolesti i pripravnosti na bolest predviđena u dijelu III. glavi I. (članci od 43. do 52.);

ii. mjere za suzbijanje bolesti predviđene u dijelu III. glavi II. poglavlju 1. (članci od 53. do 71.); i

iii. pravila o kompartmentalizaciji predviđena člankom 37. stavkom 1.

Za te se bolesti s popisa prema potrebi također primjenjuju mjere iz točke (b), kao i točaka (d) i (e).

(b) U pogledu bolesti s popisa koje se moraju suzbijati u svim državama članicama s ciljem njihova iskorjenjivanja diljem Unije, prema potrebi primjenjuju se sljedeća pravila:

i. pravila o obveznim programima iskorjenjivanja predviđena u članku 31. stavku 1.;

ii. pravila o državama članicama i zonama koje su slobodne od bolesti predviđena u članku 36.;

iii. pravila o kompartmentalizaciji predviđena u članku 37. stavku 2. i

iv. mjere za suzbijanje bolesti predviđene u člancima od 72. do 75., člancima od 77. do 79. te člancima 81. i 83.

Za te bolesti s popisa također se, prema potrebi, primjenjuju mjere iz točaka (d) i (e).

(c) U pogledu bolesti s popisa koje su relevantne za neke države članice te za koje su potrebne mjere kako bi se spriječilo njihovo širenje u dijelove Unije koji su službeno slobodni od bolesti ili u kojima postoje programi iskorjenjivanja dotične bolesti s popisa, prema potrebi primjenjuju se sljedeća pravila:

i. pravila o neobaveznom iskorjenjivanju predviđena u članku 31. stavku 2.;

ii. pravila o državama članicama i zonama koje su slobodne od bolesti predviđena u članku 36.;

iii. pravila o kompartmentalizaciji predviđena u članku 37. stavku 2.; i

iv. pravila o mjerama za suzbijanje bolesti predviđena u člancima, 76., 77., 78., 80., 82. i 83.

Za te bolesti s popisa također se, prema potrebi, primjenjuju mjere iz točaka (d) i (e).

(d) U pogledu bolesti s popisa za koje su potrebne mjere kako bi se spriječilo njihovo širenje zbog njihova ulaska u Uniju ili premještanja između država članica, prema potrebi primjenjuju se sljedeća pravila:

i. pravila o premještanju unutar Unije predviđena u glavi I. poglavljima od 3. do 6. (članci od 124. do 169.), dijelu IV. glavi II. poglavljima 2. i 3. (članci od 191. do 225.) i dijelu VI. poglavljima 2. i 3. (članci od 247. do 251.); te

ii. pravila o ulasku u Uniju i izvozu iz Unije predviđena u dijelu V. (članci od 229. do 243.).

Bolesti s popisa navedene u točkama (a), (b) i (c) također se smatraju bolestima s popisa u skladu s ovom točkom, kao i bolesti iz točke (e) ako se rizik koji ta bolest predstavlja može učinkovito i proporcionalno ublažiti mjerama koje se odnose na premještanja životinja i proizvoda.

(e) U pogledu bolesti s popisa koje je unutar Unije potrebno nadzirati, prema potrebi primjenjuju se sljedeća pravila:

i. pravila o obavješćivanju i izvješćivanju predviđena u dijelu II. poglavlju 1. (članci od 18. do 23.); i

ii. pravila o nadzoru predviđena u dijelu II. poglavlju 2. (članci od 24. do 30.).

Bolesti s popisa navedene u točkama (a), (b) i (c) također se smatraju bolestima s popisa u skladu s ovom točkom.

2. Komisija provedbenim aktima određuje primjenu pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti iz stavka 1. na dotične bolesti s popisa na temelju kriterija određenih u Prilogu IV., također s obzirom na novodostupne važne znanstvene podatke.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

3. Komisija provedbenim aktima mijenja primjenu pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti iz stavka 2. na dotične bolesti s popisa ako određena bolest više ne ispunjava kriterije utvrđene u odgovarajućem odjeljku Priloga IV., također s obzirom na novodostupne važne znanstvene podatke.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

4. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga koji se odnose na bolest s popisa koja predstavlja novi rizik sa znatnim utjecajem, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

POGLAVLJE 3.

Odgovornost za zdravlje životinja

Odjeljak 1.

Subjekti, stručnjaci za životinje i držatelji kućnih ljubimaca

Članak 10.

Odgovornost za zdravlje životinja i biosigurnosne mjere

1. Subjekti:

(a) u pogledu držanih životinja i proizvoda za koje su odgovorni, odgovorni su za:

i. zdravlje držanih životinja;

ii. razboritu i odgovornu uporabu veterinarskih lijekova, ne dovodeći u pitanje ulogu i odgovornost veterinarâ;

iii. svođenje rizika od širenja bolesti na najmanju moguću mjeru;

iv. dobar uzgoj životinja;

(b) ako je to primjereno, poduzimaju takve biosigurnosne mjere u pogledu držanih životinja i proizvoda za koje su odgovorni, koje su primjerene:

i. vrsti i kategoriji držanih životinja i proizvoda;

ii. vrsti proizvodnje; i

iii. uključenim rizicima, uzimajući u obzir:

— zemljopisni položaj i klimatske uvjete, i

— lokalne okolnosti i prakse;

(c) prema potrebi, poduzimaju biosigurnosne mjere u pogledu divljih životinja.

2. Stručnjaci za životinje poduzimaju mjere kako bi rizik od širenja bolesti u kontekstu svojeg profesionalnog odnosa koji uključuje životinje i proizvode sveli na najmanju moguću mjeru.

3. Stavak 1. točka (a) također se primjenjuje na držatelje kućnih ljubimaca.

4. Biosigurnosne mjere iz stavka 1. točke (b) provode se, prema potrebi, kroz:

(a) mjere fizičke zaštite, koje mogu uključivati:

i. okruživanje, ograđivanje, pokrivanje krova, postavljanje mreže, prema potrebi;

ii. čišćenje, dezinfekciju i suzbijanje kukaca i glodavaca;

iii. u slučaju akvatičnih životinja, prema potrebi:

— mjere koje se tiču opskrbe i ispuštanja vode,

— prirodne ili umjetne barijere prema okolnim vodotocima kojima se sprečava da akvatične životinje ulaze u dotični objekt ili iz njega izlaze, uključujući mjere protiv poplave ili prodiranja vode iz okolnih vodotoka;

(b) mjere za upravljanje koje mogu uključiti:

i. postupke za ulazak i izlazak iz objekata za životinje, proizvode, vozila i osobe;

ii. postupke za upotrebu opreme;

iii. uvjete za premještanje temeljene na rizicima koji su uključeni;

iv. uvjete za uvođenje životinja ili proizvoda u objekt;

v. karantenu, izolaciju ili odvajanje novouvedenih ili bolesnih životinja;

vi. sustav za sigurno zbrinjavanje mrtvih životinja i drugih nusproizvoda životinjskog podrijetla.

5. Subjekti, stručnjaci za životinje i držatelji kućnih ljubimaca surađuju s nadležnim tijelom i veterinarima u primjeni mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđenih u ovoj Uredbi.

6. Komisija može provedbenim aktima utvrditi minimalne zahtjeve potrebne za ujednačenu primjenu ovog članka.

Takvi provedbeni akti odražavaju materiju iz stavka 1. točke (b).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 11.

Znanje o zdravlju životinja

1. Subjekti i stručnjaci za životinje posjeduju odgovarajuće znanje o:

(a) bolestima životinja, između ostalog o bolestima koje se mogu prenijeti na ljude;

(b) načelima biosigurnosti;

(c) interakciji između zdravlja životinja, dobrobiti životinja i zdravlja ljudi;

(d) dobroj praksi u uzgoja životinja za životinjske vrste pod njihovom brigom;

(e) otpornosti na liječenje, uključujući antimikrobnu rezistenciju, i njezinim implikacijama.

2. Sadržaj i razina znanja potrebnog u skladu sa stavkom 1. ovisi o:

(a) vrstama i kategorijama držanih životinja ili proizvoda za koje su odgovorni dotični subjekti i stručnjaci za životinje te prirodi njihova profesionalnog odnosa s tim držanim životinjama ili proizvodima;

(b) vrsti proizvodnje;

(c) obavljenim zadacima.

3. Znanje predviđeno u stavku 1. stječe se na jedan od sljedećih načina:

(a) stručnim iskustvom ili osposobljavanjem;

(b) postojećim programima u sektorima poljoprivrede ili akvakulture koji su relevantni za zdravlje životinja;

(c) formalnim obrazovanjem;

(d) drugim iskustvom ili drugim osposobljavanjem koje rezultira jednakom razinom znanja kao što je ona obuhvaćena točkama (a), (b) ili (c).

4. Subjekti koji prodaju ili na neki drugi način prenose vlasništvo budućih kućnih ljubimaca pružaju osnovne informacije budućem držatelju kućnog ljubimca o pitanjima iz stavka 1. ako su relevantne za kućnog ljubimca o kojem se radi.

Odjeljak 2.

Veterinari i stručnjaci za zdravlje akvatičnih životinja

Članak 12.

Odgovornosti veterinara i stručnjaka za zdravlje akvatičnih životinja

1. Pri obavljanju svojih aktivnosti koje spadaju u područje primjene ove Uredbe veterinari:

(a) poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi spriječili unošenje, razvoj i širenje bolesti;

(b) poduzimaju mjere kako bi se osiguralo rano otkrivanje bolesti davanjem pravilne dijagnoze i diferencijalne dijagnoze kako bi se isključila mogućnost bolesti ili kako bi se potvrdilo njezino postojanje;

(c) imaju aktivnu ulogu u:

i. podizanju svijesti o zdravlju životinja i svijesti o interakciji između zdravlja životinja, dobrobiti životinja i ljudskog zdravlja;

ii. sprečavanju bolesti;

iii. ranom otkrivanju i brzom odgovoru na bolesti.

iv. podizanju svijesti o otpornosti na liječenje, uključujući antimikrobnu rezistenciju, i njezine implikacije;

(d) surađivati s nadležnim tijelom, subjektima, stručnjacima za životinje i držateljima kućnih ljubimaca u provođenju mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđenih ovom Uredbom.

2. Stručnjaci za zdravlje akvatičnih životinja mogu obavljati aktivnosti dodijeljene veterinarima na temelju ove Uredbe u odnosu na akvatične životinje pod uvjetom da ih je za to ovlastila dotična država članica na temelju svojeg nacionalnog prava. U tom slučaju stavak 1. primjenjuje se na te stručnjake za zdravlje akvatičnih životinja.

3. Veterinari i stručnjaci za zdravlje akvatičnih životinja održavaju i razvijaju svoje stručne sposobnosti povezane s njihovim područjima aktivnosti koja spadaju u područje primjene ove Uredbe.

Odjeljak 3.

Države članice

Članak 13.

Odgovornosti država članica

1. Kako bi se osiguralo da je nadležno tijelo za zdravlje životinja sposobno poduzeti potrebne i odgovarajuće mjere te provoditi aktivnosti, kako je propisano u ovoj Uredbi, svaka država članica na odgovarajućoj administrativnoj razini osigurava da nadležno tijelo ima:

(a) kvalificirano osoblje, postrojenja, opremu, financijska sredstva i učinkovitu organizaciju koja pokriva cijelo državno područje države članice;

(b) pristup laboratorijima s kvalificiranim osobljem, postrojenjima, opremi i financijskim sredstvima potrebnima kako bi se osiguralo brzo i točno dijagnosticiranje te diferencijalna dijagnoza bolesti s popisa i emergentnih bolesti;

(c) dovoljno osposobljene veterinare koji sudjeluju u obavljanju aktivnosti iz članka 12.

2. Države članice potiču subjekte i stručnjake za životinje da steknu, održavaju i razvijaju odgovarajuće znanje o zdravlju životinja predviđeno u članku 11. putem relevantnih programa u sektoru poljoprivrede ili akvakulture ili formalnog obrazovanja.

Članak 14.

Delegiranje službenih aktivnosti od strane nadležnog tijela

1. Nadležno tijelo može delegirati jednu ili više sljedećih aktivnosti veterinarima koji nisu službeni veterinari:

(a) praktičnu primjenu mjera u okviru programa iskorjenjivanja kako je predviđeno u članku 32.;

(b) pružanje potpore nadležnom tijelu u provođenju nadzora kako je predviđeno u članku 26. ili u vezi s programima nadzora kako je predviđeno u članku 28.;

(c) aktivnosti u vezi s:

i. sviješću o bolesti, pripravnošću i mjerama za suzbijanje bolesti kako je predviđeno u dijelu III., u pogledu:

— aktivnosti prikupljanja uzoraka i provedbe istraga i epidemioloških istraživanja u okviru članka 54., članka 55. stavka 1. točaka od (b) do (g) te članka 57., članka 73. i članka 74. ako se sumnja na prisutnost bolesti te svih provedbenih i delegiranih akata donesenih na temelju tih članaka,

— obavljanja aktivnosti povezanih s mjerama za suzbijanje bolesti u slučaju izbijanja bolesti, s obzirom na aktivnosti navedene u članku 61., članku 65. stavku 1. točkama (a), (b), (e), (f) i (i), članku 70. stavku 1., članku 79. stavcima 1. i 2. te članku 81. stavcima 1. i 2. te u svim provedbenim i delegiranim aktima donesenima na temelju tih članaka,

— obavljanja hitnog cijepljenja u skladu s člankom 69.;

ii. registracijom, odobrenjem, sljedivošću i premještanjem kako je predviđeno u dijelu IV.;

iii. izdavanjem i ispunjavanjem identifikacijskih dokumenata za kućne ljubimce kako je predviđeno u članku 247. točki (c), članku 248. stavku 2. točki (c), članku 249. stavku 1. točki (c) i članku 250. stavku 2. točki (c);

iv. primjenom i upotrebom sredstava označivanja iz članka 252. stavka 1. točke (a) podtočke ii.

2. Države članice mogu predvidjeti da fizičke ili pravne osobe budu ovlaštene za obavljanje aktivnosti iz stavka 1. točke (a) i stavka 1. točke (b) podtočaka i., ii. i iv. za posebno utvrđene zadatke za koje te osobe posjeduju dostatno posebno znanje. U tom slučaju na te se osobe primjenjuje stavak 1. ovog članka, kao i odgovornosti utvrđene u članku 12.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu drugih aktivnosti koje se mogu delegirati veterinarima pored aktivnosti predviđenih u stavku 1. te, prema potrebi, radi propisivanja potrebnih okolnosti i uvjeta za takvo delegiranje.

Komisija pri donošenju tih delegiranih akata uzima u obzir prirodu tih aktivnosti i relevantnih međunarodnih standarda.

Članak 15.

Obavješćivanje javnosti

Ako postoji osnovana sumnja da životinje ili proizvodi s podrijetlom iz Unije ili koji ulaze na područje Unije mogu predstavljati rizik, nadležno tijelo poduzima odgovarajuće korake kako bi se javnost obavijestila o prirodi rizika te o mjerama koje su poduzete ili će se poduzeti kako bi se taj rizik spriječio ili suzbio, uzimajući u obzir narav, ozbiljnost i opseg tog rizika i interes javnosti da bude obaviještena.

Odjeljak 4.

Laboratoriji, postrojenja i druge fizičke i pravne osobe koje rukuju uzročnicima bolesti, cjepivima i drugim biološkim proizvodima

Članak 16.

Obveze laboratorija, postrojenja i drugih koji rukuju uzročnicima bolesti, cjepivima i drugim biološkim proizvodima

1. Laboratoriji, postrojenja i druge fizičke ili pravne osobe koje rukuju uzročnicima bolesti u cilju istraživanja, obrazovanja, dijagnoze ili proizvodnje cjepiva i drugih bioloških proizvoda, uzimajući u obzir sve relevantne međunarodne standarde:

(a) poduzimaju odgovarajuće biosigurnosne, biozaštitne i bioizolacijske mjere kako bi spriječili širenje uzročnika bolesti i njihov naknadni kontakt sa životinjama izvan laboratorija ili drugog postrojenja u kojemu se rukuje uzročnicima bolesti u te svrhe;

(b) osiguravaju da premještanje uzročnika bolesti, cjepiva i drugih bioloških proizvoda između laboratorija ili drugih postrojenja ne dovodi do rizika širenja bolesti s popisa i emergentnih bolesti.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu sigurnosnih mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti s popisa i emergentnih bolesti koje se odnose na laboratorije, postrojenja i druge fizičke ili pravne osobe koje rukuju uzročnicima bolesti, cjepivom i drugim biološkim proizvodima u odnosu na:

(a) biosigurnosne, biozaštitne i bioizolacijske mjere;

(b) zahtjeve pri premještanju uzročnika bolesti, cjepiva i drugih bioloških proizvoda.

Članak 17.

Laboratoriji za zdravlje životinja

1. Službeni laboratoriji za zdravlje životinja, koji se sastoje od referentnih laboratorija Unije, nacionalnih referentnih laboratorija i službenih laboratorija za zdravlje životinja, u obavljanju svojih zadaća i odgovornosti surađuju s mrežom laboratorija Unije za zdravlje životinja.

2. Laboratoriji iz stavka 1. surađuju u koordinaciji s referentnim laboratorijima Unije kako bi osigurali da se nadzor bolesti te obavješćivanje i izvješćivanje o njima, programi iskorjenjivanja, priznavanje statusa „područje slobodno od bolesti" i premještanje životinja i proizvoda unutar Unije, njihov ulazak u Uniju i izvoz u treće zemlje ili područja koji su predviđeni u ovoj Uredbi temelje na najsuvremenijim, čvrstim i pouzdanim laboratorijskim analizama, pretragama i dijagnozama.

3. Rezultati i izvješća koja pružaju službeni laboratoriji podložni su načelima poslovne tajne i povjerljivosti te dužnosti obavješćivanja nadležnog tijela koje ih je u tu svrhu odredilo, neovisno o fizičkoj ili pravnoj osobi koja je zatražila laboratorijske analize, pretrage ili dijagnoze.

4. U slučaju da službeni laboratorij u jednoj državi članici provodi dijagnostičke analize na uzorcima od životinja iz drugih država članica, taj službeni laboratorij obavješćuje nadležno tijelo države članice iz koje uzorci potječu:

(a) odmah ako nalazi pokazuju sumnju na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) ili ako je ona otkrivena;

(b) bez nepotrebnog odlaganja ako nalazi pokazuju sumnju na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e) ili ako je ona otkrivena, a koja nije navedena u članku 9. stavku 1. točki (a);

DIO II.

OBAVJEŠĆIVANJE I IZVJEŠĆIVANJE O BOLESTI, NADZOR, PROGRAMI ISKORJENJIVANJA, STATUS PODRUČJA SLOBODNOG OD BOLESTI

POGLAVLJE 1.

Obavješćivanje i izvješćivanje o bolesti

Članak 18.

Obavješćivanje u državama članicama

1. Države članice osiguravaju da subjekti i druge relevantne fizičke ili pravne osobe:

(a) odmah obavijeste nadležno tijelo ako postoje bilo kakvi razlozi za sumnju da je među životinjama prisutna bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) ili ako je prisutnost takve bolesti utvrđena među životinjama;

(b) što je prije moguće obavijeste nadležno tijelo ako postoje bilo kakvi razlozi za sumnju da je među životinjama prisutna bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e), a koja nije navedena u članku 9. stavku 1. točki (a), ili ako je prisutnost takve bolesti utvrđena među životinjama;

(c) obavijeste veterinara o pojavi neuobičajenih uginuća i drugih znakova ozbiljne bolesti ili pojavi znatnog smanjenja stopa proizvodnje bez utvrđenog uzroka, u svrhu daljnjeg istraživanja, između ostalog u svrhu prikupljanja uzoraka za laboratorijsko ispitivanje ako situacija to zahtijeva.

2. Države članice mogu odlučiti da se obavijesti predviđene u stavku 1. točki (c) mogu uputiti nadležnom tijelu.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) kriterijima za utvrđivanje jesu li se okolnosti koje zahtijevaju obavijest iz stavka 1. točke (c) dogodile;

(b) detaljnim pravilima za daljnje istraživanje predviđeno stavkom 1. točkom (c).

Članak 19.

Obavješćivanje u Uniji

1. Države članice odmah obavješćuju Komisiju i druge države članice o svakom izbijanju bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e) o kojima je potrebno hitno obavješćivanje kako bi se osigurala pravovremena provedba potrebnih mjera za upravljanje rizikom, uzimajući u obzir profil bolesti.

2. Obavijest predviđena u stavku 1. sadržava sljedeće podatke o izbijanju bolesti:

(a) uzročnika bolesti i, prema potrebi, podtip;

(b) relevantne datume, osobito one kada se posumnjalo na bolest te kada je potvrđeno izbijanje bolesti;

(c) vrstu i mjesto izbijanja bolesti;

(d) sva povezana izbijanja bolesti;

(e) životinje uključene u izbijanje bolesti;

(f) sve mjere za suzbijanje bolesti poduzete zbog izbijanja bolesti;

(g) moguće ili poznato podrijetlo bolesti s popisa;

(h) upotrijebljene dijagnostičke metode.

Članak 20.

Izvješćivanje u Uniji

1. Države članice Komisiji i drugim državama članicama dostavljaju podatke o bolestima s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e) za koje:

(a) hitna obavijest o izbijanjima ne zahtijeva se člankom 19. stavkom 1.;

(b) hitna obavijest o izbijanju bolesti zahtijeva se člankom 19. stavkom 1., ali su potrebni dodatni podaci koje treba dostaviti Komisiji i drugim državama članicama o:

i. nadzoru u skladu s pravilima utvrđenima provedbenim aktom donesenim u skladu s člankom 30.;

ii. programu iskorjenjivanja u skladu s pravilima utvrđenima provedbenim aktom donesenim u skladu s člankom 35.

2. Izvješća iz stavka 1. sadrže podatke o:

(a) otkrivanju bolesti s popisa iz stavka 1.;

(b) rezultatima nadzora ako je to potrebno u skladu s pravilima donesenima u skladu s člankom 29. točkom (d) podtočkom ii. ili člankom 30. točkom (b) podtočkom ii.;

(c) rezultatima programa nadzora ako je to potrebno u skladu s člankom 28. stavkom 3. i pravilima donesenima u skladu s člankom 29. točkom (d) podtočkom ii. ili člankom 30. točkom (b) podtočkom ii.;

(d) programima iskorjenjivanja ako je to potrebno u skladu s člankom 34. i pravilima utvrđenima provedbenim aktom donesenim u skladu s člankom 35.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu odredaba kojima se nadopunjuju zahtjevi iz stavka 2. te u pogledu izvješćivanja o drugim pitanjima u vezi s nadzorom i programima iskorjenjivanja ako je to potrebno kako bi se zajamčila učinkovita primjena pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti utvrđenih u ovoj Uredbi.

Članak 21.

Regije obavješćivanja i izvješćivanja

Države članice utvrđuju regije obavješćivanja i izvješćivanja u svrhu obavješćivanja i izvješćivanja predviđenih u člancima 19. i 20.

Članak 22.

Računalni informacijski sustav za obavješćivanje i izvješćivanje o bolestima u Uniji

Komisija uspostavlja i upravlja računalnim informacijskim sustavom za provedbu mehanizama i alata za zahtjeve u pogledu obavješćivanja i izvješćivanja predviđenih u člancima 19., 20. i 21.

Članak 23.

Provedbene ovlasti koje se odnose na obavješćivanje i izvješćivanje u Uniji i računalni informacijski sustav

Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o zahtjevima u pogledu obavješćivanja i izvješćivanja i o računalnom informacijskom sustavu predviđenima u člancima od 19. do 22. s obzirom na:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e) o kojima države članice moraju odmah izvijestiti, kao i potrebne mjere u vezi s obavješćivanjem, u skladu s člankom 19.;

(b) informacije koje države članice trebaju dostaviti pri izvješćivanju predviđenom u članku 20.;

(c) postupke uspostavljanja i upotrebe računalnog informacijskog sustava predviđenog u članku 22. i prijelazne mjere za migracije podataka i informacija iz postojećih sustava u novi sustav i njegovu punu operativnost;

(d) format i strukturu podataka koji se unose u računalni informacijski sustav predviđen u članku 22.;

(e) rokove i učestalost obavješćivanja i izvješćivanja predviđenih u člancima 19. i 20. koji se obavljaju u rokovima i onoliko često koliko je potrebno da bi se osigurala transparentnost i pravodobna primjena potrebnih mjera za upravljanje rizikom, na temelju profila bolesti i vrste izbijanja bolesti;

(f) popisivanje regija obavješćivanja i izvješćivanja predviđenih u članku 21.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 2.

Nadzor

Članak 24.

Obveza subjekata za nadzorom

U svrhu otkrivanja prisutnosti bolesti s popisa i emergentnih bolesti, subjekti:

(a) promatraju zdravlje i ponašanje životinja za koje su odgovorni;

(b) uočavaju promjene u uobičajenim parametrima proizvodnje u objektima, kod životinja ili zametnih proizvoda za koje su odgovorni, a koje bi mogle izazvati sumnju da su izazvane bolešću s popisa ili emergentnom bolešću;

(c) paze na neuobičajena uginuća i druge znakove ozbiljne bolesti kod životinja za koje su odgovorni.

Članak 25.

Veterinarski pregledi

1. Subjekti osiguravaju da objekte za koje su odgovorni posjećuju veterinari radi veterinarskih pregleda kada je to potrebno zbog rizika koje predstavlja objekt u pitanju, uzimajući u obzir:

(a) vrstu objekta;

(b) vrste i kategorije držanih životinja u objektu;

(c) epidemiološko stanje u zoni ili regiji u pogledu bolesti s popisa i emergentnih bolesti kojima su sklone životinje u objektu;

(d) bilo koji drugi relevantni nadzor ili službene kontrole kojima podliježu držane životinje i vrsta objekta.

Učestalost takvih veterinarskih pregleda proporcionalna je riziku koji dotični objekt predstavlja.

One se mogu kombinirati s inspekcijama u druge svrhe.

2. Veterinarski pregledi predviđeni u stavku 1. provode se u svrhu sprečavanja bolesti, posebno putem:

(a) pružanja savjeta dotičnom subjektu o biosigurnosti i drugim pitanjima u vezi sa zdravljem životinja, ovisno o vrsti objekta te vrstama i kategorijama držanih životinja u objektu;

(b) otkrivanja bilo kakvih znakova koji ukazuju na pojavu bolesti s popisa ili emergentnih bolesti i pružanja informacija o njima.

3. Komisija može provedbenim aktima utvrditi minimalne zahtjeve potrebne za ujednačenu primjenu ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 26.

Obveza nadležnog tijela za nadzorom

1. Nadležno tijelo obavlja nadzor kako bi otkrila prisutnost bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e) i relevantnih emergentnih bolesti.

2. Nadzor je osmišljen na način kojim se osigurava pravodobno otkrivanje prisutnosti bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e) i emergentnih bolesti, prikupljanjem, uspoređivanjem i analiziranjem relevantnih podataka koji se odnose na stanje bolesti.

3. Nadležno tijelo, kada je god to moguće i primjereno, upotrebljava rezultate nadzora koji su proveli subjekti i informacije dobivene putem veterinarskih pregleda u skladu s člancima 24. odnosno 25.

4. Nadležno tijelo osigurava da nadzor ispunjava zahtjeve predviđene u članku 27. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 29. točkom (a).

5. Nadležno tijelo osigurava da se informacije dobivene u okviru nadzora predviđenog u stavku 1. prikupljaju i upotrebljavaju na djelotvoran i učinkovit način.

Članak 27.

Metodologija, učestalost i intenzitet nadzora

Način, sredstva, dijagnostičke metode, učestalost, intenzitet, ciljana životinjska populacija i uzorkovanje u okviru nadzora predviđenog u članku 26. primjereni su i proporcionalni ciljevima nadzora, uzimajući u obzir:

(a) profil bolesti;

(b) uključene čimbenike rizika;

(c) zdravstveni status u:

i. državi članici, njezinoj zoni ili kompartmentu u kojoj se nadzor provodi;

ii. državama članicama i trećim zemljama ili područjima koji ili graniče s tom državom članicom, njezinom zonom ili kompartmentom ili iz kojih se životinje i proizvodi unose u tu državu članicu, zonu ili kompartment;

(d) nadzor koji obavljaju subjekti u skladu s člankom 24., uključujući veterinarske preglede iz članka 25., ili nadzor koji obavljaju druga javna tijela.

Članak 28.

Programi nadzora u Uniji

1. Nadležno tijelo provodi nadzor predviđen u članku 26. stavku 1. u okviru programa nadzora ako je bolest relevantna za Uniju u skladu s člankom 29. točkom (c).

2. Države članice koje uspostavljaju program nadzora u skladu sa stavkom 1. podnose ga Komisiji.

3. Država članica koja provodi program nadzora u skladu sa stavkom 1. Komisiji podnosi redovita izvješća o rezultatima provedbe tog programa.

Članak 29.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu:

(a) načina, sredstava, dijagnostičkih metoda, učestalosti, intenziteta, ciljane životinjske populacije i uzorkovanja u okviru nadzora kako je predviđeno u članku 27.;

(b) kriterija za službenu potvrdu i definicije slučajeva bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e) i, prema potrebi, emergentnih bolesti;

(c) kriterija koji se koriste za utvrđivanje relevantnosti bolesti koja treba podlijegati programu nadzora relevantnog za Uniju u svrhu članka 30. stavka 1. točke (a), uzimajući u obzir profil bolesti i uključene čimbenike rizika;

(d) zahtjeva za programe nadzora predviđenih u članku 28. stavku 1. s obzirom na:

i. sadržaj programa nadzora;

ii. podatke koje treba uključiti pri podnošenju programa nadzora u skladu s člankom 28. stavkom 2. i redovitih izvješća u skladu s člankom 28. stavkom 3.;

iii. razdoblje primjene programâ nadzora.

Članak 30.

Provedbene ovlasti

1. Komisija provedbenim aktima utvrđuje zahtjeve u vezi s nadzorom i programima nadzora predviđenima u člancima 26. i 28. te pravilima donesenima u skladu s člankom 29. o:

(a) utvrđivanju koje od bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (e) podliježu programima nadzora u skladu s člankom 28., uključujući zemljopisno područje primjene takvih programa;

(b) obliku i postupku za:

i. podnošenje tih programa nadzora Komisiji i drugim državama članicama u svrhu njihova informiranja;

ii. izvješćivanje Komisije o rezultatima nadzora.

2. Komisija putem provedbenih akata može utvrditi kriterije za ocjenu programâ nadzora iz članka 28.

3. Provedbeni akti iz stavaka 1. i 2. ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 3.

Programi iskorjenjivanja

Članak 31.

Obvezni i neobvezni programi iskorjenjivanja

1. Države članice koje nisu slobodne od jedne ili više bolesti s popisa ili se ne zna jesu li slobodne od jedne ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) na njihovu čitavom državnom području ili u zonama ili kompartmentima:

(a) uspostavljaju program iskorjenjivanja ili program kojim se dokazuje neprisutnost te bolesti s popisa, koji se provodi u životinjskim populacijama pogođenima tom bolešću i koji obuhvaća relevantne dijelove njihova državnog područja ili njihove relevantne zone ili kompartmente („obvezni program iskorjenjivanja”) koji se program primjenjuje dok se ne ispune uvjeti za dodjelu statusa „područja slobodnog od bolesti” na državnom području dotične države članice ili u zoni, kako je predviđeno u članku 36. stavku 1., ili kompartmentu, kako je predviđeno u članku 37. stavku 2.;

(b) dostavljaju nacrt obveznog programa iskorjenjivanja na odobrenje Komisiji.

2. Države članice koje nisu slobodne ili se ne zna jesu li slobodne od jedne ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c), a koje odluče uspostaviti program iskorjenjivanja te bolesti s popisa koji se treba provoditi u životinjskim populacijama na koje se ta bolest odnosi i obuhvaćati relevantne dijelove njihova državnog područja, njihove zone ili kompartmente („neobvezni program iskorjenjivanja”) dostavljaju nacrt tog programa Komisiji na odobrenje, ako dotična država članica zatraži priznavanje, unutar Unije, jamstava o zdravlju životinja s obzirom na tu bolest radi premještanja životinja ili proizvoda.

Takav neobvezni program iskorjenjivanja primjenjuje se:

(a) dok se ne ispune uvjeti za dodjelu statusa „područja slobodnog od bolesti” na državnom području dotične države članice ili zoni u skladu s člankom 36. stavkom 1. ili kompartmentu u skladu s člankom 37. stavkom 2.; ili

(b) dok se ne utvrdi da uvjeti za dodjelu statusa „područja slobodnog od bolesti” ne mogu biti ispunjeni, a program više ne ispunjava svoju svrhu; ili

(c) dok dotična država članica ne povuče program.

3. Komisija, prema potrebi, provedbenim aktima odobrava:

(a) nacrte obveznih programa iskorjenjivanja koji su joj dostavljeni na odobrenje u skladu sa stavkom 1.;

(b) nacrte neobveznih programa iskorjenjivanja koji su joj dostavljeni na odobrenje u skladu sa stavkom 2.,

ako su ispunjeni uvjeti određeni u ovom poglavlju.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

4. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga koji se odnose na bolest s popisa koja predstavlja rizik sa znatnim utjecajem, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte predviđene u ovom članku stavku 3. točki (a) u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

Komisija može, iz valjano utemeljenih razloga, provedbenim aktima odobriti izmjenu koju predloži dotična država članica ili povući odobrenje programa iskorjenjivanja odobrenih u skladu s ovim člankom stavkom 3. točkama (a) i (b). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

5. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) strategijama za suzbijanje bolesti, prijelaznim i konačnim ciljevima za određene bolesti te razdobljima primjene programâ iskorjenjivanja.

(b) odstupanjima od zahtjeva za podnošenje programa iskorjenjivanja na odobrenje, kako je predviđeno u ovom članku stavku 1. točki (b) i stavku 2., kada takvo odobrenje nije potrebno zbog donošenja pravila u pogledu tih programa u skladu s člankom 32. stavkom 2. i člankom 35.;

(c) podacima koje države članice trebaju dostaviti Komisiji i drugim državama članicama u vezi s odstupanjima od zahtjeva za odobrenje programa iskorjenjivanja predviđenih u ovom stavku točki (b).

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o izmjeni ili prestanku pravila donesenih u skladu s ovim stavkom točkom (b).

Članak 32.

Mjere u okviru obveznih i neobveznih programa iskorjenjivanja

1. Programi iskorjenjivanja sastoje se barem od sljedećih mjera:

(a) mjera za suzbijanje bolesti za iskorjenjivanje uzročnika bolesti iz objekata, kompartmenata i zona u kojima se bolest pojavila te kako bi se spriječile ponovne infekcije;

(b) nadzora koji treba provesti u skladu s pravilima utvrđenima u člancima od 26. do 30. kako bi se dokazalo sljedeće:

i. djelotvornost mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u točki (a);

ii. neprisutnost bolesti s popisa;

(c) mjera za suzbijanje bolesti koje treba poduzeti u slučaju pozitivnih nalaza nadzora.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. u pogledu sljedećih elemenata u svrhu osiguravanja djelotvornosti programa iskorjenjivanja:

(a) mjera za suzbijanje bolesti kako su predviđene u stavku 1. točki (a);

(b) mjera za suzbijanje bolesti koje treba poduzeti kako bi se izbjegla ponovna infekcija ciljane životinjske populacije oboljele od dotične bolesti u objektima, zonama i kompartmentima;

(c) strukture nadzora, sredstava, dijagnostičkih metoda, učestalosti, intenziteta, ciljane životinjske populacije i uzorkovanja;

(d) mjera za suzbijanje bolesti koje treba poduzeti u slučaju pozitivnih nalaza nadzora za bolest s popisa kako je predviđeno u stavku 1. točki (c);

(e) kriterija za cijepljenje, ako je to relevantno i primjereno s obzirom na dotičnu bolest ili vrstu.

Članak 33.

Sadržaj obveznih i neobveznih programa iskorjenjivanja koji se podnose Komisiji na odobrenje

Države članice uključuju sljedeće podatke u zahtjeve za odobrenje obveznih i neobveznih programâ iskorjenjivanja koji se podnose Komisiji u skladu s člankom 31. stavcima 1. i 2.:

(a) opis epidemiološke situacije bolesti s popisa obuhvaćene obveznim ili neobveznim programom iskorjenjivanja u pitanju;

(b) opis i razgraničenje geografskog i upravnog područja ili kompartmenta obuhvaćenog programom iskorjenjivanja;

(c) opis mjera za suzbijanje bolesti u okviru programa iskorjenjivanja kako je predviđeno u članku 32. stavku 1. te pravilima donesenima u skladu s člankom 32. stavkom 2.;

(d) opis organizacije, nadziranja i uloga stranaka uključenih u program iskorjenjivanja;

(e) procijenjeno trajanje programa iskorjenjivanja;

(f) srednjoročne ciljeve i strategije suzbijanja bolesti pri provedbi programa iskorjenjivanja.

Članak 34.

Izvješćivanje

Države članice koje provode programe iskorjenjivanja Komisiji dostavljaju:

(a) izvješća koja Komisiji omogućuju praćenje postizanja srednjoročnih ciljeva tekućih programa iskorjenjivanja iz članka 33. točke (f);

(b) završno izvješće nakon završetka programa iskorjenjivanja u pitanju.

Članak 35.

Provedbene ovlasti

Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila koja se tiču podataka, oblika i postupovnih zahtjeva iz članaka od 31. do 34. u pogledu:

(a) podnošenja nacrta obveznih i neobveznih programa iskorjenjivanja na odobrenje;

(b) pokazatelja uspješnosti;

(c) izvješćivanja Komisije i drugih država članica o rezultatima provedbe obveznih ili neobveznih programa iskorjenjivanja.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 4.

Status „područje slobodno od bolesti”

Članak 36.

Države članice i zone slobodne od bolesti

1. Država članica može Komisiji podnijeti zahtjev za dodjelu statusa „područje slobodno od bolesti” za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c), za jednu ili više relevantnih životinjskih vrsta, za čitavo svoje državno područje ili za jednu ili više svojih zona, pod uvjetom da je ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:

(a) nijedna od vrsta s popisa na koju se odnosi bolest obuhvaćena zahtjevom za dodjelu statusa „područje slobodno od bolesti” nije prisutna nigdje na državnom području dotične države članice ili u relevantnoj zoni ili zonama na koje se zahtjev odnosi;

(b) poznato je da uzročnik bolesti ne može preživjeti na čitavom državnom području države članice ili u relevantnoj zoni ili zonama na koje se zahtjev odnosi, u skladu s kriterijima iz članka 39. točke (a) podtočke ii.;

(c) u slučaju bolesti s popisa koje prenose samo prijenosnici, a ni jedan od prijenosnika nije prisutan ili je poznato da ne mogu preživjeti nigdje na državnom području države članice ili u relevantnoj zoni ili zonama na koje se zahtjev odnosi, u skladu s kriterijima iz članka 39. točke (a) podtočke ii.;

(d) nepostojanje bolesti s popisa dokazano je:

i. programom iskorjenjivanja koji je u skladu s pravilima utvrđenima člankom 32. stavkom 1. i pravilima donesenima u skladu sa stavkom 2. tog članka; ili

ii. povijesnim podacima i podacima dobivenim nadzorom.

2. Zahtjevi država članica za dodjelu statusa „područje slobodno od bolesti” uključuju dokaze koji pokazuju da su uvjeti za dodjelu statusa „područje slobodno od bolesti” iz stavka 1. ispunjeni.

3. Država članica u određenim posebnim slučajevima može Komisiji podnijeti zahtjev za dodjelu statusa „područje slobodno od bolesti” za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a), posebno za dodjelu statusa područja u kojemu se ne provodi cijepljenje za čitavo svoje državno područje ili za jednu ili više svojih zona, pod uvjetom da je ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:

(a) nepostojanje bolesti s popisa dokazano je:

i. programom iskorjenjivanja koji je u skladu s pravilima utvrđenima člankom 32. stavkom 1. i pravilima donesenima u skladu sa stavkom 2. tog članka; ili

ii. povijesnim podacima i podacima dobivenima nadzorom;

(b) dokazano je da bi cijepljenje protiv bolesti uzrokovalo troškove veće nego održavanje iskorijenjenosti bolesti bez cijepljenja.

4. Komisija provedbenim aktima odobrava, podložno izmjenama ako su potrebne, zahtjeve država članica za dodjelu statusa „područje slobodno od bolesti” ili statusa područja u kojemu se ne provodi cijepljenje ako su ispunjeni uvjeti iz stavaka 1. i 2. te, ako je relevantno, stavka 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 37.

Kompartmenti

1. Država članica može Komisiji podnijeti zahtjev za priznavanje statusa „područje slobodno od bolesti” za kompartmente za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) i za zaštitu tog statusa za taj kompartment u slučaju izbijanja jedne ili više bolesti s popisa na njezinu državnom području, pod uvjetom da:

(a) unošenje jedne ili više bolesti s popisa obuhvaćenih tim zahtjevom može se djelotvorno spriječiti na razini kompartmenta, uzimajući u obzir profil bolesti;

(b) na kompartment obuhvaćen tim zahtjevom primjenjuje se jedinstveni zajednički sustav upravljanja biosigurnošću izrađen kako bi se zajamčio status „područja slobodnog od bolesti” za sve objekte koji ga sačinjavaju; i

(c) kompartment obuhvaćen tim zahtjevom odobrilo je nadležno tijelo u svrhu premještanja životinja i njihovih proizvoda u skladu s:

i. člancima 99. i 100. za kompartmente u kojima se drže kopnene životinje i njihovi proizvodi;

ii. člancima 183. i 184. za kompartmente u kojima se drže životinje akvakulture i njihovi proizvodi.

2. Država članica može Komisiji podnijeti zahtjev za priznavanje statusa „područje slobodno od bolesti” za kompartmente za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c), pod uvjetom da:

(a) unošenje jedne ili više bolesti s popisa obuhvaćenih zahtjevom može se djelotvorno spriječiti na razini kompartmenta, uzimajući u obzir profil bolesti;

(b) zadovoljen je jedan ili više od sljedećih uvjeta:

i. ispunjeni su uvjeti utvrđeni u članku 36. stavku 1.;

ii. objekti kompartmenta obuhvaćenog zahtjevom započeli su ili su nastavili svoje aktivnosti i uspostavili su zajednički sustav upravljanja biosigurnošću izrađen kako bi se zajamčila iskorijenjenost bolesti u tom kompartmentu;

(c) se na kompartment obuhvaćen tim zahtjevom primjenjuje jedan zajednički sustav upravljanja biosigurnošću izrađen kako bi se zajamčio status „područje slobodno od bolesti” za sve objekte koji ga sačinjavaju; i

(d) je kompartment obuhvaćen tim zahtjevom odobrilo nadležno tijelo u svrhu premještanja životinja i njihovih proizvoda u skladu s:

i. člancima 99. i 100. za kompartmente u kojima se drže kopnene životinje i njihovi proizvodi;

ii. člancima 183. i 184. za kompartmente u kojima se drže životinje akvakulture i njihovi proizvodi.

3. Zahtjevi država članica za priznavanje statusa „područje slobodno od bolesti” za kompartmente u skladu sa stavcima 1. i 2. uključuju dokaze koji pokazuju da su uvjeti navedeni u tim stavcima ispunjeni.

4. Komisija provedbenim aktima:

(a) priznaje, podložno izmjenama ako su potrebne, status „područje slobodno od bolesti” za kompartmente ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 1. ili stavku 2. i stavku 3.;

(b) utvrđuje za koju se od bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) mogu uspostaviti kompartmenti koji su slobodni od bolesti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu odredaba kojima se nadopunjuju odredbe sadržane u ovom članku o:

(a) zahtjevima za priznavanje statusa „područje slobodno od bolesti” za kompartmente kako je predviđeno u stavcima 1. i 2. ovog članka, na temelju profila bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (a), (b) i (c), koji se odnose barem na:

i. rezultate nadzora i druge dokaze potrebne za dokazivanje nepostojanja bolesti;

ii. biosigurnosne mjere;

(b) detaljnim pravilima za odobravanje, od strane nadležnog tijela, statusa „područje slobodno od bolesti” za kompartmente predviđenog u stavcima 1. i 2.; i

(c) pravilima koja se odnose na kompartmente koji se nalaze na državnim područjima više od jedne države članice.

Članak 38.

Popis država članica, zona ili kompartmenata slobodnih od bolesti

Svaka država članica utvrđuje i održava ažurirani popis svojeg državnog područja ili svojih zona sa statusom „područje slobodno od bolesti" kako je predviđeno u članku 36. stavcima 1. i 3. i svojih kompartmenata sa statusom „područje slobodno od bolesti" kako je predviđeno u članku 37. stavcima 1. i 2., kada je to primjenjivo.

Države članice javno objavljuju spomenute popise. Komisija pomaže državama članicama u stavljanju podataka sadržanih u tim popisima na raspolaganje javnosti tako da na svojim internetskim stranicama navodi poveznice na informativne internetske stranice država članica.

Članak 39.

Delegiranje ovlasti u pogledu statusa „područje slobodno od bolesti" država članica i zona

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) detaljnim pravilima o statusu „područje slobodno od bolesti" država članica i njihovih zona na temelju različitih profila bolesti koja se odnose na:

i. kriterije koji se trebaju upotrebljavati za dokazivanje tvrdnji država članica da nijedna vrsta s popisa nije prisutna ili nije sposobna preživjeti na njihovom državnom području i dokaze potrebne za dokazivanje tih tvrdnji, kako je predviđeno u članku 36. stavku 1. točki (a);

ii. kriterije koji se trebaju upotrebljavati te dokaze koje treba zahtijevati za potkrepu tvrdnji da uzročnik ili prijenosnik bolesti ne može preživjeti, kako je predviđeno u članku 36. stavku 1. točkama (b) i (c);

iii. kriterije koji se trebaju upotrebljavati te uvjete koje treba primjenjivati za utvrđivanje nepostojanja bolesti u pitanju kako je navedeno u članku 36. stavku 1. točki (d);

iv. rezultate nadzora i druge dokaze potrebne kako bi se dokazalo nepostojanje bolesti;

v. biosigurnosne mjere;

vi. ograničenja i uvjete cijepljenja u državama članicama slobodnima od bolesti i njihovim zonama;

vii. utvrđivanje zona koje razdvajaju zone slobodne od bolesti ili zone u okviru programa iskorjenjivanja od zona ograničenja („tampon zone");

viii. zone koje se nalaze na državnim područjima više od jedne države članice;

(b) odstupanjima od zahtjeva u pogledu Komisijina odobrenja statusa „područje slobodno od bolesti" za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c), kako je utvrđeno u članku 36. stavku 1., ako takvo odobrenje nije nužno zbog detaljnih pravila o iskorijenjenosti bolesti koja su utvrđena pravilima donesenima u skladu s točkom (a) ovog članka;

(c) podacima koje države članice trebaju dostaviti Komisiji i drugim državama članicama kako bi potkrijepile proglašenja statusa „područje slobodno od bolesti" bez donošenja provedbenog akta u skladu s člankom 36. stavkom 4. kako je predviđeno u točki (b) ovog članka.

Članak 40.

Provedbene ovlasti

Komisija provedbenim aktima utvrđuje detaljne zahtjeve koji se tiču podataka koje države članice trebaju dostaviti Komisiji i drugim državama članicama kako bi potkrijepile proglašenje statusa „područje slobodno od bolesti" za državna područja, zone i kompartmente u skladu s člancima od 36. do 39. te format i postupke za:

(a) podnošenje zahtjeva za priznavanje statusa „područje slobodno od bolesti" za cijelo državno područje države članice ili njezine zone i kompartmente;

(b) razmjenu informacija između država članica i Komisije o državama članicama slobodnima od bolesti ili njihovim zonama i kompartmentima.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 41.

Održavanje statusa „područje slobodno od bolesti”

1. Države članice održavaju status „područje slobodno od bolesti” na svojim državnim područjima, zonama ili kompartmentima sve dok:

(a) su ispunjeni uvjeti za dodjelu statusa „područje slobodno od bolesti” utvrđeni člankom 36. stavkom 1. i člankom 37. stavcima 1. i 2. te pravilima utvrđenima u skladu s ovim člankom stavkom 3. i člankom 39.;

(b) se obavlja nadzor, uzimajući u obzir zahtjeve predviđene u članku 27., kako bi se provjerilo jesu li dotično državno područje, zona ili kompartment i dalje slobodni od bolesti s popisa za koju je odobren ili priznat status „područje slobodno od bolesti”;

(c) se primjenjuju ograničenja u pogledu premještanja životinja, i ako je to potrebno, proizvoda dobivenih iz njih, koje pripadaju vrstama s popisa za bolest s popisa za koju je status „područje slobodno od bolesti” odobren ili priznat u dotično državno područje, zonu ili kompartment, u skladu s pravilima utvrđenima u dijelovima IV. i V.;

(d) se provode druge biosigurnosne mjere kako bi se spriječilo unošenje bolesti s popisa za koju je odobren ili priznat status „područje slobodno od bolesti”.

2. Država članica odmah obavještava Komisiju ako uvjeti iz stavka 1. o održavanju statusa „područje slobodno od bolesti” više nisu ispunjeni.

3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. koji se odnose na sljedeće uvjete za održavanje statusa „područje slobodno od bolesti”:

(a) nadzor kako je predviđen u stavku 1. točki (b);

(b) biosigurnosne mjere kako su predviđene u stavku 1. točki (d).

Članak 42.

Suspenzija, povlačenje i ponovna dodjela statusa „područje slobodno od bolesti”

1. Ako država članica sazna, ili ima razloga za sumnju, da je bilo koji od uvjeta održavanja njezina statusa „područje slobodno od bolesti” za državu članicu ili njezinu zonu ili kompartment prekršen ona odmah:

(a) ako je potrebno i ovisno o riziku, suspendira ili ograničava premještanja vrsta s popisa za bolest s popisa za koju je odobren ili priznat status „područje slobodno od bolesti” u druge države članice, zone ili kompartmente s višim zdravstvenim statusom za dotičnu bolest s popisa;

(b) ako je to važno radi sprečavanja širenja bolesti s popisa za koje je status „područje slobodno od bolesti” odobren ili priznat, primjenjuje mjere za suzbijanje bolesti predviđene u dijelu III. glavi II.

2. Mjere predviđene u stavku 1. ukidaju se kada se daljnjom istragom utvrdi da:

(a) nije došlo do dotične povrede; ili

(b) dotična povreda nema znatan utjecaj i dotična država članica može pružiti jamstva da su uvjeti za održavanje njezina statusa „područje slobodno od bolesti” ispunjeni.

3. Ako se daljnjim istragama koje poduzima dotična država članica utvrdi da je došlo do izbijanja bolesti s popisa za koju je dobiven status „područje slobodno od bolesti” ili da postoje druga značajna kršenja uvjeta za održavanje statusa „područje slobodno od bolesti” iz članka 41. stavka 1., ili ako postoji velika vjerojatnost da se to dogodilo, država članica odmah o tome obavješćuje Komisiju.

4. Komisija bez nepotrebnog odlaganja provedbenim aktima povlači odobrenje statusa „područje slobodno od bolesti" države članice ili zone, dodijeljeno u skladu s člankom 36. stavkom 4., ili priznanje statusa „područje slobodno od bolesti" za kompartment, dodijeljeno u skladu s člankom 37. stavkom 4., nakon što je od dotične države članice primila podatke da uvjeti za održavanje statusa „područje slobodno od bolesti" više nisu ispunjeni.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

5. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga, ako se bolest s popisa iz stavka 3. ovog članka brzo proširi, noseći sa sobom rizik sa znatnim utjecajem na zdravlje životinja ili javno zdravlje, gospodarstvo ili društvo, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom predviđenim u članku 266. stavku 3.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o odredbama kojima se nadopunjuju pravila za suspenziju, povlačenje i ponovnu dodjelu statusa „područje slobodno od bolesti" određenima u ovom članku stavcima 1. i 2.

DIO III.

SVIJEST O BOLESTI, PRIPRAVNOST I SUZBIJANJE BOLESTI

GLAVA I.

SVIJEST O BOLESTI I PRIPRAVNOST

POGLAVLJE 1.

Krizni planovi i simulacijske vježbe

Članak 43.

Krizni planovi

1. Države članice nakon odgovarajućeg savjetovanja sa stručnjacima i relevantnim dionicima izrađuju i ažuriraju krizne planove i, ako je to potrebno, detaljne priručnike s uputama u kojima su utvrđene mjere koje treba poduzeti u dotičnoj državi članici u slučaju pojave bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) ili, ako je to slučaj, emergentnih bolesti, kako bi se zajamčila visoka razina svijesti o bolesti, pripravnost i mogućnost pokretanja brzog odgovora.

2. Ti krizni planovi i, ako je primjenjivo, detaljni priručnici s uputama obuhvaćaju barem sljedeća pitanja:

(a) uspostavu zapovjednog lanca u nadležnom tijelu i u drugim javnim tijelima kako bi se osigurao brz i djelotvoran postupak odlučivanja na razini države članice, regionalnoj i lokalnoj razini;

(b) okvir za suradnju između nadležnog tijela i drugih uključenih javnih tijela i relevantnih dionika kako bi se osiguralo da se aktivnosti poduzimaju na dosljedan i koordiniran način;

(c) pristup:

i. postrojenjima;

ii. laboratorijima;

iii. opremi;

iv. osoblju;

v. sredstvima za hitne slučajeve;

vi. svim drugim primjerenim sredstvima i resursima potrebnima za brzo i učinkovito iskorjenjivanje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) ili emergentnih bolesti;

(d) dostupnost sljedećih centara i skupina s potrebnom stručnošću za pomoć nadležnom tijelu:

i. funkcionalnog centra za suzbijanje bolesti;

ii. regionalnih i lokalnih centara za suzbijanje bolesti, primjereno administrativnoj i geografskoj situaciji dotične države članice;

iii. operativnih stručnih skupina;

(e) provedbu mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u glavi II. poglavlju 1. za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) i za emergentne bolesti;

(f) odredbe o hitnom cijepljenju ako je to potrebno;

(g) načela geografskog razgraničenja zona ograničenja koje je uspostavilo nadležno tijelo u skladu s člankom 64. stavkom 1.;

(h) koordinaciju sa susjednim državama članicama i susjednim trećim zemljama i područjima ako je to primjereno.

Članak 44.

Provedbene ovlasti za krizne planove

Komisija provedbenim aktima utvrđuje potrebne mjere u pogledu provedbe kriznih planova predviđenih u članku 43. stavku 1. u državama članicama.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 45.

Simulacijske vježbe

1. Nadležno tijelo osigurava da se simulacijske vježbe u pogledu kriznih planova predviđenih u članku 43. stavku 1. provode redovito ili u primjerenim vremenskim razmacima:

(a) kako bi se osigurala visoka razina svijesti o bolesti, pripravnost i mogućnost pokretanja brzog odgovora u dotičnoj državi članici;

(b) kako bi se provjerila funkcionalnost tih kriznih planova.

2. Ako je to moguće i primjereno, simulacijske vježbe provode se u bliskoj suradnji s nadležnim tijelima susjednih država članica i susjednih trećih zemalja i područja.

3. Države članice stavljaju na raspolaganje Komisiji i drugim državama članicama izvještaj o glavnim rezultatima provedenih simulacijskih vježbi.

4. Ako je primjereno i potrebno, Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila za praktičnu provedbu simulacijskih vježbi u državama članicama u vezi s:

(a) učestalošću simulacijskih vježbi;

(b) simulacijskim vježbama koje obuhvaćaju više od jedne bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 2.

Upotreba veterinarsko-medicinskih proizvoda u sprečavanju i suzbijanju bolesti

Članak 46.

Upotreba veterinarsko-medicinskih proizvoda u sprečavanju i suzbijanju bolesti

1. Države članice mogu poduzeti mjere u pogledu upotrebe veterinarsko-medicinskih proizvoda za bolesti s popisa kako bi se zajamčilo najučinkovitije sprečavanje ili suzbijanje tih bolesti, pod uvjetom da su takve mjere primjerene ili potrebne.

Te mjere mogu obuhvaćati sljedeće:

(a) zabrane i ograničenja upotrebe veterinarsko-medicinskih proizvoda;

(b) obveznu upotrebu veterinarsko-medicinskih proizvoda.

2. Države članice uzimaju u obzir sljedeće kriterije pri određivanju hoće li i kako upotrijebiti veterinarsko-medicinske proizvode kao mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti za određenu bolest s popisa:

(a) profil bolesti;

(b) raširenost bolesti s popisa u:

i. dotičnoj državi članici;

ii. Uniji;

iii. prema potrebi, u susjednim trećim zemljama i područjima;

iv. trećim zemljama i područjima iz kojih su životinje i proizvodi uneseni u Uniju;

(c) dostupnost i učinkovitost veterinarsko-medicinskih proizvoda u pitanju te s njima povezane rizike;

(d) dostupnost dijagnostičkih testova za otkrivanje infekcija kod životinja liječenih dotičnim veterinarsko-medicinskim proizvodima;

(e) gospodarski i društveni utjecaj, utjecaj na dobrobit životinja i okoliš koje ima upotreba dotičnih veterinarsko-medicinskih proizvoda u usporedbi s drugim dostupnim strategijama sprečavanja i suzbijanja bolesti.

3. Države članice poduzimaju primjerene mjere sprečavanja u vezi s upotrebom veterinarsko-medicinskih proizvoda za znanstvene studije ili u svrhu njihova razvijanja i testiranja u kontroliranim uvjetima radi zaštite zdravlja životinja i javnog zdravlja.

Članak 47.

Delegiranje ovlasti za upotrebu veterinarsko-medicinskih proizvoda

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu određivanja što može sačinjavati takve primjerene i potrebne mjere kako je navedeno u članku 46. u vezi s:

(a) zabranama i ograničenjima upotrebe veterinarsko-medicinskih proizvoda;

(b) posebnim uvjetima za upotrebu veterinarsko-medicinskih proizvoda za određenu bolest s popisa;

(c) mjerama za umanjivanje rizika kako bi se spriječilo širenje bolesti s popisa putem životinja liječenih veterinarsko-medicinskim proizvodima ili putem proizvoda od takvih životinja;

(d) nadzorom posebnih bolesti s popisa nakon uporabe cjepiva i drugih veterinarsko-medicinskih proizvoda.

2. Komisija pri utvrđivanju pravila određenih u stavku 1. ovog članka uzima u obzir kriterije predviđene u članku 46. stavku 2.

3. Ako u slučaju novih rizika to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na pravila donesena u skladu sa stavkom 1. ovog članka primjenjuje se postupak predviđen u članku 265.

POGLAVLJE 3.

Banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa

Članak 48.

Osnivanje banaka antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije

1. Za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) protiv kojih cijepljenje nije zabranjeno delegiranim aktom donesenim u skladu s člankom 47., Komisija može osnivati i biti odgovorna za upravljanje bankama antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije za pohranu i zamjenu zaliha jednog ili više sljedećih bioloških proizvoda:

(a) antigena;

(b) cjepiva;

(c) osnovnih cjepnih sojeva;

(d) dijagnostičkih reagensa.

2. Komisija osigurava da banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije predviđene u stavku 1.:

(a) pohrane dovoljne zalihe odgovarajuće vrste antigena, cjepiva, osnovnih cjepnih sojeva i dijagnostičkih reagensa za određenu bolest s popisa, uzimajući u obzir potrebe država članica procijenjene u kontekstu kriznih planova predviđenih u članku 43. stavku 1.;

(b) primaju redovite zalihe i pravovremene zamjene antigena, cjepiva, osnovnih cjepnih sojeva i dijagnostičkih reagensa;

(c) održavaju se i premještaju u skladu s odgovarajućim biosigurnosnim, biozaštitnim i bioizolacijskim zahtjevima utvrđenima u članku 16. stavka 1. i u skladu s delegiranim aktima donesenima na temelju članka 16. stavkom 2.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) upravljanju, pohrani i zamjeni zaliha banaka antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije kako je predviđeno u ovom članku stavcima 1. i 2.;

(b) biosigurnosnim, biozaštitnim i bioizolacijskim zahtjevima rada tih banaka, poštujući zahtjeve predviđene člankom 16. stavkom 1. i uzimajući u obzir delegirane akte donesene na temelju članka 16. stavkom 2.

Članak 49.

Pristup bankama antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije

1. Komisija na zahtjev osigurava isporuku bioloških proizvoda iz članka 48. stavka 1. iz banaka antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije, pod uvjetom da su zalihe dostupne:

(a) na prvom mjestu državama članicama; i

(b) trećim zemljama ili područjima, pod uvjetom da je primarna namjena takve isporuke sprečavanje širenja bolesti na Uniju.

2. Komisija u slučaju ograničene dostupnosti zaliha prioritet pristupa zalihama koje treba isporučiti na temelju stavka 1. određuje na temelju:

(a) okolnosti bolesti pod kojima je podnesen zahtjev;

(b) postojanja nacionalne banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa u državi članici koja podnosi zahtjev ili trećoj zemlji ili području;

(c) postojanja mjera na razini Unije za obvezno cijepljenje utvrđenih delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 47.

Članak 50.

Provedbene ovlasti u pogledu banaka antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije

1. Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o bankama antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije kojima se za biološke proizvode iz članka 48. stavka 1. utvrđuje sljedeće:

(a) koji od spomenutih bioloških proizvoda trebaju biti uključeni u banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije i za koje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a);

(b) vrste tih bioloških proizvoda koje treba uključiti u banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije i u kojoj količini za svaku određenu bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) za koju postoji banka u pitanju;

(c) zahtjeve koji se odnose na nabavu, pohranu i zamjenu spomenutih bioloških proizvoda;

(d) isporuku spomenutih bioloških proizvoda iz banaka antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije državama članicama te trećim zemljama i područjima;

(e) postupovne i tehničke zahtjeve za uključivanje tih bioloških proizvoda u banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije i za podnošenje zahtjeva za pristup njima.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

2. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga povezanih s bolešću s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) koja predstavlja rizik sa znatnim utjecajem Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

Članak 51.

Povjerljivost podataka o bankama antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije

Podatke o količinama i podvrstama bioloških proizvoda iz članka 48. stavka 1. pohranjenih u bankama antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije Komisija smatra klasificiranim podacima i ne objavljuju se.

Članak 52.

Nacionalne banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa

1. Države članice koje su osnovale nacionalne banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) za koje postoje banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa na razini Unije dužne su osigurati da njihove nacionalne banke antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa ispunjavaju biosigurnosne, biozaštitne i bioizolacijske zahtjeve utvrđene u članku 16. stavku 1. točki (a) i u delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 16. stavkom 2. i člankom 48. stavkom 3. točkom (b).

2. Države članice Komisiji dostavljaju ažurirane podatke o:

(a) postojanju ili osnivanju nacionalnih banaka antigena, cjepiva i dijagnostičkih reagensa iz stavka 1.;

(b) vrstama antigena, cjepiva, osnovnih cjepnih sojeva i dijagnostičkih reagensa te njihovim količinama u spomenutim bankama;

(c) bilo kakvoj promjeni u radu sa spomenutim bankama.

Te podatke Komisija smatra klasificiranima i ne objavljuju se.

3. Komisija može provedbenim aktima utvrditi pravila kojima se određuje sadržaj, učestalost i oblik podnošenja podataka predviđenih u stavku 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

GLAVA II.

MJERE ZA SUZBIJANJE BOLESTI

POGLAVLJE 1.

Mjere za suzbijanje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a)

Odjeljak 1.

Mjere za suzbijanje bolesti u slučaju sumnje na bolest s popisa kod držanih životinja

Članak 53.

Obveze subjekata i drugih relevantnih dotičnih fizičkih i pravnih osoba

1. U slučaju sumnje na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) kod držanih životinja, pored poštovanja obveze obavješćivanja utvrđene u članku 18. stavku 1. te do donošenja bilo kakvih mjera za suzbijanje bolesti koje poduzima nadležno tijelo u skladu s člankom 54. stavkom 1. te člankom 55. stavkom 1., države članice poduzimaju mjere kako bi se osiguralo da subjekti i druge relevantne dotične fizičke i pravne osobe poduzimaju primjerene mjere za suzbijanje bolesti predviđene u članku 55. stavku 1. točkama (c), (d) i (e) kako bi se spriječilo širenje te bolesti s popisa sa zaraženih životinja, iz objekata i s lokacija za koje su odgovorni na druge nezaražene životinje ili ljude.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima o dopuni mjera za suzbijanje bolesti kako je predviđeno u stavku 1. ovog članka.

Članak 54.

Istraga koju provodi nadležno tijelo u slučaju sumnje na bolest s popisa

1. U slučaju sumnje na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) kod držanih životinja nadležno tijelo bez odgode provodi istragu kako bi potvrdilo ili isključilo prisutnost te bolesti s popisa.

2. Za potrebe istrage predviđene u stavku 1., nadležno tijelo prema potrebi osigurava da:

(a) službeni veterinari provedu kliničko ispitivanje reprezentativnog uzorka držanih životinja koje pripadaju vrstama s popisa za tu bolest s popisa;

(b) službeni veterinari uzimaju odgovarajuće uzorke od tih držanih životinja koje pripadaju vrstama s popisa i druge uzorke za ispitivanje u laboratorijima koje je za tu svrhu odredilo nadležno tijelo;

(c) ti određeni laboratoriji provode ispitivanja kako bi se potvrdila ili isključila prisutnost te bolesti s popisa.

3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima kojima se nadopunjuju pravila o istragama koje provode nadležna tijela predviđena u stavku 1. ovog članka.

Članak 55.

Preliminarne mjere za suzbijanje bolesti koje provode nadležna tijela

1. U slučaju da sumnja na prisutnost bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) kod držanih životinja, nadležno tijelo provodi sljedeće preliminarne mjere za suzbijanje bolesti, podložno nacionalnim zahtjevima za dobivanje pristupa privatnim stambenim objektima, do dobivanja rezultata istrage predviđene u članku 54. stavku 1. i do provođenja mjera za suzbijanje bolesti iz članka 61. stavka 1.:

(a) uspostavlja službeni nadzor nad dotičnim objektom, poduzećem koje se bavi hranom i hranom za životinje ili objektom koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili nad bilo kojom drugom lokacijom za koju se sumnja da se na njoj pojavila bolest, uključujući lokacije s kojih možda potječe bolest na koju se sumnja;

(b) sastavlja inventar:

i. držanih životinja u dotičnom objektu, poduzeću koje se bavi hranom i hranom za životinje ili objektu koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili na bilo kojoj drugoj lokaciji;

ii. proizvoda u tom objektu, poduzeću koje se bavi hranom i hranom za životinje ili objektu koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili na bilo kojoj drugoj lokaciji, ako je to važno u pogledu širenja te bolesti s popisa;

(c) osigurava da se primjenjuju primjerene biosigurnosne mjere kako bi se spriječilo širenje uzročnika te bolesti s popisa na druge životinje ili ljude;

(d) ako je to primjereno kako bi se spriječilo daljnje širenje uzročnika bolesti, osigurava da su držane životinje koje pripadaju vrstama s popisa za tu bolest s popisa izolirane, te da je spriječen njihov kontakt s divljim vrstama;

(e) ograničava premještanja držanih životinja, proizvoda i, prema potrebi, ljudi, vozila i svih materijala ili drugih sredstava kojim se uzročnik bolesti mogao proširiti na objekt poduzeće koje se bavi hranom i hranom za životinje ili objekt koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili bilo koju drugu lokaciju na kojima se sumnja na tu bolest s popisa ili se proširiti s njih, u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se spriječilo njegovo širenje;

(f) poduzima sve druge potrebne mjere za suzbijanje bolesti, uzimajući u obzir mjere za suzbijanje bolesti predviđene u ovom poglavlju odjeljku 4. o:

i. primjeni istrage koju obavlja nadležno tijelo predviđene u članku 54. stavku 1. te mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u ovom stavku točkama od (a) do (d) na druge objekte, poduzeća koja se bave hranom i hranom za životinje ili objekte koji sadrže nusproizvode životinjskog podrijetla, ili svaku drugu lokaciju;

ii. uspostavi privremenih zona ograničenja koje su primjerene uzimajući u obzir profil bolesti;

(g) pokretanju epidemiološkog istraživanja predviđenog u članku 57. stavku 1.;

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima kojima se nadopunjuju pravila utvrđena u stavku 1. ovog članka u pogledu posebnih i detaljnih mjera za suzbijanje bolesti koje treba poduzeti ovisno o bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a), na temelju uključenih rizika za:

(a) dotične vrste ili kategorije životinja;

(b) dotičnu vrstu proizvodnje.

Članak 56.

Preispitivanje i produljenje preliminarnih mjera za suzbijanje bolesti

Mjere za suzbijanje bolesti predviđene u članku 55. stavku 1.:

(a) prema potrebi preispituje nadležno tijelo slijedom nalaza:

i. istrage predviđene u članku 54. stavku 1.;

ii. epidemiološkog istraživanja predviđenog u članku 57. stavku 1.;

(b) dalje se prema potrebi proširuju kako bi obuhvatile druge lokacije, kako je navedeno u članku 55. stavku 1. točki (a).

Odjeljak 2.

Epidemiološko istraživanje

Članak 57.

Epidemiološko istraživanje

1. Nadležno tijelo provodi epidemiološko istraživanje u slučaju da je kod životinja potvrđena bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a).

2. Cilj epidemiološkog istraživanja predviđenog stavkom 1. jest:

(a) utvrđivanje mogućeg podrijetla bolesti s popisa u pitanju i načina njezina širenja;

(b) izračun mogućeg trajanja prisutnosti bolesti s popisa;

(c) utvrđivanje objekata i njihovih epidemioloških jedinica, poduzeća koja se bave hranom i hranom za životinje ili objekata koji sadrže nusproizvode životinjskog podrijetla ili drugih lokacija gdje su se životinje koje pripadaju vrstama s popisa za bolest s popisa na koju se sumnja mogle zaraziti ili kontaminirati;

(d) dobivanje podataka o premještanju držanih životinja, osoba, proizvoda, vozila, svih materijala ili drugih sredstava putem kojih se uzročnik bolesti mogao proširiti tijekom relevantnog razdoblja prije obavješćivanja o sumnji ili potvrdi bolesti s popisa;

(e) dobivanje podataka o mogućem širenju bolesti s popisa u okolini, između ostalog o prisutnosti i rasprostranjenosti prijenosnika bolesti.

Odjeljak 3.

Potvrda o bolesti kod držanih životinja

Članak 58.

Službena potvrda bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) od strane nadležnog tijela

1. Nadležno tijelo službenu potvrdu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) temelji na sljedećim podacima:

(a) nalazima kliničkih i laboratorijskih ispitivanja predviđenih u članku 54. stavku 2.;

(b) preliminarnim ili konačnim nalazima epidemiološkog istraživanja predviđenog u članku 57. stavku 1.;

(c) drugim dostupnim epidemiološkim podacima.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o zahtjevima koje treba ispuniti za službenu potvrdu iz ovog članka stavka 1.

Članak 59.

Ukidanje preliminarnih mjera za suzbijanje bolesti u slučaju da je isključena mogućnost prisutnosti bolesti s popisa

Nadležno tijelo nastavlja primjenjivati preliminarne mjere za suzbijanje bolesti predviđene u članku 55. stavku 1. i članku 56. dok se prisutnost bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) ne isključi na temelju podataka iz članka 58. stavka 1. ili pravila donesenih u skladu s člankom 58. stavkom 2.

Odjeljak 4.

Mjere za suzbijanje bolesti u slučaju potvrde bolesti držanih životinja

Članak 60.

Hitne mjere za suzbijanje bolesti koje poduzima nadležno tijelo

U slučaju službene potvrde izbijanja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) kod držanih životinja, u skladu s člankom 58. stavkom 1., nadležno tijelo odmah:

(a) zahvaćeni objekt, poduzeće koje se bavi hranom ili hranom za životinje, objekt koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili drugu lokaciju proglašava službeno zaraženima tom bolešću s popisa;

(b) uspostavlja zonu ograničenja primjerenu za tu bolest s popisa;

(c) provodi krizni plan predviđen u članku 43. stavku 1. kako bi se osigurala potpuna koordinacija mjera za suzbijanje bolesti.

Članak 61.

Zahvaćeni objekti i druge lokacije

1. U slučaju izbijanja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) kod držanih životinja nadležno tijelo odmah poduzima jednu ili više sljedećih mjera za suzbijanje bolesti, u skladu s nacionalnim zahtjevima za dobivanje pristupa privatnim stambenim objektima, u objektu, poduzeću koje se bavi hranom ili hranom za životinje, objektu koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili svim drugim lokacijama iz članka 60. točke (a), kako bi se spriječilo daljnje širenje te bolesti s popisa:

(a) nameće ograničenje premještanja za ljude, životinje, proizvode, vozila ili sve druge materijale ili tvari koji mogu biti zaraženi i doprinijeti širenju bolesti s popisa;

(b) usmrćivanje i odlaganje ili klanje životinja koje mogu biti zaražene ili doprinijeti širenju bolesti s popisa;

(c) uništavanje, obradu, preobrazbu ili postupanje s proizvodima, hranom za životinje ili svim drugim tvarima, ili postupanje s opremom, prijevoznim sredstvima, biljem ili biljnim proizvodima ili vodom koji mogu biti kontaminirani, na primjeren način kako bi se osiguralo da su svi uzročnici ili prijenosnici uzročnika bolesti uništeni;

(d) cijepljenje ili liječenje držanih životinja drugim veterinarsko-medicinskim proizvodima u skladu s člankom 46. stavkom 1. i člankom 69. te svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 47.;

(e) izoliranje, karantenu ili postupanje s životinjama i proizvodima koji bi mogli biti zaraženi i doprinijeti širenju bolesti s popisa;

(f) čišćenje, dezinfekciju, suzbijanje insekata i glodavaca ili druge potrebne biosigurnosne mjere koje treba primijeniti u zahvaćenom objektu, poduzeću koje se bavi hranom ili hranom za životinje, objektu koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili na drugim lokacijama kako bi se rizik širenja bolesti s popisa sveo na najmanju moguću mjeru;

(g) uzimanje dovoljnog broja odgovarajućih uzoraka kako bi se dovršilo epidemiološko istraživanje predviđeno u članku 57. stavku 1.;

(h) laboratorijsko ispitivanje uzoraka;

(i) sve druge odgovarajuće mjere.

2. Prilikom utvrđivanja koje su od mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u stavku 1. primjerene, nadležno tijelo u obzir uzima sljedeće:

(a) profil bolesti;

(b) vrstu proizvodnje i epidemiološke jedinice unutar zahvaćenog objekta, poduzeća koje se bavi hranom ili hranom za životinje, objekta koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili druge lokacije;

3. Nadležno tijelo odobrava repopulaciju u dotičnom objektu ili na bilo kojoj drugoj lokaciji samo:

(a) ako su uspješno dovršene sve primjerene mjere za suzbijanje bolesti i laboratorijska ispitivanja predviđeni u stavku 1.;

(b) ako je prošlo dovoljno vremena da se spriječi ponovna kontaminacija zahvaćenog objekta, poduzeća koje se bavi hranom ili hranom za životinje, objekta koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili druge lokacije bolešću s popisa koja je uzrokovala izbijanje iz stavka 1.

Članak 62.

Epidemiološki povezani objekti i lokacije

1. Nadležno tijelo proširuje mjere za suzbijanje bolesti predviđene u članku 61. stavku 1. na druge objekte, njihove epidemiološke jedinice, poduzeća koja se bave hranom ili hranom za životinje ili objekte koji sadrže nusproizvode životinjskog podrijetla ili na svaku drugu lokaciju ili sredstvo prijevoza za koje epidemiološka istraživanja predviđena u članku 57. stavku 1. ili rezultati kliničkih ili laboratorijskih ispitivanja ili drugi epidemiološki podaci daju povod sumnji na širenje na, iz ili kroz njih, bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) u pogledu koje su takve mjere poduzete.

2. Ako epidemiološko istraživanje predviđeno u članku 57. stavku 1. pokaže da je vjerojatno podrijetlo bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) u drugoj državi članici ili ako je vjerojatno da se bolest s popisa proširila na drugu državu članicu, nadležno tijelo bez odlaganja obavješćuje dotičnu državu članicu i Komisiju.

3. U slučaju bilo kojeg događaja iz stavka 2. nadležna tijela različitih država članica surađuju u daljnjim epidemiološkim istraživanjima i primjeni mjera za suzbijanje bolesti.

Članak 63.

Delegiranje ovlasti u pogledu mjera za suzbijanje bolesti u zahvaćenim i epidemiološki povezanim objektima i drugim lokacijama

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima o mjerama za suzbijanje bolesti koje nadležno tijelo treba poduzeti u skladu s člancima 61. i 62. u zahvaćenim objektima i objektima koji su epidemiološki povezani, poduzećima koja se bave hranom ili hranom za životinje ili objektima koji sadrže nusproizvode životinjskog podrijetla i drugim lokacijama u pogledu bilo koje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a), uključujući pravila o tome koje se mjere za suzbijanje bolesti iz članka 61. stavka 1. trebaju primjenjivati u vezi sa svakom bolesti s popisa.

Ta detaljna pravila obuhvaćaju sljedeća pitanja:

(a) uvjete i zahtjeve mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u članku 61. stavku 1. točkama od (a) do (e);

(b) postupke čišćenja, dezinfekcije i suzbijanja insekata i glodavaca ili druge potrebne biosigurnosne mjere predviđene u članku 61. stavku 1. točki (f), u kojima se određuje, prema potrebi, upotreba biocidnih proizvoda u te svrhe;

(c) uvjete i zahtjeve za uzorkovanje i laboratorijsko ispitivanje predviđene u članku 61. stavku 1. točkama od (g) do (h);

(d) detaljne uvjete i zahtjeve za repopulaciju predviđene u članku 61. stavku 3.;

(e) provođenje mjera predviđenih u članku 62. potrebnih za suzbijanje bolesti u epidemiološki povezanim objektima, na drugim lokacijama i u sredstvima prijevoza.

Članak 64.

Uspostava zona ograničenja od strane nadležnog tijela

1. Nadležno tijelo uspostavlja zonu ograničenja iz članka 60. točke (b) oko zahvaćenog objekta, poduzeća koje se bavi hranom ili hranom za životinje, objekta koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili druge lokacije na kojoj je kod držanih životinja izbila bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a), prema potrebi, uzimajući u obzir:

(a) profil bolesti;

(b) zemljopisni položaj zona ograničenja;

(c) ekološke i hidrološke čimbenike zona ograničenja;

(d) meteorološke uvjete;

(e) prisutnost, raširenost i vrstu prijenosnika u zonama ograničenja;

(f) rezultate epidemiološkog istraživanja predviđenog u članku 57. stavku 1. i drugih provedenih istraživanja i epidemioloških podataka;

(g) nalaze laboratorijskih testova;

(h) primijenjene mjere za suzbijanje bolesti;

(i) druge relevantne epidemiološke čimbenike.

Zona ograničenja prema potrebi uključuje zonu zaštite i nadzora definirane veličine i konfiguracije.

2. Nadležno tijelo kontinuirano procjenjuje i preispituje situaciju te, ako je potrebno u svrhu sprečavanja širenja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a):

(a) prilagođava granice zone ograničenja;

(b) uspostavlja dodatne zone ograničenja.

3. Kada se zone ograničenja predviđene u stavku 1. nalaze na državnim područjima više od jedne države članice, nadležna tijela tih država članica surađuju u njihovu uspostavljanju.

4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima o uspostavi i izmjeni zona ograničenja, između ostalog zona zaštite ili zona nadzora.

Članak 65.

Mjere za suzbijanje bolesti u zonama ograničenja

1. Nadležno tijelo osigurava da je, podložno nacionalnim zahtjevima za dobivanje pristupa privatnim stambenim objektima, u dotičnoj zoni ograničenja poduzeta jedna ili više sljedećih mjera za suzbijanje bolesti, kako bi se spriječilo daljnje širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a):

(a) utvrđivanje objekata, poduzeća koja se bave hranom ili hranom za životinje, objekata koji sadrže nusproizvode životinjskog podrijetla ili drugih lokacija na kojima su prisutne držane životinje koje pripadaju vrstama s popisa za tu bolest s popisa;

(b) posjeti objektima, poduzećima koja se bave hranom ili hranom za životinje, objektima koji sadrže nusproizvode životinjskog podrijetla ili drugim lokacijama na kojima su prisutne držane životinje koje pripadaju vrstama s popisa za tu bolest s popisa te, prema potrebi, ispitivanja, prikupljanje uzoraka i laboratorijsko ispitivanje uzetih uzoraka;

(c) nametanje uvjeta za premještanja ljudi, životinja, proizvoda, hrane za životinje, vozila i svih drugih materijala ili tvari koje bi mogle biti zaražene ili doprinijeti širenju te bolesti s popisa unutar i iz zone ograničenja te prijevoz kroz zonu ograničenja;

(d) biosigurnosni zahtjevi za:

i. proizvodnju, obradu i distribuciju proizvoda životinjskog podrijetla;

ii. prikupljanje i odlaganje nusproizvoda životinjskog podrijetla;

iii. prikupljanje, pohranu i postupanje sa zametnim proizvodima.

(e) cijepljenje i liječenje držanih životinja drugim veterinarsko-medicinskim proizvodima u skladu s člankom 46. stavkom 1. i svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 47.;

(f) čišćenje, dezinfekcija, suzbijanje insekata i glodavaca ili druge potrebne biosigurnosne mjere;

(g) određivanje ili, prema potrebi, odobravanje objekta poduzeća koje se bavi hranom za potrebe klanja životinja ili obrade proizvoda životinjskog podrijetla koji potječu iz zona ograničenja;

(h) zahtjevi označivanja i sljedivosti za potrebe premještanja životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla;

(i) druge potrebne biosigurnosne mjere i mjere za umanjivanje rizika kako bi se umanjio rizik od širenja te bolesti s popisa.

2. Nadležno tijelo:

(a) poduzima sve potrebne mjere kako bi se u potpunosti obavijestilo osobe u zoni ograničenja o ograničenjima na snazi te o naravi mjera za suzbijanje bolesti;

(b) uvodi potrebne obveze za subjekte kako bi se spriječilo daljnje širenje bolesti s popisa u pitanju.

3. Pri određivanju koje se od mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u stavku 1. trebaju poduzeti, nadležno tijelo uzima u obzir sljedeće:

(a) profil bolesti;

(b) vrste proizvodnje;

(c) izvedivost, dostupnost i djelotvornost tih mjera za suzbijanje bolesti.

Članak 66.

Obveze subjekata u pogledu premještanja u zonama ograničenja

1. U zonama ograničenja predviđenima u članku 64. stavku 1. subjekti držane životinje i proizvode premještaju samo uz odobrenje nadležnog tijela i u skladu sa svim uputama dobivenima od tog tijela.

2. Subjekti koji drže životinje i proizvode u zoni ograničenja iz članka 64. stavka 1. obavješćuju nadležno tijelo o planiranim premještanjima držanih životinja i proizvoda, unutar zone ograničenja u pitanju ili izvan nje. Ako je to nadležno tijelo uvelo obveze obavješćivanja u skladu s člankom 65. stavkom 2. točkom (b), dotični subjekt obavješćivanje izvršava u skladu s tim obvezama.

Članak 67.

Delegiranje ovlasti koje se odnose na mjere za suzbijanje bolesti u zonama ograničenja

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima o mjerama za suzbijanje bolesti koje treba poduzeti u zonama ograničenja predviđenima u članku 65. stavku 1. za svaku bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a), između ostalog o pravilima o tome koje mjere za suzbijanje bolesti iz članka 65. stavka 1. treba primjenjivati u slučaju svake bolesti s popisa.

Ta detaljna pravila obuhvaćaju sljedeća pitanja:

(a) uvjete i zahtjeve u pogledu mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u članku 65. stavku 1. točkama (a), (c), (d), (e), (g), (h) i (i);

(b) postupke čišćenja, dezinfekcije, suzbijanja insekata i glodavaca ili druge potrebne biosigurnosne mjere predviđene u članku 65. stavku 1. točki (f), u kojima se određuje upotreba biocidnih proizvoda u te svrhe, prema potrebi;

(c) nadzor potreban nakon primjene mjera za suzbijanje bolesti i laboratorijskih ispitivanja predviđenih u članku 65. stavku 1. točki (b);

(d) druge posebne mjere za suzbijanje bolesti kako bi se ograničilo širenje određenih bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a).

Članak 68.

Primjenjivanje mjera za suzbijanje bolesti u zonama ograničenja i delegirani akti

1. Nadležno tijelo nastavlja s primjenom mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u ovom odjeljku dok se ne ispune sljedeći uvjeti:

(a) dok se ne provedu mjere za suzbijanje bolesti koje su primjerene u odnosu na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) zbog koje su primijenjene;

(b) dok se ne obavi završno čišćenje, dezinfekcija ili suzbijanje insekata i glodavaca ili druge potrebne biosigurnosne mjere primjerene u odnosu na:

i. bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) zbog koje su primijenjene mjere za suzbijanje bolesti;

ii. zahvaćene vrste držanih životinja;

iii. vrstu proizvodnje;

(c) dok se u zoni ograničenja ne obavi odgovarajući nadzor, primjeren u odnosu na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) zbog koje su primijenjene mjere za suzbijanje bolesti i u odnosu na vrstu dotičnog objekta ili lokacije, kojim se potkrepljuje iskorjenjivanje te bolesti s popisa.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima o mjerama za suzbijanje bolesti koje nadležno tijelo treba poduzeti, kako je predviđeno u stavku 1., u odnosu na:

(a) završne postupke čišćenja, dezinfekcije, suzbijanja insekata i glodavaca ili druge potrebne biosigurnosne mjere te, prema potrebi, upotrebu biocidnih proizvoda u te svrhe;

(b) oblik, sredstva, metode, učestalost, intenzitet, ciljanu životinjsku populaciju i metode uzorkovanja u okviru nadzora radi ponovnog dobivanja statusa „područja slobodnog od bolesti” nakon izbijanja bolesti;

(c) repopulaciju dotične zone ograničenja nakon dovršetka mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u ovom članku stavku 1., uzimajući u obzir uvjete repopulacije predviđene u članku 61. stavku 3.;

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima o mjerama za suzbijanje bolesti koje nadležno tijelo treba poduzeti kako je predviđeno u stavku 1., u odnosu na druge mjere za suzbijanje bolesti potrebne radi ponovnog dobivanja statusa „područja slobodnog od bolesti".

Članak 69.

Hitno cijepljenje

1. Ako je to potrebno radi djelotvornog suzbijanja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) zbog koje se primjenjuju mjere za suzbijanje bolesti, nadležno tijelo može:

(a) izraditi plan cijepljenja;

(b) uspostaviti područja cijepljenja.

2. Pri odlučivanju o planu cijepljenja i uspostavi područja cijepljenja predviđenih u stavku 1., nadležno tijelo uzima u obzir sljedeće:

(a) zahtjeve za hitno cijepljenje određene u kriznim planovima predviđenima u članku 43.;

(b) zahtjeve za upotrebu cjepiva predviđene u članku 46. stavku 1. te svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 47.

3. Područja cijepljenja predviđena u ovom članku stavku 1. točki (b) moraju biti usklađena sa zahtjevima u pogledu mjera za umanjivanje rizika kako bi se spriječilo širenje bolesti s popisa i s nadzorom, kako je propisano u svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 47. stavkom 1. točkama (c) i (d).

Odjeljak 5.

Divlje životinje

Članak 70.

Divlje životinje

1. Ako nadležno tijelo zahvaćene države članice sumnja na prisutnost bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) kod divljih životinja ili njezinu prisutnost službeno potvrdi, ono:

(a) provodi nadzor nad populacijom divljih životinja ako je to primjereno s obzirom na tu određenu bolest s popisa,

(b) poduzima potrebne mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti.

2. Mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđene u ovom članku stavku 1. točki (b) mogu obuhvaćati jednu ili više mjera utvrđenih u člancima od 53. do 69. te se njima uzimaju u obzir profil bolesti i divlje životinje zahvaćene tom bolešću te rizik od prijenosa bolesti na životinje i ljude.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) kriterijima i postupcima za potrebe nadzora u skladu s ovim člankom stavkom 1. točkom (a) u slučaju službene potvrde bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a), u skladu s člankom 27.;

(b) detaljnim pravilima kojima se nadopunjuju mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti u skladu s ovim člankom stavkom 1. točkom (b) u slučaju službene potvrde bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a).

Pri donošenju tih delegiranih akata Komisija uzima u obzir profil bolesti i vrste s popisa za bolest s popisa iz stavka 1. ovog članka.

Odjeljak 6.

Dodatne mjere za suzbijanje bolesti koje poduzimaju države članice, koordinacija koju provodi Komisija i privremena posebna pravila o suzbijanju bolesti

Članak 71.

Dodatne mjere za suzbijanje bolesti, koordinacija mjera i privremena posebna pravila o suzbijanju bolesti koja se odnose na odjeljke od 1. do 5. (članci od 53. do 70.)

1. Države članice mogu poduzeti dodatne mjere za suzbijanje bolesti uz mjere predviđene u članku 55., članku 61. stavku 1., članku 62., članku 65. stavcima 1. i 2., članku 68. stavku 1. te u svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 63., člankom 67. i člankom 68. stavkom 2., pod uvjetom da se tim mjerama poštuju pravila utvrđena u ovoj Uredbi te pod uvjetom da su one potrebne i proporcionalne za potrebe suzbijanja širenja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a), uzimajući u obzir:

(a) posebne epidemiološke okolnosti;

(b) vrstu dotičnih objekata, drugih lokacija i proizvodnje;

(c) vrste i kategorije uključenih životinja;

(d) gospodarske ili društvene uvjete.

2. Države članice bez odlaganja obavješćuju Komisiju o:

(a) mjerama za suzbijanje bolesti koje je poduzelo njihovo nadležno tijelo kako je predviđeno u člancima 58., 59., 61., 62., 64. i 65., članku 68. stavku 1., članku 69., članku 70. stavcima 1. i 2. te u svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člancima 63. i 67., člankom 68. stavkom 2. i člankom 70. stavkom 3.;

(b) svim dodatnim mjerama za suzbijanje bolesti koje su poduzele kako je predviđeno u stavku 1.

3. Komisija preispituje stanje bolesti i mjere za suzbijanje bolesti koje je nadležno tijelo poduzelo te sve dodatne mjere za suzbijanje bolesti koje poduzme dotična država članica u skladu s ovim poglavljem i može provedbenim aktima propisati posebne mjere za suzbijanje bolesti u ograničenom razdoblju, pod uvjetima primjerenima epidemiološkom stanju:

(a) ako spomenute mjere za suzbijanje bolesti nisu primjerene s obzirom na epidemiološko stanje;

(b) ako se bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (a) širi unatoč mjerama za suzbijanje bolesti poduzetima u skladu s ovim poglavljem.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

4. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga koji se odnose na bolest koja predstavlja novi rizik sa znatnim utjecajem, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

POGLAVLJE 2.

Mjere za suzbijanje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c)

Odjeljak 1.

Mjere za suzbijanje bolesti u slučaju sumnje na bolest kod držanih životinja

Članak 72.

Obveze dotičnih subjekata i drugih relevantnih dotičnih fizičkih i pravnih osoba u vezi s bolestima s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b)

1. U slučaju sumnje na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) kod držanih životinja, pored poštovanja obveze obavješćivanja utvrđene u članku 18. stavku 1. do donošenja bilo kakvih mjera za suzbijanje bolesti koje poduzima nadležno tijelo u skladu s člankom 74. stavkom 1., države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da dotični subjekti i

druge relevantne fizičke i pravne osobe poduzimaju mjere za suzbijanje bolesti iz članka 74. stavka 1. točke (a) i svih delegiranih akata donesenih u skladu s člankom 74. stavkom 4., kako bi se spriječilo širenje te bolesti s popisa sa zaraženih životinja, iz objekata te s drugih lokacija za koje su oni odgovorni na druge nezaražene životinje ili na ljude.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima o dopuni mjera za suzbijanje bolesti kako je predviđeno u stavku 1. ovog članka.

Članak 73.

Istraga koju provodi nadležno tijelo u slučaju sumnje na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b)

1. U slučaju sumnje na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) kod držanih životinja nadležno tijelo bez odgode provodi istragu kako bi potvrdilo ili isključilo prisutnost te bolesti s popisa.

2. Za potrebe istrage predviđene u stavku 1. nadležno tijelo osigurava da:

(a) službeni veterinari provedu kliničko ispitivanje reprezentativnog uzorka držanih životinja koje pripadaju vrstama s popisa za tu bolest s popisa;

(b) službeni veterinari uzmu odgovarajuće uzorke od držanih životinja koje pripadaju vrstama s popisa i druge uzorke za ispitivanje u laboratorijima koje je za tu svrhu odredilo nadležno tijelo;

(c) ti određeni laboratoriji provode ispitivanja kako bi se potvrdila ili isključila prisutnost te bolesti s popisa.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima kojima se nadopunjuju pravila o istrazi predviđenoj u stavku 1. ovog članka.

Članak 74.

Preliminarne mjere za suzbijanje bolesti koje poduzima nadležno tijelo za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b)

1. U slučaju da sumnja na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) kod držanih životinja, nadležno tijelo provodi sljedeće preliminarne mjere za suzbijanje bolesti, u skladu s nacionalnim zahtjevima za dobivanje pristupa privatnim stambenim objektima, do dobivanja rezultata istrage predviđene u članku 73. stavku 1. i do provođenja mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u članku 79. stavcima 1. i 2.:

(a) primjenjuje mjere za suzbijanje bolesti kako bi ograničilo širenje te bolesti s popisa izvan zahvaćenog područja, objekta, poduzeća koje se bavi hranom ili hranom za životinje, objekta koji sadrži nusproizvode životinjskog podrijetla ili druge lokacije;

(b) pokreće, prema potrebi, epidemiološko istraživanje, uzimajući u obzir pravila za takvo istraživanje utvrđena u članku 57. stavku 1.

2. Uz mjere iz stavka 1., nadležno tijelo može, u slučajevima iz tog stavka, poduzeti dodatne preliminarne mjere za suzbijanje bolesti, pod uvjetom da se tim mjerama poštuju odredbe ove Uredbe te da su u skladu s pravom Unije.

3. Preliminarne mjere za suzbijanje bolesti predviđene u stavcima 1. i 2. primjerene su i proporcionalne riziku koji predstavlja dotična bolest s popisa, uzimajući u obzir sljedeće:

(a) profil bolesti;

(b) zahvaćene držane životinje;

(c) zdravstveni status države članice, zone, kompartmenta ili objekta u kojima se sumnja na prisutnost bolesti s popisa;

(d) preliminarne mjere za suzbijanje bolesti predviđene u članku 55. stavku 1. i članku 56. te u svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2.

4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o pravilima za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) kojima se nadopunjuju pravila utvrđena u stavku 1. ovog članka, uzimajući pritom u obzir pitanja iz stavka 3. u pogledu:

(a) preliminarnih mjera za suzbijanje bolesti koje treba poduzeti kako bi se spriječilo širenje bolesti s popisa, kako je predviđeno u stavku 1. točki (a);

(b) primjene preliminarnih mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u stavku 1. točki (a) na druge objekte, njihove epidemiološke jedinice, poduzeća koja se bave hranom ili hranom za životinje i objekte koji sadrže nusproizvode životinjskog podrijetla ili druge lokacije;

(c) utvrđivanja privremenih zona ograničenja koje su primjerene s obzirom na profil bolesti.

Članak 75.

Preispitivanje i produljenje preliminarnih mjera za suzbijanje bolesti za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b)

Mjere za suzbijanje bolesti predviđene u članku 74. stavku 1.:

(a) preispituje nadležno tijelo na primjeren način nakon dobivanja nalaza istrage predviđene u članku 73. stavku 1. te, ako je relevantno, epidemiološkog istraživanja predviđenog u članku 74. stavku 1. točki (b);

(b) prema potrebi dalje se proširuju kako bi obuhvatile druge lokacije, kako je navedeno u članku 74. stavku 4. točki (b).

Članak 76.

Obveze subjekata i drugih relevantnih fizičkih i pravnih osoba i mjere koje treba poduzeti nadležno tijelo u slučaju sumnje na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c)

1. U slučaju sumnje na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c) u državi članici koja se odlučila na program iskorjenjivanja koji obuhvaća relevantne dijelove njezina državnog područja ili njezine zone ili kompartmente, kako je predviđeno u članku 31. stavku 2., ta država članica poduzima mjere kako bi osigurala da dotični subjekti i druge relevantne fizičke i pravne osobe poduzimaju odgovarajuće mjere predviđene člankom 72. stavkom 1., do donošenja bilo kakvih mjera za suzbijanje bolesti koje poduzima nadležno tijelo u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

2. Nadležno tijelo države članice koja se odlučila na iskorjenjivanje bolesti s popisa iz stavka 1. u slučaju sumnje na dotičnu bolest kod držanih životinja:

(a) bez odgode provodi istragu kako bi potvrdilo ili isključilo prisutnost te bolesti s popisa u skladu s člankom 73. stavcima 1. i 2.;

(b) do dobivanja rezultata istrage predviđene u točki (a) te dok se ne provedu mjere za suzbijanje bolesti u skladu s člankom 80. stavkom 1. provodi preliminarne mjere za suzbijanje bolesti predviđene u članku 74. stavcima 1. i 2.

3. Nadležno tijelo preispituje i proširuje preliminarne mjere za suzbijanje bolesti iz stavka 2. točke (b) u skladu s člankom 75.

4. Stavci 1., 2. i 3. ovog članka također se primjenjuju na države članice ili zone koje su dobile status „područje slobodno od bolesti” kako bi taj status zadržale, u skladu s člankom 36., ili na kompartmente u skladu s člankom 37. stavkom 2.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu detaljnih pravila kojima se nadopunjuju pravila u pogledu:

(a) mjera za suzbijanje bolesti kako su predviđene u stavku 1.;

(b) istrage predviđene u stavku 2. točki (a);

(c) preliminarnih mjera za suzbijanje bolesti koje treba poduzeti kako bi se spriječilo širenje bolesti s popisa, kako je predviđeno u stavku 2. točki (b).

Odjeljak 2.

Potvrda o bolesti držanih životinja

Članak 77.

Službena potvrda bolesti od strane nadležnog tijela

1. Nadležno tijelo službenu potvrdu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) ili (c) temelji na sljedećim podacima:

(a) nalazima kliničkih i laboratorijskih ispitivanja predviđenih u članku 73. stavku 2.;

(b) epidemiološkom istraživanju predviđenom u članku 74. stavku 1. točki (b), ako je relevantno;

(c) drugim dostupnim epidemiološkim podacima.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o zahtjevima koje treba ispuniti za službenu potvrdu iz stavka 1.

Članak 78.

Ukidanje preliminarnih mjera za suzbijanje bolesti kada je prisutnost bolesti isključena

Nadležno tijelo nastavlja primjenjivati preliminarne mjere za suzbijanje bolesti predviđene u članku 74. stavku 1., članku 75. i članku 76. stavku 2. točki (b) dok se ne isključi prisutnost dotičnih bolesti s popisa u skladu s člankom 77. stavkom 1. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 77. stavkom 2.

Odjeljak 3.

Mjere za suzbijanje bolesti u slučaju potvrde bolesti držanih životinja

Članak 79.

Mjere za suzbijanje bolesti koje poduzima nadležno tijelo za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b)

U slučaju službene potvrde u skladu s člankom 77. stavkom 1. izbijanja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) kod držanih životinja, nadležno tijelo u državi članici, zoni ili kompartmentu, kako je relevantno za to izbijanje bolesti:

(a) primjenjuje mjere za suzbijanje bolesti utvrđene u obveznom programu iskorjenjivanja predviđenom u članku 31. stavku 1. za tu bolest s popisa; ili

(b) ako su država članica ili zona ili kompartment dobili status „područje slobodno od bolesti" u skladu s člankom 36. odnosno člankom 37.:

i. poduzimaju jednu ili više mjera utvrđenih u člancima od 53. do 69. razmjerno riziku koji dotična bolest s popisa predstavlja; i

ii. prema potrebi pokreću obvezni program iskorjenjivanja te bolesti s popisa.

Članak 80.

Mjere za suzbijanje bolesti koje treba poduzeti nadležno tijelo za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c)

1. U slučaju službene potvrde u skladu s člankom 77. stavkom 1. izbijanja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c) kod držanih životinja u državi članici koja se odlučila na program iskorjenjivanja koji obuhvaća relevantne dijelove njezina državnog područja ili njezinih zona ili kompartmenata, kako je predviđeno u članku 31. stavku 2., nadležno tijelo primjenjuje mjere za suzbijanje bolesti utvrđene u neobveznom programu iskorjenjivanja, kako je odgovarajuće za tu bolest s popisa i izbijanje te bolesti.

2. Nadležno tijelo može poduzeti dodatne mjere za suzbijanje bolesti uz one predviđene u stavku 1., koje mogu uključivati jednu ili više mjera utvrđenih u člancima od 53. do 69.; one su proporcionalne riziku koji predstavlja dotična bolest s popisa te se njima uzima u obzir sljedeće:

(a) profil bolesti;

(b) zahvaćene držane životinje;

(c) gospodarski i društveni utjecaji.

3. U slučaju službene potvrde u skladu s člankom 77. stavkom 1. izbijanja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c) kod držanih životinja u državi članici, zoni ili kompartmentu koji su dobili status „područje slobodno od bolesti" u skladu s člankom 36. ili 37., a kako bi taj status zadržali, nadležno tijelo poduzima jednu ili više mjera utvrđenih u člancima od 53. do 69. Te su mjere razmjerne riziku koji predstavlja dotična bolest s popisa te se njima uzima u obzir sljedeće:

(a) profil bolesti;

(b) zahvaćene držane životinje;

(c) gospodarske i društvene utjecaje.

Odjeljak 4.

Divlje životinje

Članak 81.

Mjere za suzbijanje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) kod divljih životinja

Ako nadležno tijelo zahvaćene države članice sumnja ili službeno potvrdi izbijanje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) kod divljih životinja, ono na svojem cjelokupnom državnom području, ili u dotičnom području ili zoni, kako je relevantno za to izbijanje bolesti:

(a) primjenjuje mjere za suzbijanje bolesti utvrđene u obveznom programu iskorjenjivanja predviđenom u članku 30. stavku 1. za tu bolest s popisa; ili

(b) pokreće obvezni program iskorjenjivanja, ako program iskorjenjivanja predviđen u članku 31. stavku 1. za tu bolest s popisa još nije primijenjen jer bolest prethodno nije bila prisutna ili nije postojala i ako su mjere za divlje životinje potrebne kako bi se suzbilo i spriječilo širenje te bolesti.

Članak 82.

Mjere za suzbijanje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c) kod divljih životinja

1. U slučaju da nadležno tijelo sumnja ili službeno potvrdi prisutnost bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c) kod divljih životinja te ako se zahvaćena država članica odlučila na iskorjenjivanje dotične bolesti i pod uvjetom da su mjere za divlje životinje predviđene u neobveznom programu iskorjenjivanja predviđenom u članku 31. stavku 2. za tu bolest s popisa, nadležno tijelo primjenjuje mjere za suzbijanje bolesti utvrđene u tom neobveznom programu iskorjenjivanja na cjelokupnom državnom području države članice, na dotičnom području ili u zoni, kako je odgovarajuće u slučaju takve sumnje ili službene potvrde.

2. Nadležno tijelo može poduzeti dodatne mjere za suzbijanje bolesti uz one predviđene u stavku 1., koje mogu uključivati jednu ili više mjera utvrđenih u člancima od 53. do 69.; one su proporcionalne riziku koji predstavlja dotična bolest s popisa te se njima uzima u obzir sljedeće:

(a) profil bolesti;

(b) zahvaćene divlje životinje i rizik od prijenosa bolesti na životinje i ljude; te

(c) gospodarski i društveni utjecaji te utjecaj na okoliš.

3. U slučaju službene potvrde izbijanja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c) kod divljih životinja u državi članici, zoni ili kompartmentu koji su dobili status „područje slobodno od bolesti" u skladu s člankom 36. ili člankom 37., a kako bi taj status zadržali, nadležno tijelo poduzima jednu ili više mjera utvrđenih u člancima od 53. do 69. Te su mjere razmjerne riziku koji predstavlja dotična bolest te se njima uzima u obzir sljedeće:

(a) profil bolesti;

(b) zahvaćene divlje životinje i rizik od prijenosa bolesti na životinje i ljude;

(c) važnost prisutnosti bolesti kod divljih životinja u vezi sa zdravstvenim statusom držanih životinja; i

(d) gospodarski i društveni utjecaji te utjecaj na okoliš.

Odjeljak 5.

Koordinacija koju provodi Komisija i privremena posebna pravila za suzbijanje bolesti

Članak 83.

Koordinacija mjera koju provodi Komisija i privremena posebna pravila koja se odnose na odjeljke od 1. do 4.

1. Države članice izvješćuju Komisiju o:

(a) mjerama za suzbijanje bolesti koje su njihova nadležna tijela poduzela u skladu s člankom 77. stavkom 1., člancima 78., 79. i 81. te sa svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 77. stavkom 2. u odnosu na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b);

(b) mjerama za suzbijanje bolesti koje su njihova nadležna tijela poduzela u skladu s člankom 77. stavkom 1., člankom 78., člankom 80. stavkom 1., i člankom 82. te sa svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 77. stavkom 2. u odnosu na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (c).

2. Komisija preispituje stanje bolesti i mjere za suzbijanje bolesti koje je nadležno tijelo poduzelo u skladu s ovim poglavljem i može provedbenim aktima utvrditi posebna pravila o mjerama za suzbijanje bolesti u ograničenom razdoblju u odnosu na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) ili točke (c), pod uvjetima koji odgovaraju epidemiološkom stanju:

(a) ako mjere za suzbijanje bolesti u pitanju koje je nadležno tijelo poduzelo nisu prikladne u odnosu na epidemiološko stanje;

(b) ako se čini da se ta bolest s popisa širi bez obzira na mjere za suzbijanje bolesti poduzete u skladu s ovim poglavljem, ako je to relevantno.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

3. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga koji se odnose na bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) ili točke (c) koja predstavlja novi rizik sa znatnim utjecajem, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

DIO IV.

REGISTRACIJA, ODOBRAVANJE, SLJEDIVOST I PREMJEŠTANJA

GLAVA I.

KOPNENE ŽIVOTINJE, ZAMETNI PROIZVODI I PROIZVODI ŽIVOTINJSKOG PODRIJETLA OD KOPNENIH ŽIVOTINJA

POGLAVLJE 1.

Registracija, odobravanje, vođenje evidencije i registri

Odjeljak 1.

Registracija objekata i određenih vrsta subjekata

Članak 84.

Obveza subjekata na registraciju objekata

1. Subjekti koji su odgovorni za objekte u kojima se drže kopnene životinje ili prikupljaju, proizvode, obrađuju ili pohranjuju zametni proizvodi obvezni su, kako bi njihovi objekti bili registrirani u skladu s člankom 93., prije početka takvih aktivnosti:

(a) obavijestiti nadležno tijelo o takvom objektu za koji su ti subjekti odgovorni;

(b) nadležnom tijelu dostaviti sljedeće podatke:

i. naziv i adresu dotičnog subjekta;

ii. lokaciju objekta i opis njegovih postrojenja;

iii. kategorije, vrste i broj ili količinu držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda koje namjeravaju držati u objektu te kapacitet objekta;

iv. vrstu objekta; i

v. sve druge aspekte objekta koji su značajni za potrebe utvrđivanja rizika koje on predstavlja.

2. Subjekti koji su odgovorni za objekte iz stavka 1. nadležno tijelo obavješćuju o:

(a) svim promjenama u dotičnom objektu u vezi s pitanjima iz stavka 1. točke (b);

(b) svakom prestanku aktivnosti dotičnog subjekta ili objekta.

3. Za objekte koji podliježu odobrenju u skladu s člankom 94. stavkom 1. ne zahtijeva se dostava podataka iz ovog članka stavka 1.

Članak 85.

Odstupanja od obveze subjekata na registraciju objekata

Odstupajući od članka 84. stavka 1., države članice od obveze registracije mogu izuzeti određene kategorije objekata koji predstavljaju neznatan rizik, kako je predviđeno u provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 86. stavkom 2. Države članice obavješćuju Komisiju o takvim izuzećima.

Članak 86.

Provedbene ovlasti u pogledu obveze subjekata na registraciju objekata

1. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o podacima koje subjekti trebaju dostaviti u svrhu registracije objekata, kako je predviđeno u članku 84. stavku 1., uključujući rokove za dostavljanje tih podataka.

2. Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o vrstama objekata koje države članice mogu izuzeti od obveze registracije u skladu s člankom 85. na temelju:

(a) vrsta, kategorija i broja držanih kopnenih životinja i zametnih proizvoda u dotičnom objektu te kapaciteta tog objekta;

(b) vrste objekta; i

(c) premještanja držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda u objekt i iz njega.

3. Provedbeni akti iz ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 87.

Obveza registracije prijevoznika držanih kopitara i papkara i delegirani akti

1. Prijevoznici držanih kopitara i papkara koji su uključeni u prijevoz tih životinja između država članica ili između države članice i treće zemlje obvezni su, kako bi bili registrirani u skladu s člankom 93., prije nego što započnu s takvim djelatnostima:

(a) obavijestiti nadležno tijelo o svojoj djelatnosti;

(b) tom nadležnom tijelu dostaviti podatke o:

i. nazivu i adresi dotičnog prijevoznika;

ii. kategorijama, vrstama i broju držanih kopitara i papkara koje namjeravaju prevoziti;

iii. vrsti prijevoza;

iv. prijevoznom sredstvu.

2. Prijevoznici iz stavka 1. obavješćuju nadležno tijelo o:

(a) svim promjenama u vezi s pitanjima iz stavka 1. točke (b);

(b) svakom prestanku prijevozne djelatnosti.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o dopuni pravila predviđenih u stavku 1. ovog članka, kojima se zahtijeva od drugih vrsta prijevoznika čija prijevozna djelatnost predstavlja posebne i znatne rizike za određene vrste ili kategorije životinja da dostave podatke za potrebe registracije svoje djelatnosti.

Članak 88.

Odstupanja od obveze registracije prijevoznika držanih kopitara i papkara

Odstupajući od članka 87. stavka 1., države članice od obveze registracije mogu izuzeti određene kategorije prijevoznika čija prijevozna djelatnost predstavlja neznatan rizik, kako je predviđeno u provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 89. stavkom 2. Države članice obavješćuju Komisiju o takvim izuzećima.

Članak 89.

Provedbene ovlasti u pogledu obveze registracije prijevoznika

1. Komisija može provedbenim aktima utvrditi pravila u pogledu podataka koje prijevoznici trebaju dostaviti za potrebe registracije svoje djelatnosti, kako je predviđeno u članku 87. stavcima 1. i 3., između ostalog u pogledu rokova za dostavljanje takvih podataka.

2. Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o vrstama prijevoznika koje države članice mogu izuzeti od zahtjeva za registracijom u skladu s člankom 86., na temelju:

(a) udaljenosti koje prijevoznici prelaze pri prijevozu dotičnih kopitara i papkara; i

(b) kategorija, vrste i broja kopitara i papkara koje prevoze.

3. Provedbeni akti iz ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 90.

Obveza registracije za subjekte koji obavljaju operacije okupljanja neovisno o objektu

1. Subjekti koji obavljaju operacije okupljanja držanih kopitara i papkara te peradi, neovisno o objektu, između ostalog oni koji kupuju i prodaju životinje, obvezni su, kako bi bili registrirani u skladu s člankom 93., prije nego što započnu svoju djelatnost nadležnom tijelu dostaviti podatke o:

(a) nazivu i adresi dotičnog subjekta;

(b) vrstama i kategorijama držanih kopitara i papkara te peradi koje njihova djelatnost obuhvaća.

2. Subjekti iz stavka 1. obavješćuju nadležno tijelo o:

(a) svim promjenama u vezi s pitanjima iz stavka 1.;

(b) svakom prestanku obavljanja djelatnosti od strane dotičnog subjekta.

Članak 91.

Odstupanja od obveze registracije subjekata koji obavljaju operacije okupljanja

Odstupajući od članka 90. stavka 1., države članice mogu od zahtjeva za registracijom izuzeti određene kategorije subjekata koji obavljaju operacije okupljanja, a koji predstavljaju neznatan rizik, kako je predviđeno u provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 92. stavkom 2. Države članice obavješćuju Komisiju o takvim izuzećima.

Članak 92.

Provedbene ovlasti u pogledu obveze registracije subjekata koji obavljaju operacije okupljanja

1. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o podacima koje subjekti moraju dostaviti u svrhu registracije objekata kako je predviđeno u članku 90. stavku 1., uključujući rokove za dostavljanje tih podataka.

2. Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o vrstama subjekata koje države članice mogu izuzeti od zahtjeva za registracijom u skladu s člankom 91., pod uvjetom da djelatnost tih subjekata predstavlja neznatan rizik te na temelju vrsta, kategorija i broja držanih kopnenih životinja koje njihova djelatnost obuhvaća.

3. Provedbeni akti iz ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 93.

Obveze nadležnog tijela u pogledu registracije

Nadležno tijelo registrira:

(a) objekte u registru predviđenom u članku 101. stavku 1. ako je dotični subjekt dostavio podatke potrebne u skladu s člankom 84. stavkom 1.;

(b) prijevoznike u registru predviđenom u članku 101. stavku 1. ako je dotični prijevoznik dostavio podatke potrebne u skladu s člankom 87. stavcima 1. i 3.;

(c) subjekte koji obavljaju operacije okupljanja neovisno o objektu u registru predviđenom u članku 101. stavku 1. ako je dotični subjekt dostavio podatke potrebne u skladu s člankom 90. stavkom 1.

Nadležno tijelo svakom objektu, prijevozniku i subjektu iz prvog stavka točaka od (a) do (c) dodjeljuje jedinstveni registracijski broj.

Odjeljak 2.

Odobravanje određenih vrsta objekata

Članak 94.

Odobravanje određenih vrsta objekata i delegirani akti

1. Subjekti odgovorni za sljedeće vrste objekata nadležnom tijelu podnose zahtjev za odobrenje u skladu s člankom 96. stavkom 1. i ne započinju sa svojim djelatnostima prije nego što je objekt odobren u skladu s člankom 97. stavkom 1.:

(a) objekti za operacije okupljanja kopitara i papkara te peradi iz kojih se te životinje premještaju u drugu državu članicu ili koji primaju životinje iz druge države članice;

(b) objekti za zametne proizvode za životinje koje pripadaju vrstama goveda, svinja, ovaca, koza i kopitara, iz kojih se zametni proizvodi tih životinja premještaju u drugu državu članicu;

(c) valionice iz kojih se jaja za valenje ili perad premještaju u drugu državu članicu;

(d) objekti u kojima se drži perad, iz kojih se perad namijenjena za svrhe osim klanja ili valenja jaja premješta u drugu državu članicu;

(e) svaka druga vrsta objekta za držane kopnene životinje koja predstavlja znatan rizik i koja treba biti odobrena u skladu s pravilima utvrđenima u delegiranom aktu donesenom u skladu sa stavkom 3. točkom (b).

2. Subjekti prestaju s djelatnošću u objektu iz stavka 1. ako:

(a) nadležno tijelo povuče ili suspendira odobrenje u skladu s člankom 100. stavkom 2.; ili

(b) u slučaju uvjetnog odobrenja dodijeljenog u skladu s člankom 99. stavkom 3. dotični objekt ne udovolji preostalim uvjetima iz članka 99. stavka 3. i ne pribavi konačno odobrenje u skladu s člankom 97. stavkom 1.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u vezi s:

(a) odstupanjima od zahtjeva za subjekte koji su odgovorni za vrste objekata iz stavka 1. točaka od (a) do (d) da nadležnom tijelu podnesu zahtjev za odobrenje, ako ti objekti predstavljaju neznatan rizik;

(b) vrstama objekata koji moraju biti odobreni u skladu sa stavkom 1. točkom (e);

(c) posebnim pravilima za prestanak djelatnosti u objektima za zametne proizvode iz stavka 1. točke (b).

4. Pri donošenju delegiranih akata predviđenih stavkom 3., Komisija te akte temelji na sljedećim kriterijima:

(a) vrstama i kategorijama držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda u objektu;

(b) broju vrsta i broju držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda koji se drže u objektu;

(c) vrsti objekta i vrsti proizvodnje; te

(d) premještanjima držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda u te vrste objekata i iz njih.

Članak 95.

Odobravanje statusa zatvorenih objekata

Subjekti koji su odgovorni za objekte i koji žele dobiti status zatvorenog objekta:

(a) nadležnom tijelu podnose zahtjev za odobrenje u skladu s člankom 96. stavkom 1.;

(b) premještaju držane životinje u svoj objekt ili iz njega u skladu sa zahtjevima predviđenima u članku 137. stavku 1. te svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 137. stavkom 2. samo nakon što je njihovu objektu nadležno tijelo dodijelilo odobrenje tog statusa u skladu s člancima 97. i 99.

Članak 96.

Obveze subjekata za pružanje podataka pri pribavljanju odobrenja i provedbeni akti

1. Subjekti za potrebe svog zahtjeva za odobrenje svog objekta predviđenog u članku 94. stavku 1. te članku 95. točki (a) nadležnom tijelu dostavljaju sljedeće podatke:

(a) naziv i adresu dotičnog subjekta;

(b) lokaciju dotičnog objekta i opis njegovih postrojenja;

(c) kategorije, vrste i broj držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda relevantnih za dobivanje odobrenja objekta koje se drže u objektu;

(d) vrstu objekta;

(e) druge aspekte objekta u vezi s njegovom posebnošću koji su relevantni za utvrđivanje rizika koji objekt predstavlja, ako ga uopće predstavlja.

2. Subjekti koji su odgovorni za objekte iz stavka 1. nadležno tijelo obavješćuju o:

(a) svim promjenama u objektima u vezi s pitanjima iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c);

(b) svakom prestanku djelatnosti dotičnog subjekta ili objekta.

3. Komisija može provedbenim aktima utvrditi pravila o podacima koje subjekti moraju podnijeti u zahtjevu za odobrenje svojeg objekta u skladu sa stavkom 1. te rokovima za dostavljanje podataka iz stavka 1. i stavka 2. točke (b).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 97.

Dodjeljivanje odobrenja objekata i uvjeti za njega te delegirani akti

1. Nadležna tijela dodjeljuju odobrenje objekata kako je predviđeno u članku 94. stavku 1. te članku 95. točki (a) samo ako takvi objekti:

(a) zadovoljavaju sljedeće zahtjeve, ako je primjereno, u vezi s:

i. karantenom, izolacijom i drugim biosigurnosnim mjerama, uzimajući u obzir zahtjeve predviđene u članku 10. stavku 1. točki (b) i sva pravila donesena na temelju članka 10. stavka 2.;

ii. zahtjevima nadzora predviđenima u članku 24. i, ako je to relevantno za vrstu dotičnog objekta i povezani rizik, u članku 25.;

iii. vođenjem evidencije koje je predviđeno u člancima 102. i 103. i svim pravilima donesenima na temelju članaka 106. i 107.;

(b) imaju postrojenja i opremu koji:

i. su primjereni za umanjivanje rizika unošenja i širenja bolesti na prihvatljivu razinu, uzimajući u obzir vrstu dotičnog objekta;

ii. imaju primjeren kapacitet u pogledu broja držanih kopnenih životinja ili u pogledu količine zametnih proizvoda u pitanju;

(c) ne predstavljaju neprihvatljivi rizik u pogledu širenja bolesti, uzimajući u obzir postojeće mjere za umanjivanje rizika;

(d) imaju primjereno osposobljeno osoblje za obavljanje djelatnosti u dotičnom objektu;

(e) imaju uspostavljen sustav koji omogućuje dotičnom subjektu da nadležnom tijelu dokaže usklađenost s točkama od (a) do (d).

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) karanteni, izolaciji i drugim biosigurnosnim mjerama iz stavka 1. točke (a) podtočke i.;

(b) nadzoru iz stavka 1. točke (a) podtočke ii.;

(c) postrojenjima i opremi iz stavka 1. točke (b);

(d) odgovornostima, stručnosti i stručnom osposobljavanju osoblja i veterinara predviđenima u stavku 1. točki (d) za obavljanje djelatnosti u objektima za zametne proizvode te objektima za operacije okupljanja kopitara i papkara te peradi;

(e) potrebnom nadziranju, od strane nadležnog tijela, objekata za zametne proizvode te objekata za operacije okupljanja kopitara i papkara te peradi.

3. Pri uspostavljanju pravila koja trebaju biti utvrđena delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 2., Komisija ta pravila temelji na sljedećim pitanjima:

(a) rizicima koje svaka vrsta objekta predstavlja;

(b) vrstama i kategorijama držanih kopnenih životinja relevantnima za odobrenje;

(c) vrsti proizvodnje u pitanju;

(d) obrascima premještanja koji su karakteristični za vrstu objekta te vrste i kategorije životinja koje se drže u tim objektima.

Članak 98.

Područje primjene odobrenja objekata

Nadležno tijelo u odobrenju objekta dodijeljenom u skladu s člankom 97. stavkom 1., nakon zaprimanja zahtjeva podnesenog u skladu s člankom 94. stavkom 1. ili člankom 95. točkom (a) izričito navodi:

(a) na koje se vrste objekata iz članka 94. stavka 1. i članka 95. i iz pravila donesenih u skladu s člankom 94. stavkom 3. točkom (b) odobrenje odnosi;

(b) na koje se vrste i kategorije držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda tih vrsta odobrenje odnosi.

Članak 99.

Postupci za dodjeljivanje odobrenja nadležnog tijela

1. Nadležno tijelo utvrđuje postupke koje subjekti trebaju slijediti pri podnošenju zahtjeva za odobrenje svojih objekata u skladu s člankom 94. stavkom 1., člankom 95. ili člankom 96. stavkom 1.

2. Nakon zaprimanja zahtjeva za odobrenje od subjekta nadležno tijelo u skladu s člankom 94. stavkom 1. ili člankom 95. točkom (a) obavlja terenski posjet.

3. Nadležno tijelo dodjeljuje odobrenje ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 97. te iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

4. Ako objekt ne zadovoljava sve zahtjeve za dodjelu odobrenja iz članka 97., nadležno tijelo može dodijeliti uvjetno odobrenje objekta ako na temelju zahtjeva dotičnog subjekta te naknadnog terenskog posjeta objektu, kako je predviđeno u stavku 2. ovog članka, izgleda da objekt zadovoljava sve glavne zahtjeve koji pružaju dostatna jamstva da objekt ne predstavlja znatan rizik.

5. Kada nadležno tijelo dodijeli uvjetno odobrenje u skladu sa stavkom 4. ovog članka, puno odobrenje dodjeljuje samo ako se još jednim terenskim posjetom objektu provedenim u roku od tri mjeseca od datuma dodjele uvjetnog odobrenja ili iz dokumentacije koju je subjekt dostavio u roku od tri mjeseca od tog datuma utvrdi da objekt zadovoljava sve zahtjeve za odobrenje utvrđene člankom 97. stavkom 1. te pravilima donesenima u skladu s člankom 97. stavkom 2.

Kada se tim terenskim posjetom ili dokumentacijom iz prvog podstavka pokaže da je ostvaren jasan napredak, ali objekt još ne zadovoljava sve navedene zahtjeve, nadležno tijelo može produljiti uvjetno odobrenje. Međutim, uvjetno odobrenje ne smije se izdati na razdoblje koje ukupno premašuje šest mjeseci.

Članak 100.

Preispitivanje, suspenzija i povlačenje odobrenja nadležnog tijela

1. Nadležno tijelo odobrenja objekata dodijeljena u skladu s člancima 97. i 99. preispituje u odgovarajućim vremenskim razmacima temeljenima na uključenom riziku.

2. Kada nadležno tijelo utvrdi ozbiljne nedostatke u objektu u pogledu usklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u članku 97. stavku 1. i pravilima donesenima u skladu s člankom 97. stavkom 2. te ako subjekt odgovoran za taj objekt nije u stanju pružiti primjerena jamstva da će ti nedostaci biti otklonjeni, nadležno tijelo pokreće postupke za povlačenje odobrenja objekta.

Međutim, nadležno tijelo može samo suspendirati odobrenje objekta, bez njegova povlačenja, ako subjekt može zajamčiti da će nedostatke otkloniti u razumnom vremenskom roku.

3. Odobrenje se dodjeljuje nakon što je povučeno ili ponovno počinje vrijediti nakon suspenzije u skladu sa stavkom 2. samo ako nadležno tijelo smatra da objekt u potpunosti zadovoljava sve zahtjeve iz ove Uredbe koji su primjereni za tu vrstu objekta.

Odjeljak 3.

Registri nadležnog tijela

Članak 101.

Registri koje održava nadležno tijelo

1. Svako nadležno tijelo uspostavlja i ažurira registre:

(a) svih objekata i subjekata registriranih kod njega u skladu s člankom 93.;

(b) svih objekata koje je odobrilo u skladu s člancima 97. i 99.

Nadležno tijelo registre iz točaka (a) i (b) ovog stavka stavlja na raspolaganje Komisiji i nadležnim tijelima drugih država članica u onoj mjeri u kojoj su u njima sadržane informacije relevantne za premještanja držanih kopnenih životinja i njihovih zametnih proizvoda među državama članicama.

Nadležno tijelo stavlja registar odobrenih objekata iz prvog podstavka točke (b) na raspolaganje javnosti u onoj mjeri u kojoj su u njima sadržane informacije relevantne za premještanja držanih kopnenih životinja i njihovih zametnih proizvoda između država članica.

2. Ako je to potrebno i relevantno, nadležno tijelo može kombinirati registraciju iz stavka 1. prvog podstavka točke (a) i odobrenje iz stavka 1. prvog podstavka točke (b) s registracijom u druge svrhe.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o detaljnim podacima koje trebaju sadržavati registri predviđeni u stavku 1. prvom podstavku točkama (a) i (b) te o javnoj dostupnosti registra predviđenog u stavku 1. prvom podstavku točki (b).

Odjeljak 4.

Vođenje evidencije

Članak 102.

Obveza vođenja evidencije za subjekte koji su odgovorni za objekte osim objekata za zametne proizvode

1. Subjekti koji su odgovorni za objekte koji podliježu zahtjevu za registracijom u skladu s člankom 93. ili odobrenju u skladu s člankom 97. stavkom 1. vode i održavaju evidenciju koja sadrži barem sljedeće podatke:

(a) vrste, kategorije, broj i, gdje je to primjenjivo, oznaku držanih kopnenih životinja u svojem objektu;

(b) premještanja držanih kopnenih životinja u svoje objekte i iz njih, navodeći prema potrebi:

i. njihovo mjesto podrijetla ili odredišta;

ii. datum takvih premještanja;

(c) dokumente koji moraju pratiti držane kopnene životinje koje stižu u njihov objekt ili ga napuštaju, u skladu s člankom 112. točkom (b), člankom 113. stavkom 1. točkom (b), člankom 114. stavkom 1. točkom (c), člankom 115. točkom (b), člankom 117. točkom (b), člankom 143. stavcima 1. i 2., člankom 164. stavkom 2. te svim pravilima donesenima u skladu s člancima 118. i 120. te člankom 144. stavkom 1. točkama (b) i (c);

(d) stopu uginuća držanih kopnenih životinja u svojem objektu;

(e) biosigurnosne mjere, nadzor, liječenja, rezultate testiranja i druge relevantne podatke, prema potrebi, o:

i. vrstama i kategorijama držanih kopnenih životinja u objektu;

ii. vrsti proizvodnje;

iii. vrsti i veličini objekta;

(f) rezultate svih veterinarskih pregleda potrebnih u skladu s člankom 25. stavkom 1.

Evidencija se vodi i održava u papirnatom ili elektroničkom obliku.

2. Dotična država članica objekte koji predstavljaju nizak rizik od širenja bolesti s popisa ili emergentnih bolesti može izuzeti od zahtjeva za vođenje evidencije o svim ili nekim podacima navedenima u stavku 1.

3. Subjekti odgovorni za objekte vode evidenciju predviđenu u stavcima 1. i 2. u dotičnom objektu i:

(a) odmah je stavljaju na raspolaganje nadležnom tijelu na njegov zahtjev;

(b) čuvaju je barem tijekom minimalnog razdoblja koje treba odrediti nadležno tijelo, a koje ne smije biti kraće od tri godine.

4. Odstupajući od stavka 3. subjekti mogu biti izuzeti od obveze vođenja evidencije o nekim ili svim pitanjima predviđenima u stavku 1. ako dotični subjekt:

(a) ima pristup računalnoj bazi podataka iz članka 109. za relevantne vrste, a ta baza podataka već sadrži podatke koje je potrebno unijeti u evidenciju; i

(b) posjeduje ažurirane podatke koji su izravno uneseni u računalnu bazu podataka.

Članak 103.

Vođenje evidencije o objektima za zametne proizvode

1. Subjekti odgovorni za objekte za zametne proizvode vode i održavaju evidenciju koja sadrži barem sljedeće podatke:

(a) pasminu, starost, oznaku i zdravstveni status životinja davatelja koje se upotrebljavaju za proizvodnju zametnih proizvoda;

(b) vrijeme i mjesto prikupljanja, obrade i pohrane za prikupljene, proizvedene ili obrađene zametne proizvode;

(c) oznaku zametnih proizvoda uz pojedinosti o mjestu odredišta, ako je poznato;

(d) dokumente koji moraju pratiti zametne proizvode koji stižu u taj objekt ili ga napuštaju, u skladu s člankom 162. i člankom 164. stavkom 2. te svim pravilima donesenima u skladu s člankom 162. stavcima 3. i 4.;

(e) prema potrebi, nalaze kliničkih i laboratorijskih pretraga;

(f) upotrijebljene laboratorijske tehnike.

2. Dotična država članica može izuzeti objekte koji predstavljaju nizak rizik za širenje bolesti s popisa ili emergentnih bolesti od zahtjeva za vođenje evidencije o svim ili nekim podacima navedenima u stavku 1.

3. Subjekti odgovorni za objekte za zametne proizvode vode evidenciju predviđenu u stavcima 1. i 2. u svojem objektu i:

(a) stavljaju je odmah na raspolaganje nadležnom tijelu na njegov zahtjev;

(b) čuvaju je barem tijekom minimalnog razdoblja koje treba odrediti nadležno tijelo, a koje ne smije biti kraće od tri godine.

Članak 104.

Obveze vođenja evidencije za prijevoznike

1. Prijevoznici vode i održavaju evidenciju koja sadrži barem sljedeće podatke:

(a) objekte koje su posjetili;

(b) kategorije, vrste i broj držanih kopnenih životinja koje prevoze;

(c) čišćenje, dezinfekciju i dezinsekciju korištenih sredstava prijevoza;

(d) detalje o dokumentima koji prate životinje u pitanju, između ostalog o brojevima tih dokumenata.

Evidencija se vodi i održava u papirnatom ili elektroničkom obliku.

2. Dotična država članica može izuzeti prijevoznike koji predstavljaju nizak rizik za širenje bolesti s popisa ili emergentnih bolesti od zahtjeva za vođenje evidencije o svim ili nekim podacima navedenima u stavku 1.

3. Prijevoznici vode evidenciju predviđenu u stavcima 1. i 2.:

(a) na način da je odmah dostupna nadležnom tijelu na njegov zahtjev;

(b) barem tijekom minimalnog razdoblja koje treba odrediti nadležno tijelo, a koje ne smije biti kraće od tri godine.

Članak 105.

Obveza vođenja evidencije od strane subjekata koji obavljaju operacije okupljanja

1. Subjekti koji obavljaju operacije okupljanja, a na koje se primjenjuje zahtjev za registracijom u skladu s člankom 93., vode i održavaju evidenciju koja sadrži barem sljedeće podatke:

(a) vrste, kategorije, broj i oznake držanih kopnenih životinja za koje su odgovorni;

(b) premještanje držanih kopnenih životinja za koje su odgovorni, navodeći prema potrebi:

i. njihovo mjesto podrijetla i odredišta;

ii. datum takvih premještanja;

(c) dokumente koji moraju pratiti držane kopnene životinje koje su premještene pod njihovom odgovornošću u skladu s člankom 112. točkom (b), člankom 113. stavkom 1. točkom (b), člankom 114. stavkom 1. točkom (c), člankom 115. točkom (b), člankom 117. točkom (b), člankom 143. stavcima 1. i 2., člankom 164. stavkom 2. i svim pravilima donesenima u skladu s člancima 118. i 120. i člankom 144. stavkom 1. točkama (b) i (c);

(d) uginuće držanih kopnenih životinja za koje su odgovorni; i

(e) biosigurnosne mjere, nadzor, obradu, rezultate testiranja i druge relevantne podatke primjerene u odnosu na vrste i kategorije držanih kopnenih životinja za koje su odgovorni.

Evidencija se vodi i održava u papirnatom ili elektroničkom obliku.

2. Dotična država članica može izuzeti subjekte čije djelatnosti predstavljaju nizak rizik za širenje bolesti s popisa ili emergentnih bolesti od zahtjeva za vođenje evidencije o svim ili nekim podacima navedenima u stavku 1.

3. Subjekti:

(a) stavljaju evidenciju iz stavka 1. na raspolaganje nadležnom tijelu ako ono tako zatraži;

(b) drže evidenciju iz stavka 1. barem tijekom minimalnog razdoblja koje treba utvrditi nadležno tijelo, a koje ne smije biti kraće od tri godine.

Članak 106.

Delegiranje ovlasti u pogledu vođenja evidencije

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o pravilima kojima se nadopunjuju zahtjevi za vođenje evidencije predviđeni u člancima 102., 103., 104. i 105., u pogledu:

(a) podataka koje treba evidentirati uz podatke predviđene u članku 102. stavku 1., članku 103. stavku 1., članku 104. stavku 1. te članku 105. stavku 1.;

(b) dodatnih zahtjeva za vođenje evidencije u pogledu prikupljenih, proizvedenih ili obrađenih zametnih proizvoda u objektu za zametne proizvode nakon što je taj objekt obustavio svoje aktivnosti.

2. Pri utvrđivanju pravila koje treba utvrditi u delegiranim aktima predviđenima u stavku 1., Komisija ta pravila temelji na sljedećim pitanjima:

(a) rizicima koje predstavlja svaka vrsta objekta ili djelatnosti;

(b) vrstama i kategorijama držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda koji se nalaze u dotičnom objektu ili koji se prevoze u taj objekt ili iz njega;

(c) vrsti proizvodnje u objektu ili vrsti djelatnosti;

(d) karakterističnim obrascima premještanja i kategorijama dotičnih životinja;

(e) broju držanih kopnenih životinja ili količini zametnih proizvoda za koje je dotični subjekt odgovoran.

Članak 107.

Provedbene ovlasti u pogledu izuzeća od zahtjeva za vođenje evidencije

Komisija može provedbenim aktima utvrditi pravila o vrstama objekata i subjektima koje države članice mogu izuzeti od zahtjeva za vođenje evidencije predviđenih u člancima 102., 103., 104. i 105. u pogledu:

(a) objekata u kojima se drže ili subjekata koji rukuju ili prevoze mali broj držanih kopnenih životinja ili malu količinu ili broj zametnih proizvoda;

(b) vrsta ili kategorija držanih kopnenih životinja ili zametnih proizvoda.

Pri donošenju tih provedbenih akata Komisija ih temelji na kriterijima utvrđenima u članku 106. stavku 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 2.

Zahtjevi sljedivosti za držane kopnene životinje i zametne proizvode

Odjeljak 1.

Držane kopnene životinje

Članak 108.

Odgovornost država članica za uspostavljanje sustava za označivanje i registraciju držanih kopnenih životinja

1. Države članice dužne su posjedovati sustav za označivanje i registraciju onih vrsta držanih kopnenih životinja za koje je takav sustav potreban u skladu s ovom Uredbom i svim pravilima donesenima u skladu s njom. Takav sustav, prema potrebi, sadrži evidenciju premještanja takvih životinja.

2. Pri uspostavi sustava iz stavka 1. države članice uzimaju u obzir:

(a) kategorije ili vrste držanih kopnenih životinja;

(b) rizik koji predstavlja ta vrsta ili kategorija.

3. Sustav predviđen u stavku 1. sadrži sljedeće elemente:

(a) sredstva označivanja držanih kopnenih životinja zasebno ili u skupinama;

(b) identifikacijske dokumente, dokumente o premještanju i druge dokumente za označivanje i lociranje držanih kopnenih životinja iz članka 110.;

(c) ažurirane evidencije objekata kako je predviđeno u članku 102. stavku 1. točkama (a) i (b);

(d) računalnu bazu podataka držanih kopnenih životinja predviđenu u članku 109. stavku 1.

4. Sustav predviđen u stavku 1. osmišljen je na način kojim se:

(a) osigurava učinkovita primjena mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđenih ovom Uredbom;

(b) olakšava sljedivost držanih kopnenih životinja i njihovo premještanje unutar država članica i među državama članicama, kao i njihov ulazak u Uniju;

(c) osigurava učinkovita interoperabilnost, integracija i usklađenost elemenata tog sustava;

(d) osigurava da je sustav u primjerenoj mjeri prilagođen:

i. računalnom informacijskom sustavu za obavješćivanje i izvješćivanje u Uniji predviđenom u članku 22.;

ii. TRACES-u;

(e) osigurava usklađeni pristup u pogledu različitih vrsta životinja koje su obuhvaćene sustavom.

5. Države članice prema potrebi mogu:

(a) u cijelosti ili djelomično upotrebljavati sustav predviđen u stavku 1. u svrhe osim onih iz stavka 4. točaka (a) i (b);

(b) integrirati identifikacijske dokumente, dokumente o premještanju i druge dokumente iz članka 110. s certifikatima o zdravlju životinja ili dokumentom samodeklaracije predviđenima u članku 143. stavcima 1. i 2. i članku 151. stavku 1. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 144. stavkom 1. točkama (b) i (c) i člankom 151. stavcima 3. i 4.;

(c) imenovati drugo tijelo ili ovlastiti drugo tijelo ili fizičku osobu za praktičnu primjenu sustava označivanja i registracije predviđenog u stavku 1. ovog članka, uključujući izdavanje identifikacijskih dokumenata i za izrađivanje modela kako je predviđeno u članku 110. stavku 1. točkama (a), (b) i (c).

Članak 109.

Obveza država članica u pogledu uspostave i održavanja računalne baze podataka držanih kopnenih životinja

1. Države članice uspostavljaju i održavaju računalnu bazu podatka za evidentiranje barem:

(a) sljedećih podataka povezanih s držanim životinjama koje pripadaju vrsti goveda:

i. njihove zasebne oznake kako je predviđeno u članku 112. točki (a);

ii. objekte koji ih drže;

iii. njihova premještanja u te objekte i iz njih;

(b) sljedećih podataka koji se odnose na držane životinje koje pripadaju vrstama ovaca i koza:

i. podatke o njihovim oznakama kako je predviđeno u članku 113. stavku 1. točki (a) i broju životinja u objektima koji ih drže;

ii. objekte koji ih drže;

iii. njihova premještanja u te objekte i iz njih;

(c) sljedećih podataka koji se odnose na držane životinje koje pripadaju vrstama svinja:

i. podatke o njihovim oznakama kako je predviđeno u članku 115. i broju životinja u objektima koji ih drže;

ii. objekte koji ih drže;

iii. njihova premještanja u te objekte i iz njih;

(d) sljedećih podataka koji se odnose na držane životinje koji pripadaju vrstama kopitara:

i. njihove jedinstvene brojeve kako je predviđeno u članku 114.;

ii. metodu označivanja predviđenu u članku 114. stavku 1. točki (b), kojom se dotična životinja, prema potrebi, povezuje s identifikacijskim dokumentom iz podtočke iii.;

iii. relevantne detalje u pogledu označivanja iz identifikacijskog dokumenta kako je predviđeno u članku 114. stavku 1. točki (c), kako je utvrđeno u pravilima donesenima u skladu s člancima 118. i 120.;

iv. objekte u kojima se spomenute životinje uobičajeno drže;

(e) podataka koji se odnose na držane kopnene životinje koje pripadaju vrstama osim onih iz točaka (a), (b), (c) i (d) ovog stavka kada je to predviđeno u pravilima donesenima u skladu sa stavkom 2.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o evidentiranju podataka koji se odnose na životinjske vrste osim onih iz stavka 1. točaka (a), (b), (c) i (d) ovog članka u računalnim bazama podataka predviđenima u tom stavku ako je to potrebno zbog posebnih i znatnih rizika koje te vrste predstavljaju, u sljedeće svrhe:

(a) kako bi se zajamčila učinkovita primjena mjera za sprečavanje i mjera za suzbijanje bolesti predviđenih u ovoj Uredbi;

(b) kako bi se olakšala sljedivost držanih kopnenih životinja, njihovih premještanja među državama članicama te njihov ulazak u Uniju.

Članak 110.

Obveza nadležnog tijela u pogledu identifikacijskih dokumenata, dokumenata o premještanju i drugih dokumenata za označivanje i lociranje držanih kopnenih životinja

1. Svako nadležno tijelo:

(a) izdaje identifikacijske dokumente u pogledu držanih kopnenih životinja ako su takvi dokumenti potrebni na temelju članka 114. stavka 1. točke (c), članka 117. točke (b) i pravila donesenih u skladu s člancima 118. i 120.;

(b) izdaje identifikacijske dokumente u pogledu goveda kako je propisano u članku 112. točki (b), osim ako države članice razmjenjuju elektroničke podatke s drugim državama članicama u okviru elektroničkog sustava za razmjenu od datuma kada Komisija prizna potpunu operabilnost tog sustava;

(c) izrađuje modele dokumenata o premještanju i drugih dokumenata za označivanje i lociranje držanih kopnenih životinja ako je tako propisano u članku 113. stavku 1. točki (b), članku 115. točki (b), članku 117. točki (b) i svim pravilima donesenima u skladu s člancima 118. i 120.

2. Odredbe iz stavka 1. točke (b) ne dovode u pitanje pravo država članica da donesu nacionalna pravila o izdavanju putovnica za životinje koje nisu predviđene za premještanje među državama članicama.

Članak 111.

Javna dostupnost informacija o sredstvima označivanja

Svako nadležno tijelo obavješćuje Komisiju o sljedećem i osigurava javnu dostupnost informacija o:

(a) kontaktnim točkama za računalne baze podataka koje su države članice uspostavile u skladu s člankom 109. stavkom 1.;

(b) nadležnim tijelima ili tijelima odgovornima za izdavanje identifikacijskih dokumenata, dokumenata o premještanju i drugih dokumenata u skladu s člankom 110., uzimajući u obzir članak 108. stavak 5. točku (c);

(c) sredstvima označivanja koja se trebaju upotrebljavati za svaku vrstu i kategoriju držanih kopnenih životinja u skladu s člankom 112. točkom (a) i člankom 113. stavkom 1. točkom (a), člankom 114. stavkom 1., člankom 115. točkom (a), člankom 117. točkom (a) i svim pravilima donesenima u skladu s člancima 118. i 120.;

(d) propisanom formatu za izdavanje identifikacijskih dokumenata i drugih dokumenata iz članka 110.

Članak 112.

Obveze subjekta u pogledu označivanja držanih životinja vrste goveda

Subjekti koji drže životinje koje pripadaju vrstama goveda:

(a) osiguravaju da se te držane životinje označuju zasebno fizičkim sredstvima označivanja;

(b) osiguravaju da je za te držane životinje, pri njihovu premještanju među državama članicama, izdan identifikacijski dokument od strane nadležnog tijela ili imenovanog tijela ili ovlaštenog tijela podrijetla, osim ako su ispunjeni uvjeti na temelju članka 110. stavka 1. točke (b);

(c) osiguravaju da taj identifikacijski dokument:

i. bude čuvan, pravilno ispunjen i ažuriran od strane dotičnog subjekta; i

ii. prati te držane kopnene životinje za vrijeme premještanja, ako se takav dokument zahtijeva u točki (b);

(d) prenose podatke o premještanjima tih držanih životinja iz dotičnog objekta i u njega te o svim rođenjima i smrtima životinja u tom objektu u računalnu bazu podataka predviđenu u članku 109. stavku 1.

Članak 113.

Obveze subjekata u pogledu označivanja držanih životinja koje pripadaju vrstama ovaca i koza

1. Subjekti koji drže držane životinje koje pripadaju vrstama ovaca i koza:

(a) osiguravaju da je svaka od tih držanih životinja označena fizičkim sredstvima označivanja;

(b) osiguravaju da te držane životinje prati ispravno popunjen dokument o premještanju koji se temelji na modelu koji je izradilo nadležno tijelo u skladu s člankom 110. pri njihovu premještanju iz objekta u kojem se te životinje drže u dotičnoj državi članici;

(c) prenose podatke o premještanjima tih držanih životinja iz objekta i u njega u računalnu bazu podataka predviđenu u članku 109. stavku 1.

2. Države članice mogu izuzeti subjekte od zahtjeva za osiguravanje da držane životinje koje pripadaju vrstama ovaca i koza prate dokumenti o premještanju tijekom premještanja unutar njihova državnog područja, pod uvjetom da:

(a) podaci iz dokumenta o relevantnom premještanju postoje u računalnoj bazi podataka predviđenoj u članku 109. stavku 1.;

(b) sustav za označivanje i registraciju držanih životinja koje pripadaju vrstama ovaca i koza pruža istovjetnu razinu sljedivosti kao što je pružaju dokumenti o premještanju.

Članak 114.

Obveze subjekta u pogledu označivanja i registracije držanih životinja koje pripadaju vrstama kopitara

1. Subjekti koji drže držane životinje koje pripadaju vrstama kopitara osiguravaju da se te životinje pojedinačno označuju:

(a) jedinstvenim brojem koji je zabilježen u računalnoj bazi podataka predviđenoj u članku 109. stavku 1.;

(b) fizičkim sredstvima označivanja ili drugom metodom koja nedvojbeno povezuje držanu životinju s identifikacijskim dokumentom predviđenim u ovom stavku točki (c) koji izdaje nadležno tijelo u skladu s člankom 110.;

(c) ispravno ispunjenim identifikacijskim dokumentom koji se izdaje jedanput tijekom života.

2. Subjekti koji drže držane životinje koje pripadaju vrstama kopitara osiguravaju da se podaci o tim životinjama prenose u računalnu bazu podataka predviđenu u članku 109. stavku 1.

Članak 115.

Obveze subjekta u pogledu označivanja i registracije držanih životinja koje pripadaju vrstama svinja

Subjekti koji drže držane životinje koje pripadaju vrstama svinja:

(a) osiguravaju da je svaka ta držana životinja pojedinačno označena fizičkim sredstvima označivanja;

(b) osiguravaju da te držane životinje prati ispravno popunjen dokument o premještanju koji se temelji na modelu koji je izradilo nadležno tijelo u skladu s člankom 110. stavkom 1. točkom (b) prilikom njihova premještanja iz objekta u kojem se te životinje drže u dotičnoj državi članici;

(c) podatke u vezi s objektima u kojima se drže te životinje prenose u računalnu bazu podataka predviđenu u članku 109. stavku 1.

Članak 116.

Odstupanja u pogledu premještanja držanih životinja koje pripadaju vrstama svinja

Odstupajući od članka 115. točke (b), države članice mogu izuzeti subjekte od zahtjeva da osiguraju da držane životinje koje pripadaju vrstama svinja prate ispravno popunjeni dokumenti o premještanju koji se temelje na modelu koji je izradilo nadležno tijelo u slučaju premještanja unutar dotične države članice, pod uvjetom da:

(a) podaci koje sadrže ti dokumenti o premještanju postoje u računalnoj bazi podataka koju je uspostavila ta država članica u skladu s člankom 109. stavkom 1.;

(b) sustav označivanja i registracije držanih kopnenih životinja koje pripadaju vrsti svinja pruža istovjetnu razinu sljedivosti kao što je pružaju takvi dokumenti o premještanju.

Članak 117.

Obveze subjekata u pogledu označivanja držanih kopnenih životinja osim životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara

Subjekti osiguravaju da držane kopnene životinje koje pripadaju vrstama osim goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara ispunjavaju sljedeće zahtjeve ako tako propisuju pravila donesena u skladu s člancima 118. i 120.:

(a) da se označuju pojedinačno ili u skupinama;

(b) da ih prate ispravno ispunjeni i ažurirani identifikacijski dokumenti, dokumenti o premještanju ili drugi dokumenti za označivanje i lociranje životinja, kako je primjereno u odnosu na dotičnu životinjsku vrstu.

Članak 118.

Delegiranje ovlasti u pogledu označivanja i registracije

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) detaljnim zahtjevima u pogledu načina i metoda označivanja držanih kopnenih životinja predviđenih u članku 112. točki (a), članku 113. stavku 1. točki (a), članku 114. stavku 1., članku 115. točki (a) i članku 117. točki (a), uključujući njihovu primjenu i upotrebu;

(b) pravilima o podacima uključenima u:

i. računalnu bazu podataka u skladu s člankom 109. stavkom 1. točkama od (a) do (d);

ii. identifikacijskim dokumentima i dokumentima o premještanju predviđenima u članku 112. točki (b), članku 113. stavku 1. točki (b), članku 114. stavku 1. točki (c) i članku 115. točki (b);

(c) pravilima o razmjeni elektroničkih podataka među računalnim bazama podataka država članica kako je navedeno u članku 110. stavku 1. točki (b).

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu:

(a) detaljnih zahtjeva za alternativna sredstva i metode označivanja iz stavka 1. točke (a) ovog članka, kao i izuzeća i posebne odredbe za određene kategorije životinja ili okolnosti ili uvjeta takvih izuzeća;

(b) posebnih odredaba o identifikacijskim dokumentima ili dokumentima o premještanju predviđenima u članku 112. točki (b), članku 113. stavku 1. točki (b), članku 114. stavku 1. točki (c), članku 115. točki (b) i članku 117. točki (b) koji moraju biti uz životinje prilikom njihova premještanja;

(c) detaljnih zahtjeva za označivanjem i registracijom držanih kopnenih životinja koje pripadaju vrstama osim goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara prema potrebi, uzimajući u obzir rizike koje dotična vrsta predstavlja:

i. kako bi se zajamčila učinkovita primjena mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđenih u ovoj Uredbi;

ii. kako bi se olakšala sljedivost držanih kopnenih životinja i njihovo premještanje unutar država članica i među državama članicama, kao i njihov ulazak u Uniju;

(d) pravila o podacima uključenima u:

i. računalnu bazu podataka u skladu s člankom 109. stavkom 1. točkom (e);

ii. identifikacijskim dokumentima i dokumentima o premještanju predviđenima u članku 117. točki (b).

(e) pravila o označivanju i registraciji držanih kopnenih životinja iz članaka od 112. do 117. nakon njihova ulaska u Uniju.

3. Pri utvrđivanju pravila koja trebaju biti utvrđena u delegiranim aktima predviđenima u ovom članku, Komisija temelji ta pravila na pitanjima predviđenima u članku 119. stavku 2.

Članak 119.

Delegiranje ovlasti u pogledu odstupanja od zahtjeva sljedivosti

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o odstupanjima za subjekte od zahtjeva za označivanjem i registracijom predviđenih u člancima 112., 113., 114. i 115.:

(a) ako jedan ili više elemenata navedenih u članku 108. stavku 3. nije nužno kako bi se ispunili zahtjevi predviđeni u članku 108. stavku 4. točkama (a) i (b); i

(b) ako druge mjere sljedivosti koje se provode u državama članicama jamče da razina sljedivosti dotičnih životinja nije dovedena u pitanje;

kao i prijelaznim mjerama potrebnima za praktičnu primjenu takvih odstupanja.

2. Pri utvrđivanju pravila koja treba utvrditi u delegiranim aktima predviđenima u stavku 1., Komisija temelji ta pravila na sljedećim pitanjima:

(a) vrstama i kategorijama dotičnih držanih kopnenih životinja;

(b) uključenim rizicima za te držane kopnene životinje;

(c) broju životinja u dotičnim objektima;

(d) vrsti proizvodnje u objektima u kojima se drže te kopnene životinje;

(e) obrascima premještanja za vrste i kategorije dotičnih držanih kopnenih životinja;

(f) pitanjima u pogledu zaštite i očuvanja vrsta dotičnih držanih kopnenih životinja;

(g) uspješnosti drugih elemenata sljedivosti sustava za označivanje i registraciju držanih kopnenih životinja iz članka 108. stavka 3.

Članak 120.

Provedbene ovlasti koje se odnose na sljedivost držanih kopnenih životinja

1. Komisija provedbenim aktima donosi pravila:

(a) za ujednačen pristup podacima sadržanima u računalnim bazama podataka iz članka 109. stavka 1. točaka od (a) do (d) i tehničkim specifikacijama i operativnim pravilima tih baza podataka;

(b) o tehničkim uvjetima i načinima razmjene elektroničkih podataka među računalnim bazama podataka država članica te priznavanja potpunog funkcioniranja sustava razmjene podataka kako je navedeno u članku 110. stavku 1. točki (b).

2. Komisija provedbenim aktima može donijeti pravila:

(a) za ujednačenu primjenu sustava označivanja i registracije predviđenog u članku 108. stavku 1. za različite vrste ili kategorije držanih kopnenih životinja kako bi se osiguralo njihovo učinkovito funkcioniranje;

(b) za ujednačenu primjenu članka 108. stavka 5. točke (c) u vezi s ovlaštenim tijelima ili fizičkim osobama navedenima u članku 108. stavku 5. i o uvjetima za njihovo imenovanje;

(c) o tehničkim specifikacijama i postupcima, formatima, dizajnu i operativnim pravilima za sredstva i metode označivanja uključujući:

i. razdoblja za primjenu sredstava i metoda označivanja;

ii. uklanjanje, mijenjanje ili zamjenu sredstava i metoda označivanja i rokove za takve operacije; i

iii. konfiguraciju identifikacijskog broja;

(d) o tehničkim specifikacijama, formatima i operativnim pravilima o identifikacijskim dokumentima i dokumentima o premještanju predviđenima u članku 112. točki (b), članku 113. stavku 1. točki (b), članku 114. stavku 1. točki (c), članku 115. točki (b) i članku 117. točki (b);

(e) za ujednačen pristup podacima sadržanima u računalnim bazama podataka iz članka 109. stavka 1. točke (e) i tehničkim specifikacijama i operativnim pravilima tih baza podataka;

(f) o rokovima, obvezama i postupcima koje subjekti ili druge fizičke ili pravne osobe moraju poštovati prilikom prijenosa informacija te za registraciju držanih kopnenih životinja u računalne baze podataka;

(g) o smjernicama i postupcima za elektroničku identifikaciju životinja ako je potrebno;

(h) o praktičnoj primjeni izuzeća od zahtjeva za označivanjem i registracijom predviđenog u pravilima donesenima u skladu s člankom 119. stavkom 1.

3. Provedbeni akti iz ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Odjeljak 2.

Zametni proizvodi

Članak 121.

Zahtjevi sljedivosti koji se odnose na zametne proizvode držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara

1. Subjekti koji proizvode, obrađuju ili pohranjuju zametne proizvode označuju zametne proizvode držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, koza, ovaca, svinja i kopitara na način da ih se može jasno slijediti do:

(a) životinja davatelja;

(b) datuma prikupljanja; i

(c) objekata za zametne proizvode u kojima su oni prikupljeni, proizvedeni, obrađeni i pohranjeni.

2. Oznake predviđene u stavku 1. osmišljavaju se na način da se osigura:

(a) učinkovita primjena mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđenih u ovoj Uredbi;

(b) sljedivost zametnih proizvoda, njihovo premještanje unutar država članica i među njima te njihov ulazak u Uniju.

Članak 122.

Delegiranje ovlasti u pogledu zahtjeva sljedivosti zametnih proizvoda

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. u pogledu zahtjeva sljedivosti zametnih proizvoda od držanih kopnenih životinja vrsta goveda, koza, ovaca, svinja i kopitara koji nadopunjuju pravila utvrđena člankom 121.;

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o zahtjevima sljedivosti zametnih proizvoda od držanih kopnenih životinja koje pripadaju vrstama osim goveda, koza, ovaca, svinja i kopitara, ako su potrebni radi:

(a) učinkovite primjene mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđenih u ovoj Uredbi;

(b) sljedivosti tih zametnih proizvoda, njihovih premještanja u državama članicama i među njima i njihova ulaska u Uniju.

3. Pri donošenju delegiranih akata predviđenih u stavku 1. Komisija te akte temelji na sljedećem:

(a) vrsti držanih kopnenih životinja od kojih potječu zametni proizvodi;

(b) zdravstvenom statusu životinja davatelja;

(c) riziku koji predstavljaju ti zametni proizvodi;

(d) vrsti zametnih proizvoda;

(e) načinu prikupljanja, proizvodnje, obrade ili pohrane zametnih proizvoda;

(f) obrascima premještanja za relevantne vrste i kategorije držanih kopnenih životinja i njihovih zametnih proizvoda;

(g) pitanjima u pogledu zaštite i očuvanja vrsta držanih kopnenih životinja;

(h) drugim elementima koji mogu doprinijeti sljedivosti zametnih proizvoda.

Članak 123.

Provedbene ovlasti u pogledu zahtjeva sljedivosti zametnih proizvoda

Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o:

(a) tehničkim zahtjevima i specifikacijama označivanja predviđenima u članku 121. stavku 1.;

(b) operativnim zahtjevima u pogledu sljedivosti predviđenima u delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 122. stavkom 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 3.

Premještanja držanih kopnenih životinja unutar Unije

Odjeljak 1.

Opći zahtjevi premještanja

Članak 124.

Opći zahtjevi premještanja držanih kopnenih životinja

1. Subjekti poduzimaju primjerene mjere sprečavanja kako bi osigurali da premještanje držanih kopnenih životinja ne ugrožava zdravstveni status u mjestu odredišta u pogledu:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(b) emergentnih bolesti.

2. Subjekti premještaju držane kopnene životinje iz svojih objekata te primaju takve životinje samo ako te životinje ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) dolaze iz objekata koji zadovoljavaju jedno od sljedećeg:

i. registriralo ih je nadležno tijelo u skladu s člankom 93.; ili

ii. odobrilo ih je nadležno tijelo u skladu s člankom 97. stavkom 1. i člankom 98. ako je tako propisano u članku 94. stavku 1. ili članku 95.; ili

iii. na njih se primjenjuje odstupanje od zahtjeva registracije utvrđenog u članku 84.;

(b) ispunjavaju zahtjeve označivanja i registracije utvrđenima u člancima 112.,113., 114., 115. i 117. i pravilima donesenima u skladu s člancima 118. i 120.

Članak 125.

Mjere sprečavanja bolesti koje se odnose na prijevoz

1. Subjekti poduzimaju odgovarajuće i nužne mjere sprečavanja kako bi osigurali da:

(a) zdravstveni status držanih kopnenih životinja nije ugrožen tijekom prijevoza;

(b) aktivnost prijevoza držanih kopnenih životinja ne uzrokuje potencijalno širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na ljude ili životinje;

(c) se obavlja čišćenje i dezinfekcija te suzbijanje insekata i glodavaca u pogledu opreme i sredstava prijevoza te da se poduzimaju druge primjerene biosigurnosne mjere s obzirom na uključene rizike tijekom dotičnih aktivnosti prijevoza.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) uvjetima i zahtjevima u pogledu čišćenja i dezinfekcije te suzbijanja insekata i glodavaca s obzirom na opremu i sredstva prijevoza i upotrebu biocidnih proizvoda u te svrhe;

(b) drugim primjerenim biosigurnosnim mjerama kako je predviđeno u ovom članku stavku 1. točki (c).

Odjeljak 2.

Premještanja između država članica

Članak 126.

Opći zahtjevi u pogledu premještanja držanih kopnenih životinja među državama članicama

1. Subjekti premještaju držane kopnene životinje u drugu državu članicu samo ako te životinje zadovoljavaju sljedeće uvjete:

(a) nemaju simptome koji ukazuju na bolest;

(b) dolaze iz registriranog ili odobrenog objekta:

i. u kojem nema neuobičajenih uginuća neutvrđenog uzroka;

ii. na koji se ne primjenjuju ograničenja premještanja koja se primjenjuju na vrste koje treba premjestiti u skladu s pravilima utvrđenima u članku 55. stavku 1., članku 61. stavku 1. točki (a), članku 62., članku 65. stavku 1. točki (c), članku 74. stavku 1. i članku 79. i pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63. i 67., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4. i člankom 83. stavkom 2. ili hitnim mjerama predviđenima u člancima 257. i 258. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 259. osim ako su odobrena odstupanja u pogledu ograničenja premještanja u skladu s tim pravilima;

iii. koji se ne nalazi u zoni ograničenja u skladu s pravilima utvrđenima u članku 55. stavku 1. točki (f) podtočki ii., člancima 64. i 65., članku 74. stavku 1., članku 79. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 67., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4. i člankom 83. stavkom 2. ili hitnim mjerama predviđenima u člancima 257. i 258. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 259., osim ako su odobrena odstupanja u skladu s tim pravilima;

(c) nisu bili u kontaktu s držanim kopnenim životinjama na koje se primjenjuju ograničenja premještanja iz točke (b) podtočaka ii. i iii. ili držanim kopnenim životinjama koje pripadaju vrstama s popisa s nižim zdravstvenim statusom, na određeno vrijeme, a prije datuma predviđenoga premještanja u drugu državu članicu, čime se smanjuje mogućnost širenja bolesti, uzimajući u obzir sljedeća pitanja:

i. razdoblje inkubacije i načine prenošenja tih bolesti s popisa ili emergentnih bolesti;

ii. vrstu dotičnog objekta;

iii. vrste i kategoriju premještenih držanih kopnenih životinja;

iv. druge epidemiološke čimbenike;

(d) ispunjavaju relevantne zahtjeve predviđene u odjeljcima od 3. do 8. (članci od 130. do 154.).

2. Subjekti poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurali da se držane kopnene životinje premještene u drugu državu članicu premještaju izravno do njihova mjesta odredišta u toj drugoj zemlji članici osim ako se trebaju zaustaviti na mjestu odmorišta radi dobrobiti životinja.

Članak 127.

Obveze subjekata na mjestu odredišta

1. Subjekti odgovorni za objekte i klaonice koje primaju držane kopnene životinje iz druge države članice:

(a) provjeravaju:

i. jesu li prisutna sredstva ili metode označivanja predviđena u članku 112. točki (a), članku 113. stavku 1. točki (a), članku 114. stavku 1. točkama (a) i (a), članku 115. točki (a), članku 117. točki (a) i pravilima donesenim u skladu s člancima 118. i 120.;

ii. jesu li identifikacijski dokumenti predviđeni u članku 112. točki (b), članku 113. stavku 1. točki (b), članku 114. stavku 1. točki (c), članku 117. točki (b) i pravilima donesenim u skladu s člancima 118. i 120. prisutni i ispravno ispunjeni;

(b) provjeravaju jesu li prisutni certifikati o zdravlju životinja predviđeni u članku 143. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 144. stavkom 1. točkama (b) i (c) ili dokumenti samodeklaracije predviđeni u članku 151. i pravilima donesenima u skladu s člankom 151. stavcima 3. i 4.;

(c) nakon provjere zaprimljenih držanih kopnenih životinja obavještavaju nadležno tijelo na mjestu odredišta o svim nepravilnostima u vezi s:

i. primljenim držanim kopnenim životinjama;

ii. sredstvima ili metodama označivanja iz točke (a) podtočke i.;

iii. dokumentima iz točke (a) podtočke ii. i točke (b).

2. U slučaju bilo kakve nepravilnosti iz stavka 1. točke (c), subjekt je dužan izolirati životinje na koje se ta nepravilnost odnosi dok nadležno tijelo na mjestu odredišta ne donese odluku u vezi s njima.

Članak 128.

Uvjeti za premještanja držanih kopnenih životinja u svrhe iskorjenjivanja bolesti izvan državnoga područja države članice

Subjekti ne premještaju držane kopnene životinje namijenjene klanju u svrhe iskorjenjivanja bolesti kao dijela programa iskorjenjivanja predviđenog u članku 31. stavku 1. ili stavku 2. u drugu državu članicu osim ako država članica odredišta i, prema potrebi, država članica provoza, daju odobrenje prije premještanja.

Članak 129.

Opći zahtjevi koji se odnose na subjekte u pogledu premještanja držanih kopnenih životinja koje prolaze državama članicama, no namijenjene su za izvoz iz Unije u treće zemlje ili područja

Subjekti osiguravaju da držane kopnene životinje namijenjene za izvoz u treću zemlju ili područje i koje prolaze kroz državno područje druge države članice ispunjavaju zahtjeve utvrđene u člancima 124., 125., 126. i 128.

Odjeljak 3.

Posebni zahtjevi u pogledu premještanja kopitara i papkara te peradi u druge države članice

Članak 130.

Premještanje držanih kopitara i papkara te peradi u druge države članice

Subjekti premještaju držane kopitare i papkare te perad iz objekta u jednoj državi članici u drugu državu članicu samo ako te životinje ispunjavaju sljedeće uvjete koji se odnose na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d):

(a) ne pokazuju kliničke simptome ili znakove bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) u vrijeme premještanja;

(b) na njih se primjenjivalo propisano razdoblje boravka primjereno tim bolestima s popisa, uzimajući u obzir vrste i kategoriju držanih kopitara i papkara te peradi koje treba premjestiti;

(c) u razdoblju primjerenom u odnosu na te bolesti s popisa te vrste i kategorije kopitara i papkara ili peradi koji se trebaju premjestiti nisu u objekt podrijetla uvedeni nikakvi držani kopitari i papkari ni perad kada takav zahtjev utvrdi u pravilima donesenima u skladu s člankom 131. ili člankom 135.;

(d) za njih se pretpostavlja da ne predstavljaju znatan rizik za širenje tih bolesti s popisa u mjestu odredišta na temelju:

i. zdravstvenog statusa koji se odnosi na relevantne bolesti za vrste ili kategorije premještenih držanih kopitara i papkara te peradi, uzimajući u obzir zdravstveni status u mjestu odredišta;

ii. rezultata laboratorijskih ili drugih ispitivanja potrebnih kako bi se pružila jamstva u pogledu zdravstvenog statusa potrebnog u svrhu tog premještanja;

iii. primjene cijepljenja ili drugih mjera za sprečavanje bolesti ili umanjivanje rizika čiji je cilj ograničavanje širenja relevantne bolesti na mjesta odredišta ili mjesta provoza.

Članak 131.

Delegiranje ovlasti u pogledu premještanja držanih kopitara i papkara te peradi u druge države članice

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) razdobljima boravka iz članka 130. točke (b);

(b) razdoblju potrebnom za ograničenje uvođenja držanih kopitara i papkara ili peradi u objekte prije premještanja predviđenog u članku 130. točki (c);

(c) dodatnim zahtjevima kako bi se osiguralo da držani kopitari i papkari te perad ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d), kako je predviđeno u članku 130. točki (d);

(d) drugim potrebnim mjerama za umanjivanje rizika kojima se nadopunjuju zahtjevi utvrđeni u članku 130.

2. Pri utvrđivanju pravila koje treba utvrditi u delegiranim aktima predviđenima u stavku 1., Komisija ta pravila temelji na sljedećim pitanjima:

(a) bolestima s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) koje su relevantne za vrste s popisa ili kategoriju držanih kopitara i papkara ili peradi koje treba premjestiti;

(b) zdravstvenom statusu s obzirom na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) u objektima, kompartmentima, zonama i državama članicama podrijetla i odredišta;

(c) vrsti dotičnog objekta i vrsti proizvodnje u mjestima podrijetla i odredišta;

(d) vrsti dotičnog premještanja;

(e) vrstama i kategorijama držanih kopitara i papkara ili peradi koje treba premjestiti;

(f) starosti držanih kopitara i papkara ili peradi koje treba premjestiti;

(g) drugim epidemiološkim čimbenicima.

Članak 132.

Držani kopitari i papkari te perad premješteni u drugu državu članicu i namijenjeni klanju

1. Subjekti u klaonicama koji primaju držane kopitare i papkare te perad iz druge države članice kolju te životinje po njihovu dolasku što je prije moguće, a najkasnije unutar vremenskog okvira koji treba propisati delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 2.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o vremenu klanja predviđenom u stavku 1. ovog članka.

Odjeljak 4.

Operacije okupljanja u pogledu držanih kopitara i papkara te peradi

Članak 133.

Odstupanje u pogledu operacija okupljanja

1. Odstupajući od članka 126. stavka 2., subjekti mogu držane kopitare i papkare te perad izložiti najviše trima operacijama okupljanja tijekom premještanja iz države članice podrijetla u drugu državu članicu.

2. Operacije okupljanja predviđene u stavku 1. ovog članka poduzimaju se samo u objektu koji je u tu svrhu odobren u skladu s člankom 97. stavkom 1. i člankom 99. stavcima 3. i 4.

Međutim, država članica podrijetla može dozvoliti da se obavi operacija okupljanja na njezinu državnom području u sredstvu prijevoza kojim se prikupljaju držani kopitari i papkari ili perad izravno iz njihovih objekata podrijetla, pod uvjetom da se te životinje ponovno ne iskrcavaju tijekom te operacije i prije dolaska:

(a) u objekt ili na konačno mjesto odredišta; ili

(b) za naknadne operacije okupljanja u objekt koji je u tu svrhu odobren u skladu s člankom 97. stavkom 1. i člankom 99. stavcima 4. i 5.

Članak 134.

Zahtjevi u pogledu sprečavanja bolesti s obzirom na operacije okupljanja

Subjekti koji obavljaju operacije okupljanja osiguravaju da:

(a) okupljeni držani kopitari i papkari te perad istog su zdravstvenog statusa; ako nisu istog zdravstvenog statusa, niži zdravstveni status primjenjuje se na sve takve okupljene životinje;

(b) držani kopitari i papkari te perad okupljeni su i premješteni na svoje konačno mjesto odredišta u drugoj državi članici što je prije moguće nakon napuštanja njihova objekta podrijetla, a najkasnije unutar vremenskog okvira koji treba utvrditi u delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 135. točkom (c);

(c) poduzete su potrebne biosigurnosne mjere kako bi se zajamčilo da okupljeni držani kopitari i papkari te perad:

i. ne dolaze u kontakt s držanim kopitarima i papkarima ili peradi nižeg zdravstvenog statusa;

ii. ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na držane kopitare i papkare ili perad na mjestu na kojem se odvija operacija okupljanja;

(d) držani kopitari i papkari i perad označeni su, ako se to zahtijeva u ovoj Uredbi, te ih prate sljedeći dokumenti:

i. identifikacijski dokumenti i dokumenti o premještanju kako je predviđeno u članku 112. točki (b), članku 113. stavku 1. točki (b), članku 114. stavku 1. točki (c), članku 115. točki (b) i članku 117. točki (b) te svim pravilima donesenima u skladu s člankom 118. i člankom 120., osim ako su predviđena odstupanja u skladu s člankom 113. stavkom 2. i člankom 119.;

ii. certifikati o zdravlju životinja kako je predviđeno u članku 143. i članku 144. stavku 1. točki (c), osim ako su predviđena odstupanja u pravilima donesenima u skladu s člankom 144. stavkom 1. točkom (a);

iii. dokument samodeklaracije kako je predviđen u članku 151.

Članak 135.

Delegiranje ovlasti u pogledu operacija okupljanja

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) posebnim pravilima za operacije okupljanja ako se provode mjere za umanjivanje rizika uz mjere predviđene u članku 134. točkama (b) i (c);

(b) kriterijima na temelju kojih države članice podrijetla mogu dozvoliti obavljanje operacija okupljanja na sredstvima prijevoza, kako je predviđeno u članku 133. stavku 2. drugom podstavku;

(c) vremenskom okviru između vremena kretanja držanih kopitara i papkara ili peradi iz njihova objekta podrijetla i vremena kretanja od operacije okupljanja do njihova konačna odredišta u drugoj državi članici kako se navodi u članku 134. točki (b);

(d) detaljnim pravilima u vezi s biosigurnosnim mjerama predviđenima u članku 134. točki (c).

Odjeljak 5.

Premještanja držanih kopnenih životinja osim držanih kopitara i papkara te peradi u druge države članice

Članak 136.

Premještanje držanih kopnenih životinja osim držanih kopitara i papkara te peradi u druge države članice i delegirani akti

1. Subjekti premještaju držane kopnene životinje osim držanih kopitara i papkara ili peradi iz objekta u jednoj državi članici u drugu državu članicu samo ako te životinje ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na mjestu odredišta.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o detaljnim pravilima kojima se osigurava da držane kopnene životinje osim držanih kopitara i papkara ili peradi ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) predviđenima u ovom članku stavku 1.

3. Pri utvrđivanju detaljnih pravila koje treba utvrditi u delegiranim aktima predviđenima u stavku 2., Komisija ta pravila temelji na sljedećim pitanjima:

(a) bolestima s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) relevantnima za vrste s popisa ili kategorije držanih kopnenih životinja koje se premješta;

(b) zdravstvenom statusu s obzirom na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) u objektima, kompartmentima, zonama i državama članicama podrijetla i mjesta odredišta;

(c) vrstama objekata i vrstama proizvodnje u mjestu podrijetla i odredišta;

(d) vrstama premještanja u odnosu na krajnju uporabu životinja na mjestu odredišta;

(e) vrstama i kategorijama držanih kopnenih životinja koje treba premjestiti;

(f) starosti držanih kopnenih životinja koje treba premjestiti;

(g) drugim epidemiološkim čimbenicima.

Odjeljak 6.

Odstupanje od mjera za umanjivanje rizika u pogledu premještanja držanih kopnenih životinja i njihovo nadopunjavanje

Članak 137.

Držane kopnene životinje namijenjene za zatvorene objekte i delegirani akti

1. Subjekti premještaju držane kopnene životinje u zatvoreni objekt samo ako dotične životinje ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) potječu iz drugog zatvorenog objekta;

(b) ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa navedenih u članku 9. stavku 1. točki (d) na vrste s popisa ili kategorije životinja u zatvorenom objektu odredišta, osim ako je to premještanje odobreno u znanstvene svrhe.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) detaljnim pravilima za premještanja držanih kopnenih životinja u zatvorene objekte, pored onih koja su predviđena u ovom članku stavku 1.;

(b) posebnim pravilima o premještanju držanih kopnenih životinja u zatvorene objekte ako je postojećim mjerama za umanjivanje rizika zajamčeno da takva premještanja ne predstavljaju znatan rizik za zdravlje držanih kopnenih životinja unutar tog zatvorenog objekta i okolnih objekata.

Članak 138.

Premještanja držanih kopnenih životinja u znanstvene svrhe i delegirani akti

1. Nadležno tijelo na mjestu odredišta može, ovisno o suglasnosti nadležnog tijela u mjestu podrijetla, odobriti premještanja držanih kopnenih životinja na državno područje države članice odredišta u znanstvene svrhe kada ta premještanja ne zadovoljavaju zahtjeve iz odjeljaka od 1. do 5. (članci od 124. do 136.), uz iznimku članaka 124. i 125., članka 126. stavka 1. točke (b) podtočke ii. i članka 127.

2. Nadležno tijelo na mjestu odredišta odstupanja predviđena stavkom 1. odobrava samo pod sljedećim uvjetima:

(a) nadležna tijela na mjestima odredišta i podrijetla:

i. dogovorila su uvjete za takva premještanja;

ii. osiguravaju uspostavljanje potrebnih mjera za umanjivanje rizika kako ta premještanja ne bi ugrozila postojeći zdravstveni status na putu i na mjestu odredišta s obzirom na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d); i

iii. prema potrebi obavijestila su nadležno tijelo država članica provoza o odobrenom odstupanju i uvjetima pod kojima je odobreno; i

(b) premještanja tih životinja odvijaju se pod nadzorom nadležnih tijela mjesta podrijetla i odredišta i prema potrebi nadležnih tijela država članica provoza.

3. Komisija je u skladu s člankom 264. ovlaštena za donošenje delegiranih akata o pravilima za odobravanje odstupanja od strane nadležnih tijela koja nadopunjuju pravila predviđena u ovom članku stavcima 1. i 2.

Članak 139.

Odstupanja u pogledu rekreacijske upotrebe, sportskih i kulturnih događaja, rada u blizini granica i ispaše

1. Nadležno tijelo na mjestu odredišta može odobriti odstupanja od zahtjeva iz odjeljaka od 2. do 5. (članci od 126. do 136.), uz iznimku članka 126. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) te članaka 127. i 128., u slučaju premještanja držanih kopnenih životinja unutar Unije između država članica ako je svrha takvog premještanja:

(a) rekreativna upotreba u blizini granica;

(b) izložbe i sportski, kulturni i slični događaji organizirani u blizini granica;

(c) ispaša držanih kopnenih životinja u područjima za ispašu koja dijele države članice; ili

(d) rad držanih kopnenih životinja u blizini granica država članica.

2. Odstupanja od strane nadležnog tijela na mjestu odredišta u pogledu premještanja držanih kopnenih životinja za potrebe predviđene u stavku 1. dogovaraju se među državama članicama podrijetla i odredišta te se poduzimaju primjerene mjere za umanjivanje rizika kako bi se osiguralo da takva premještanja ne predstavljaju znatan rizik.

3. Države članice iz stavka 2. obavješćuju Komisiju o odobravanju odstupanja predviđenih u stavku 1.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o pravilima za odobravanje odstupanjima od strane nadležnog tijela na mjestu odredišta koja nadopunjuju pravila predviđena u ovom članku stavku 1.

Članak 140.

Delegiranje ovlasti u pogledu cirkusa, izložbi, sportskih događaja i rekreacijske upotrebe, zooloških vrtova, trgovina za kućne ljubimce, skloništa za životinje i veletrgovaca

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu:

(a) posebnih zahtjeva koji nadopunjuju pravila utvrđena odjeljcima od 2. do 5. (članci od 126. do 136.) za premještanja držanih kopnenih životinja u sljedeće svrhe:

i. cirkusa, zooloških vrtova, trgovina za kućne ljubimce, prihvatilišta za životinje i veletrgovaca;

ii. izložbi i sportskih, kulturnih i sličnih događaja;

(b) odstupanja od odjeljaka od 2. do 5. (članci od 126. do 136.), uz iznimku članka 126. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) te članaka 127. i 128. za premještanja držanih kopnenih životinja iz točke (a) ovog članka.

Članak 141.

Provedbena ovlast za donošenje privremenih pravila o premještanjima posebnih vrsta ili kategorija držanih kopnenih životinja

1. Komisija može provedbenim aktima utvrditi privremena pravila, dodatno ili kao alternativu onima utvrđenima u ovom poglavlju u pogledu premještanja posebnih vrsta ili kategorija držanih kopnenih životinja ako:

(a) zahtjevi za premještanje predviđeni člankom 130., člankom 132. stavkom 1., člancima 133 i 134., člankom 136. stavkom 1., člankom 137. stavkom 1., člankom 138. stavcima 1. i 2., člankom 139. i pravilima donesenima u skladu s člankom 131. stavkom 1., člankom 132. stavkom 2., člankom 135., člankom 136. stavkom 2., člankom 137. stavkom 2., člankom 138. stavkom 3., člankom 139. stavkom 4. i člankom 140. nisu učinkoviti u umanjivanju rizika koji predstavljaju premještanja takvih životinja; ili

(b) se čini da se bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) širi unatoč zahtjevima za premještanje utvrđenima u skladu s odjeljcima od 1. do 6. (članci od 124. do 142.).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

2. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga koji se odnose na bolesti koje predstavljaju rizik sa znatnim utjecajem te uzimajući u obzir pitanja iz članka 142., Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom predviđenim u članku 266. stavku 3.

Članak 142.

Pitanja koja treba uzeti u obzir pri donošenju delegiranih i provedbenih akata predviđenih u ovom odjeljku

Pri utvrđivanju pravila koja je potrebno utvrditi u delegiranim i provedbenim aktima predviđenima u članku 137. stavku 2., članku 138. stavku 3. i članku 139. stavku 4. te člancima 140. i 141., Komisija temelji ta pravila na sljedećim pitanjima:

(a) rizicima povezanima s premještanjima iz tih odredaba;

(b) zdravstvenom statusu u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na mjestima podrijetla, provoza i odredišta;

(c) životinjskim vrstama s popisa za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(d) biosigurnosnim mjerama koje se provode u mjestima podrijetla provoza i odredišta;

(e) svim posebnim uvjetima u objektima u kojima se držane kopnene životinje drže;

(f) posebnim obrascima premještanja s obzirom na vrstu objekta i vrsta te kategorije dotičnih držanih kopnenih životinja;

(g) drugim epidemiološkim čimbenicima.

Odjeljak 7.

Certificiranje zdravlja životinja

Članak 143.

Obveza subjekata da osiguraju da životinje prati certifikat o zdravlju životinja

1. Subjekti sljedeće vrste i kategorije držanih kopnenih životinja premještaju u drugu državu članicu samo ako te životinje prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu s člankom 149. stavkom 1.:

(a) kopitare i papkare;

(b) perad;

(c) držane kopnene životinje, osim kopitara i papkara te peradi, namijenjene za zatvoreni objekt;

(d) držane kopnene životinje osim onih navedenih u točkama (a), (b) i (c) ovog stavka, kada je to potrebno u skladu s delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 144. stavkom 1. točkom (c).

2. U slučajevima kada držane kopnene životinje smiju napustiti zonu ograničenja predviđenu u članku 55. stavku 1. točki (f) podtočki ii., članku 56. i članku 64. stavku 1. i podložne su mjerama za suzbijanje bolesti predviđenima u članku 55. stavku 1., članku 65. stavku 1., članku 74. stavku 1. ili članku 79. stavcima 1. i 2. ili pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člankom 67., člankom 71. stavkom 3. i člankom 74. stavkom 4., člankom 80., člankom 83. stavkom 3. ili člankom 259. i kada životinje u pitanju pripadaju vrsti koja podliježe tim mjerama za suzbijanje bolesti, subjekti te držane kopnene životinje premještaju unutar države članice ili iz jedne države članice u drugu državu članicu samo kada životinje koje treba premjestiti prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu s člankom 149. stavkom 1.

Nadležno tijelo može odlučiti da takav certifikat ne treba izdavati za premještanja držanih kopnenih životinja unutar predmetne države članice kada to tijelo smatra da postoji alternativni sustav kojim se osigurava sljedivost navedene pošiljke i da te životinje udovoljavaju zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za takvo premještanje.

3. Subjekti poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurali da držane kopnene životinje od njihova mjesta podrijetla do konačnog mjesta odredišta prati certifikat o zdravlju životinja iz stavka 1. ovog članka, osim ako su pravilima donesenima u skladu s člankom 147. predviđene posebne mjere.

Članak 144.

Delegiranje ovlasti koje se odnose na obvezu subjekata da osiguraju da životinje prati certifikat o zdravlju životinja

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) odstupanjima od zahtjeva za certificiranje zdravlja životinja predviđenih člankom 143. stavkom 1. za premještanja držanih kopnenih životinja koja ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti zbog:

i. vrste ili kategorije držanih kopnenih životinja koje se premještaju i bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) za koje su uvrštene na popis vrsta;

ii. načina držanja i vrste proizvodnje tih vrsta i kategorija držanih kopnenih životinja;

iii. predviđene uporabe držanih kopnenih životinja; ili

iv. mjesta odredišta držanih kopnenih životinja, uključujući slučajeve kada im je mjesto odredišta u istoj državi članici kao mjesto podrijetla, ali prolaze kroz drugu državu članicu da bi stigle do svog mjesta odredišta;

(b) posebnim pravilima za certificiranje zdravlja životinja predviđene člankom 143. stavkom 1. kada se poduzimaju posebne mjere za umanjivanje rizika u pogledu nadzora ili biosigurnosti, uzimajući u obzir pitanja predviđena stavkom 2. ovog članka, kojima se osigurava:

i. sljedivost držanih kopnenih životinja koje se premještaju;

ii. da držane kopnene životinje koje se premještaju ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za premještanja predviđenima u odjeljcima od 1. do 6. (članci od 124. do 142.);

(c) zahtjevima za certificiranje zdravlja životinja za premještanja vrsta i kategorija držanih kopnenih životinja, osim onih iz članka 143. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) u slučajevima kada je certificiranje zdravlja životinja obvezatno kako bi se osiguralo da je dotično premještanje u skladu sa zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za premještanja predviđenima u odjeljcima od 1. do 6. (članci od 124. do 142.).

2. Prilikom uspostavljanja posebnih pravila predviđenih stavkom 1. točkom (b) Komisija uzima u obzir sljedeća pitanja:

(a) procjenu nadležnog tijela u pogledu biosigurnosti koju su uveli subjekti kako je predviđeno člankom 10. stavkom 1. točkom (b) i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 10. stavkom 6.;

(b) sposobnost nadležnog tijela da, u mjeri u kojoj je to potrebno i odgovarajuće, poduzme mjere i aktivnosti koje zahtijeva ova Uredba kako je predviđeno člankom 13. stavkom 1.;

(c) razinu znanja o zdravlju životinja predviđenog člankom 11. i njegovo poticanje predviđeno člankom 13. stavkom 2.;

(d) provedbu veterinarskih pregleda predviđenih člankom 25. ili drugog odgovarajućeg nadzora ili službenih kontrola koji su uspostavljeni;

(e) provedbu, od strane nadležnog tijela, obveza obavješćivanja i izvješćivanja u Uniji kako je predviđeno člancima od 19. do 22. i pravilima donesenima u skladu s člankom 20. stavkom 3. i člankom 23.;

(f) primjenu nadzora predviđenog člankom 26. i programâ nadzora predviđenih člankom 28. te svim pravilima donesenima u skladu s člancima 29. i 30.

3. Komisija prilikom utvrđivanja zahtjeva za certificiranje zdravlja životinja predviđenih stavkom 1. točkom (c) uzima u obzir pitanja iz stavka 1. točke (a) podtočaka od i. do iv.

Članak 145.

Sadržaj certifikata o zdravlju životinja

1. Certifikat o zdravlju životinja iz članka 143. sadrži sljedeće podatke:

(a) objekt ili mjesto podrijetla, objekt ili mjesto odredišta te, kada je to relevantno, objekte za operacije okupljanja ili odmor dotičnih držanih kopnenih životinja;

(b) prijevozno sredstvo i prijevoznika;

(c) opis držanih kopnenih životinja;

(d) broj držanih kopnenih životinja;

(e) označivanje i registracija držanih kopnenih životinja, kada to zahtijevaju članci 112., 113., 114., 115. i 117. i sva pravila donesena u skladu s člancima 118. i 120., osim ako su odobrena odstupanja u skladu s člankom 119.; i

(f) potrebne podatke kojima se dokazuje da držane kopnene životinje ispunjavaju odgovarajuće zahtjeve o zdravlju životinja za premještanja predviđenima u odjeljcima od 1. do 6. (članci od 124. do 142.).

2. Certifikat o zdravlju životinja može sadržavati i druge podatke potrebne u skladu s drugim propisima Unije.

Članak 146.

Delegiranje ovlasti i provedbeni akti u vezi sa sadržajem certifikata o zdravlju životinja

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) detaljnim pravilima o sadržaju certifikata o zdravlju životinja predviđenima člankom 145. stavkom 1. za različite vrste i kategorije držanih kopnenih životinja i za posebne vrste premještanja predviđene pravilima donesenima u skladu s člankom 147.;

(b) dodatnim podacima koje treba sadržavati certifikat o zdravlju životinja predviđenima člankom 145. stavkom 1.

2. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o predlošcima obrazaca za certifikate o zdravlju životinja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 147.

Delegiranje ovlasti koje se odnose na posebne vrste premještanja držanih kopnenih životinja

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o posebnim mjerama kojima se odstupa od ili dopunjuje obveza subjekata da osiguraju da životinje prati certifikat o zdravlju životinja predviđen člankom 143. i pravilima donesenima u skladu s člankom 144. za sljedeće vrste premještanja držanih kopnenih životinja:

(a) premještanja držanih kopitara i papkara te peradi koji prolaze operacije okupljanja predviđene člankom 133. prije dolaska na konačno mjesto odredišta;

(b) premještanja držanih kopnenih životinja koje je potrebno vratiti na mjesto podrijetla ili premjestiti na drugo odredište zbog jednog ili više od sljedećih razloga:

i. njihovo planirano putovanje neočekivano je prekinuto radi dobrobiti životinja;

ii. neočekivane nesreće ili događaja tijekom putovanja;

iii. odbijene su na svojem mjestu odredišta u državi članici ili na vanjskoj granici Unije;

iv. odbijene su na mjestu okupljanja ili odmora;

v. odbijene su u trećoj zemlji ili području;

(c) premještanja držanih kopnenih životinja namijenjenih izložbama te sportskim, kulturnim i sličnim događanjima, kao i njihov kasniji povratak na mjesto podrijetla.

Članak 148.

Obveze subjekata na suradnju s nadležnim tijelom za potrebe certificiranja zdravlja životinja

Subjekti:

(a) nadležnom tijelu osiguravaju sve podatke potrebne za izradu certifikata o zdravlju životinja predviđenih člankom 143. stavcima 1. i 2. te svim pravilima donesenima u skladu s člankom 146. stavkom 1. ili člankom 147. prije planiranog premještanja;

(b) prema potrebi osiguravaju da te držane kopnene životinje budu podvrgnute dokumentacijskim, identifikacijskim i fizičkim provjerama predviđenima člankom 149. stavkom 3.

Članak 149.

Odgovornost nadležnog tijela za certificiranje zdravlja životinja

1. Nadležno tijelo na zahtjev subjekta izdaje certifikat o zdravlju životinja za premještanje držanih kopnenih životinja kada se to zahtijeva člankom 143. ili delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 144. stavkom 1., pod uvjetom da je udovoljeno sljedećim zahtjevima o premještanju:

(a) zahtjevima predviđenima člankom 124., člankom 125. stavkom 1., člancima 126., 128., 129.,130. 133. i 134., člankom 136. stavkom 1., člankom 137. stavkom 1. te člancima 138. i 139.;

(b) zahtjevima predviđenima delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 125. stavkom 2., člankom 131. stavkom 1., člankom 135., člankom 136. stavkom 2., člankom 137. stavkom 2., člankom 138. stavkom 4., člankom 139. stavkom 4. i člankom 140.;

(c) zahtjevi predviđeni provedbenim aktima donesenima u skladu s člankom 141.

2. Certifikate o zdravlju životinja:

(a) ovjerava, označava pečatom i potpisuje službeni veterinar;

(b) ostaju valjani određeno razdoblje predviđeno pravilima donesenima u skladu sa stavkom 4. točkom (c), tijekom kojeg držane kopnene životinje na koje se odnose nastavljaju ispunjavati jamstva o zdravlju životinja koja oni sadrže.

3. Prije potpisivanja certifikata o zdravlju životinja službeni veterinar na temelju dokumentacijske, identifikacijske i fizičke provjere životinja, kako je predviđeno delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 4. provjerava ispunjavaju li držane kopnene životinje na koje se certifikat odnosi zahtjeve iz ovog poglavlja.

4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. kojima se utvrđuju pravila o:

(a) vrsti dokumentacijskih, identifikacijskih i fizičkih provjera i pregleda u vezi s različitim vrstama i kategorijama držanih kopnenih životinja koje je službeni veterinar dužan provesti u skladu sa stavkom 3. kako bi provjerio usklađenost sa zahtjevima iz ovog poglavlja;

(b) vremenskim okvirima za provedbu takvih dokumentacijskih, identifikacijskih i fizičkih provjera i pregleda i izdavanje certifikata o zdravlju životinja od strane službenog veterinara prije premještanja pošiljaka držanih kopnenih životinja;

(c) razdoblju valjanosti certifikata o zdravlju životinja.

Članak 150.

Elektronički certifikati o zdravlju životinja

Elektronički certifikati o zdravlju životinja koji su izrađeni, obrađeni i odaslani putem TRACES-a mogu zamijeniti prateće certifikate o zdravlju životinja predviđene člankom 149. stavkom 1. kada:

(a) takvi elektronički certifikati o zdravlju životinja sadrže sve podatke koje mora sadržavati predložak obrasca za certifikat o zdravlju životinja u skladu s člankom 145. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 146.;

(b) osigurane su sljedivost tih držanih kopnenih životinja i poveznica između tih životinja i elektroničkog certifikata o zdravlju životinja;

(c) u svakom trenutku za trajanja prijevoza nadležna tijela država članica podrijetla, provoza i odredišta mogu imati pristup elektroničkim dokumentima.

Članak 151.

Samodeklaracija subjekata za premještanja u druge države članice

1. Subjekti na mjestu podrijetla izdaju dokument samodeklaracije za premještanja držanih kopnenih životinja iz njihova mjesta podrijetla u jednoj državi članici na njihovo mjesto odredišta u drugoj državi članici te osiguravaju da on prati navedene životinje kada ih ne mora pratiti certifikat o zdravlju životinja predviđen člankom 143. stavcima 1. i 2.

2. Dokument samodeklaracije predviđen stavkom 1. sadrži sljedeće podatke o držanim kopnenim životinjama:

(a) njihovo mjesto podrijetla, njihovo mjesto odredišta te, kada je to relevantno, sva mjesta okupljanja ili odmora;

(b) prijevozno sredstvo i prijevoznik;

(c) opis držanih kopnenih životinja, njihovu vrstu, kategoriju i količinu;

(d) oznaku i registraciju kada je to potrebno u skladu s člancima 112., 113., 114. i 115., člankom 117. točkom (a) te svim pravilima donesenima u skladu s člancima 118. i 120.;

(e) podatke potrebne za dokazivanje da držane kopnene životinje ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za premještanja predviđena u odjeljcima od 1. do 6. (članci od 124. do 142.).

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) detaljnim pravilima u vezi sa sadržajem dokumenta samodeklaracije predviđenim stavkom 2. ovog članka za različite vrste i kategorije životinja;

(b) podacima koje mora sadržavati dokument samodeklaracije, pored onih predviđenih stavkom 2. ovog članka.

4. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila za predloške obrazaca za dokumente samodeklaracije predviđene stavkom 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Odjeljak 8.

Obavješćivanje o premještanjima držanih kopnenih životinja u druge države članice

Članak 152.

Obveze subjekata u pogledu obavješćivanja o premještanjima držanih kopnenih životinja u druge države članice

Subjekti koji nisu prijevoznici unaprijed obavješćuju nadležno tijelo svoje države članice podrijetla o planiranim premještanjima držanih kopnenih životinja iz te države članice u drugu državu članicu kada:

(a) životinje mora pratiti certifikat o zdravlju životinja koji izdaje nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu s člancima 149. i 150. te svim pravilima donesenima u skladu s člankom 149. stavkom 4.;

(b) životinje mora pratiti certifikat o zdravlju životinja za držane kopnene životinje kada ih se premješta iz zone ograničenja i kada podliježu mjerama za suzbijanje bolesti, kako je navedeno u članku 143. stavku 2.;

(c) životinjama je odobreno odstupanje od zahtjeva za certificiranje zdravlja životinja predviđenog člankom 144. stavkom 1. točkom (a) ili podliježu posebnim pravilima predviđenima člankom 144. stavkom 1. točkom (b);

(d) obavješćivanje je nužno u skladu s delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 154. stavkom 1.

Za potrebe prvog stavka ovog članka subjekti nadležnom tijelu svoje države članice podrijetla dostavljaju sve podatke koji su mu potrebni kako bi o premještanjima držanih kopnenih životinja obavijestilo nadležno tijelo države članice odredišta u skladu s člankom 153. stavkom 1.

Članak 153.

Obveza nadležnog tijela da obavješćuje druge države članice o premještanjima

1. Nadležno tijelo države članice podrijetla obavješćuje nadležno tijelo države članice odredišta o premještanjima držanih kopnenih životinja kako je navedeno u članku 152.

2. Obavješćivanje iz stavka 1. vrši se prije premještanja u pitanju i, kada je god to moguće, putem TRACES-a.

3. Države članice utvrđuju regije za upravljanje obavijestima o premještanjima kako je predviđeno stavkom 1.

4. Odstupajući od stavka 1., nadležno tijelo države članice podrijetla može ovlastiti dotični subjekt da nadležno tijelo države članice odredišta djelomično ili potpuno obavijesti o premještanjima držanih kopnenih životinja putem TRACES-a.

Članak 154.

Delegiranje ovlasti i provedbeni akti u vezi s obavijestima kojima subjekti i nadležno tijelo obavješćuju o premještanjima

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) zahtjevu za prethodno obavješćivanje od strane subjekata u skladu s člankom 152. o premještanjima držanih kopnenih životinja između država članica koje pripadaju kategorijama ili životinjskim vrstama osim onih spomenutih u točkama (a) i (b) tog članka, kada je sljedivost premještanja tih vrsta ili kategorija nužna za osiguravanje usklađenosti sa zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za premještanja utvrđena u odjeljcima od 1. do 6. (članci od 124. do 142.);

(b) podacima potrebnima za obavješćivanje o premještanjima držanih kopnenih životinja predviđenima člancima 152. i 153.;

(c) hitnim postupcima za obavješćivanje o premještanjima držanih kopnenih životinja u slučaju nestanka struje i drugih smetnji u TRACES-u;

(d) zahtjevima da države članice odrede regije za upravljanje obavješćivanjem o premještanjima predviđenima člankom 153. stavkom 3.

2. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o:

(a) detaljima o obavješćivanju koje o premještanjima držanih kopnenih životinja vrše:

i. subjekti prema nadležnom tijelu njihove države članice podrijetla u skladu s člankom 152.;

ii. nadležno tijelo države članice podrijetla prema državi članici odredišta u skladu s člankom 153.;

(b) rokovima za:

i. dostavljanje potrebnih podataka iz članka 152. koje subjekt treba pružiti nadležnom tijelu države članice podrijetla;

ii. obavješćivanje o premještanjima držanih kopnenih životinja od strane nadležnog tijela države članice podrijetla iz članka 153. stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 4.

Premještanja divljih kopnenih životinja

Članak 155.

Divlje kopnene životinje

1. Subjekti divlje životinje iz staništa u jednoj državi članici u stanište ili objekt u drugoj državi članici prevoze samo:

(a) ako se premještanja tih divljih životinja iz njihova staništa izvode na takav način da ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) ili emergentnih bolesti na putu ili na mjestu odredišta;

(b) ako divlje životinje ne dolaze iz staništa u zoni ograničenja koja podliježe ograničenju premještanja u pogledu životinjske vrste kojoj pripadaju zbog pojave bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) ili pojave emergentne bolesti, kako je predviđeno člankom 70. stavkom 2. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 70. stavkom 3. točkom (b), člankom 71. stavkom 3., člankom 83. stavkom 3. ili hitnim mjerama predviđenima člancima 257. i 258. te svim pravilima donesenima u skladu s člankom 259., osim ako su odobrena odstupanja u skladu s tim pravilima;

(c) ako divlje životinje prati certifikat o zdravlju životinja ili drugi dokumenti kada je certificiranje zdravlja životinja potrebno radi osiguravanja usklađenosti sa zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za premještanja predviđena u točkama (a) i (b) ovog stavka i pravilima donesenima u skladu s člankom 156. stavkom 1. točkama (c) i (d);

(d) ako nadležno tijelo države članice podrijetla obavješćuje nadležno tijelo države članice odredišta o premještanjima kada se certificiranje zdravlja životinja zahtijeva pravilima donesenima u skladu s člankom 156. stavkom 1. točkom (c); i

(e) ako su na takvo premještanje pristali nadležno tijelo države članice podrijetla i nadležno tijelo države članice odredišta.

2. Kada se certificiranje zdravlja životinja zahtijeva pravilima donesenima u skladu s člankom 156. stavkom 1. točkom (c), na premještanja divljih kopnenih životinja primjenjuju se zahtjevi predviđeni člancima 145. i 148., člankom 149. stavcima 1., 2. i 3., člankom 150. te pravilima donesenima u skladu s člancima 146. i 147. te člankom 149. stavkom 4.

3. Kada se obavješćivanje o premještanjima zahtijeva u skladu sa stavkom 1. točkom (d) ovog članka, na premještanja divljih kopnenih životinja primjenjuju se zahtjevi predviđeni člancima 152. i 153. te pravilima donesenima u skladu s delegiranim aktima utvrđenima u članku 154. stavku 1.

Članak 156.

Ovlasti u vezi s premještanjem divljih kopnenih životinja

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za premještanja divljih kopnenih životinja predviđenima člankom 155. stavkom 1. točkama (a) i (b);

(b) zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za unošenje divljih kopnenih životinja koje se premještaju iz divljine u objekte;

(c) vrstama premještanja divljih kopnenih životinja pri kojima, ili situacijama u kojima takva premještanja mora pratiti certifikat o zdravlju životinja ili neki drugi dokument te o zahtjevima u pogledu sadržaja takvih certifikata ili drugih dokumenata;

(d) obavješćivanju koje provodi nadležno tijelo države članice podrijetla prema nadležnom tijelu države članice odredišta u slučaju premještanja divljih kopnenih životinja između država članica te podacima koje takva obavijest treba uključivati.

2. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila kojima se utvrđuju zahtjevi predviđeni člankom 155. i delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 1. ovog članka u pogledu:

(a) predložaka obrazaca za certifikate o zdravlju životinja i druge dokumente koji trebaju pratiti premještanja divljih kopnenih životinja kada je to predviđeno delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 1. točkom (c) ovog članka;

(b) detalja obavješćivanja koje treba pružiti nadležno tijelo države članice podrijetla i rokova za takvo obavješćivanje kada je to predviđeno pravilima donesenima u skladu sa stavkom 1. točkom (d) ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 5.

Premještanja zametnih proizvoda unutar Unije

Odjeljak 1.

Opći zahtjevi

Članak 157.

Opći zahtjevi za premještanja zametnih proizvoda

1. Subjekti poduzimaju odgovarajuće mjere sprečavanja kako bi osigurali da premještanja zametnih proizvoda ne ugrožavaju zdravstveni status držanih kopnenih životinja na mjestu odredišta u pogledu:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(b) emergentnih bolesti.

2. Subjekti zametne proizvode premještaju iz svojih objekata i takve zametne proizvode zaprimaju samo ako ti proizvodi ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) dolaze iz objekata:

i. koje je nadležno tijelo unijelo u registar objekata u skladu s člankom 93. točkom (a) i država članica podrijetla nije odobrila nikakvo odstupanje u skladu s člankom 85.;

ii. koje je nadležno tijelo odobrilo u skladu s člankom 97. stavkom 1. kada se to odobrenje zahtijeva člankom 94. stavkom 1. ili člankom 95.;

(b) ispunjavaju zahtjeve sljedivosti iz članka 121. stavka 1. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 122. stavkom 1.

3. Subjekti udovoljavaju zahtjevima iz članka 125. u vezi s prijevozom zametnih proizvoda držanih kopnenih životinja.

4. Subjekti zametne proizvode ne prevoze iz objekta u jednoj državi članici u objekt u drugoj državi članici bez izričitog ovlaštenja za takvo premještanje od nadležnog tijela države članice odredišta, u slučajevima kada se ti zametni proizvodi moraju uništiti u svrhu iskorjenjivanja bolesti kao dio programa iskorjenjivanja predviđenog člankom 31. stavkom 1. ili 2.

Članak 158.

Obveze subjekata na mjestu odredišta

1. Subjekti koji vode objekte na mjestu odredišta koji zaprimaju zametne proizvode iz objekta u drugoj državi članici:

(a) provjeravaju prisutnost:

i. oznaka u skladu s člankom 121. i s pravilima donesenima u skladu s člankom 122.;

ii. certifikata o zdravlju životinja kako je predviđeno člankom 161.;

(b) nakon provjere zaprimljenih zametnih proizvoda obavještavaju nadležno tijelo na mjestu odredišta o svim nepravilnostima u vezi s:

i. zaprimljenim zametnim proizvodima;

ii. oznakama iz točke (a) podtočke i.;

iii. certifikatima o zdravlju životinja iz točke (a) podtočke ii.

2. U slučaju nepravilnosti iz stavka 1. točke (b) dotični subjekt zadržava zametne proizvode u zasebnoj pohrani dok nadležno tijelo ne donese odluku u vezi s tim proizvodima.

Odjeljak 2.

Premještanja zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi u druge države članice

Članak 159.

Obveze subjekata u pogledu premještanja u druge države članice zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi

1. Subjekti zametne proizvode držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametne proizvode peradi premještaju u druge države članice samo ako ti zametni proizvodi ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) prikupljaju se, proizvode, obrađuju i pohranjuju u objektima za zametne proizvode koji su za to odobreni u skladu s člankom 97. stavkom 1. i člankom 99.;

(b) prikupljeni su od životinja davatelja koje ispunjavaju nužne zahtjeve u pogledu zdravlja životinja kako bi se osiguralo da zametni proizvodi ne šire bolesti s popisa;

(c) prikupljeni su, proizvedeni, obrađeni, pohranjeni i prevezeni na način kojim se osigurava da ne šire bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d).

2. Subjekti ne premještaju zametne proizvode držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametne proizvode peradi, iz objekta za zametne proizvode i koji podliježe ograničenjima premještanja koja se odnose na te vrste s popisa u skladu sa:

(a) člankom 55. stavkom 1. točkama (a), (c) i (e), člankom 55. stavkom 1. točkom (f) podtočkom ii., člankom 56., člankom 61. stavkom 1. točkom (a), člankom 62. stavkom 1., člankom 65. stavkom 1. točkom (c), člankom 74. stavkom 1. i člankom 79. stavcima 1. i 2.;

(b) pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63. i 67., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4. i člankom 83. stavkom 2.; te

(c) hitnim mjerama predviđenima člancima 257. i 258. te pravilima donesenima u skladu s člankom 259., osim ako su pravilima donesenima u skladu s člankom 258. predviđena odstupanja.

Ograničenja predviđena ovim stavkom ne primjenjuju se u slučajevima kada su zametni proizvodi prikupljeni prije izbijanja bolesti u pitanju i bili pohranjeni odvojeno od drugih zametnih proizvoda.

Članak 160.

Delegiranje ovlasti u pogledu premještanja u druge države članice zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, svinja, ovaca, koza, kopitara i zametnih proizvoda peradi

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za premještanja zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi u druge države članice predviđenima člankom 159., kojima se utvrđuju:

(a) pravila za prikupljanje, proizvodnju, obradu i pohranu zametnih proizvoda spomenutih držanih životinja u za to odobrenim objektima, kako je navedeno u članku 159. stavku 1. točki (a);

(b) zahtjevi u pogledu zdravlja životinja predviđeni člankom 159. stavkom 1. točkom (b) za držane životinje davatelje od kojih su zametni proizvodi prikupljeni i u pogledu izolacije ili karantene za te životinje;

(c) laboratorijski i drugi testovi koje treba provesti na držanim životinjama davateljima i zametnim proizvodima;

(d) zahtjevi u pogledu zdravlja životinja za prikupljanje, proizvodnju, obradu, pohranu ili druge postupke i prijevoz predviđeni člankom 159. stavkom 1. točkom (c);

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za premještanja zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi u druge države članice predviđenima člankom 159., kojima se utvrđuju: odstupanja za subjekte od pravila predviđenih člankom 159., uzimajući u obzir rizike povezane s takvim zametnim proizvodima te sve postojeće mjere za umanjivanje rizika.

Odjeljak 3.

Certificiranje zdravlja životinja i obavješćivanje o premještanjima

Članak 161.

Obveze subjekata u vezi s certificiranjem zdravlja životinja za premještanja zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi i delegirani akti

1. Subjekti zametne proizvode držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametne proizvode peradi premještaju u drugu državu članicu samo ako te proizvode prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu sa stavkom 3.

2. U slučajevima kada je dopušteno premještanje zametnih proizvoda držanih životinja iz zone ograničenja koja podliježe:

(a) mjerama za suzbijanje bolesti predviđenima člankom 55. stavkom 1. točkom (f) podtočkom ii., člancima 56., 64. i 65., člankom 74. stavkom 1., člankom 79. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člankom 67., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4., člankom 83. stavkom 2.; ili

(b) hitnim mjerama predviđenima člancima 257. i 258. te pravilima donesenima u skladu s člankom 259.,

a ti zametni proizvodi pripadaju vrsti koja podliježe tim mjerama za suzbijanje bolesti ili hitnim mjerama, subjekti takve zametne proizvode premještaju unutar jedne države članice ili iz jedne države članice u drugu samo ako ih prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu s člankom 149. stavkom 1., osim ako su odobrena odstupanja od zahtjeva za certificiranje zdravlja životinja u skladu s pravilima iz ovog podstavka.

Nadležno tijelo može odlučiti da takav certifikat nije potrebno izdati za premještanja zametnih proizvoda unutar dotične države članice kada to tijelo smatra da je uspostavljen alternativni sustav koji osigurava sljedivost pošiljke takvih zametnih proizvoda i da ti zametni proizvodi ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za takvo premještanje.

3. Subjekti poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurali da zametne proizvode od njihova mjesta podrijetla do njihova mjesta odredišta prati certifikat o zdravlju životinja iz stavka 1.

4. Nadležno tijelo na zahtjev subjekta izdaje certifikat o zdravlju životinja za premještanja zametnih proizvoda iz stavka 1. pod uvjetom da su ispunjeni odgovarajući zahtjevi iz dijela IV. glave I. poglavlja 5.

5. Članci 148., 149. i 150. te pravila usvojena u skladu s člancima 146. i 147. te člankom 149. stavkom 4. primjenjuju se na certificiranje zdravlja zametnih proizvoda iz stavka 1. ovog članka. Članak 151. stavak 1. i pravila donesena u skladu s člankom 151. stavkom 3. primjenjuju se na samodeklaraciju za premještanja zametnih proizvoda.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. koji se odnose na odstupanja od zahtjeva za certifikat o zdravlju životinja predviđenih stavkom 1. ovog članka u pogledu premještanja zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi, koji ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa zbog:

(a) prirode dotičnih zametnih proizvoda ili životinjske vrste od koje ti proizvodi potječu;

(b) načina proizvodnje i obrade u objektu za zametne proizvode;

(c) predviđene uporabe zametnih proizvoda;

(d) alternativnih mjera za umanjivanje rizika uspostavljenih za vrstu i kategoriju zametnih proizvoda i objekt za zametne proizvode;

(e) mjesta odredišta zametnih proizvoda, kada im je mjesto odredišta u istoj državi članici kao mjesto podrijetla, ali zametni proizvodi prolaze kroz drugu državu članicu kako bi došli do mjesta odredišta.

Članak 162.

Sadržaj certifikata o zdravlju životinja

1. Certifikat o zdravlju životinja za zametne proizvode predviđen člankom 161. sadrži barem sljedeće podatke:

(a) objekt za zametne proizvode podrijetla te objekt ili mjesto odredišta;

(b) vrstu zametnih proizvoda i vrstu držanih životinja davatelja;

(c) volumen ili broj zametnih proizvoda;

(d) oznake zametnih proizvoda kada je to propisano člankom 121. stavkom 1. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 122. stavkom 1.;

(e) podatke potrebne za dokazivanje da zametni proizvodi ispunjavaju zahtjeve u vezi s premještanjima za odgovarajuće vrste predviđenima člancima 157. i 159. te u svim pravilima donesenima u skladu s člankom 160.

2. Certifikat o zdravlju životinja za zametne proizvode predviđen člankom 161. može sadržavati druge podatke propisane u skladu s drugim propisima Unije.

3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o podacima koje treba sadržavati certifikat o zdravlju životinja u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o certificiranju zdravlja životinja za različite vrste zametnih proizvoda i različite životinjske vrste.

5. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila za predloške obrazaca certifikata o zdravlju životinja za zametne proizvode. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 163.

Obavješćivanje o premještanjima zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi u druge države članice

1. Subjekti:

(a) unaprijed obavješćuju nadležno tijelo njihove države članice podrijetla o namjeravanom premještanju zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi u drugu državu članicu kada:

   i. te zametne proizvode mora pratiti certifikat o zdravlju životinja u skladu s člankom 161. stavkom 1. ili 2.;

   ii. zahtijeva se obavješćivanje o premještanju u skladu s delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 5. točkom (a) ovog članka za zametne proizvode, uzimajući u obzir stavak 3. ovog članka;

(b) dostavljaju sve podatke koji su nadležnom tijelu države članice podrijetla potrebni za obavješćivanje nadležnog tijela države članice odredišta o premještanju zametnih proizvoda u skladu sa stavkom 2.

2. Nadležno tijelo države članice podrijetla, prije premještanja i kada je god to moguće putem TRACES-a, obavješćuje nadležno tijelo države članice odredišta o svakom premještanju zametnih proizvoda držanih životinja koje pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi u skladu s pravilima donesenima u skladu sa stavcima 5. i 6.

3. Za upravljanje obavijestima države članice koriste se regijama određenima u skladu s člankom 153. stavkom 3.

4. Na obavješćivanje o zametnim proizvodima od strane subjekata primjenjuje se članak 153. stavak 4.

5. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) zahtjevu za prethodnim obavješćivanjem od strane subjekata o premještanjima zametnih proizvoda između država članica u skladu sa stavkom 1. točkom (a) podtočkom ii. ovog članka, kada je sljedivost tih premještanja nužna za osiguravanje usklađenosti sa zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za premještanja utvrđenima u odjeljcima 1. i 2. (članci od 157. do 160.);

(b) podacima potrebnima za obavješćivanje o premještanjima zametnih proizvoda predviđenima stavkom 1. ovog članka;

(c) hitnim postupcima za obavješćivanje o premještanjima zametnih proizvoda u slučaju nestanka struje i drugih smetnji u TRACES-u.

6. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o:

(a) pružanju podataka o premještanjima zametnih proizvoda od strane subjekata prema nadležnom tijelu njihove države članice podrijetla u skladu sa stavkom 1.;

(b) obavješćivanju od strane nadležnog tijela države članice podrijetla prema državi članici odredišta o premještanjima zametnih proizvoda u skladu sa stavkom 2.;

(c) rokovima za:

i. pružanje podataka iz stavka 1. koje subjekt treba dostaviti nadležnom tijelu države članice podrijetla;

ii. obavješćivanje koje vrši nadležno tijelo države članice podrijetla o premještanjima zametnih proizvoda iz stavka 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Odjeljak 4.

Premještanja zametnih proizvoda držanih kopnenih životinja koje ne pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi u druge države članice

Članak 164.

Zametni proizvodi držanih kopnenih životinja koje ne pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametni proizvodi peradi

1. Subjekti zametne proizvode držanih kopnenih životinja koje ne pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametne proizvode peradi premještaju u drugu državu članicu samo ako ti proizvodi ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) za vrste s popisa na mjestu odredišta, uzimajući u obzir zdravstveni status na mjestu odredišta.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o zahtjevima u pogledu zdravlja životinja te zahtjevima u pogledu certificiranja zdravlja životinja i obavješćivanja za premještanja zametnih proizvoda držanih kopnenih životinja koje ne pripadaju vrstama goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara te zametnih proizvoda peradi, uzimajući u obzir sljedeća pitanja:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) za dotične vrste s popisa;

(b) životinjsku vrstu od koje su zametni proizvodi prikupljeni te vrstu zametnih proizvoda;

(c) zdravstveni status na mjestu podrijetla i odredišta;

(d) način prikupljanja, proizvodnje, obrade i pohrane;

(e) druge epidemiološke čimbenike.

3. U slučajevima kada se certificiranje zdravlja životinja i obavješćivanje o premještanjima zametnih proizvoda zahtijevaju u skladu sa stavkom 2.:

(a) za takvo certificiranje primjenjuju se pravila predviđena u članku 161. stavcima od 1. do 5. i članku 162. stavcima 1. i 2. te pravila donesena u skladu s člankom 161. stavkom 6. i člankom 162. stavcima od 3. do 5.;

(b) za obavješćivanje o premještanjima primjenjuju se pravila predviđena člankom 163. stavcima 1., 2. i 4. te pravila donesena u skladu s člankom 163. stavkom 5.

Odjeljak 5.

Odstupanja

Članak 165.

Zametni proizvodi namijenjeni u znanstvene svrhe i delegirani akti

1. Nadležno tijelo mjesta odredišta može, podložno pristanku nadležnog tijela mjesta podrijetla, odobriti premještanja zametnih proizvoda na državno područje države članice mjesta odredišta u znanstvene svrhe ako ta premještanja ne ispunjavaju zahtjeve iz članaka od 159. do 164.

2. Nadležno tijelo odstupanja predviđena stavkom 1. odobrava samo pod sljedećim uvjetima:

(a) nadležna tijela na mjestima odredišta i podrijetla:

i. dogovorila su uvjete za predložena premještanja;

ii. osiguravaju uspostavljanje potrebnih mjera za umanjivanje rizika kako se tim premještanjima ne bi ugrozio zdravstveni status na putu i na mjestu odredišta s obzirom na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

iii. prema potrebi obavijestila su nadležna tijela država članica provoza o odobrenom odstupanju i uvjetima pod kojima je odobreno;

(b) spomenuta premještanja odvijaju se pod nadzorom nadležnih tijela na mjestima podrijetla i odredišta te, prema potrebi, nadležnih tijela bilo koje države članice provoza.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o pravilima za odobravanje odstupanja koja odobravaju nadležna tijela, kojima se dopunjuju ona predviđena stavcima 1. i 2. ovog članka.

POGLAVLJE 6.

Proizvodnja, obrada i distribucija proizvoda životinjskog podrijetla unutar Unije

Članak 166.

Opće obveze subjekata u vezi sa zdravljem životinja i delegirani akti

1. Subjekti poduzimaju odgovarajuće mjere sprečavanja kako bi osigurali da takvi proizvodi tijekom svih faza proizvodnje, obrade i distribucije proizvoda životinjskog podrijetla u Uniji ne uzrokuju širenje:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d), uzimajući u obzir zdravstveni status mjesta proizvodnje, obrade ili odredišta;

(b) emergentnih bolesti.

2. Subjekti osiguravaju da proizvodi životinjskog podrijetla ne dolaze iz objekata ili poduzeća koja se bave hranom niti su dobiveni od životinja koje dolaze iz objekata koji podliježu:

(a) hitnim mjerama predviđenima člancima 257. i 258. ili bilo kojim pravilima donesenima u skladu s člankom 259., osim ako su pravilima donesenima u skladu s člankom 259. predviđena odstupanja od zahtjeva predviđenog stavkom 1. ovog članka;

(b) ograničenjima premještanja koja se primjenjuju na držane kopnene životinje i proizvode životinjskog podrijetla, kako je predviđeno člankom 32. stavkom 1. točkom (c), člankom 55. stavkom 1. točkom (e), člankom 56., člankom 61. stavkom 1. točkom (a), člankom 62. stavkom 1., člankom 65. stavkom 1. točkom (c), člankom 70. stavkom 1. točkom (b), člankom 74. stavkom 1. točkom (a), člankom 76. stavkom 2. točkom (b) i člankom 76. stavkom 3., člankom 79., člankom 81. i člankom 82. stavcima 2. i 3. te pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63. i 67., člankom 70. stavkom 3., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4., člankom 76. stavkom 5. i člankom 83. stavkom 2., osim ako su tim pravilima predviđena odstupanja od spomenutih ograničenja premještanja.

3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o detaljnim zahtjevima kojima se nadopunjuju zahtjevi:

(a) iz stavka 1. ovog članka o mjerama sprečavanja, što uključuje mjere za umanjivanje rizika; i

(b) iz stavka 2. ovog članka u vezi s mjerama ograničavanja premještanja proizvoda životinjskog podrijetla.

4. Pri donošenju delegiranih akata iz stavka 3. Komisija te akte temelji na:

(a) dotičnoj bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) i vrsti na koju se ona odnosi; te

(b) uključenim rizicima.

Članak 167.

Obveze subjekata u vezi s certifikatima o zdravlju životinja i delegirani akti

1. Subjekti sljedeće proizvode životinjskog podrijetla premještaju unutar jedne države članice ili u drugu državu članicu samo kada te proizvode prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu sa stavkom 3.:

(a) proizvode životinjskog podrijetla:

i. koji se smiju premještati iz zone ograničenja koja podliježe hitnim mjerama predviđenima pravilima donesenima u skladu s člankom 259.;

ii. koji potječu od životinjskih vrsta koje podliježu tim hitnim mjerama;

(b) proizvode životinjskog podrijetla:

i. koji se smiju premještati iz zone ograničenja koja podliježe mjerama za suzbijanje bolesti u skladu s člankom 32. stavkom 1., člankom 55. stavkom 1. točkom (f) podtočkom ii., člankom 56., člankom 61. stavkom 1. točkom (a), člankom 62. stavkom 1., člankom 64., člankom 65. stavkom 1. točkom (c), člankom 70. stavkom 1. točkom (b), člankom 74. stavkom 1. točkom (a), člankom 79. stavkom 1. te svim pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63. i 67. te člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4. i člankom 83. stavkom 2.;

ii. koji potječu od životinjskih vrsta koje podliježu tim mjerama za suzbijanje bolesti.

Nadležno tijelo može odlučiti da takav certifikat nije potrebno izdati za premještanja proizvoda životinjskog podrijetla unutar dotične države članice kada to tijelo smatra da je uspostavljen alternativni sustav kojim se osigurava sljedivost pošiljaka takvih proizvoda i da ti proizvodi ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za takva premještanja.

2. Subjekti poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurali da proizvode životinjskog podrijetla od njihova mjesta podrijetla do njihova mjesta odredišta prati certifikat o zdravlju životinja iz stavka 1.

3. Nadležno tijelo na zahtjev dotičnog subjekta izdaje certifikat o zdravlju životinja za premještanja proizvoda životinjskog podrijetla iz stavka 1. pod uvjetom da su ispunjeni odgovarajući zahtjevi iz ovog članka.

4. Članci 148., 149., i 150. te pravila donesena u skladu s člancima 146. i 147. te člankom 149. stavkom 4. primjenjuju se na certificiranje zdravlja životinja pri premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla iz stavka 1. ovog članka.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. koji se odnose na odstupanja od zahtjeva za certificiranje zdravlja životinja predviđenih stavkom 1. ovog članka te uvjete za takva odstupanja u pogledu premještanja proizvoda životinjskog podrijetla koji ne predstavljaju znatan rizik od širenja bolesti zbog:

(a) vrste dotičnih proizvoda životinjskog podrijetla;

(b) mjera za umanjivanje rizika koje se primjenjuju na proizvode životinjskog podrijetla, čime se smanjuju rizici širenja bolesti;

(c) predviđene uporabe proizvoda životinjskog podrijetla;

(d) mjesta odredišta proizvoda životinjskog podrijetla.

Članak 168.

Sadržaj certifikata o zdravlju životinja te delegirani i provedbeni akti

1. Certifikat o zdravlju životinja za proizvode životinjskog podrijetla predviđen člankom 167. stavkom 1. sadrži barem sljedeće podatke:

(a) objekt ili mjesto podrijetla te objekt ili mjesto odredišta;

(b) opis dotičnih proizvoda životinjskog podrijetla;

(c) količinu proizvoda životinjskog podrijetla;

(d) oznaku proizvoda životinjskog podrijetla kada se to propisuje člankom 65. stavkom 1. točkom (h) ili bilo kojim pravilima donesenima u skladu s člankom 67. točkom (a);

(e) podatke potrebne za dokazivanje da proizvodi životinjskog podrijetla ispunjavaju zahtjeve ograničenja premještanja predviđenima člankom 166. stavkom 2. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 166. stavkom 3.

2. Certifikat o zdravlju životinja iz stavka 1. može sadržavati i druge podatke potrebne u skladu s drugim propisima Unije.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. koji se odnose na podatke koje treba sadržavati certifikat o zdravlju životinja kako je utvrđeno stavkom 1. ovog članka.

4. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila za predloške obrazaca certifikata o zdravlju životinja za proizvode životinjskog podrijetla iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 169.

Obavješćivanje o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla u druge države članice

1. Subjekti:

(a) unaprijed obavješćuju nadležno tijelo njihove države članice podrijetla o predviđenim premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla kada te pošiljke mora pratiti certifikat o zdravlju životinja u skladu s člankom 167. stavkom 1.;

(b) nadležnom tijelu države članice podrijetla dostavljaju sve podatke koji su mu potrebni da o tom premještanju obavijesti nadležno tijelo države članice odredišta u skladu sa stavkom 2.

2. Nadležno tijelo države članice podrijetla prije premještanja i, kada je god to moguće, putem TRACES-a, obavješćuje nadležno tijelo države članice odredišta o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla u skladu s pravilima donesenima na temelju stavaka 5. i 6.

3. Za upravljanje obavijestima države članice koriste se regijama određenima u skladu s člankom 153. stavkom 3.

4. Na obavješćivanje o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla koje vrše subjekti primjenjuje se članak 153. stavak 4.

5. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) podacima potrebnima za obavješćivanje o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla predviđenima stavkom 1. ovog članka;

(b) hitnim postupcima za obavješćivanje o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla u slučaju nestanka struje i drugih smetnji u TRACES-u.

6. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o:

(a) podacima koje subjekti trebaju pružiti nadležnom tijelu svoje države članice podrijetla o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla u skladu sa stavkom 1.;

(b) obavješćivanju o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla od strane nadležnog tijela države članice podrijetla prema državi članici odredišta u skladu sa stavkom 2.;

(c) rokovima za:

i. pružanje podataka iz stavka 1. koje dotični subjekt treba dostaviti nadležnom tijelu države članice podrijetla;

ii. obavješćivanje o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla koje vrši nadležno tijelo države članice podrijetla iz stavka 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 7.

Područje primjene nacionalnih mjera

Članak 170.

Nacionalne mjere u vezi sa suzbijanjem bolesti i premještanjem životinja i zametnih proizvoda

1. Države članice slobodne su poduzeti nacionalne mjere za suzbijanje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (d) i (e) te mjere u vezi s premještanjima kopnenih životinja i njihovih zametnih proizvoda na svom državnom području.

2. Tim se nacionalnim mjerama:

(a) uzimaju u obzir pravila o premještanjima životinja i zametnih proizvoda utvrđena u poglavlju 3. (članci od 124. do 154.), poglavlju 4. (članci 155. i 156.) i poglavlju 5. (članci od 157. do 165.) i ne smiju biti s njima u nesuglasju;

(b) ne ometa premještanje životinja i proizvoda između država članica;

(c) ne prekoračuju granice onoga što je odgovarajuće i nužno kako bi se spriječilo unošenje i širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (d) i (e).

Članak 171.

Nacionalne mjere osmišljene za ograničavanje utjecaja bolesti koje nisu bolesti s popisa

Kada bolest koja nije bolest s popisa predstavlja znatan rizik za zdravlje držanih kopnenih životinja u državi članici, dotična država članica može poduzeti nacionalne mjere za suzbijanje te bolesti i može ograničiti premještanja držanih kopnenih životinja i zametnih proizvoda pod uvjetom da se tim mjerama:

(a) ne ometa premještanje životinja i proizvoda između država članica;

(b) ne prekoračuju granice onoga što je odgovarajuće i nužno za suzbijanje te bolesti.

GLAVA II.

AKVATIČNE ŽIVOTINJE I PROIZVODI ŽIVOTINJSKOG PODRIJETLA OD AKVATIČNIH ŽIVOTINJA

POGLAVLJE 1.

Registracija, odobravanje, vođenje evidencije i registri

Odjeljak 1.

Registracija objekata za akvakulturu

Članak 172.

Obveza subjekata da registriraju objekte za akvakulturu

1. Kako bi se njihovi objekti registrirali u skladu s člankom 173., subjekti koji vode objekte za akvakulturu prije početka takvih aktivnosti:

(a) obavješćuju nadležno tijelo o svim objektima za akvakulturu za koji su odgovorni;

(b) nadležnom tijelu dostavljaju sljedeće podatke:

i. naziv i adresu subjekta;

ii. lokaciju objekta i opis njegovih postrojenja;

iii. vrste, kategorije i količine (broj, volumen ili masu) životinja akvakulture koje namjeravaju držati u objektu za akvakulturu te o kapacitetu objekta za akvakulturu;

iv. vrstu objekta za akvakulturu; i

v. sve druge aspekte objekta koji su bitni za potrebe određivanja rizika koji on predstavlja.

2. Subjekti koji vode objekte za akvakulturu iz stavka 1. unaprijed obavješćuju nadležno tijelo o:

(a) svim znatnim promjenama u dotičnom objektu za akvakulturu u vezi s pitanjima navedenima u stavku 1. točki (b);

(b) svakom prestanku aktivnosti subjekta ili dotičnog objekta za akvakulturu.

3. Objekti za akvakulturu koji podliježu odobrenju u skladu s člankom 176. stavkom 1. i člankom 177. nisu dužni osigurati podatke iz stavka 1. ovog članka.

4. Subjekt može zatražiti registraciju predviđenu stavkom 1. kako bi njome obuhvatio skupinu objekata za akvakulturu pod uvjetom da ispunjavaju bilo koji od sljedećih uvjeta:

(a) nalaze se u epidemiološki povezanom području te svi subjekti u tom području djeluju pod zajedničkim sustavom biosigurnosti;

(b) potpadaju pod odgovornost istog subjekta i djeluju pod zajednički sustavom biosigurnosti te životinje akvakulture dotičnih objekata čine jednu epidemiološku jedinicu.

Kada zahtjev za registracijom obuhvaća skupinu objekata, pravila utvrđena stavcima od 1. do 3. ovog članka i člankom 173. točkom (b) te pravila donesena u skladu s člankom 175. koja se primjenjuju na jedan objekt za akvakulturu, primjenjuju se na skupinu objekata za akvakulturu kao cjelinu.

Članak 173.

Obveze nadležnog tijela u vezi s registracijom objekata za akvakulturu

Nadležno tijelo registrira:

(a) objekte za akvakulturu u registru objekata za akvakulturu iz članka 185. stavka 1., kada je dotični subjekt dostavio potrebne informacije u skladu s člankom 172. stavkom 1.;

(b) skupine objekata za akvakulturu u tom registru pod uvjetom da su ispunjeni kriteriji utvrđeni člankom 172. stavkom 4.

Nadležno tijelo svakom objektu ili skupini objekata iz ovog članka dodjeljuje jedinstveni registracijski broj.

Članak 174.

Odstupanja od obveze subjekata da registriraju objekte za akvakulturu

Odstupajući od članka 172. stavka 1., države članice određene objekte za akvakulturu koji ne predstavljaju znatan rizik mogu izuzeti od zahtjeva za registracijom, kako je predviđeno provedbenim aktom donesenim u skladu s člankom 175.

Članak 175.

Provedbene ovlasti u vezi s odstupanjima od obveze registracije objekata za akvakulturu

1. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o podacima koje subjekti moraju dostaviti u svrhu registracije objekta za akvakulturu, kako je predviđeno člankom 172. stavkom 1., što uključuje rokove za dostavljanje tih podataka.

2. Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o vrstama objekata za akvakulturu koje države članice mogu izuzeti od zahtjeva za registracijom u skladu s člankom 174., na temelju:

(a) vrsta, kategorija, i količine (broja, volumena ili mase) životinja akvakulture u dotičnom objektu za akvakulturu te kapaciteta tog objekta;

(b) premještanja životinja akvakulture u objekt za akvakulturu i iz njega.

3. Provedbeni akti iz ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Odjeljak 2.

Odobravanje određenih vrsta objekata za akvakulturu

Članak 176.

Odobravanje određenih vrsta objekata za akvakulturu i delegirani akti

1. Subjekti koji vode sljedeće vrste objekata za akvakulturu nadležnom tijelu podnose zahtjev za odobrenje u skladu s člankom 180. stavkom 1.:

(a) objekte za akvakulturu u kojima se drže životinje akvakulture s ciljem njihova prebacivanja odatle živih ili kao akvakulturnih proizvoda životinjskog podrijetla;

(b) druge objekte za akvakulturu koji predstavljaju znatan rizik zbog:

i. vrsta, kategorija, i broja životinja akvakulture koje se tamo drže;

ii. vrste dotičnog objekta za akvakulturu;

iii. premještanja životinja akvakulture u dotični objekt za akvakulturu i iz njega.

2. Odstupajući od stavka 1., države članice mogu od obveze podnošenja zahtjeva za odobrenje izuzeti subjekte koji vode sljedeće vrste objekata:

(a) objekte za akvakulturu koji proizvode malenu količinu životinja akvakulture za opskrbu namijenjenu prehrani ljudi:

i. izravno za krajnjeg potrošača; ili

ii. za lokalne objekte maloprodaje koji izravno opskrbljuju krajnjeg potrošača;

(b) ribnjake ili druga postrojenja u kojima se populacija akvatičnih životinja održava samo za potrebe rekreacijskog ribolova obnovom populacije životinjama akvakulture i te su životinje zatvorene i ne mogu pobjeći;

(c) objekte za akvakulturu u kojima se životinje akvakulture drže za ukras u zatvorenim postrojenjima.

pod uvjetom da ti objekti ne predstavljaju znatan rizik

3. Osim ako je odobreno odstupanje u skladu sa stavkom 4. ovog članka, subjekti ne započinju sa svojim djelatnostima u objektu za akvakulturu iz stavka 1. ovog članka prije nego što je taj objekt odobren u skladu s člankom 181. stavkom 1. i prestaju s takvom aktivnošću u objektu za akvakulturu iz stavka 1. ovog članka ako:

(a) nadležno tijelo povuče ili suspendira odobrenje u skladu s člankom 184. stavkom 2.; ili

(b) u slučaju uvjetnog odobrenja danog u skladu s člankom 183. stavkom 3., objekt za akvakulturu ne ispuni preostale zahtjeve iz članka 183. stavka 4. i ne dobije konačno odobrenje u skladu s člankom 183. stavkom 3.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u vezi s:

(a) odstupanjima od zahtjeva da subjekti nadležnom tijelu podnesu zahtjev za odobrenje vrsta objekata za akvakulturu iz stavka 1. točke (a) u pogledu vrsta objekata osim onih utvrđenih u stavku 2. točki (a) podtočkama i. i ii., kada ti objekti ne predstavljaju znatan rizik;

(b) vrstama objekata za akvakulturu koji moraju biti odobreni u skladu sa stavkom 1. točkom (b).

5. Pri donošenju delegiranih akata predviđenih stavkom 4., Komisija te akte temelji na sljedećim kriterijima:

(a) vrsti i kategorijama životinja akvakulture koje se drže u objektu za akvakulturu;

(b) vrsti objekta za akvakulturu i vrsti proizvodnje; te

(c) tipičnim obrascima premještanja za dotičnu vrstu objekta za akvakulturu te za dotičnu vrstu ili kategoriju životinja akvakulture.

6. Subjekt može podnijeti zahtjev za odobrenje za skupinu objekata za akvakulturu ako udovolje zahtjevima utvrđenima člankom 177. točkama (a) i (b).

Članak 177.

Odobrenje nadležnog tijela skupina objekata za akvakulturu

Nadležno tijelo može izdati odobrenje kako je predviđeno člankom 181. stavkom 1. koje obuhvaća skupinu objekata za akvakulturu ako ti objekti za akvakulturu udovoljavaju bilo kojem od sljedećih uvjeta:

(a) nalaze se u epidemiološki povezanom području te svi subjekti u tom području djeluju pod zajedničkim sustavom biosigurnosti; međutim, svi objekti na kopnu ili na moru za prihvat, održavanje, pranje, čišćenje, sortiranje, pakiranje i ambalažiranje živih školjkaša namijenjenih prehrani ljudi (takozvani „otpremni centri"), objekti s bazenima koji se napajaju čistom morskom vodom u kojima se živi školjkaši drže toliko dugo koliko je potrebno da se smanji njihovo onečišćenje kako bi bili upotrebljivi za prehranu ljudi (takozvani „centri za pročišćavanje") i slični objekti koji se nalaze unutar takvog epidemiološki povezanog područja moraju biti pojedinačno odobreni;

(b) potpadaju pod odgovornost istog subjekta; i

i. djeluju u zajedničkom sustavu biosigurnosti; te

ii. životinje akvakulture dotičnih objekata čine istu epidemiološku jedinicu.

Kada jedno odobrenje obuhvaća skupinu objekata za akvakulturu, pravila utvrđena člankom 178. i člancima od 180. do 184. te pravila donesena u skladu s člankom 180. stavkom 2. i člankom 181. stavkom 2. koja se primjenjuju na jedan objekt za akvakulturu primjenjuju se na cijelu skupinu objekata za akvakulturu.

Članak 178.

Odobravanje statusa zatvorenih objekata za akvakulturu

Subjekti koji vode objekte za akvakulturu za koje se želi pribaviti status zatvorenog objekta:

(a) nadležnom tijelu podnose zahtjev za odobrenje u skladu s člankom 180. stavkom 1.;

(b) životinje akvakulture premještaju u svoj objekt ili iz njega u skladu sa zahtjevima predviđenima člankom 203. stavkom 1. i svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 203. stavkom 2. tek nakon što njihov objekt pribavi odobrenje tog statusa od nadležnog tijela u skladu s člankom 181. ili člankom 183.

Članak 179.

Odobravanje objekata za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti

Subjekti koji upravljaju objektima za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti:

(a) osiguravaju da je pribavljeno potrebno odobrenje u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]); i

(b) nadležnom tijelu u skladu s člankom 180. stavkom 1. podnose zahtjev za odobrenje za klanje ili obradu akvatičnih životinja u svrhu suzbijanja bolesti u skladu s člankom 61. stavkom 1. točkom (b), člankom 62., člankom 68. stavkom 1., člankom 79. stavcima 1. i 2. te pravilima donesenima u skladu s člankom 63. te člankom 70. stavkom 3., člankom 71. stavkom 3. i člankom 79. stavkom 3. ove Uredbe.

Članak 180.

Obveza subjekata da dostave podatke kako bi pribavili odobrenje

1. U svrhu podnošenja zahtjeva za odobrenje svojih objekata kako je predviđeno člankom 176. stavkom 1., člankom 177., člankom 178. točkom (a) i člankom 179., subjekti nadležnom tijelu dostavljaju sljedeće podatke:

(a) naziv i adresu dotičnog subjekta;

([1]) Uredba (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla (SL L 139, 30.4.2004., str. 55.).

(b) lokaciju dotičnog objekta i opis njegovih postrojenja;

(c) vrste, kategorije i količinu (broj, volumen ili mase) životinja akvakulture relevantne za odobrenje koje se drže u objektu;

(d) vrstu objekta za akvakulturu;

(e) u slučajevima odobrenja za skupine objekata za akvakulturu, pojedinosti koje dokazuju da dotična skupina udovoljava uvjetima utvrđenima u članku 177.;

(f) druge aspekte načina rada objekta za akvakulturu koji su bitni za određivanje rizika koji on predstavlja;

(g) opskrbu objekta vodom i ispuštanje vode iz objekta;

(h) biosigurnosne mjere u objektu.

2. Subjekti koji vode objekte iz stavka 1. nadležno tijelo unaprijed obavješćuju o:

(a) svim promjenama u objektima u vezi s pitanjima iz stavka 1.;

(b) svakom prestanku aktivnosti dotičnog subjekta ili objekta.

3. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o podacima koje subjekti trebaju dostaviti u zahtjevu za odobrenje svojih objekata, u skladu sa stavkom 1., uključujući rokove za dostavljanje tih podataka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 181.

Dodjela odobrenja i uvjeti za odobrenje te delegirani akti

1. Nadležno tijelo dodjeljuje odobrenja za objekte za akvakulturu iz članka 176. stavka 1. i članka 178. točke (a), skupinu objekata za akvakulturu iz članka 177. i objekte za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti iz članka 179. samo ako takvi objekti:

(a) ispunjavaju sljedeće zahtjeve, gdje je to primjenjivo, o:

i. karanteni, izolaciji i drugim biosigurnosnim mjerama, uzimajući u obzir zahtjeve predviđene u članku 10. stavku 1. točki (b) i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 10. stavkom 6.;

ii. zahtjevima nadzora predviđenima u članku 24., kada je to relevantno za dotičnu vrstu objekta, i uključeni rizik, u članku 25.;

iii. vođenju evidencije predviđenom člancima od 186. do 188. i svim pravilima donesenima u skladu s člancima 189. i 190.;

(b) imaju postrojenja i opremu koji su:

i. primjereni za umanjivanje rizika unošenja i širenja bolesti na prihvatljivu razinu, uzimajući u obzir vrstu dotičnog objekta;

ii. primjerenog kapaciteta za vrste, kategorije i količinu (broj, volumen ili mase) dotičnih akvatičnih životinja;

(c) ne predstavljaju neprihvatljiv rizik od širenja bolesti, uzimajući u obzir postojeće mjere za umanjivanje rizika;

(d) imaju uspostavljen sustav koji dotičnom subjektu omogućuje da nadležnom tijelu dokaže da je udovoljeno zahtjevima utvrđenima u točkama (a), (b) i (c).

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) karanteni, izolaciji i drugim biosigurnosnim mjerama iz stavka 1. točke (a) podtočke i.;

(b) nadzoru iz stavka 1. točke (a) podtočke ii.;

(c) postrojenjima i opremi iz stavka 1. točke (b).

3. Pri uspostavljanju pravila koja treba utvrditi delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 2., Komisija ta pravila temelji na sljedećim pitanjima:

(a) rizicima koje svaka vrsta objekta predstavlja;

(b) vrstama i kategorijama životinja akvakulture ili akvatičnih životinja relevantnima za odobrenje;

(c) dotičnoj vrsti proizvodnje;

(d) tipičnim obrascima premještanja te vrste objekata akvakulture i vrsta i kategorija životinja koje se drže u tim objektima.

Članak 182.

Opseg odobrenja objekata

U odobrenjima objekata za akvakulturu ili objekata za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti izdanima u skladu s člankom 181. stavkom 1. slijedom podnošenja zahtjeva u skladu s člankom 176., člankom 177. ili člankom 178. točkom (a), člankom 179. nadležno tijelo izričito određuje:

(a) na koje se vrste objekata za akvakulturu iz članka 176. stavka 1., članka 178. točke (a), skupine objekata za akvakulturu iz članka 177. i objekte za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti iz članka 179. te sva pravila donesena u skladu s člankom 176. stavkom 4. točkom (b) odobrenje odnosi;

(b) na koje se vrste i kategorije životinja akvakulture odobrenje odnosi.

Članak 183.

Postupci za dodjeljivanje odobrenja nadležnog tijela

1. Nadležno tijelo utvrđuje postupke koje subjekti trebaju pratiti pri podnošenju zahtjeva za odobrenje svojeg objekta u skladu s člankom 176. stavkom 1. i člancima 178. i 179.

2. Po primitku zahtjeva subjekta za odobrenje u skladu s člankom 176. stavkom 1., člankom 178. ili člankom 179., nadležno tijelo provodi terenski posjet.

3. Nadležno tijelo dodjeljuje odobrenje ako je udovoljeno zahtjevima iz članka 181.

4. Ako objekt ne udovoljava svim zahtjevima za dodjelu odobrenja iz članka 181., nadležno tijelo može dodijeliti uvjetno odobrenje objekta ako se na temelju zahtjeva subjekta te naknadnog terenskog posjeta objektu, kako je predviđeno u stavku 2. ovog članka, utvrdi da objekt ispunjava sve glavne zahtjeve koji pružaju dostatna jamstva da objekt ne predstavlja znatan rizik.

5. Kada nadležno tijelo dodijeli uvjetno odobrenje u skladu sa stavkom 4. ovog članka, puno odobrenje dodjeljuje samo ako se još jednim terenskim posjetom objektu provedenim u roku od tri mjeseca od datuma dodjele uvjetnog odobrenja ili iz dokumentacije koju je subjekt dostavio u roku od tri mjeseca od tog datuma pokaže da objekt zadovoljava sve zahtjeve za odobrenje utvrđene člankom 181. stavkom 1. te pravilima donesenima u skladu s člankom 181. stavkom 2.

Kada se terenskim posjetom ili dokumentacijom iz prvog podstavka pokaže da je ostvaren jasan napredak, ali objekt još ne ispunjava sve navedene zahtjeve, nadležno tijelo može produljiti uvjetno odobrenje. Međutim, uvjetno odobrenje ne izdaje se na razdoblje koje ukupno premašuje šest mjeseci.

Članak 184.

Preispitivanje, suspenzija i povlačenje odobrenja od strane nadležnog tijela

1. Nadležno tijelo odobrenja objekata dodijeljena u skladu s člankom 181. stavkom 1. preispituje u odgovarajućim vremenskim razmacima temeljenima na uključenom riziku.

2. Kada nadležno tijelo utvrdi ozbiljne nedostatke u objektu u pogledu usklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u članku 181. stavku 1. i pravilima donesenima u skladu s člankom 181. stavkom 2. te ako subjekt odgovoran za taj objekt nije u stanju pružiti primjerena jamstva da će ti nedostaci biti otklonjeni, nadležno tijelo pokreće postupke za povlačenje odobrenja objekta.

Međutim, nadležno tijelo može samo suspendirati odobrenje objekta, bez njegova povlačenja, ako subjekt može zajamčiti da će nedostatke otkloniti u razumnom roku.

3. Odobrenje se dodjeljuje nakon povlačenja ili ponovno postaje valjano nakon suspenzije u skladu sa stavkom 2. samo ako nadležno tijelo smatra da objekt u potpunosti ispunjava sve zahtjeve iz ove Uredbe, primjerene s obzirom na tu vrstu objekta.

Odjeljak 3.

Registar objekata za akvakulturu i objekata za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti

Članak 185.

Registar objekata za akvakulturu i objekata za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti

1. Svako nadležno tijelo uspostavlja i održava ažuriran registar:

(a) svih objekata akvakulture koji su registrirani u skladu s člankom 173.;

(b) svih objekata akvakulture koji su odobreni u skladu s člankom 181. stavkom 1.;

(c) svih objekata za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti koji su odobreni u skladu s člankom 181. stavkom 1.

2. Registar objekata akvakulture predviđen stavkom 1. sadrži sljedeće podatke:

(a) naziv i adresu subjekta i registracijski broj objekta u pitanju;

(b) lokaciju objekta akvakulture ili, ovisno o slučaju, skupine objekata akvakulture;

(c) vrstu proizvodnje u objektu;

(d) prema potrebi, opskrbu objekta vodom i ispuštanje vode iz objekta;

(e) vrstama životinja akvakulture koje se drže u objektu;

(f) ažuriranim podacima o zdravstvenom statusu registriranog objekta za akvakulturu, ili, ovisno o slučaju, skupine objekata, u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d).

3. Za objekte odobrene u skladu s člankom 181. stavkom 1. nadležno tijelo elektroničkim putem javno objavljuje barem podatke iz stavka 2. točaka (a), (c), (e) i (f) ovog članka, podložno zahtjevima o zaštiti podataka.

4. Gdje je to odgovarajuće i relevantno, nadležno tijelo može spojiti registraciju iz stavka 1. s registracijom u druge svrhe.

5. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) relevantnim detaljnim podacima koji treba sadržavati registar objekata za akvakulturu utvrđenima stavkom 1. ovog članka;

(b) javnom dostupnošću tog registra.

Odjeljak 4.

Vođenje evidencije i sljedivost

Članak 186.

Obveze subjekata koji vode objekte za akvakulturu u vezi s vođenjem evidencije

1. Subjekti koji vode objekte za akvakulturu koji podliježu zahtjevu za registracijom u skladu s člankom 173. ili odobrenju u skladu s člankom 181. stavkom 1. vode i održavaju evidenciju koja sadrži barem sljedeće podatke:

(a) vrstu, kategorije i količinu (broj, volumen ili masu) životinja akvakulture u svojem objektu;

(b) premještanja životinja akvakulture i proizvoda životinjskog podrijetla dobivenih od tih životinja u svoj objekt i iz njega, navodeći prema potrebi:

i. njihovo mjesto podrijetla ili odredišta;

ii. datum takvih premještanja;

(c) certifikat o zdravlju životinja u papirnatom ili elektroničkom obliku koji treba pratiti premještanja životinja akvakulture koje stižu u objekt za akvakulturu u skladu s člankom 208. i pravilima donesenima u skladu s člankom 211. stavkom 1. točkama (a) i (c) te člankom 213. stavkom 2.;

(d) stopu uginuća u svakoj epidemiološkoj jedinici i druge probleme s bolestima u objektu za akvakulturu ovisno o vrsti proizvodnje;

(e) biosigurnosne mjere, nadzor, liječenja, rezultate testiranja i druge relevantne podatke, prema potrebi, o:

i. vrstama i kategorijama životinja akvakulture u objektu;

ii. vrstu proizvodnje u objektu za akvakulturu;

iii. vrstu i veličinu objekta za akvakulturu;

(f) rezultate svih veterinarskih pregleda propisanih u skladu s člankom 25. stavkom 1.

Evidencija se vodi i održava u papirnatom ili elektroničkom obliku.

2. Dotična država članica objekte za akvakulturu koji predstavljaju nizak rizik od širenja bolesti s popisa ili emergentnih bolesti može izuzeti od zahtjeva za vođenjem evidencije u vezi sa svim ili nekim podacima navedenima u stavku 1. točkama (c), (d) i (e), pod uvjetom da je osigurana sljedivost.

3. Subjekti koji vode objekte za akvakulturu evidenciju predviđenu stavkom 1. drže u dotičnom objektu za akvakulturu i:

(a) vode je na način kojim se jamči lociranje mjesta podrijetla i odredišta akvatičnih životinja;

(b) stavljaju je na raspolaganje nadležnom tijelu na njegov zahtjev;

(c) čuvaju je barem tijekom minimalnog razdoblja koje treba odrediti nadležno tijelo, ali koje ne smije biti kraće od tri godine.

Odstupajući od zahtjeva iz prvog podstavka da se evidencija drži u dotičnom objektu, ako je držanje evidencije u tom objektu fizički nemoguće, evidencija se drži u uredu iz kojeg se upravlja poslovanjem.

Članak 187.

Obveze vođenja evidencije za objekte za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti

1. Subjekti koji upravljaju objektima za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti koji podliježu odobrenju u skladu s člankom 179. vode i održavaju evidenciju:

(a) svih premještanja, u svoje objekte i iz njih, životinja akvakulture i proizvoda životinjskog podrijetla dobivenih od takvih životinja;

(b) o ispuštanju vode i relevantnim biosigurnosnim mjerama.

2. Subjekti koji upravljaju objektima za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti:

(a) evidenciju predviđenu stavkom 1. drže u svojem objektu te je stavljaju na raspolaganje nadležnom tijelu na njegov zahtjev;

(b) čuvaju tu evidenciju barem tijekom minimalnog razdoblja koje treba odrediti nadležno tijelo, a koje ne smije biti kraće od tri godine.

Evidencija se vodi i održava u papirnatom ili elektroničkom obliku.

Članak 188.

Obveze vođenja evidencije za prijevoznike

1. Prijevoznici akvatičnih životinja namijenjenih za objekte za akvakulturu ili za puštanje u divljinu vode i održavaju evidenciju o:

(a) kategorijama, vrsti i količini (broju, volumenu ili masi) akvatičnih životinja koje prevoze;

(b) stopama uginuća tih životinja akvakulture i divljih akvatičnih životinja tijekom prijevoza, koliko je to moguće za vrstu prijevoza i vrstu životinja akvakulture i divljih akvatičnih životinja koje se prevoze;

(c) objektima za akvakulturu i objektima za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti koje je posjetilo prijevozno sredstvo;

(d) svim izmjenama vode do kojih je došlo tijekom prijevoza, navodeći izvore nove vode i mjesta ispuštanja vode;

(e) čišćenju i dezinfekciji sredstava prijevoza.

Evidencija se vodi i održava u papirnatom ili elektroničkom obliku.

2. Prijevoznike koji predstavljaju nizak rizik od širenja bolesti s popisa ili emergentnih bolesti dotična država članica može izuzeti od zahtjeva za vođenjem evidencije o svim ili nekim podacima navedenima u stavku 1., pod uvjetom da je osigurana sljedivost.

3. Prijevoznici evidenciju predviđenu stavkom 1. vode:

(a) na način koji omogućuje da se odmah stavi na raspolaganje nadležnom tijelu na njegov zahtjev;

(b) barem tijekom minimalnog razdoblja koje treba odrediti nadležno tijelo, ali koje ne smije biti kraće od tri godine.

Članak 189.

Delegiranje ovlasti u pogledu vođenja evidencije

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o pravilima kojima se dopunjuju zahtjevi za vođenje evidencije predviđeni člancima 186., 187. i 188. u pogledu podataka koje subjekti trebaju bilježiti povrh onih predviđenih člankom 186. stavkom 1., člankom 187. stavkom 1. i člankom 188. stavkom 1.

2. Pri donošenju delegiranih akata predviđenih stavkom 1. Komisija uzima u obzir sljedeća pitanja:

(a) rizike koje predstavlja svaka vrsta objekta za akvakulturu ili prijevoz;

(b) vrste i kategorije akvatičnih životinja koje se drže u dotičnom objektu za akvakulturu ili ih se prevozi u taj objekt ili iz njega;

(c) vrstu proizvodnje u objektu;

(d) tipičan obrazac premještanja za određenu vrstu objekta za akvakulturu ili objekta za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti;

(e) broj, volumen ili masu akvatičnih životinja koje se drže u objektu ili ih se prevozi u ili iz njega.

Članak 190.

Provedbene ovlasti u pogledu izuzećâ od zahtjevâ za vođenje evidencije

Komisija može provedbenim aktima utvrditi pravila o vrstama objekata za akvakulturu i subjektima koje države članice mogu izuzeti od zahtjeva za vođenje evidencije predviđenih člancima 186. i 188. u pogledu:

(a) subjekata koji vode određene kategorije objekata za akvakulturu i prijevoznika;

(b) objekata za akvakulturu koji drže odnosno prijevoznika koji prevoze mali broj životinja akvakulture ili mali broj akvatičnih životinja;

(c) određenih vrsta i kategorija akvatičnih životinja.

Pri donošenju tih provedbenih akata Komisija ih temelji na kriterijima predviđenima u članku 189. stavku 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 2.

Premještanja akvatičnih životinja unutar Unije

Odjeljak 1.

Opći zahtjevi za premještanja

Članak 191.

Opći zahtjevi za premještanja akvatičnih životinja

1. Subjekti poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurali da se premještanjem akvatičnih životinja ne ugrožava zdravstveni status na mjestu odredišta u pogledu:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(b) emergentnih bolesti.

2. Subjekti akvatične životinje premještaju u objekt za akvakulturu ili za potrebe prehrane ljudi ili ih puštaju u divljinu samo ako dotične životinje ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) osim u slučaju divljih akvatičnih životinja, dolaze iz subjekata:

i. koje je ili registriralo nadležno tijelo u skladu s člankom 173.; ili

ii. koje je odobrilo nadležno tijelo u skladu s člancima 181. i 182., kada se to propisuje člankom 176. stavkom 1., člankom 177. ili člankom 178.;

iii. na koje se primjenjuje odstupanje od zahtjeva za registracijom utvrđenog u članku 173.;

(b) akvatične životinje ne podliježu:

i. ograničenjima premještanja koja se odnose na određene vrste i kategorije u skladu s pravilima utvrđenima u članku 55. stavku 1., članku 56., članku 61. stavku 1., člancima 62., 64. i 65., članku 70. stavku 1. točki (b), članku 74. stavku 1., člancima 79. i 81. te pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63. i 67., člankom 70. stavkom 3., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4., i člankom 83. stavkom 2.; ili

ii. hitnim mjerama utvrđenima člancima 257. i 258. te pravilima donesenima u skladu s člankom 259.

Međutim, subjekti te akvatične životinje mogu premještati kada su za takva premještanja ili puštanja utvrđena odstupanja od ograničenja premještanja u dijelu III. glavi II. (članci od 53. do 83.) ili su utvrđena odstupanja od hitnih mjera u pravilima donesenima u skladu s člankom 259.

3. Subjekti poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurali da akvatične životinje nakon napuštanja mjesta podrijetla budu izravno poslane na svoje konačno mjesto odredišta.

Članak 192.

Mjere sprečavanja bolesti koje se odnose na prijevoz

1. Subjekti poduzimaju odgovarajuće i potrebne mjere sprečavanja bolesti kako bi osigurali da:

(a) zdravstveni status akvatičnih životinja ne bude ugrožen tijekom prijevoza;

(b) aktivnosti prijevoza akvatičnih životinja ne uzrokuju potencijalno širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na ljude ili životinje na putu i na mjestu odredišta;

(c) bude izvršeno čišćenje i dezinfekcija opreme i prijevoznih sredstava te poduzete druge odgovarajuće biosigurnosne mjere, u skladu s rizicima koje uključuju dotične aktivnosti prijevoza;

(d) sve izmjene i ispuštanja vode tijekom prijevoza akvatičnih životinja namijenjenih akvakulturi ili puštanju u divljinu budu izvršeni na mjestima i pod uvjetima kojima se ne ugrožava zdravstveni status s obzirom na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d):

i. akvatičnih životinja koje se prevoze;

ii. svih akvatičnih životinja na putu do mjesta odredišta;

iii. akvatičnih životinja na mjestu odredišta.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) uvjetima i zahtjevima čišćenja i dezinfekcije opreme i prijevoznih sredstava u skladu sa stavkom 1. točkom (c) ovog članka te uporabi biocidnih proizvoda u takve svrhe;

(b) drugim odgovarajućim biosigurnosnim mjerama tijekom prijevoza kako je predviđeno stavkom 1. točkom (c) ovog članka;

(c) izmjenama i ispuštanjima vode tijekom prijevoza kako je predviđeno stavkom 1. točkom (d) ovog članka.

Članak 193.

Promjena predviđene uporabe

1. Akvatične životinje koje se premještaju radi uništavanja ili klanja u skladu sa sljedećim mjerama ne smiju se rabiti ni u kakve druge svrhe:

(a) svim mjerama za suzbijanje bolesti predviđenima člankom 32. stavkom 1. točkom (c), člankom 55. stavkom 1., člancima 56., 61., 62., 64., 65. i 70., člankom 74. stavcima 1. i 2., člancima 79., 80. 81. i 82. te pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63. i 67., člankom 70. stavkom 3., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4. te člankom 83. stavkom 2.;

(b) hitnim mjerama predviđenima člancima 257. i 258. te pravilima donesenima u skladu s člankom 259.

2. Akvatične životinje koje se premještaju radi prehrane ljudi, akvakulture, puštanja u divljinu ili u bilo koju drugu svrhu ne smiju se uporabiti ni u kakvu drugu svrhu osim one kojoj su namijenjene.

3. Odstupajući od stavka 2., nadležno tijelo na mjestu odredišta može odobriti promjenu uporabe akvatičnih životinja u svrhu koja se razlikuje od izvorno predviđene, pod uvjetom da nova uporaba ne predstavlja veći rizik za zdravstveni status akvatičnih životinja na mjestu odredišta od onog koji bi predstavljala izvorno predviđena uporaba.

Članak 194.

Obveze subjekata na mjestu odredišta

1. Subjekti koji upravljaju objektima za akvakulturu i objektima za hranu akvatičnog podrijetla s ovlaštenjem za suzbijanje bolesti koji zaprimaju akvatične životinje i subjekti koji zaprimaju akvatične životinje za puštanje u divljinu prije istovara akvatičnih životinja:

(a) provjeravaju je li prisutan jedan od sljedećih dokumenata, ako je propisan:

i. certifikati o zdravlju životinja predviđeni člankom 208. stavkom 1., člankom 209. i člankom 223. stavkom 1. te pravilima donesenima u skladu s člancima 189., 211. i 213.;

ii. dokumenti samodeklaracije predviđeni člankom 218. stavkom 1. i pravilima donesenima u skladu s člankom 218. stavcima 3. i 4.;

(b) nakon provjere zaprimljenih akvatičnih životinja obavješćuju nadležno tijelo na mjestu odredišta o svim nepravilnostima u vezi s:

i. zaprimljenim akvatičnim životinjama;

ii. dokumentima iz točke (a) podtočaka i. i ii.

2. U slučaju bilo kakve nepravilnosti iz stavka 1. točke (b), subjekt izolira akvatične životinje na koje se ta nepravilnost odnosi dok nadležno tijelo na mjestu odredišta ne donese odluku u vezi s njima.

Članak 195.

Opći zahtjevi u pogledu premještanja životinja akvakulture koje prolaze kroz države članice, a namijenjene su izvozu iz Unije u treće zemlje ili područja

Subjekti osiguravaju da životinje akvakulture namijenjene izvozu u treću zemlju ili područje i koje prolaze kroz državno područje drugih država članica ispunjavaju zahtjeve utvrđene člancima 191., 192. i 193.

Odjeljak 2.

Akvatične životinje namijenjene objektima za akvakulturu ili puštanju u divljinu

Članak 196.

Neuobičajena uginuća ili drugi simptomi ozbiljnih bolesti

1. Subjekti akvatične životinje premještaju iz objekta za akvakulturu ili iz divljine u drugi objekt za akvakulturu ili ih puštaju u divljinu samo ako te životinje:

(a) ne pokazuju simptome bolesti; i

(b) potječu iz objekta za akvakulturu ili okoliša u kojem nema neuobičajenih uginuća čiji uzrok nije utvrđen.

2. Odstupajući od stavka 1., nadležno tijelo može na temelju procjene rizikâ dozvoliti premještanje ili puštanje akvatičnih životinja iz tog stavka, pod uvjetom da te akvatične životinje potječu iz dijela objekta za akvakulturu ili iz divljine, gdje su neovisne o epidemiološkoj jedinici u kojoj je došlo do pojave neuobičajenih uginuća ili drugih simptoma bolesti.

Ako se premještanje ili puštanje iz ovog stavka treba izvršiti u drugu državu članicu, nadležno tijelo to odobrava samo ako su na premještanje ili puštanje pristala nadležna tijela države članice odredišta i, prema potrebi, država članica provoza.

Članak 197.

Premještanje životinja akvakulture namijenjenih državama članicama, zonama ili kompartmentima proglašenima slobodnima od bolesti ili koji podliježu programu iskorjenjivanja i delegirani akti

1. Subjekti životinje akvakulture koje pripadaju vrstama s popisa relevantnima za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) ili točke (c) premještaju u objekt za akvakulturu ili u svrhu puštanja u divljinu u državi članici, zoni ili kompartmentu koji su proglašeni slobodnima od tih bolesti s popisa u skladu s člankom 36. stavkom 4. ili člankom 37. stavkom 4. samo ako te životinje akvakulture potječu iz države članice ili njezine zone ili kompartmenta koji su proglašeni slobodnima od tih bolesti.

2. Subjekti životinje akvakulture koje pripadaju vrstama s popisa relevantnima za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) ili točke (c) premještaju u objekt za akvakulturu ili u svrhu puštanja u divljinu u državi članici, zoni ili kompartmentu koji podliježu programu iskorjenjivanja jedne ili više bolesti s popisa kako je predviđeno člankom 31. stavkom 1. ili 2. samo ako te životinje potječu iz države članice ili njezine zone ili kompartmenta koji su proglašeni slobodnima od tih bolesti s popisa.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu odstupanja od zahtjeva za premještanje ili puštanje utvrđenih u stavcima 1. i 2. ovog članka koji ne predstavljaju znatan rizik za širenje bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) zbog:

(a) vrsta, kategorija i stadija razvoja dotičnih životinja akvakulture;

(b) vrste objekta podrijetla i odredišnog objekta;

(c) predviđene uporabe životinja akvakulture;

(d) mjesta odredišta životinja akvakulture;

(e) obrade, načina prerade i drugih posebnih mjera za umanjivanje rizika koje se primjenjuju na mjestu podrijetla ili odredišta.

Članak 198.

Odstupanja država članica koja se odnose na obveze subjekata u vezi s premještanjem životinja akvakulture između država članica, zona ili kompartmenta koji podliježu programu iskorjenjivanja

Odstupajući od članka 197. stavaka 1. i 2., države članice subjektima mogu odobriti premještanje životinja akvakulture u zonu ili kompartment za koje je uspostavljen program iskorjenjivanja u skladu s člankom 31. stavcima 1. i 2. u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c) iz druge zone ili kompartmenta za koje je također uspostavljen takav program za iste bolesti s popisa, pod uvjetom da takvo premještanje neće ugroziti zdravstveni status države članice, zone ili kompartmenta na odredištu.

Ako se takva premještanja trebaju izvršiti u drugu državu članicu, nadležno ih tijelo odobrava samo ako su na njih pristala nadležna tijela države članice odredišta i, prema potrebi, države članice provoza.

Članak 199.

Mjere država članica koje se odnose na puštanje akvatičnih životinja u divljinu

Države članice mogu zahtijevati da se akvatične životinje mogu pustiti u divljinu samo ako potječu iz države članice ili njezine zone ili kompartmenta koji su proglašeni slobodnima od bolesti u skladu s člankom 36. stavkom 1. ili člankom 37. stavkom 1. u pogledu jedne ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c) za koje su vrste akvatičnih životinja koje će se premještati vrste s popisa, bez obzira na zdravstveni status područja na kojem će se akvatične životinje pustiti.

Članak 200.

Premještanja divljih akvatičnih životinja namijenjenih državama članicama ili njihovim zonama ili kompartmentima proglašenima slobodnima od bolesti ili koji podliježu programu iskorjenjivanja i delegirani akti

1. Članci 196., 197. i 198. primjenjuju se na premještanja divljih akvatičnih životinja namijenjenih objektu za akvakulturu ili puštanju u divljinu.

2. Pri premještanju divljih akvatičnih životinja između staništa subjekti poduzimaju odgovarajuće i potrebne mjere sprečavanja bolesti kako bi osigurali da:

(a) takva premještanja ne predstavljaju znatan rizik od širenja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na akvatične životinje na mjestu odredišta; i

(b) gdje je to potrebno, budu uspostavljene mjere za umanjivanje rizika ili druge odgovarajuće biosigurnosne mjere potrebne za osiguranje usklađenosti s točkom (a).

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu mjera sprečavanja bolesti i mjera za umanjivanje rizika koje subjekti trebaju poduzeti kako je predviđeno stavkom 2. ovog članka. Do donošenja tih delegiranih akata o takvim mjerama može odlučiti nadležno tijelo mjesta odredišta.

Odjeljak 3.

Akvatične životinje namijenjene prehrani ljudi

Članak 201.

Premještanja živih životinja akvakulture namijenjenih prehrani ljudi u državama članicama ili njihovim zonama ili kompartmentima proglašenima slobodnima od bolesti ili koji podliježu programu iskorjenjivanja i delegirani akti

1. Subjekti žive životinje akvakulture koje pripadaju vrstama s popisa relevantnima za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (b) ili (c) namijenjene prehrani ljudi premještaju u državu članicu ili u njezinu zonu ili kompartment koji su proglašeni slobodnima od bolesti u skladu s člankom 36. stavkom 4. ili člankom 37. stavkom 4., ili za koje je uspostavljen program iskorjenjivanja u skladu s člankom 31. stavkom 1. ili 2. u pogledu jedne ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka

1. točaka (b) i (c) samo ako te životinje potječu iz države članice ili njezine zone ili kompartmenta koji su proglašeni slobodnima od bolesti u skladu s člankom 36. stavkom 4. ili člankom 37. stavkom 4.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, države članice mogu ovlastiti subjekte za unošenje živih životinja akvakulture u zonu ili kompartment za koje je uspostavljen program iskorjenjivanja u skladu s člankom 31. stavcima 1. ili 2. u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c) iz druge zone ili kompartmenta za koje je također uspostavljen takav program u pogledu istih bolesti unutar te države članice, pod uvjetom da takvo premještanje neće ugroziti zdravstveni status države članice ili njezine zone ili kompartmenta.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu odstupanja predviđenih stavkom 2. ovog članka u pogledu premještanja živih životinja akvakulture koja ne predstavljaju znatan rizik od širenja bolesti zbog:

(a) vrsta, kategorija i stadija razvoja dotičnih životinja akvakulture;

(b) načina držanja životinja akvakulture i vrste proizvodnje u objektima za akvakulturu koji su objekti podrijetla i odredišta;

(c) predviđene uporabe životinja akvakulture;

(d) mjesta odredišta životinja akvakulture;

(e) obrade, načina prerade i drugih posebnih mjera za umanjivanje rizika primijenjenih na mjestu podrijetla ili odredišta.

Članak 202.

Premještanje živih divljih akvatičnih životinja namijenjenih državama članicama ili njihovim zonama ili kompartmentima proglašenima slobodnima od bolesti ili koji podliježu programu iskorjenjivanja i delegirani akti

1. Članak 201. stavci 1. i 2. te pravila donesena u skladu s člankom 201. stavkom 3. primjenjuju se na premještanja živih divljih akvatičnih životinja namijenjenih prehrani ljudi te namijenjenih državama članicama ili njihovim zonama ili kompartmentima koji su proglašeni slobodnima od bolesti u skladu s člankom 36. stavkom 4. ili člankom 37. stavkom 4. ili koji podliježu programu iskorjenjivanja u skladu s člankom 31. stavcima 1. ili 2., kada su mjere usvojene u skladu s tim potrebne kako bi se osiguralo da te životinje ne predstavljaju znatan rizik od širenja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na akvatične životinje na mjestu odredišta.

2. Stavak 1. ovog članka primjenjuje se i na žive akvatične životinje koje nisu obuhvaćene definicijom životinja akvakulture iz članka 4. stavka 7.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu zahtjeva u vezi s premještanjem divljih akvatičnih životinja namijenjenih prehrani ljudi, kojima se dopunjuju stavci 1. i 2. ovog članka.

Odjeljak 4.

Odstupanja od odjeljaka od 1. do 3. (članci od 191. do 202.) i dodatne mjere za umanjivanje rizika

Članak 203.

Akvatične životinje namijenjene zatvorenim objektima za akvakulturu i delegirani akti

1. Subjekti akvatične životinje premještaju u zatvoreni objekt za akvakulturu samo ako te životinje ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) potječu iz drugog zatvorenog objekta za akvakulturu;

(b) ne predstavljaju znatan rizik od širenja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na vrste životinja s popisa u zatvorenom odredišnom objektu za akvakulturu, osim kada je to premještanje odobreno u znanstvene svrhe.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) detaljnim pravilima u vezi s premještanjima životinja akvakulture u zatvorene objekte za akvakulturu pored onih predviđenih stavkom 1. ovog članka;

(b) posebnim pravilima za premještanja životinja akvakulture u zatvorene objekte za akvakulturu kada se uspostavljenim mjerama za umanjivanje rizika jamči da takva premještanja ne predstavljaju znatan rizik za zdravlje životinja akvakulture unutar tog zatvorenog objekta za akvakulturu i okolnih objekata.

Članak 204.

Premještanja akvatičnih životinja u znanstvene svrhe i delegirani akti

1. Nadležno tijelo na mjestu odredišta može, pod uvjetom da je s time suglasno nadležno tijelo mjesta podrijetla, odobriti premještanja akvatičnih životinja na državno područje države članice odredišta u znanstvene svrhe ako ta premještanja ne ispunjavaju zahtjeve iz odjeljaka od 1. do 3. (članci od 191. do 202.), s iznimkom članka 191. stavaka 1. i 3. te članaka 192., 193. i 194.

2. Nadležno tijelo iz stavka 1. odstupanja iz tog stavka odobrava samo pod sljedećim uvjetima:

(a) nadležna tijela na mjestima odredišta i podrijetla:

i. dogovorila su uvjete za takva premještanja;

ii. osiguravaju da su uspostavljene potrebne mjere za umanjivanje rizika kako premještanja tih akvatičnih životinja ne bi ugrozila zdravstveni status u mjestima na putu i na mjestima odredišta u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

iii. prema potrebi obavijestila su nadležna tijela država članica provoza o odobrenom odstupanju i o uvjetima pod kojima je odobreno;

(b) ta premještanja odvijaju se pod nadzorom nadležnih tijela na mjestima podrijetla i odredišta te, prema potrebi, nadležnih tijela država članica provoza.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu pravila za odobravanje odstupanja nadležnih tijela, kojima se dopunjuju pravila predviđena stavcima 1. i 2. ovog članka.

Članak 205.

Druge posebne uporabe akvatičnih životinja, posebni zahtjevi i odstupanja te delegiranje ovlasti

1. Subjekti poduzimaju potrebne mjere sprečavanja kako bi osigurali da premještanja akvatičnih životinja namijenjenih posebnim svrhama ili uporabama navedenima u stavku 2. točki (a) podtočkama od i. do vi. ovog članka ne predstavljaju rizik od širenja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na akvatične životinje na mjestu odredišta.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) posebnom zahtjevu kojim se dopunjuju pravila utvrđena u odjeljcima od 1. do 3. (članci od 191. do 202.) i za premještanja akvatičnih životinja u sljedeće svrhe:

i. za zoološke vrtove, trgovine za kućne ljubimce, veletrgovce i vrtne ribnjake;

ii. za izložbe;

iii. za sportski ribolov, uključujući mamce za ribolov;

iv. za kulturne i slične događaje;

v. za komercijalne akvarije; ili

vi. za zdravstvenu skrb i druge slične uporabe;

(b) odstupanja od odjeljaka od 1. do 3. (članci od 191. do 202.), s iznimkom članka 191. stavaka 1. i 3. te članaka 192., 193. i 194. za premještanja akvatičnih životinja iz točke (a) ovog stavka, pod uvjetom da su uspostavljene odgovarajuće biosigurnosne mjere kako bi se osiguralo da ta premještanja ne predstavljaju znatan rizik za zdravstveni status mjesta odredišta.

Članak 206.

Provedbene ovlasti za privremena pravila za premještanja posebnih vrsta ili kategorija akvatičnih životinja

1. Komisija provedbenim aktima može utvrditi privremena pravila dodatno ili kao alternativu onima utvrđenima u ovom poglavlju za premještanja posebnih vrsta ili kategorija akvatičnih životinja kada:

(a) zahtjevi u pogledu premještanja predviđeni člankom 196., člankom 197. stavkom 1., člancima 198. i 199., člankom 200. stavcima 1. i 2., člankom 201., člankom 202. stavkom 1., člankom 203. stavkom 1., člankom 204. stavcima 1. i 2. i pravilima donesenima u skladu s člankom 197. stavkom 3., člankom 200. stavkom 3., člankom 202. stavkom 3., člankom 203. stavkom 2., člankom 204. stavkom 3. i člankom 205. nisu učinkoviti u umanjivanju rizika koje predstavljaju premještanja tih akvatičnih životinja; ili

(b) se čini da se bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) širi unatoč zahtjevima za premještanje utvrđenima u skladu s odjeljcima od 1. do 4. (članci od 191. do 207.).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

2. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga povezanih s bolešću s popisa koja predstavlja rizik sa znatnim utjecajem i uzimajući u obzir pitanja iz članka 205. Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom predviđenim člankom 266. stavkom 3.

Članak 207.

Pitanja koja treba uzeti u obzir prilikom donošenja delegiranih i provedbenih akata predviđenih u ovom odjeljku

Kada uspostavlja pravila koja treba utvrditi u delegiranim i provedbenim aktima predviđenima člankom 203. stavkom 2., člankom 204. stavkom 3. te člancima 205. i 206., Komisija ta pravila temelji na sljedećem:

(a) rizicima uključenima u premještanje kako je navedeno u tim odredbama;

(b) zdravstvenom statusu u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) na mjestima podrijetla, provoza i odredišta;

(c) vrstama akvatičnih životinja s popisa za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(d) uspostavljenim biosigurnosnim mjerama u mjestima podrijetla, provoza i odredišta;

(e) svim posebnim uvjetima u kojima se drže životinje akvakulture;

(f) posebnim obrascima premještanja za dotičnu vrstu objekata za akvakulturu i dotične vrste ili kategorije akvatičnih životinja;

(g) drugim epidemiološkim čimbenicima.

Odjeljak 5.

Certificiranje zdravlja životinja

Članak 208.

Obveza subjekata da osiguraju da životinje akvakulture prati certifikat o zdravlju životinja

1. Subjekti životinje akvakulture premještaju samo ako ih prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu s člankom 216. stavkom 1. kada dotične životinje pripadaju vrstama s popisa za bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c) i namijenjene su unošenju u državu članicu ili njezinu zonu ili kompartment koji su proglašeni slobodnima od bolesti u skladu s člankom 36. stavkom 4. i člankom 37. stavkom 4., ili za koje je uspostavljen program iskorjenjivanja u skladu s člankom 31. stavkom 1. ili 2. u pogledu jedne ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c).

2. Subjekti životinje akvakulture premještaju samo ako ih prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu s člankom 216. stavkom 1. kada dotične životinje pripadaju vrstama s popisa za relevantnu bolest ili relevantne bolesti iz članka 9. stavka 1. točaka (a) i (b) i dopušteno im je napustiti zonu ograničenja koja podliježe mjerama za suzbijanje bolesti predviđenima člankom 55. stavkom 1. točkom (f) podtočkom ii., člancima 56. i 64., člankom 65. stavkom 1., člankom 74. stavkom 1., člankom 79. i pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 67. i 68., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4., člankom 83. stavkom 2. te člankom 259. za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (a) i (b).

3. Subjekti poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurali da životinje akvakulture od njihova mjesta podrijetla do konačnog mjesta odredišta prati certifikat o zdravlju životinja, osim ako su pravilima donesenima u skladu s člankom 214. predviđene posebne mjere.

Članak 209.

Obveza subjekata da osiguraju da druge akvatične životinje prati certifikat o zdravlju životinja i provedbene ovlasti

1. U slučajevima kada se zbog rizika uključenih u premještanje akvatičnih životinja koje nisu životinje akvakulture zahtijeva certificiranje zdravlja životinja u skladu s pravilima predviđenima člankom 211. stavkom 1 točkom (a) subjekti te akvatične životinje premještaju samo ako dotične životinje prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu s člankom 216. stavkom 1.

2. Članak 208. primjenjuje se i na akvatične životinje koje nisu životinje akvakulture namijenjene objektu za akvakulturu ili puštanju u divljinu. Ako nadležno tijelo države članice podrijetla zaključi da certificiranje nije izvedivo zbog prirode mjesta podrijetla dotičnih akvatičnih životinja, može odobriti premještanje bez certifikata o zdravlju životinja, podložno pristanku nadležnog tijela na mjestu odredišta.

3. Ovaj se članak ne primjenjuje na divlje akvatične životinje sakupljene ili ulovljene za izravnu prehranu ljudi.

Članak 210.

Odobravanje odstupanja od strane država članica u pogledu nacionalnog certificiranja zdravlja životinja

Odstupajući od zahtjeva za certificiranje zdravlja životinja utvrđenih u člancima 208. i 209., države članice mogu odobriti odstupanja za premještanja određenih pošiljaka akvatičnih životinja bez certifikata o zdravlju životinja unutar svojeg državnog područja pod uvjetom da imaju uspostavljen alternativni sustav kojim se osigurava sljedivost pošiljaka takvih životinja i da su te pošiljke usklađene sa zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za takva premještanja predviđenima u odjeljcima od 1. do 4. (članci od 191. do 207.).

Članak 211.

Delegiranje ovlasti i provedbeni akti u vezi s certificiranjem zdravlja akvatičnih životinja

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) zahtjevu za certificiranje zdravlja životinja za premještanja akvatičnih životinja koje nisu životinje akvakulture kako je navedeno u članku 209. stavku 1., u slučajevima kada je certificiranje zdravlja životinja nužno kako bi se osiguralo da dotično premještanje ispunjava sljedeće zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za dotične životinjske vrste s popisa:

i. zahtjeve predviđene u odjeljcima od 1. do 4. (članci od 191. do 207.) i pravilima donesenima u skladu s tim odjeljcima;

ii. mjere za suzbijanje bolesti predviđene člankom 55. stavkom 1., člankom 56., člankom 61. stavkom 1., člancima 62. i 64., člankom 65. stavkom 1., člankom 74. stavkom 1., člankom 79. stavcima 1. i 2. ili pravila donesena u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63., 67. i 68., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4. i člankom 83. stavkom 2.;

iii. hitne mjere predviđene pravilima donesenima u skladu s člankom 259.;

(b) posebnim pravilima za certificiranje zdravlja životinja predviđenih člancima 208. i 209. kada se posebnim mjerama za umanjivanje rizika koje je poduzelo nadležno tijelo osigurava:

i. sljedivost akvatičnih životinja koje se premješta;

ii. da akvatične životinje koje se premješta ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za premještanja predviđena u odjeljcima od 1. do 4. (članci od 191. do 207.);

(c) odstupanjima od zahtjeva u pogledu certifikata o zdravlju životinja predviđenih člancima 208. i 209. te uvjetima za takva odstupanja za premještanja akvatičnih životinja koja ne predstavljaju znatan rizik od širenja bolesti zbog:

i. vrsta, kategorija ili stadija razvoja dotičnih akvatičnih životinja;

ii. načina držanja i vrste proizvodnje tih vrsta i kategorija životinja akvakulture;

iii. predviđene uporabe akvatičnih životinja; ili

iv. mjesta odredišta akvatičnih životinja.

2. Komisija provedbenim aktima utvrđuje pravila o obvezi subjekata da osiguraju da divlje akvatične životinje namijenjene objektu za akvakulturu prati certifikat o zdravlju životinja, kako je predviđeno člankom 209. stavkom 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 212.

Sadržaj certifikata o zdravlju životinja

1. Certifikat o zdravlju životinja iz članaka 208., 209. i 210. sadrži barem sljedeće podatke:

(a) objekt ili mjesto podrijetla, objekt ili mjesto odredišta te, kada je to bitno za širenje bolesti, svi objekti ili mjesta posjećeni na putu;

(b) opis, uključujući vrstu i kategoriju dotičnih akvatičnih životinja;

(c) količinu (broj, volumen ili masu) akvatičnih životinja;

(d) podatke potrebne za dokazivanje da akvatične životinje ispunjavaju relevantne zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za premještanja predviđena u odjeljcima od 1. do 4. (članci od 191. do 207.).

2. Certifikat o zdravlju životinja može sadržavati i druge podatke potrebne u skladu s drugim propisima Unije.

Članak 213.

Delegiranje ovlasti i provedbeni akti u vezi sa sadržajem certifikata o zdravlju životinja

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o sadržaju certifikata o zdravlju životinja predviđenom člankom 212. stavkom 1.:

(a) detaljna pravila u vezi sa sadržajem tih certifikata o zdravlju životinja predviđenim člankom 212. stavkom 1. za različite vrste i kategorije akvatičnih životinja;

(b) dodatne podatke koje treba sadržavati certifikat o zdravlju životinja predviđen člankom 212. stavkom 1.

2. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o predlošcima obrazaca za certifikate o zdravlju životinja.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 214.

Delegiranje ovlasti u pogledu određenih vrsta premještanja akvatičnih životinja na mjesto odredišta

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o posebnim mjerama kojima se dopunjuju zahtjevi za certificiranje zdravlja životinja predviđeni člancima 208. i 209. za sljedeće vrste premještanja akvatičnih životinja:

(a) premještanja akvatičnih životinja koje je potrebno vratiti na mjesto podrijetla ili premjestiti na drugo odredište zbog jednog ili više od sljedećih razloga:

i. njihovo planirano putovanje neočekivano je prekinuto radi dobrobiti životinja;

ii. neočekivanih nesreća ili događaja tijekom putovanja;

iii. akvatične životinje odbijene su na mjestu odredišta u drugoj državi članici ili na vanjskoj granici Unije;

iv. akvatične životinje odbijene su u trećoj zemlji ili području;

(b) premještanja životinja akvakulture namijenjenih izložbama te sportskim, kulturnim i sličnim događanjima, kao i njihov kasniji povratak na mjesto podrijetla.

Članak 215.

Obveze subjekata na suradnju s nadležnim tijelima za potrebe certificiranja zdravlja životinja

Subjekti:

(a) nadležnom tijelu osiguravaju sve podatke potrebne za ispunjavanje certifikata o zdravlju životinja predviđenih člancima 208. i 209. te pravilima donesenima u skladu s člancima 211., 213. i 214. prije planiranog premještanja;

(b) prema potrebi osiguravaju da dotične akvatične životinje budu podvrgnute dokumentacijskim, identifikacijskim i fizičkim provjerama kako je predviđeno člankom 216. stavkom 3. i pravilima donesenima u skladu s člankom 216. stavkom 4.

Članak 216.

Odgovornost nadležnog tijela za certificiranje zdravlja životinja i delegirani akti

1. Nadležno tijelo na zahtjev subjekta izdaje certifikat o zdravlju životinja za premještanje akvatičnih životinja kada je potreban u skladu s člancima 208. i 209. ili pravilima donesenima u skladu s člancima 211. i 214., pod uvjetom da su, prema potrebi, ispunjeni sljedeći zahtjevi u pogledu zdravlja životinja:

(a) zahtjevi predviđeni člankom 191., člankom 192. stavkom 1., člancima 193., 195. i 196., člankom 197. stavkom 1., člancima 198. i 199., člankom 200. stavcima 1. i 2., člankom 201., člankom 203. stavkom 1. i člankom 204. stavcima 1. i 2.;

(b) zahtjevi predviđeni delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 192. stavkom 2., člankom 197. stavkom 3., člankom 200. stavkom 3., člankom 201. stavkom 3., člankom 202. stavkom 3., člankom 203. stavkom 2., člankom 204. stavkom 3. i člankom 205.;

(c) zahtjevi predviđeni provedbenim aktima donesenima u skladu s člankom 206.

2. Certifikati o zdravlju životinja:

(a) moraju biti ovjereni, označeni pečatom i potpisani od strane službenog veterinara;

(b) ostaju valjani za trajanja vremenskog razdoblja predviđenog pravilima donesenima u skladu sa stavkom 4. točkom (c), tijekom kojeg akvatične životinje na koje se odnose moraju nastaviti ispunjavati jamstva o zdravlju životinja koja oni sadrže.

3. Prije potpisivanja certifikata o zdravlju životinja službeni veterinar provjerava putem dokumentacijskih, identifikacijskih i fizičkih provjera, kako je predviđeno delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 4. prema potrebi, ispunjavaju li akvatične životinje na koje se certifikat odnosi zahtjeve iz ovog poglavlja, uzimajući u obzir vrstu i kategorije dotičnih akvatičnih životinja te zahtjeve u pogledu zdravlja životinja.

4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. kojima se utvrđuju pravila o:

(a) vrstama dokumentacijskih, identifikacijskih i fizičkih provjera i pregleda za različite vrste i kategorije akvatičnih životinja koje je službeni veterinar dužan provesti u skladu sa stavkom 3. kako bi provjerio usklađenost sa zahtjevima iz ovog poglavlja;

(b) vremenskim okvirima za provedbu takvih dokumentacijskih, identifikacijskih i fizičkih provjera i pregleda te izdavanju certifikata o zdravlju životinja od strane službenog veterinara prije premještanja pošiljaka akvatičnih životinja;

(c) razdoblju valjanosti certifikata o zdravlju životinja.

Članak 217.

Elektronički certifikati o zdravlju životinja

Elektronički certifikati o zdravlju životinja sastavljeni, obrađeni i odaslani putem TRACES-a mogu zamijeniti prateće certifikate o zdravlju životinja predviđene člankom 216. stavkom 1. kada takvi elektronički certifikati o zdravlju životinja:

(a) sadrže sve podatke koje mora sadržavati predložak obrasca certifikata o zdravlju životinja u skladu s člankom 212. stavkom 1. i pravilima donesenima u skladu s člankom 213.;

(b) osiguravaju sljedivost dotičnih akvatičnih životinja te poveznicu između tih životinja i elektroničkog certifikata o zdravlju životinja;

(c) osiguravaju da nadležnim tijelima država članica podrijetla, provoza i odredišta bude omogućen pristup elektroničkim dokumentima u svakom trenutku tijekom trajanja prijevoza.

Članak 218.

Samodeklaracija subjekata za premještanja životinja akvakulture u druge države članice i delegirani akti

1. Subjekti na mjestu podrijetla izdaju dokument samodeklaracije za premještanja životinja akvakulture s njihova mjesta podrijetla u jednoj državi članici na njihovo mjesto odredišta u drugoj državi članici te osiguravaju da taj dokument prati takve životinje akvakulture kada se ne traži da ih prati certifikat o zdravlju životinja predviđen člancima 208. i 209. ili bilo kojim pravilima donesenima u skladu s člancima 211. i 214.

2. Dokument samodeklaracije predviđen stavkom 1. sadrži barem sljedeće podatke o dotičnim životinjama akvakulture:

(a) njihovo mjesto podrijetla i odredišta te, kada je to relevantno, sva mjesta na putu;

(b) prijevozno sredstvo;

(c) opis životinja akvakulture, njihove kategorije, vrste, količinu (broj, volumen ili masu), ovisno o životinjama o kojima se radi;

(d) podatke potrebne kako bi se dokazalo da životinje akvakulture ispunjavaju zahtjeve u pogledu premještanja predviđenima u odjeljcima od 1. do 4. (članci od 191. do 207.).

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) detaljnim pravilima u vezi sa sadržajem dokumenta samodeklaracije predviđenog stavkom 2. ovog članka za različite vrste i kategorije životinja akvakulture;

(b) dodatnim podacima koje treba sadržavati dokument samodeklaracije uz podatke predviđene stavkom 2. ovog članka.

4. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila za predložak obrasca za dokument samodeklaracije predviđen stavkom 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Odjeljak 6.

Obavješćivanje o premještanjima akvatičnih životinja u druge države članice

Članak 219.

Obveze subjekta u vezi s obavješćivanjem o premještanjima akvatičnih životinja u druge države članice

1. Subjekti koji nisu prijevoznici unaprijed obavješćuju nadležno tijelo u svojoj državi članici podrijetla o planiranim premještanjima akvatičnih životinja iz jedne države članice u drugu državu članicu kada:

(a) akvatične životinje mora pratiti certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu s člancima 208. i 209. ili bilo kojim pravilima donesenima u skladu s člankom 211. i člankom 214. stavkom 2.;

(b) akvatične životinje mora pratiti certifikat o zdravlju akvatičnih životinja kada se prevoze iz zone ograničenja, kako je navedeno u članku 208. stavku 2. točki (a);

(c) životinje akvakulture i divlje akvatične životinje koje se premještaju namijenjene su:

i. objektu koji podliježe registraciji u skladu s člankom 173. ili odobrenju u skladu s člancima od 176. do 179.;

ii. puštanju u divljinu;

(d) obavješćivanje je potrebno u skladu s delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 221.

2. Za potrebe obavješćivanja predviđenog stavkom 1. ovog članka subjekti nadležnom tijelu države članice podrijetla dostavljaju sve podatke koji su mu potrebni kako bi o premještanju obavijestilo nadležno tijelo države članice odredišta u skladu s člankom 220. stavkom 1.

Članak 220.

Odgovornost nadležnog tijela za obavješćivanje o premještanjima akvatičnih životinja u druge države članice

1. Nadležno tijelo države članice podrijetla obavješćuje nadležno tijelo države članice odredišta o premještanjima akvatičnih životinja iz članka 219., osim ako je u pogledu takvog obavješćivanja odobreno odstupanje u skladu s člankom 221. stavkom 1. točkom (c).

2. Obavješćivanje iz stavka 1. vrši se prije predmetnog premještanja i, kada je god to moguće, putem TRACES-a.

3. Države članice određuju regije za upravljanje obavijestima o premještanjima, kako je predviđeno stavkom 1.

4. Odstupajući od stavka 1., nadležno tijelo države članice podrijetla može ovlastiti dotični subjekt da nadležno tijelo države članice odredišta putem TRACES-a djelomično ili u potpunosti obavijesti o premještanjima akvatičnih životinja.

Članak 221.

Delegiranje ovlasti i provedbeni akti u pogledu obavješćivanja koje o premještanjima akvatičnih životinja vrše subjekti i nadležna tijela

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o:

(a) zahtjevu za prethodnim obavješćivanjem od strane subjekata, u skladu s člankom 219., o premještanjima akvatičnih životinja vrsta ili kategorija koje ne pripadaju onima iz članka 219. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) između država članica kada je sljedivost takvih premještanja potrebna za osiguravanje usklađenosti sa zahtjevima u pogledu zdravlja životinja utvrđenima ovim poglavljem;

(b) podacima potrebnima za obavješćivanje o premještanjima akvatičnih životinja, kako je predviđeno člankom 219. i člankom 220. stavkom 1.;

(c) odstupanjima od zahtjeva u pogledu obavješćivanja predviđenih člankom 219. stavkom 1. točkom (c) za vrste i kategorije akvatičnih životinja ili za vrste premještanja koje ne predstavljaju znatan rizik;

(d) hitnim postupcima za obavješćivanje o premještanjima akvatičnih životinja u slučaju nestanka struje ili drugih smetnji sustava TRACES;

(e) zahtjevima da države članice odrede regije, kako je predviđeno člankom 220. stavkom 3.

2. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o:

(a) detaljima obavješćivanja koje:

i. vrše subjekti prema nadležnom tijelu države članice podrijetla o premještanjima akvatičnih životinja, u skladu s člankom 219.;

ii. vrši nadležno tijelo države članice podrijetla prema državi članici odredišta o premještanjima akvatičnih životinja, u skladu s člankom 220. stavkom 1.;

(b) rokovima za:

i. dostavu potrebnih podataka iz članka 219. stavka 2. od strane subjekata nadležnom tijelu države članice podrijetla;

ii. obavješćivanju koje o premještanjima vrši nadležno tijelo države članice podrijetla kako je navedeno u članku 220. stavku 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 3.

Proizvodnja, obrada i distribucija proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja, unutar Unije

Članak 222.

Opće obveze subjekata u vezi sa zdravljem životinja i delegirani akti

1. Subjekti poduzimaju odgovarajuće mjere sprečavanja kako bi osigurali da u svim fazama proizvodnje, obrade i distribucije proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja, ti proizvodi ne uzrokuju širenje:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d), uzimajući u obzir zdravstveni status mjesta proizvodnje, obrade i odredišta;

(b) emergentnih bolesti.

2. Subjekti osiguravaju da proizvodi životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja, ne dolaze iz objekata ili poduzeća koja se bave hranom odnosno da nisu dobiveni od životinja koje dolaze iz takvih objekata ili poduzeća koja se bave hranom i podliježu:

(a) hitnim mjerama predviđenima člancima 257. i 258. te svim pravilima donesenima u skladu s člankom 259., osim ako su u dijelu VII. (članci od 257. do 262.) predviđena odstupanja od tih pravila;

(b) ograničenjima premještanja koja se primjenjuju na akvatične životinje i proizvode životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, kako je predviđeno člankom 32. stavkom 1. točkom (c), člankom 55. stavkom 1. točkom (e), člankom 56., člankom 61. stavkom 1. točkom (a), člankom 62. stavkom 1., člankom 65. stavkom 1. točkom (c), člankom 70. stavkom 1. točkom (b), člankom 74. stavkom 1. točkom (a), člankom 76. stavkom 2. točkom (b), člankom 76. stavkom 3., člancima 79. i 81., člankom 82. stavcima 2. i 3. te pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63. i 67., člankom 70. stavkom 3., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4., člankom 76. stavkom 5. i člankom 83. stavkom 2., osim ako su tim pravilima predviđena odstupanja od spomenutih ograničenja premještanja.

3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o detaljnim zahtjevima kojima se dopunjavaju zahtjevi iz stavka 2. ovog članka u vezi s premještanjem proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja, u pogledu:

(a) bolesti i vrsta akvatičnih životinja na koje se te bolesti odnose, na koje se primjenjuju hitne mjere ili ograničenja premještanja iz stavka 2. ovog članka;

(b) vrstâ proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja;

(c) mjera za umanjivanje rizika koje se primjenjuju na proizvode životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja na mjestima podrijetla i odredišta;

(d) predviđene uporabe proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja;

(e) mjesta odredišta proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja.

4. Ovaj se članak ne primjenjuje na proizvode životinjskog podrijetla od divljih akvatičnih životinja sakupljenih ili ulovljenih za izravnu prehranu ljudi.

Članak 223.

Certifikati o zdravlju životinja i delegirani akti

1. Subjekti sljedeće proizvode životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja, premještaju samo kada te proizvode prati certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo države članice podrijetla u skladu sa stavkom 3.:

(a) proizvode životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja koji:

i. smiju napustiti zonu ograničenja koja podliježe hitnim mjerama predviđenima pravilima usvojenima u skladu s člankom 259.; i

ii. potječu od vrsta akvatičnih životinja koje podliježu tim hitnim mjerama;

(b) proizvode životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja koji:

i. smiju napustiti zonu ograničenja koja podliježe mjerama za suzbijanje bolesti u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (c), člankom 55. stavkom 1. točkom (c), člankom 56., člankom 61. stavkom 1. točkom (a), člankom 62. stavkom 1., člankom 63. stavkom 1., člankom 65. stavkom 1. točkom (c), člankom 70. stavkom 1. točkom (b), člankom 74. stavkom 1. točkom (a), člankom 79. i pravilima donesenima u skladu s člankom 55. stavkom 2., člancima 63. i 67., člankom 71. stavkom 3., člankom 74. stavkom 4. i člankom 83. stavkom 2.; te

ii. potječu od vrsta akvatičnih životinja koje podliježu navedenim mjerama za suzbijanje bolesti.

2. Odstupajući od stavka 1., takav certifikat nije potreban za premještanja proizvoda životinjskog podrijetla od divljih akvatičnih životinja pod uvjetom:

(a) da su uspostavljene alternativne mjere za umanjivanje rizika koje je odobrilo nadležno tijelo kako bi se osiguralo da ta premještanja ne predstavljaju rizik od širenja bolesti s popisa;

(b) da su pošiljke takvih proizvoda sljedive.

3. Subjekti poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurali da proizvode životinjskog podrijetla od njihova mjesta podrijetla do njihova mjesta odredišta prati certifikat o zdravlju životinja iz stavka 1.

4. Nadležno tijelo na zahtjev dotičnog subjekta izdaje certifikat o zdravlju životinja za premještanja proizvoda životinjskog podrijetla, osim živih akvatičnih životinja, kako je navedeno u stavku 1., pod uvjetom da su ispunjeni relevantni zahtjevi iz ovog članka.

5. Članak 212. i članci od 214. do 217. te pravila donesena u skladu s člankom 213. i člankom 216. stavkom 4. primjenjuju se na certificiranje zdravlja životinja premještanja proizvoda životinjskog podrijetla, osim živih akvatičnih životinja, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. koji se odnose na zahtjeve i detaljna pravila u vezi s certifikatima o zdravlju životinja koji prati proizvode životinjskog podrijetla, osim živih akvatičnih životinja, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka., uzimajući u obzir:

(a) vrste dotičnih proizvoda životinjskog podrijetla;

(b) mjere za umanjivanje rizika primijenjene na dotične proizvode kojima se smanjuje rizik širenja bolesti;

(c) predviđenu uporabu tih proizvoda;

(d) mjesto odredišta proizvoda životinjskog podrijetla.

Članak 224.

Sadržaj certifikata o zdravlju životinja te delegirani i provedbeni akti

1. Certifikat o zdravlju životinja za proizvode životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja, sadrži barem sljedeće podatke:

(a) objekt ili mjesto podrijetla i objekt ili mjesto odredišta;

(b) opis dotičnog proizvoda životinjskog podrijetla;

(c) količinu (broj, volumen ili masu) proizvoda životinjskog podrijetla;

(d) oznaku proizvoda životinjskog podrijetla kada je to potrebno u skladu s člankom 65. stavkom 1. točkom (h) ili bilo kojim pravilima donesenima u skladu s člankom 67.;

(e) podatke potrebne za dokazivanje da dotični proizvodi u pošiljci ispunjavaju zahtjeve ograničenja premještanja predviđenima člankom 222. stavkom 2. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 222. stavkom 3.

2. Certifikat o zdravlju životinja iz stavka 1. osim živih akvatičnih životinja može sadržavati i druge podatke potrebne u skladu s drugim propisima Unije.

3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o izmjenama i dopunama podataka koje treba sadržavati certifikat o zdravlju životinja predviđenih stavkom 1. ovog članka.

4. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila za predloške obrazaca certifikata o zdravlju životinja predviđenih stavkom 1. ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 225.

Obavješćivanje o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla u druge države članice

1. Subjekti:

(a) unaprijed obavješćuju nadležno tijelo države članice podrijetla o predviđenim premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja, kada pošiljke u pitanju mora pratiti certifikat o zdravlju životinja u skladu s člankom 223. stavkom 1.;

(b) dostavljaju sve potrebne informacije koje nadležnom tijelu države članice podrijetla omogućuju da državu članicu odredišta u skladu sa stavkom 2. ovog članka obavijesti o predmetnom premještanju.

2. Nadležno tijelo države članice podrijetla obavješćuje nadležno tijelo države članice odredišta o premještanjima proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja, u skladu s člankom 220. stavkom 1.

3. Članci 219. i 220. te sva pravila donesena u skladu s člankom 221. primjenjuju se na obavješćivanje o proizvodima životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja, osim živih akvatičnih životinja.

POGLAVLJE 4.

Nacionalne mjere

Članak 226.

Nacionalne mjere za ograničavanje utjecaja bolesti koje nisu bolesti s popisa

1. Kada bolest koja nije bolest s popisa bolesti iz članka 9. stavka 1. točke (d) predstavlja znatan rizik za zdravlje akvatičnih životinja u državi članici, dotična država članica može poduzeti nacionalne mjere za sprečavanje unosa ili za suzbijanje širenja te bolesti.

Države članice osiguravaju da te nacionalne mjere ne prekoračuju granice onoga što je primjereno i nužno za sprečavanje unosa ili za suzbijanje širenja navedene bolesti unutar dotične države članice.

2. Države članice unaprijed obavješćuju Komisiju o svim predloženim nacionalnim mjerama iz stavka 1. koje mogu imati utjecaj na premještanja akvatičnih životinja i proizvoda životinjskog podrijetla od akvatičnih životinja između država članica.

3. Komisija provedbenim aktima odobrava i po potrebi mijenja nacionalne mjere iz stavka 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

4. Odobrenje iz stavka 3. dodjeljuje se samo kada je uspostava ograničenja premještanja između država članica nužna za sprečavanje unosa ili suzbijanje širenja bolesti iz stavka 1., uzimajući u obzir sveukupni utjecaj te bolesti na Uniju i poduzete mjere.

GLAVA III.

VRSTE ŽIVOTINJA KOJE NE POTPADAJU POD DEFINICIJU KOPNENIH I AKVATIČNIH ŽIVOTINJA TE ZAMETNI PROIZVODI I PROIZVODI ŽIVOTINJSKOG PODRIJETLA OD TIH DRUGIH ŽIVOTINJA

Članak 227.

Zahtjevi u pogledu zdravlja životinja koji se odnose na druge životinje, zametne proizvode i proizvode životinjskog podrijetla od tih drugih životinja

Kada druge životinje pripadaju vrsti s popisa za bolest s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) i te druge životinje, njihovi zametni proizvodi ili proizvodi životinjskog podrijetla predstavljaju rizik za javno zdravlje ili zdravlje životinja u Uniji, primjenjuje se jedan ili više od sljedećih zahtjeva:

(a) zahtjevi u pogledu registracije, odobravanja, vođenja evidencije i registara za objekte i prijevoznike predviđeni u glavi I. poglavlju 1. i glavi II. poglavlju 1. (članci od 84. do 101. i članci od 172. do 175.);

(b) zahtjevi koji se odnose na sljedivost predviđeni člancima od 108. do 111. i člankom 117. za druge životinje te člankom 122. za zametne proizvode;

(c) zahtjevi koji se odnose na premještanja:

i. u pogledu drugih životinja koje uglavnom žive u kopnenom okolišu ili ih obično pogađaju bolesti kopnenih životinja, uzimajući u obzir kriterije predviđene člankom 228. stavkom 3. točkama (d) i (e), zahtjeve predviđene u odjeljku 1. (članci 124. i 125.) te dijelu IV. glavi I. poglavlju 3. odjeljku 6. (članci od 137. do 142.) i dijelu IV. glavi I. poglavlju 4. (članci 155. i 156.);

ii. u pogledu drugih životinja koje uglavnom žive u vodenom okolišu ili ih obično pogađaju bolesti akvatičnih životinja, uzimajući u obzir kriterije predviđene člankom 228. stavkom 3. točkama (d) i (e), zahtjeve predviđene u dijelu IV. glavi II. poglavlju 2. odjeljcima od 1. do 4. (članci od 191. do 207.);

iii. u pogledu zametnih proizvoda, opći zahtjevi u pogledu premještanja predviđeni člancima 157. i 158. te posebni zahtjevi za premještanja u druge države članice predviđeni člancima 164. i 165.;

iv. u pogledu proizvoda životinjskog podrijetla, opće obveze kojima podliježu subjekti u vezi sa zdravljem životinja za proizvodnju, obradu i distribuciju unutar Unije proizvoda životinjskog podrijetla predviđene člancima 166. i 222.;

(d) obveza certificiranja zdravlja životinja kojoj podliježu subjekti i nadležna tijela te samodeklaracija kojoj podliježu subjekti:

i. u pogledu drugih životinja, u skladu s pravilima predviđenima člancima od 143. do 151. ili člancima od 208. do 218.;

ii. u pogledu zametnih proizvoda, u skladu s pravilima predviđenima člancima 161. i 162.;

iii. u pogledu proizvoda životinjskog podrijetla, u skladu s pravilima predviđenima člancima 165. i 168. ili člancima 223. i 224.;

(e) obveza obavješćivanja o premještanjima kojoj podliježu subjekti i nadležna tijela, uzimajući u obzir zahtjeve predviđene člancima 152., 153., 154., 163., 169. te člancima od 219. do 221. i člankom 225.

Članak 228.

Delegiranje ovlasti i provedbeni akti o zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za druge životinje te zametne proizvode i proizvode životinjskog podrijetla od drugih životinja

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o svim posebnim zahtjevima za druge životinje i njihove zametne proizvode ili proizvode životinjskog podrijetla nužne radi umanjivanja rizika od bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d), kako je predviđeno člankom 227.

2. Komisija može donijeti provedbene akte o detaljnim pravilima za provedbu mjera sprečavanja i mjera za suzbijanje bolesti predviđene stavkom 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

3. Pri donošenju delegiranih akata i provedbenih akata predviđenih stavcima 1. i 2. Komisija te akte temelji na sljedećim kriterijima:

(a) vrstama ili kategorijama drugih životinja koje se nalaze na popisu vrsta u skladu s člankom 8. stavkom 2. za jednu ili više bolesti s popisa, na koje se primjenjuju određene mjere sprečavanja i suzbijanja bolesti predviđene ovom Uredbom;

(b) profilu dotične bolesti s popisa koja se odnosi na vrste i kategorije drugih životinja iz točke (a);

(c) izvedivosti, dostupnosti i učinkovitosti mjera sprečavanja i suzbijanja bolesti za vrste s popisa na koje se te mjere odnose;

(d) prevladavajućem kopnenom ili vodenom životnom okolišu tih drugih životinja;

(e) vrstama bolesti koje utječu na te druge životinje, koje mogu biti bolesti koje obično pogađaju kopnene životinje ili akvatične životinje, bez obzira na prevladavajući životni okoliš iz točke (d).

DIO V.

ULAZAK U UNIJU I IZVOZ

POGLAVLJE 1.

Ulazak životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla iz trećih zemalja i područja u Uniju

Odjeljak 1.

Zahtjevi u pogledu ulaska u Uniju

Članak 229.

Zahtjevi u pogledu ulaska životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju

1. Države članice dopuštaju ulazak pošiljaka životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla iz trećih zemalja ili područja u Uniju samo ako te pošiljke ispunjavaju sljedeće zahtjeve, osim ako su takve životinje, zametni proizvodi ili proizvodi životinjskog podrijetla obuhvaćeni odstupanjem odobrenim u skladu s člankom 239. stavkom 2.:

(a) ne dovodeći u pitanje članak 230. stavak 2., dolaze iz treće zemlje ili područja uvrštenog na popis u skladu s člankom 230. stavkom 1. za određenu vrstu i kategoriju dotičnih životinja ili zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla, ili iz njihove zone ili kompartmenta;

(b) dolaze iz objekata koji su odobreni i uvršteni na popis kada se takvo odobrenje i popis zahtijevaju člankom 233.;

(c) ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju utvrđene u članku 234. stavku 1. i svim delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 234. stavkom 2. kada su takvi zahtjevi utvrđeni za dotičnu životinju, zametni proizvod ili proizvod životinjskog podrijetla;

(d) prati ih certifikat o zdravlju životinja, izjave i drugi dokumenti kada se to zahtijeva člankom 237. stavkom 1. ili pravilima donesenima u skladu s člankom 237. stavkom 4.;

2. Subjekti odgovorni za dotičnu pošiljku podnose pošiljke životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla iz trećih zemalja ili područja u svrhu službene kontrole predviđene člankom 3. Direktive 91/496/EEZ i člankom 3. Direktive 97/78/EZ.

Odjeljak 2.

Popis trećih zemalja i područja

Članak 230.

Popisi trećih zemalja i područja iz kojih je dopušten ulazak životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju te provedbeni i delegirani akti

1. Komisija provedbenim aktima može sastaviti popise trećih zemalja i područja iz kojih treba dopustiti ulazak određenih vrsta i kategorija životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju, na temelju sljedećih kriterija:

(a) zakonodavstva o zdravlju životinja dotične treće zemlje ili područja i pravila o ulasku životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u tu treću zemlju ili područje iz ostalih trećih zemalja i područja;

(b) jamstava koje daje nadležno tijelo dotične treće zemlje ili područja u vezi s učinkovitom provedbom i kontrolom zakonodavstva o zdravlju životinja iz točke (a);

(c) organizacije, strukture, resursa i zakonskih ovlasti nadležnog tijela u dotičnoj trećoj zemlji ili području;

(d) postupaka certificiranja zdravlja životinja u dotičnoj trećoj zemlji ili području;

(e) zdravstvenog statusa životinja u dotičnoj trećoj zemlji ili području, ili u njihovim zonama ili kompartmentima u pogledu:

i. bolesti s popisa i emergentnih bolesti;

ii. svih aspekata zdravlja životinja i javnog zdravlja ili situacije u vezi s okolišem u dotičnoj trećoj zemlji ili području, ili u njihovoj zoni ili kompartmentu, koji mogu predstavljati rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje ili stanje okoliša u Uniji;

(f) jamstava koja može dati nadležno tijelo dotične treće zemlje ili područja u pogledu usklađenosti ili jednakovrijednosti s relevantnim zahtjevima u pogledu zdravlja životinja koji se primjenjuju u Uniji;

(g) redovitosti i brzine kojom dotična treća zemlja ili područje podatke o infektivnim ili zaraznim bolestima životinja na svojem području dostavlja Svjetskoj organizaciji za zdravlje životinja (OIE), posebno podatke koji se odnose na bolesti s popisa Kodeksa OIE-a;

(h) rezultate kontrola koje Komisija provodi u dotičnoj trećoj zemlji ili području;

(i) svih iskustava sakupljenih pri prethodnim ulascima životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla iz dotične treće zemlje ili područja te rezultata službenih kontrola izvršenih na mjestu ulaska takvih životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

2. Do usvajanja popisa utvrđenih stavkom 1., te pod uvjetom da ti popisi nisu sastavljeni u skladu sa zakonodavstvom Unije iz članka 270. stavka 2., države članice odlučuju iz kojih trećih zemalja i područja određene vrste i kategorije životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla mogu ući u Uniju.

U svrhu prvog podstavka ovog stavka države članice uzimaju u obzir kriterije za uključivanje na popise trećih zemalja i područja predviđene stavkom 1. točkama od (a) do (i) ovog članka.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o odstupanjima od stavka 2. ovog članka, ograničavajući mogućnost država članica da odluče iz kojih trećih zemalja i područja određena vrsta i kategorija životinja, zametni proizvod ili proizvod životinjskog podrijetla mogu ući u Uniju, kada je to potrebno zbog rizika koji predstavlja ta određena vrsta i kategorija životinja, zametni proizvod ili proizvod životinjskog podrijetla.

Članak 231.

Podaci koje treba uključiti u popise trećih zemalja i područja

Komisija utvrđuje sljedeće podatke za svaku treću zemlju ili područje s popisâ iz članka 230. stavka 1.:

(a) vrste i kategorije životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla koji mogu ući u Uniju iz te treće zemlje ili područja;

(b) mogu li životinje, zametni proizvodi ili proizvodi životinjskog podrijetla utvrđeni u skladu s točkom (a) ući u Uniju iz cijelog područja navedene treće zemlje ili područja ili samo iz jedne ili više njihovih zona ili jednog ili više kompartmenata;

(c) posebne uvjete i jamstva o zdravlju životinja u vezi s bolestima s popisa.

Članak 232.

Suspenzija i povlačenje s popisa trećih zemalja i područja te provedbeni akti

1. Komisija provedbenim aktima povlači treću zemlju ili područje s popisâ predviđenih člankom 230. stavkom 1. ili suspendira ulazak u Uniju životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla iz treće zemlje ili područja, ili iz njihove zone ili kompartmenta, zbog bilo kojeg od sljedećih razloga:

(a) dotična treća zemlja ili područje, ili jedna ili više njihovih zona ili kompartmenta, više ne udovoljava kriterijima utvrđenima člankom 230. stavkom 1., kada je to relevantno za ulazak određene vrste i kategorije životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju;

(b) stanje zdravlja životinja u dotičnoj trećoj zemlji ili području, ili u njihovoj zoni ili kompartmentu, takvo je da je suspenzija ili povlačenje sa spomenutih popisa nužno radi zaštite zdravstvenog statusa životinja u Uniji;

(c) Komisija je od dotične treće zemlje ili područja zahtijevala da joj dostavi ažurirane podatke o stanju zdravlja životinja i drugim pitanjima iz članka 230. stavka 1., a ta treća zemlja ili područje tražene podatke nisu dostavili;

(d) dotična treća zemlja ili područje uskratili su pristanak da Komisija u ime Unije provede kontrolu na njihovu području.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

2. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga u vezi s ozbiljnim rizikom unosa u Uniju bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d), Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

3. Komisija može provedbenim aktima ponovno uključiti na popise predviđene člankom 231. stavkom 1. treću zemlju ili područje, ili njihovu zonu ili kompartment, koji su s tih popisa bili povučeni ili može ponovno dopustiti ulazak životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju iz treće zemlje ili područja, ili iz njihove zone ili kompartmenta, iz kojih je ulazak u Uniju bio suspendiran, zbog jednog od sljedećih razloga:

(a) zbog razloga navedenih u stavku 1. točki (a) ili (c) ovog članka, pod uvjetom da dotična treća zemlja ili područje dokaže da ispunjava kriterije za uvrštenje na popis predviđene člankom 230. stavkom 1.;

(b) zbog razloga iz stavka 1. točke (b) ovog članka, pod uvjetom da dotična treća zemlja ili područje pruže odgovarajuća jamstva da je stanje zdravlja životinja zbog kojeg su suspendirani ili povučeni riješeno ili više ne predstavlja prijetnju zdravlju životinja ili javnom zdravlju u Uniji;

(c) zbog razloga iz stavka 1. točke (d) ovog članka, pod sljedećim uvjetima:

i. dotična treća zemlja ili područje pristali su da Komisija u ime Unije provede kontrole na njihovu području; te

ii. rezultati tih kontrola Komisije pokazuju da dotična treća zemlja ili područje te njihove zone ili kompartmenti ispunjavaju kriterije za uvrštenje na popis predviđene člankom 230. stavkom 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Odjeljak 3.

Odobrenje i popis objekata u trećim zemljama i područjima

Članak 233.

Odobrenje i popis objekata

1. Države članice dopuštaju ulazak u Uniju kopnenim životinjama i njihovim zametnim proizvodima koji potječu iz objekta one vrste za koju je u Uniji potrebno odobrenje u skladu s člankom 94. stavkom 2. te pravilima donesenima u skladu s člankom 94. stavkom 3. i člankom 95. samo ako taj objekt u dotičnoj trećoj zemlji ili području:

(a) ispunjava zahtjeve u pogledu zdravlja životinja u toj trećoj zemlji ili području koji su ekvivalentni pravilima za tu vrstu objekata koja se primjenjuju u Uniji;

(b) odobrilo ga je i na popis uvrstilo nadležno tijelo treće zemlje ili područja otpreme, osim ako alternativne mjere za umanjivanje rizika uspostavljene u toj trećoj zemlji ili području pružaju ekvivalentna jamstva za zdravlje životinja unutar Unije.

2. Komisija sakuplja popise odobrenih objekata iz stavka 1. točke (b) koje je primila od nadležnih tijela dotičnih trećih zemalja ili područja.

3. Komisija državama članicama dostavlja sve nove ili ažurirane popise odobrenih objekata koje je primila iz dotičnih trećih zemalja ili područja i čini ih javno dostupnima.

4. Komisija provedbenim aktima donosi sva pravila potrebna za osiguravanje jedinstvene primjene stavka 1. točke (b).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Odjeljak 4.

Ulazak vrsta i kategorija životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju

Članak 234.

Zahtjevi u pogledu zdravlja životinja za ulazak vrsta i kategorija životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju

1. Zahtjevi u pogledu zdravlja životinja za ulazak vrsta i kategorija životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju iz trećih zemalja ili područja:

(a) jednako su strogi kao zahtjevi u pogledu zdravlja životinja utvrđeni ovom Uredbom i pravilima donesenima u skladu s njom koja se primjenjuju na premještanja dotičnih vrsta i kategorija životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla unutar Unije; ili

(b) pružaju jamstva ekvivalentna zahtjevima u pogledu zdravlja životinja koji se primjenjuju na vrste i kategorije životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla predviđenima u dijelu IV. (članci od 84. do 228.) ove Uredbe.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za:

(a) ulazak u Uniju vrsta i kategorija životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla iz trećih zemalja ili područja;

(b) premještanje unutar Unije i postupanje s tim životinjama, zametnim proizvodima i proizvodima životinjskog podrijetla nakon njihova ulaska u Uniju, kada je to potrebno kako bi se umanjio uključeni rizik.

3. Do donošenja delegiranih akata kojima se utvrđuju zahtjevi u pogledu zdravlja životinja u vezi s određenom vrstom i kategorijom životinja, zametnog proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla predviđenih stavkom 1. ovog članka države članice mogu, nakon procjene uključenih rizika, primjenjivati nacionalna pravila pod uvjetom da ta pravila ispunjavaju zahtjeve utvrđene tim stavkom i pod uvjetom da u obzir uzimaju pitanja iz članaka 235. i 236.

Članak 235.

Pitanja koja treba uzeti u obzir u delegiranim aktima predviđenima člankom 234. u vezi s ulaskom životinja u Uniju

Komisija pri utvrđivanju zahtjeva u pogledu zdravlja životinja u delegiranim aktima predviđenima člankom 234. stavkom 2. za ulazak određenih vrsta i kategorija životinja u Uniju uzima u obzir sljedeća pitanja:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) i emergentne bolesti;

(b) zdravstveni status Unije u odnosu na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) i emergentne bolesti;

(c) vrste s popisa u odnosu na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) i emergentne bolesti;

(d) dob i spol dotičnih životinja;

(e) podrijetlo dotičnih životinja;

(f) vrstu dotičnog objekta i vrstu proizvodnje na mjestu podrijetla i odredišta;

(g) planirano mjesto odredišta;

(h) predviđenu uporabu dotičnih životinja;

(i) sve mjere za umanjivanje rizika uspostavljene u trećim zemljama ili područjima podrijetla ili provoza, ili nakon dolaska dotičnih životinja na područje Unije;

(j) zahtjeve u pogledu zdravlja životinja koji se primjenjuju na premještanja tih životinja unutar Unije;

(k) druge epidemiološke čimbenike;

(l) standarde zdravlja životinja u međunarodnoj trgovini koji su relevantni za vrste i kategorije tih životinja.

Članak 236.

Pitanja koja treba uzeti u obzir u delegiranim aktima predviđenima člankom 234. u vezi s ulaskom zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju

Pri utvrđivanju zahtjeva u pogledu zdravlja životinja u delegiranim aktima predviđenima člankom 234. stavkom 2. za ulazak zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla u Uniju Komisija uzima u obzir sljedeća pitanja:

(a) bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) i emergentne bolesti;

(b) zdravstveni status životinja od kojih potječu zametni proizvodi ili proizvodi životinjskog podrijetla i Unije u odnosu na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) te emergentne bolesti;

(c) vrstu i prirodu određenih zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla, postupke, načine prerade i druge mjere za umanjivanje rizika koje su primijenjene na mjestu podrijetla, otpreme pošiljke ili mjestu odredišta;

(d) vrstu objekta i vrstu proizvodnje na mjestu podrijetla i odredišta;

(e) planirano mjesto odredišta;

(f) predviđenu uporabu dotičnih zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla;

(g) zahtjeve u pogledu zdravlja životinja koji se primjenjuju na premještanja dotičnih zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla unutar Unije;

(h) druge epidemiološke čimbenike;

(i) standarde zdravlja životinja u međunarodnoj trgovini koji su relevantni za zametne proizvode i proizvode životinjskog podrijetla u pitanju.

Odjeljak 5.

Certifikati o zdravlju životinja, izjave i drugi dokumenti

Članak 237.

Certifikati o zdravlju životinja, izjave i drugi dokumenti za ulazak u Uniju

1. Države članice dopuštaju ulazak u Uniju pošiljaka životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla samo ako takve pošiljke prati jedno ili oboje od sljedećeg:

(a) certifikat o zdravlju životinja koji je izdalo nadležno tijelo treće zemlje ili područja podrijetla, osim ako je stavkom 4. točkom (a) predviđeno odstupanje;

(b) izjave ili drugi dokumenti, kada su propisani pravilima donesenima u skladu sa stavkom 4. točkom (b).

2. Države članice ne dopuštaju ulazak u Uniju pošiljaka životinja, zametnih proizvoda i proizvodâ životinjskog podrijetla ako certifikat o zdravlju životinja iz stavka 1. točke (a) nije provjerio i potpisao službeni veterinar u trećoj zemlji ili području u skladu sa zahtjevima certificiranja ekvivalentnima onima utvrđenima člankom 149. stavkom 3. ili člankom 216. stavkom 3. te svim pravilima donesenima u skladu s člankom 149. stavkom 4. ili člankom 216. stavkom 4.

3. Države članice dopuštaju da elektronički certifikati o zdravlju životinja sastavljeni, obrađeni i odaslani putem TRACES-a zamijene prateće certifikate o zdravlju životinja iz stavka 1. kada takvi elektronički certifikati o zdravlju životinja:

(a) sadrže sve podatke koje certifikat o zdravlju životinja iz stavka 1. točke (a) ovog članka mora sadržavati u skladu s člankom 238. stavkom 1. i svim pravilima donesenima u skladu s člankom 238. stavkom 3.;

(b) osiguravaju sljedivost pošiljaka dotičnih životinja, zametnih proizvoda i proizvodâ životinjskog podrijetla i te pošiljke povezuju s elektroničkim certifikatom o zdravlju životinja.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) odstupanjima od zahtjevâ za certifikat o zdravlju životinja predviđenih ovim člankom stavkom 1. točkom (a) i stavkom 2. za pošiljke životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla te posebnim pravilima za certificiranje zdravlja životinja za te pošiljke kada pošiljke u pitanju ne predstavljaju znatan rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje u Uniji zbog jednog ili više sljedećih čimbenika:

i. vrste i kategorije dotičnih životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla;

ii. načinâ držanja i vrste proizvodnje dotičnih životinja, zametnih proizvoda i proizvodâ životinjskog podrijetla;

iii. njihove predviđene uporabe;

iv. alternativnih mjera za umanjivanje rizika koje su uspostavljene u trećim zemljama ili područjima podrijetla ili provoza, ili nakon njihova dolaska na područje Unije, koje pružaju zaštitu zdravlja životinja i javnog zdravlja u Uniji ekvivalentnu onoj predviđenoj ovom Uredbom;

v. jamstava dotične treće zemlje ili područja da je usklađenost sa zahtjevima u pogledu ulaska u Uniju dokazana drugim sredstvima koja nisu certifikat o zdravlju životinja;

(b) pravila kojima se zahtijeva da pošiljke životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla koji ulaze u Uniju prate izjave ili drugi dokumenti potrebni za dokazivanje da životinje, zametni proizvodi i proizvodi životinjskog podrijetla u pitanju udovoljavaju zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju utvrđenima pravilima donesenima u skladu s člankom 234. stavkom 2.

Članak 238.

Sadržaj certifikata o zdravlju životinja

1. Certifikat o zdravlju životinja iz članka 237. stavka 1. točke (a) sadrži barem sljedeće podatke:

(a) naziv i adresu:

i. objekta ili mjesta podrijetla;

ii. objekta ili mjesta odredišta;

iii. gdje je to primjenjivo, objekata za operacije okupljanja ili odmor dotičnih držanih životinja;

(b) opis dotičnih životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla;

(c) broj ili volumen dotičnih životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla;

(d) prema potrebi, oznaku i registraciju dotičnih životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla;

(e) podatke potrebne za dokazivanje da dotične životinje, zametni proizvodi i proizvodi životinjskog podrijetla ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju predviđenima člankom 229. i člankom 234. stavkom 2. te pravilima donesenima u skladu s člankom 234. stavkom 1. i člankom 239.

2. Certifikat o zdravlju životinja iz članka 237. stavka 1. točke (a) može sadržavati i druge podatke potrebne u skladu s drugim zakonodavstvom Unije.

3. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila o:

(a) podacima koje treba sadržavati certifikat o zdravlju životinja iz članka 237. stavka 1. točke (a) pored onih iz stavka 1. ovog članka;

(b) podacima koje trebaju sadržavati izjave ili drugi dokumenti iz članka 237. stavka 1. točke (b);

(c) predlošcima obrazaca za certifikate o zdravlju životinja, izjave i druge dokumente iz članka 237. stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

4. Do uspostavljanja pravila u provedbenim aktima donesenima u skladu sa stavkom 3. u pogledu određene vrste i kategorije životinja, zametnih proizvoda ili proizvoda životinjskog podrijetla države članice mogu, nakon procjene uključenih rizika, primjenjivati nacionalna pravila pod uvjetom da su ta nacionalna pravila usklađena s uvjetima utvrđenima stavkom 1.

Odjeljak 6.

Odstupanja i dodatni zahtjevi u pogledu određenih kategorija životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla

Članak 239.

Odstupanja i dodatni zahtjevi u pogledu određenih kategorija životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla

1. Moguće je da za određene posebne vrste ulaska životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla primjena pravila utvrđenih člankom 229. stavkom 1. te člancima 233. i 237. ne bude odgovarajuća te je moguća potreba da Komisija delegiranim aktima donese posebna pravila kojima se u obzir uzimaju posebni rizici, konačno odredište, vrsta krajnje uporabe i druge okolnosti.

2. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 264. o posebnim pravilima iz stavka 1. ovog članka o odstupanjima od zahtjeva predviđenih člankom 229. stavkom 1., člancima 233. i 237. te nametanju zahtjeva u pogledu ulaska u Uniju:

(a) životinja:

i. koje su namijenjene cirkusima, događanjima, izložbama, pokazivanju, priredbama i zatvorenim objektima;

ii. koje su namijenjene u znanstvene ili dijagnostičke svrhe;

iii. kojima Unija nije konačno odredište;

iv. koje potječu iz Unije i premještaju se u treću zemlju ili područje, a zatim vraćaju u Uniju iz te treće zemlje ili područja;

v. koje potječu iz Unije i prevoze se kroz treću zemlju ili područje na putu u drugi dio Unije;

vi. koje su namijenjene privremenoj ispaši u blizini granica Unije;

vii. koje ne predstavljaju znatan rizik za zdravstveni status životinja u Uniji;

(b) proizvodâ životinjskog podrijetla:

i. namijenjenih osobnoj uporabi;

ii. namijenjenih prehrani posade i putnika u prijevoznim sredstvima koja stižu iz trećih zemalja ili područja;

(c) zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla:

i. namijenjenih za trgovačke uzorke;

ii. namijenjenih za uzorke za istraživanja i dijagnostiku;

iii. kojima Unija nije konačno odredište;

iv. koji potječu iz Unije i premještaju se u treću zemlju ili područje, a zatim vraćaju u Uniju iz te treće zemlje ili područja;

v. koji potječu iz Unije i prevoze se kroz treću zemlju ili područje na putu u drugi dio Unije;

vi. koji ne predstavljaju znatan rizik za zdravstveni status životinja u Uniji.

Tim se delegiranim aktima uzimaju u obzir pitanja navedena u člancima 235. i 236.

3. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila:

(a) o predlošcima obrazaca za certifikate o zdravlju životinja, izjave i druge dokumente za kategorije životinja, zametnih proizvoda i proizvoda životinjskog podrijetla iz stavka 2. ovog članka;

(b) u kojima se za proizvode iz stavka 1. ovog članka navode kodovi iz kombinirane nomenklature kada takvi kodovi nisu predviđeni drugim relevantnim pravilima Unije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 2.

Ulazak određenih roba koje nisu životinje, zametni proizvodi i proizvodi životinjskog podrijetla iz trećih zemalja i područja u Uniju

Članak 240.

Uzročnici bolesti i delegirani akti

1. Subjekti, veterinari, stručnjaci za zdravlje akvatičnih životinja i stručnjaci za životinje koji u Uniju unose uzročnike bolesti:

(a) poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurali da ulazak tih uzročnika bolesti u Uniju ne predstavlja rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje u Uniji s obzirom na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) i emergentne bolesti;

(b) poduzimaju odgovarajuće mjere za suzbijanje i sprečavanje bolesti kako bi osigurali da ulazak tih uzročnika bolesti u Uniju ne predstavlja rizik od biološkog terorizma.

Ovaj stavak primjenjuje se i na sve druge fizičke ili pravne osobe koje takve uzročnike namjerno unose u Uniju.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. kojima se određuju zahtjevi za ulazak uzročnika bolesti u Uniju u pogledu:

(a) pakiranja uzročnika bolesti;

(b) drugih mjera za umanjivanje rizika potrebnih radi sprečavanja oslobađanja i širenja uzročnika bolesti.

Članak 241.

Biljni materijal te delegirani i provedbeni akti

1. Države članice poduzimaju mjere za ograničavanje ulaska u Uniju pošiljaka biljnog materijala u slučaju nepovoljne situacije u pogledu bolesti u trećim zemljama ili područjima u odnosu na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) ili emergentne bolesti, kada se to zahtijeva pravilima donesenima u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o mjerama iz stavka 1. ovog članka, kojima se utvrđuju:

(a) posebni zahtjevi u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju biljnog materijala koji djeluje kao prijenosnik bolesti s popisa ili emergentnih bolesti u Uniju;

(b) zahtjevi u pogledu:

i. certificiranja zdravlja životinja, uzimajući u obzir pravila predviđena člankom 237. stavkom 1. točkom (a) i člankom 237. stavcima 2. i 3.; ili

ii. izjava ili drugih dokumenata, uzimajući u obzir pravila predviđena člankom 237. stavkom 1. točkom (b).

3. Komisija zahtjeve u pogledu zdravlja životinja predviđene stavkom 2. utvrđuje na temelju sljedećih kriterija:

(a) predstavlja li bolest s popisa ili emergentna bolest koja se može prenijeti biljnim materijalom ozbiljan rizik za zdravlje životinja ili ljudi u Uniji;

(b) vjerojatnost da će životinje koje pripadaju vrstama s popisa za određenu bolest s popisa ili emergentnu bolest doći u izravan ili neizravan kontakt s biljnim materijalom iz stavka 2.;

(c) dostupnost i učinkovitost alternativnih mjera za umanjivanje rizika s obzirom na spomenuti biljni materijal, kojima se rizik od prijenosa iz točke (a) može ukloniti ili svesti na najmanju moguću mjeru.

4. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila kojima se za biljni materijal iz stavka 2. ovog članka navode kodovi iz kombinirane nomenklature kada takve oznake nisu utvrđene drugim relevantnim pravilima Unije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 242.

Prijevozna sredstva, oprema, materijali za pakiranje, voda za prijevoz, hrana za životinje i krma te delegirani i provedbeni akti

1. Subjekti koji dovoze životinje i proizvode u Uniju poduzimaju odgovarajuće i potrebne mjere sprečavanja bolesti tijekom prijevoza, kako je predviđeno člankom 125. stavkom 1. i člankom 192. stavkom 1.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) posebnim zahtjevima u pogledu zdravlja životinja za ulazak u Uniju:

i. prijevoznih sredstava za životinje i proizvode;

ii. opreme, materijala za pakiranje ili vode za prijevoz životinja i proizvoda ili hrane za životinje i krme kojima se mogu prenijeti bolesti životinja;

(b) zahtjevima u pogledu:

i. certificiranja zdravlja životinja, uzimajući u obzir pravila predviđena člankom 237. stavkom 1. točkom (a) i člankom 237. stavcima 2. i 3.; ili

ii. izjava ili drugih dokumenata, uzimajući u obzir pravila predviđena člankom 237. stavkom 1. točkom (b).

3. Komisija utvrđuje zahtjeve u pogledu zdravlja životinja predviđene stavkom 2. ovog članka u slučaju nepovoljne situacije u pogledu bolesti u odnosu na jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) ili emergentnih bolesti koje predstavljaju ozbiljan rizik za zdravlje životinja i ljudi u Uniji u:

(a) susjednoj trećoj zemlji ili području;

(b) trećoj zemlji ili području podrijetla;

(c) trećoj zemlji ili području provoza.

4. Komisija provedbenim aktima može utvrditi pravila kojima se za robu iz stavka 2. točke (a) ovog članka navode kodovi iz kombinirane nomenklature kada takve oznake nisu predviđene drugim relevantnim pravilima Unije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 3.

Izvoz

Članak 243.

Izvoz iz Unije

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se izvoz i ponovni izvoz životinja i proizvoda iz Unije u treću zemlju ili područje odvija u skladu s pravilima za premještanje životinja i proizvoda između država članica predviđenima u dijelu IV. (članci od 84. do 228.), uzimajući pritom u obzir zdravstveni status životinja u trećoj zemlji ili području odredišta, ili njihovoj relevantnoj zoni ili kompartmentu, s obzirom na bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) i emergentne bolesti.

2. Odstupajući od stavka 1., ako to zatraži nadležno tijelo treće zemlje ili područja koji uvoze te životinje i proizvode ili ako je tako određeno pravnim i administrativnim postupcima na snazi u toj trećoj zemlji ili području, izvoz i ponovni izvoz iz Unije mogu se odvijati u skladu s odredbama koje su na snazi u toj trećoj zemlji ili području, pod uvjetom da se takvim izvozom ili ponovnim izvozom ne ugrožava javno zdravlje ili zdravlje životinja.

3. Kad se primjenjuju odredbe bilateralnog sporazuma sklopljenog između Unije i treće zemlje ili područja, životinje i proizvodi izvezeni iz Unije u tu treću zemlju ili područje usklađeni su s tim odredbama.

DIO VI.

NEKOMERCIJALNO PREMJEŠTANJE KUĆNIH LJUBIMACA U DRŽAVU ČLANICU IZ DRUGE DRŽAVE ČLANICE ILI TREĆE ZEMLJE ILI PODRUČJA

POGLAVLJE 1.

Opće odredbe

Članak 244.

Područje primjene dijela VI.

1. Ovaj se dio primjenjuje na nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca u državu članicu iz druge države članice ili treće zemlje ili područja.

2. Primjenjuje se ne dovodeći u pitanje:

(a) Uredbu Vijeća (EZ) br. 338/97 ([1]);

(b) bilo koju nacionalnu mjeru koju su države članice donijele, objavile i učinile dostupnom javnosti za ograničavanje premještanja određenih vrsta ili pasmina kućnih ljubimaca na temelju razmatranja koja nisu povezana sa zdravljem životinja.

([1]) Uredba Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima (SL L 61, 3.3.1997., str. 1.).

Članak 245.

Opće odredbe

1. Nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca koja ispunjavaju zahtjeve u pogledu zdravlja životinja utvrđenim u ovom dijelu ne zabranjuju se, ne ograničavaju niti se ometaju na temelju razloga zdravlja životinja osim iz razloga koji proizlaze iz primjene ovog dijela.

2. Kad nekomercijalno premještanje kućnog ljubimca obavlja ovlaštena osoba, ono je dozvoljeno samo u roku od pet dana nakon premještanja vlasnika kućnog ljubimca.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. koji se tiču zahtjeva kojima se dopunjuju pravila utvrđena u stavku 2. ovog članka u vezi sa sljedećim:

(a) dokumentacijom za nekomercijalno premještanje kućnog ljubimca koje obavlja ovlaštena osoba;

(b) odobravanjem odstupanjâ za razdoblje iz stavka 2. ovog članka.

4. Komisija može provedbenim aktima utvrditi zahtjeve za izgled, jezike i valjanost izjave kojom se pisanim putem ovlaštenu osobu ovlašćuje za obavljanje nekomercijalnog premještanja kućnog ljubimca u ime vlasnika kućnog ljubimca. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

Članak 246.

Najveći broj kućnih ljubimaca

1. Broj kućnih ljubimaca vrsta koje su navedene u dijelu A. Priloga I. koji mogu biti premješteni tijekom pojedinačnog nekomercijalnog premještanja iznosi najviše pet.

2. Odstupajući od stavka 1., broj kućnih ljubimaca vrsta koje su navedene u dijelu A. Priloga I. može iznositi više od pet, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca u pitanju jest za potrebe sudjelovanja na natjecanju, izložbi ili sportskom događanju ili za trening u svrhu takvog događanja;

(b) dotični vlasnik kućnog ljubimca ili ovlaštena osoba dostavi pisani dokaz da su kućni ljubimci ili prijavljeni za sudjelovanje na događanjima iz točke (a) ili prijavljeni pri organizaciji koja organizira takva događanja;

(c) kućni ljubimci stariji su od šest mjeseci.

3. Kako bi se spriječilo lažno prikazivanje komercijalnih premještanja kućnih ljubimaca vrsta koje su navedene u dijelu B. Priloga I. kao nekomercijalnih premještanja, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u vezi s pravilima za određivanje najvećeg broja kućnih ljubimaca onih vrsta koje mogu biti premještene tijekom pojedinačnog nekomercijalnog premještanja.

POGLAVLJE 2.

Uvjeti koji se primjenjuju na nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca u državu članicu iz druge države članice

Članak 247.

Uvjeti koji se primjenjuju na nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca vrsta navedenih u dijelu A. Priloga I.

Kućni ljubimci vrsta koje su navedene u dijelu A. Priloga I. ne premještaju se u državu članicu iz druge države članice, osim ako:

(a) pojedinačno su označeni fizičkim sredstvima označivanja u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 252. stavka 1. točke (a);

(b) ispunjavaju relevantne mjere za sprečavanje i umanjivanje rizika donesene na temelju članka 252. stavka 1. točke (b) u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(c) popraćeni su ispravno ispunjenim identifikacijskim dokumentom izdanim u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 254. točke (d).

Članak 248.

Uvjeti koji se primjenjuju na nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca vrsta navedenih u dijelu B. Priloga I.

1. Ako je Komisija donijela delegirani akt u skladu s člankom 252. stavkom 1. točkom (b) u pogledu kućnih ljubimaca jedne od vrsta koje su navedene u dijelu B. Priloga I., nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca tih vrsta u državu članicu iz druge države članice podliježe ispunjavanju uvjetâ iz stavka 2. ovog članka.

2. Kućni ljubimci vrsta iz stavka 1. mogu se premještati u državu članicu iz druge države članice samo ako su:

(a) označeni ili opisani, bilo pojedinačno ili grupno u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 252. stavka 1. točke (a);

(b) u skladu s relevantnim mjerama za sprečavanje i umanjivanje rizika donesenima na temelju članka 252. stavka 1. točke (b) u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(c) popraćeni ispravno ispunjenim identifikacijskim dokumentom izdanim u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 254. točke (d);

3. Do donošenja relevantnih delegiranih akata iz stavka 1. države članice mogu primjenjivati nacionalna pravila za nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca vrsta koje su navedene u dijelu B. Priloga I. na svoje državno područje iz druge države članice pod uvjetom da:

(a) se takva pravila primjenjuju proporcionalno riziku za javno zdravlje ili zdravlje životinja povezanim s nekomercijalnim premještanjem kućnih ljubimaca tih vrsta; i

(b) nisu stroža od onih koja se primjenjuju na premještanja životinja tih vrsta u skladu s dijelom IV.

POGLAVLJE 3.

Uvjeti koji se primjenjuju na nekomercijalno premještanja kućnih ljubimaca u državu članicu iz treće zemlje ili područja

Članak 249.

Uvjeti koji se primjenjuju na nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca vrsta navedenih u dijelu A. Priloga I.

1. Kućni ljubimci vrsta koje su navedene u dijelu A. Priloga I. ne premještaju se u državu članicu iz treće zemlje ili područja, ako nisu:

(a) označeni pojedinačno fizičkim sredstvima označivanja u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 252. stavka 1. točke (a);

(b) u skladu s relevantnim mjerama za sprečavanje i umanjivanje rizika donesenima na temelju članka 252. stavka 1. točke (b) u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(c) popraćeni ispravno ispunjenim identifikacijskim dokumentom izdanim u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 254. točke (d);

2. Kućni ljubimci vrsta koje su navedene u dijelu A. Priloga I. mogu se premještati u državu članicu iz treće zemlje ili područja koji nisu navedeni na popisu iz članka 253. stavka 1. točke (d) samo kroz ulaznu točku koja je uvrštena na popis u tu svrhu. Svaka država članica sastavlja popis tih ulaznih točaka na svom državnom području te taj popis čini dostupnim javnosti.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. koji se odnose na uvjete za odobravanje odstupanja od stavka 2. ovog članka:

Članak 250.

Uvjeti koji se primjenjuju na nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca vrsta navedenih u dijelu B. Priloga I.

1. U mjeri u kojoj je Komisija donijela delegirani akt u skladu s člankom 252. stavkom 1. točkom (b) u pogledu kućnih ljubimaca jedne od vrsta koje su navedene u dijelu B. Priloga I., nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca tih vrsta u državu članicu iz treće zemlje ili područja podliježe ispunjavaju uvjeta iz stavka 2. ovog članka.

2. Kućni ljubimci vrsta iz stavka 1. mogu se premještati u državu članicu iz treće zemlje ili područja samo ako:

(a) označeni su ili opisani, bilo pojedinačno ili grupno u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 252. stavka 1. točke (a);

(b) u skladu su s relevantnim mjerama za sprečavanje i umanjivanje rizika donesenima na temelju članka 252. stavka 1. točke (b) u pogledu bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d);

(c) popraćeni su ispravno ispunjenim identifikacijskim dokumentom izdanim u skladu s pravilima donesenima na temelju članka 254. točke (d);

(d) kada dolaze iz treće zemlje ili područja, osim onih s popisa iz članka 253. stavka 1. točke (d), ulaze kroz ulaznu točku koja je unesena na popis u tu svrhu. Svaka država članica sastavlja popis tih ulaznih točaka na svom državnom području te taj popis čini dostupnim javnosti.

3. Do donošenja relevantnih delegiranih akata iz stavka 1. države članice mogu primjenjivati nacionalna pravila za nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca vrsta koje su navedene u dijelu B. Priloga I. na svoje državno područje iz treće zemlje ili područja pod uvjetom da:

(a) se takva pravila primjenjuju proporcionalno riziku za javno zdravlje ili zdravlje životinja povezanima s nekomercijalnim premještanjima kućnih ljubimaca tih vrsta; i

(b) nisu stroža od onih koja se primjenjuju na ulazak u Uniju životinja tih vrsta u skladu s dijelom V.

Članak 251.

Odstupanje od uvjeta koji se primjenjuju na nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca između određenih zemalja i područja

Odstupajući od članaka 249. i 250. nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca između sljedećih zemalja i područja može se nastaviti pod uvjetima određenim u nacionalnim pravilima tih zemalja i područja:

(a) San Marino i Italija;

(b) Vatikan i Italija;

(c) Monako i Francuska;

(d) Andora i Francuska;

(e) Andora i Španjolska;

(f) Norveška i Švedska;

(g) Farski otoci i Danska;

(h) Grenland i Danska.

POGLAVLJE 4.

Označivanje te mjere za sprečavanje i umanjivanje rizika

Članak 252.

Delegiranje ovlasti u vezi s označivanjem kućnih ljubimaca te mjerama za sprečavanje i umanjivanje rizika

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) detaljnim zahtjevima specifičnima za vrstu za:

i. sredstva označivanja kućnih ljubimaca vrsta koje su navedene u Prilogu I. predviđena u članku 247. točki (a), članku 248. stavku 2. točki (a), članku 249. stavku 1. točki (a) i članku 250. stavku 2. točki (a);

ii. primjenu i upotrebu spomenutih sredstava označivanja;

(b) detaljnim zahtjevima specifičnima za vrstu za mjere za sprečavanje i umanjivanje rizika kako bi se osiguralo da kućni ljubimci ne predstavljaju znatan rizik od širenja bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d) zbog premještanja kućnih ljubimaca vrsta koje su navedene u Prilogu I. kako je predviđeno člankom 247. točkom (b), člankom 248. stavkom 2. točkom (b), člankom 249. stavkom 1. točkom (b) i člankom 250. stavkom 2. točkom (b).

2. Ako u slučaju novih rizika to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na pravila donesena u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka primjenjuje se postupak predviđen u članku 265.

3. Mjere za sprečavanje i umanjivanje rizika specifične za vrstu odobrene delegiranim aktom donesenim u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka temelje se na odgovarajućim, pouzdanim i potvrđenim znanstvenim podacima te se primjenjuju proporcionalno riziku za javno zdravlje ili zdravlje životinja povezanim s nekomercijalnim premještanjima kućnih ljubimaca za koje je vjerojatno da bi mogli oboljeti od bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točke (d).

4. Delegirani akti predviđeni u stavku 1. točki (b) mogu također obuhvaćati sljedeće:

(a) pravila za kategorizaciju država članica ili njihovih dijelova u skladu s njihovim zdravstvenim statusom životinja i njihovim sustavima nadziranja i izvješćivanja u vezi s određenim bolestima čije širenje bi bilo vjerojatno zbog premještanja kućnih ljubimaca vrsta koje su navedene u Prilogu I.;

(b) uvjete koje države članice moraju ispuniti kako bi i dalje imale pravo na primjenu mjera za sprečavanje i umanjivanje rizika iz stavka 1. točke (b);

(c) uvjete za primjenu i dokumentiranje mjera za sprečavanje i umanjivanje rizika iz stavka 1. točke (b);

(d) kriterije za odobrenje i prema potrebi dokumentiranje odstupanja u određenim specifičnim okolnostima od primjene mjera za sprečavanje i umanjivanje rizika iz stavka 1. točke (b);

(e) kriterije za odobrenje i dokumentiranje odstupanja u određenim specifičnim okolnostima od uvjeta iz članaka od 247. do 250.

Članak 253.

Provedbeni akti u vezi s mjerama za sprečavanje i umanjivanje rizika

1. Komisija provedbenim aktima u vezi s kućnim ljubimcima vrsta koje su navedene u Prilogu I. dijelu A.:

(a) utvrđuje pravila o formatu, izgledu i jezicima svih dokumenata propisanih u članku 252. stavkom 4. točkama (c) i (d);

(b) donosi popis država članica koje se pridržavaju uvjeta iz članka 252. stavka 4. točke (d) te uklanja države članice s tog popisa u slučaju da dođe do bilo kakve promjene u odnosu na te uvjete;

(c) donosi popis država članica koje se pridržavaju pravila za kategorizaciju država članica ili njihovih dijelova iz članka 252. stavka 4. točke (a) te uklanja države članice s tog popisa u slučaju da dođe do bilo kakve promjene u odnosu na ta pravila;

(d) donosi popis trećih zemalja i područja koji se pridržavaju uvjeta iz članka 252. stavka 4. točke (d) te uklanja treće zemlje ili područja s tog popisa u slučaju da dođe do bilo kakve promjene u odnosu na te uvjete.

2. Komisija može provedbenim aktima donijeti popis trećih zemalja i područja koji se pridržavaju uvjeta iz članka 252. stavka 4. točke (d) u vezi s kućnim ljubimcima vrsta koje su navedene u Prilogu I. dijelu B. te ukloniti treće zemlje ili područja s tog popisa u slučaju da dođe do bilo kakve promjene u odnosu na te uvjete.

3. Ti provedbeni akti iz stavaka 1. i 2. ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

4. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga u vezi s ozbiljnim rizicima Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte kojima se ažuriraju popisi iz stavka 1. točaka (b) i (d) ovog članka u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

POGLAVLJE 5.

Identifikacijski dokumenti

Članak 254.

Delegiranje ovlasti u vezi s identifikacijskim dokumentima

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o:

(a) stavkama za unos podataka koje moraju sadržavati identifikacijski dokumenti iz članka 247. točke (c), članka 248. stavka 2. točke (c), članka 249. stavka 1. točke (c) i članka 250. stavka 2. točke (c);

(b) distribuciji praznih identifikacijskih dokumenata iz članka 247. točke (c);

(c) uvjetima za odobravanje odstupanja u vezi s formatom identifikacijskih dokumenata predviđenih člankom 247. točkom (c) i člankom 249. stavkom 1. točkom (c);

(d) izdavanju, ispunjavanju i, gdje je to primjenjivo, ovjeri identifikacijskih dokumenata predviđenih člankom 247. točkom (c), člankom 248. stavkom 2. točkom (c), člankom 249. stavkom 1. točkom (c) i člankom 250. stavkom 2. točkom (c).

Članak 255.

Provedbeni akti u vezi s identifikacijskim dokumentima

1. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje model identifikacijskih dokumenata iz članka 247. točke (c) i članka 249. stavka 1. točke (c). Taj model sadrži odgovarajuće unose iz članka 254. točke (a), kao i zahtjeve u vezi s jezicima, izgledom, valjanošću ili sigurnosnim karakteristikama tih identifikacijskih dokumenata.

2. Komisija može, putem provedbenih akata, donijeti:

(a) model identifikacijskih dokumenata iz članka 248. stavka 2. točke (c) i članka 250. stavka 2. točke (c) koji trebaju sadržati odgovarajuće unose iz članka 254. točke (a), kao i zahtjeve u vezi s jezicima, izgledom, valjanošću ili sigurnosnim karakteristikama tih identifikacijskih dokumenata;

(b) pravila potrebna za prijelaz na model identifikacijskog dokumenta iz članka 247. točke (c).

3. Provedbeni akti iz stavaka 1. i 2. ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

POGLAVLJE 6.

Obveze informiranja

Članak 256.

Obveze informiranja

1. Države članice javnosti pružaju jasne i lako dostupne podatke u vezi sa zahtjevima u pogledu zdravlja životinja koji se primjenjuju na nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca uključujući:

(a) uvjete za odobravanje određenih odstupanja iz članka 252. stavka 4. točke (d);

(b) uvjete za odobravanje odstupanja iz članka 252. stavka 4. točke (e);

(c) zahtjeve za primjenu sredstava označivanja kako je navedeno u članku 252. stavku 1. točki (a) podtočki ii.;

(d) uvjete koji se primjenjuju na nekomercijalna premještanja kućnih ljubimaca vrsta iz dijela B. Priloga I. na državna područja država članica, koji su utvrđeni u njihovim nacionalnim pravilima kako je predviđeno u članku 248. stavku 3. i članku 250. stavku 3.;

(e) uvjete koji se primjenjuju na nekomercijalno premještanje kućnih ljubimaca iz određenih zemalja i područja na državna područja država članica, koji su utvrđeni njihovim nacionalnim pravilima kako je navedeno u članku 251.;

(f) sve relevantne podatke u vezi s određenim mjerama za sprečavanje i umanjivanje rizika iz članka 252. stavka 1. točke (b).

2. Države članice uspostavljaju informativne internetske stranice s podacima iz stavka 1. i priopćuju internetsku adresu tih stranica Komisiji.

3. Komisija pomaže državama članicama pri objavljivanju tih podataka navodeći na svojoj internetskoj stranici:

(a) poveznice na informativne internetske stranice država članica;

(b) podatke iz točaka (a) i (d) stavka 1. i podatke koji su stavljeni na raspolaganje javnosti kako je navedeno u članku 244. stavku 2. točki (b) na dodatnim jezicima prema potrebi.

DIO VII.

HITNE MJERE

Odjeljak 1.

Hitne mjere koje se odnose na premještanja životinja i proizvoda unutar Unije te prijevozna sredstva i drugi materijal koji su mogli doći u kontakt s takvim životinjama i proizvodima

Članak 257.

Hitne mjere koje treba poduzeti nadležno tijelo države članice na čijem je državnom području došlo do izbijanja bolesti s popisa ili emergentne bolesti ili pojave opasnosti

1. U slučaju izbijanja bolesti s popisa ili emergentne bolesti ili pojave opasnosti koja bi mogla predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje životinja ili javno zdravlje, nadležno tijelo države članice u kojoj se to dogodilo, ovisno o težini situacije i bolesti ili opasnosti u pitanju, odmah poduzima jednu ili više od sljedećih hitnih mjera kako bi spriječilo širenje bolesti ili opasnosti:

(a) za bolesti s popisa:

i. iz članka 9. stavka 1. točke (a) mjere za suzbijanje bolesti utvrđene u dijelu III. glavi II. poglavlju 1. (članci od 53. do 71.);

ii. iz članka 9. stavka 1. točke (b) mjere za suzbijanje bolesti utvrđene u dijelu III. glavi II. poglavlju 2. u člancima od 72. do 75. i od 77. do 81.;

iii. iz članka 9. stavka 1. točke (c) mjere za suzbijanje bolesti utvrđene u dijelu III. glavi II. poglavlju 2. člancima od 76. do 78. i člancima 80. i 82.;

(b) za emergentne bolesti i opasnosti:

i. ograničenja premještanja za životinje i proizvode koji potječu iz objekata ili, prema potrebi, zona ograničenja ili kompartmenta u kojima je došlo do izbijanja ili opasnosti te za prijevozna sredstva i drugi materijal koji su mogli doći u kontakt s tim životinjama ili proizvodima;

ii. karantenu životinja i izolaciju proizvoda;

iii. mjere nadzora i sljedivosti;

iv. sve odgovarajuće hitne mjere za suzbijanje bolesti predviđene u dijelu III. glavi II. poglavlju 1. (članci od 53. do 71.);

(c) sve druge hitne mjere koje smatra odgovarajućima za djelotvorno i učinkovito suzbijanje i sprečavanje širenja bolesti ili opasnosti.

2. Nadležno tijelo iz stavka 1. obavješćuje Komisiju i ostale države članice:

(a) odmah o svakom izbijanju ili pojavi opasnosti iz stavka 1.;

(b) bez odgađanja o hitnim mjerama poduzetima u skladu sa stavkom 1.

Članak 258.

Hitne mjere koje treba poduzeti država članica koja nije država članica u kojoj je došlo do izbijanja ili opasnosti

1. Nadležno tijelo države članice koja nije država članica u kojoj je došlo do izbijanja ili opasnosti iz članka 257. stavka 1., ovisno o težini situacije i bolesti ili opasnosti u pitanju, poduzima jednu ili više hitnih mjera iz članka 257. stavka 1. kada na svom području otkrije životinje ili proizvode iz države članice iz članka 257. stavka 1., ili prijevozna sredstva ili bilo kakav drugi materijal koji su mogli doći u kontakt s takvim životinjama i proizvodima.

2. Kada postoji ozbiljan rizik nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka može, dok Komisija ne donese hitne mjere u skladu s člankom 259., privremeno poduzeti hitne mjere iz članka 257. stavka 1., ovisno o težini situacije, u pogledu životinja ili proizvoda koji potječu iz objekata ili s drugih lokacija, ili, prema potrebi, iz zona ograničenja države članice u kojoj je došlo do pojave bolesti ili opasnosti iz članka 257. stavka 1. ili prijevoznih sredstava ili drugog materijala koji je mogao doći u kontakt s takvim životinjama.

3. Država članica može poduzeti mjere iz članka 257. stavka 1. u slučaju da u trećoj zemlji ili području koji graniče s Unijom izbiju bolesti iz članka 9. stavka 1. točke (a) ili emergentne bolesti u takvoj trećoj zemlji ili području, ako su te mjere potrebne kako bi se spriječilo širenje te bolesti na područje Unije.

4. Nadležno tijelo iz stavka 1. i nadležno tijelo države članice iz stavka 3. obavješćuju Komisiju i druge države članice:

(a) odmah o izbijanju ili pojavi opasnosti iz stavka 1.;

(b) bez odgađanja o hitnim mjerama poduzetima u skladu sa stavcima 1. i 2.

Članak 259.

Hitne mjere Komisije

1. U slučaju izbijanja ili pojave opasnosti iz članka 257. stavka 1. i u slučaju hitnih mjera koje su poduzela nadležna tijela država članica u skladu s člankom 257. stavkom 1. i člankom 258. stavcima 1., 2. i 3., Komisija preispituje situaciju i poduzete hitne mjere te provedbenim aktom donosi jednu ili više hitnih mjera predviđenih člankom 257. stavkom 1. u pogledu dotičnih životinja, proizvoda i prijevoznih sredstava te drugog materijala koji je mogao doći u kontakt s tim životinjama ili proizvodima, u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) ako Komisija nije bila obaviještena ni o kakvim mjerama poduzetima u skladu s člankom 257. stavkom 1. i člankom 258. stavcima 1., 2. i 3.;

(b) ako Komisija smatra da mjere poduzete u skladu s člankom 257. stavkom 1. i člankom 258. stavcima 1., 2. i 3. nisu odgovarajuće;

(c) ako Komisija smatra da je potrebno odobriti ili zamijeniti mjere koje su poduzela nadležna tijela država članica u skladu s člankom 257. stavkom 1. i člankom 258. stavcima 1., 2. i 3. kako bi se izbjegli neopravdani poremećaji u premještanju životinja i proizvoda.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

2. Komisija može iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga u vezi s ozbiljnim rizicima od širenja bolesti ili opasnosti donijeti odmah primjenjive provedbene akte u skladu s člankom 266. stavkom 3.

Odjeljak 2.

Hitne mjere koje se odnose na pošiljke životinja i proizvoda iz trećih zemalja i područja te prijevozna sredstva i drugi materijal koji je mogao doći u kontakt s takvim pošiljkama

Članak 260.

Hitne mjere koje treba poduzeti nadležno tijelo

Ako nadležno tijelo države članice sazna za životinje ili proizvode podrijetlom iz treće zemlje ili područja, ili prijevozna sredstva ili materijale koji su mogli doći u kontakt s takvim životinjama i proizvodima koji vjerojatno predstavljaju ozbiljan rizik za Uniju zbog moguće infekcije ili kontaminacije bolestima s popisa ili emergentnim bolestima ili opasnostima, ono:

(a) odmah poduzima jednu ili više od sljedećih hitnih mjera potrebnih za umanjivanje tog rizika, ovisno o težini situacije:

i. uništavanje dotičnih životinja i proizvoda;

ii. karantenu životinja i izolaciju proizvoda;

iii. mjere nadzora i sljedivosti;

iv. po potrebi, mjere za suzbijanje bolesti iz dijela III. glave II. poglavlja 1. (članci od 53. do 69.);

v. sve druge hitne mjere koje smatra odgovarajućima za sprečavanje širenja bolesti ili opasnosti u Uniju;

(b) odmah obavješćuje Komisiju i druge države članice o rizicima povezanima s dotičnim životinjama i proizvodima te podrijetlu tih životinja i proizvoda putem TRACES-a i bez odgađanja o hitnim mjerama poduzetima u skladu s točkom (a).

Članak 261.

Hitne mjere Komisije

1. Kada u trećoj zemlji ili području dođe do pojave ili širenja bolesti s popisa, emergentne bolesti ili opasnosti koje vjerojatno predstavljaju ozbiljan rizik ili ako to zahtijeva kakav drugi ozbiljan razlog povezan sa zdravljem životinja ili javnim zdravljem, Komisija može provedbenim aktom i na svoju inicijativu ili na zahtjev države članice donijeti jednu ili više hitnih mjera, ovisno o težini situacije:

(a) suspendirati ulazak u Uniju pošiljaka životinja i proizvoda te prijevoznih sredstava ili drugih materijala koji su mogli doći u kontakt s takvim pošiljkama koje bi tu bolest ili opasnost mogle proširiti na Uniju;

(b) utvrditi posebne zahtjeve za ulazak u Uniju životinja i proizvoda te prijevoznih sredstava i drugih materijala koji su mogli doći u kontakt s takvim životinjama i proizvodima, koji bi tu bolest ili opasnost mogle proširiti na Uniju;

(c) poduzeti sve druge odgovarajuće hitne mjere za suzbijanje bolesti kako bi spriječilo širenje te bolesti ili opasnosti na Uniju.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

2. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga u vezi s ozbiljnim rizicima Komisija nakon savjetovanja s dotičnom državom članicom donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

Članak 262.

Hitne mjere koje treba poduzeti država članica kada Komisija ne djeluje

1. Kada država članica od Komisije zatraži da poduzme hitne mjere u skladu s člankom 261., a Komisija to ne učini, država članica:

(a) može, dok Komisija ne donese hitne mjere u skladu sa stavkom 2. ovog članka, privremeno poduzeti jednu ili više hitnih mjera iz članka 260. točke (a) u pogledu životinja i proizvoda te svakog prijevoznog sredstva i drugog materijala koji su mogli doći u kontakt s takvim životinjama i proizvodima koji potječu iz treće zemlje ili područja kako je navedeno u članku 261. stavku 1., ovisno o težini situacije na njezinu državnom području;

(b) bez odgađanja Komisiju i nadležna tijela drugih država članica obavješćuje o takvim hitnim mjerama te obrazlaže njihovo donošenje.

2. Komisija preispituje situaciju i hitne mjere koje je poduzela dotična država članica u skladu sa stavkom 1. ovog članka te po potrebi provedbenim aktom donosi jednu ili više hitnih mjera predviđenih člankom 261.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 266. stavka 2.

3. Iz valjano utemeljenih krajnje hitnih razloga u vezi s ozbiljnim rizicima Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 266. stavka 3.

DIO VIII.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

GLAVA I.

POSTUPOVNE ODREDBE

Članak 263.

Izmjene Priloga III.

Komisija je u skladu s člankom 264. ovlaštena za donošenje delegiranih akata o izmjenama Priloga III., isključivo kako bi se uzele u obzir promjene u taksonomiji.

Članak 264.

Izvršavanje ovlasti delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Od osobite je važnosti da Komisija održava savjetovanja sa stručnjacima, među ostalim sa stručnjacima država članica, prije donošenja tih delegiranih akata.

3. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 5., članka 5. stavka 2., članka 5. stavka 4., članka 14. stavka 3., članka 16. stavka 2., članka 18. stavka 3., članka 20. stavka 3., članka 29., članka 31. stavka 5., članka 32. stavka 2., članka 37. stavka 5., članka 39., članka 41. stavka 3., članka 42. stavka 6., članka 47., članka 48. stavka 3., članka 53. stavka 2., članka 54. stavka 3., članka 55. stavka 2., članka 58. stavka 2., članka 63., članka 64. stavka 4., članka 67., članka 68. stavka 2., članka 68. stavka 3., članka 70. stavka 3., članka 72. stavka 2., članka 73. stavka 3., članka 74. stavka 4., članka 76. stavka 5., članka 77. stavka 2., članka 87. stavka 3., članka 94. stavka 3., članka 97. stavka 2., članka 101. stavka 3., članka 106. stavka 1., članka 109. stavka 2., članka 118., članka 119., članka 122. stavka 1., članka 122. stavka 2., članka 125. stavka 2., članka 131. stavka 1., članka 132. stavka 2., članka 135., članka 136. stavka 2., članka 137. stavka 2., članka 138. stavka 3., članka 139. stavka 4., članka 140., članka 144. stavka 1., članka 146. stavka 1., članka 147., članka 149. stavka 4., članka 151. stavka 3., članka 154. stavka 1., članka 156. stavka 1., članka 160. stavka 1., članka 160. stavka 2., članka 161. stavka 6., članka 162. stavka 4., članka 163. stavka 5., članka 164. stavka 2., članka 165. stavka 3., članka 166.

stavka 3., članka 167. stavka 5., članka 168. stavka 3., članka 169. stavka 5., članka 176. stavka 4., članka 181. stavka 2., članka 185. stavka 5., članka 189. stavka 1., članka 192. stavka 2., članka 197. stavka 3., članka 200. stavka 3., članka 201. stavka 3., članka 202. stavka 3., članka 203. stavka 2., članka 204. stavka 3., članka 205. stavka 2., članka 211. stavka 1., članka 213. stavka 1., članka 214., članka 216. stavka 4., članka 218. stavka 3., članka 221. stavka 1., članka 222. stavka 3., članka 223. stavka 6., članka 224. stavka 3., članka 228. stavka 1., članka 230. stavka 3., članka 234. stavka 2., članka 237. stavka 4., članka 239. stavka 2., članka 240. stavka 2., članka 241. stavka 2., članka 242. stavka 2., članka 245. stavka 3., članka 246. stavka 3., članka 249. stavka 3., članka 252. stavka 1., članka 254., članka 263., članka 271. stavka 2., članka 272. stavka 2., članka 279. stavka 2. i članka 280. stavka 4. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od … (*).

Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće takvom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

4. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju odredaba iz stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

7. Komisija omogućuje da prođe razdoblje od najmanje šest mjeseci između donošenja inicijalnih delegiranih akata iz članka 3. stavka 5., članka 14. stavka 3., članka 16. stavka 2., članka 20. stavka 3., članka 122. stavka 2., članka 164. stavka 2. i članka 228. stavka 1. i dana na koji se oni počinju primjenjivati.

Članak 265.

Hitni postupak

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka bez odgađanja stupaju na snagu i primjenjuju se ako nije iznesen nijedan prigovor u skladu sa stavkom 2. U obavijesti Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi za uporabu hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 264. stavka 6. U takvom slučaju Komisija dotični akt stavlja izvan snage bez odgađanja nakon što je Europski parlament ili Vijeće obavijeste o svojoj odluci o ulaganju prigovora.

Članak 266.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za biljke, životinje, hranu i hranu za životinje osnovan člankom 58. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 178/2002. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, u vezi s njezinim člankom 5.

4. Komisija omogućuje da prođe razdoblje od najmanje šest mjeseci između donošenja inicijalnih provedbenih akata iz članka 25. stavka 3., članka 120. i članka 228. stavka 2., kada se ti provedbeni akti odnose na primjenu članka 117., i dana na koji se oni počinju primjenjivati.

(*) Datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta ili bilo koji drugi datum koji je odredio zakonodavac.

Članak 267.

Zaštita podataka

1. Države članice primjenjuju Direktivu 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) u pogledu obrade osobnih podataka koja se provodi u državama članicama sukladno ovoj Uredbi.

2. Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) primjenjuje se na obradu osobnih podataka koju provodi Komisija sukladno ovoj Uredbi.

GLAVA II.

SANKCIJE

Članak 268.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenje odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se osigurala provedba tih pravila. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama najkasnije do … (*) te je bez odgađanja obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

GLAVA III.

MJERE DRŽAVA ČLANICA

Članak 269.

Dodatne ili strože mjere država članica

1. Pored onoga što proizlazi iz drugih odredaba ove Uredbe kojima se državama članicama dopušta donošenje nacionalnih mjera, države članice mogu unutar svojeg državnog područja primjenjivati dodatne ili strože mjere od onih utvrđenih ovom Uredbom u pogledu:

(a) odgovornosti za zdravlje životinja predviđenih u dijelu I. poglavlju 3. (članci od 10. do 16.);

(b) obavješćivanja u državama članicama predviđenog člankom 18.;

(c) nadzora predviđenog u dijelu II. poglavlju 2. (članci od 24. do 30.);

(d) registracije, odobrenja, vođenja evidencije i registara kako je predviđeno u glavi I. poglavlju 1. (članci od 84. do 107.) i dijelu IV. glavi II. poglavlju 1. (članci od 172. do 190.);

(e) zahtjeva u pogledu sljedivosti za držane kopnene životinje i zametne proizvode predviđenih u dijelu IV. glavi I. poglavlju 2. (članci od 108. do 123.).

2. Nacionalnim mjerama iz stavka 1. poštuju se pravila utvrđena ovom Uredbom i:

(a) ne ometa se premještanje životinja i proizvoda između država članica;

(b) one nisu u nesuglasju s pravilima iz stavka 1.

([1]) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

([2]) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

(*) Jedna godina od dana primjene ove Uredbe.

DIO IX.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 270.

Stavljanje izvan snage

1. Odluke 78/642/EEZ, 89/455/EEZ i 90/678/EEZ, direktive 79/110/EEZ, 81/6/EEZ, 90/423/EEZ, 92/36/EEZ i 98/99/EZ stavljaju se izvan snage.

2. Sljedeći akti stavljaju se izvan snage od … (*):

— Direktiva 64/432/EEZ,

— Direktiva 77/391/EEZ,

— Direktiva 78/52/EEZ,

— Direktiva 80/1095/EEZ,

— Direktiva 82/894/EEZ,

— Direktiva 88/407/EEZ,

— Direktiva 89/556/EEZ,

— Direktiva 90/429/EEZ,

— Direktiva 91/68/EEZ,

— Odluka 91/666/EEZ,

— Direktiva 92/35/EEZ,

— Direktiva 92/65/EEZ,

— Direktiva 92/66/EEZ,

— Direktiva 92/118/EEZ,

— Direktiva 92/119/EEZ,

— Odluka 95/410/EZ,

— Direktiva 2000/75/EZ,

— Odluka 2000/258/EZ,

— Direktiva 2001/89/EZ,

— Direktiva 2002/60/EZ,

— Direktiva 2002/99/EZ,

— Direktiva 2003/85/EZ,

— Uredba (EZ) br. 21/2004,

— Direktiva 2004/68/EZ,

— Direktiva 2005/94/EZ,

(*) Datum početka primjene ove Uredbe.

— Direktiva 2006/88/EZ,

— Direktiva 2008/71/EZ,

— Direktiva 2009/156/EZ,

— Direktiva 2009/158/EZ,

— Uredba (EU) br. 576/2013.

Upućivanja na navedene akte stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu V.

Članak 271.

Prijelazne mjere koje se odnose na izmjenu Uredbe (EZ) br. 1760/2000 te stavljanje izvan snage Uredbe (EZ) br. 21/2004 i Direktive 2008/71/EZ

1. Neovisno o članku 270. stavku 2. i članku 278. ove Uredbe, članci od 1. do 10. Uredbe (EZ) br. 1760/2000, Uredbe (EZ) br. 21/2004 i Direktive 2008/71/EZ, kao i akti doneseni na temelju njih, nastavljaju se primjenjivati, umjesto odgovarajućih članka u ovoj Uredbi, do tri godine nakon datuma primjene ove Uredbe ili do ranijeg datuma koji treba odrediti u delegiranom aktu donesenom u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o ranijem datumu iz stavka 1. ovog članka.

Taj datum je datum primjene odgovarajućih pravila koja treba donijeti u skladu s delegiranim aktima predviđenima člankom 109. stavkom 2. i člankom 119. i provedbenim aktima predviđenima člankom 118. ove Uredbe.

Članak 272.

Prijelazne mjere koje se odnose na stavljanje izvan snage direktiva 92/66/EEZ, 2000/75/EZ, 2001/89/EZ, 2002/60/EZ, 2003/85/EZ i 2005/94/EZ

1. Neovisno o članku 270. stavku 2. ove Uredbe, direktive 92/66/EEZ, 2000/75/EZ, 2001/89/EZ, 2002/60/EZ, 2003/85/EZ i 2005/94/EZ, kao i na temelju njih doneseni akti nastavljaju se primjenjivati, umjesto odgovarajućih članka u ovoj Uredbi, do tri godine nakon datuma primjene ove Uredbe ili do ranijeg datuma koji treba odrediti u delegiranom aktu donesenom u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. o ranijem datumu iz stavka 1. ovog članka.

Taj datum je datum primjene odgovarajućih pravila koja treba donijeti u skladu s delegiranim aktima predviđenima člankom 47., člankom 48. stavkom 3., člankom 53. stavkom 2., člankom 54. stavkom 3., člankom 55. stavkom 2. člankom 58. stavkom 2., člankom 63., člankom 64. stavkom 4., člankom 67., člankom 68. stavkom 2. i člankom 70. stavkom 3. ove Uredbe.

Članak 273.

Izmjena Uredbe (EZ) br. 2160/2003

Uredba (EZ) br. 2160/2003 mijenja se kako slijedi:

Sljedeće se dodaje na kraj članka 9. stavka 3.:

„Te posebne mjere uključuju mjere koje se temelje na odredbama koje sadrži posljednja verzija Odluke 95/410/EZ prije njezina stavljanja izvan snage i odluke Komisije 2003/644/EZ (*) i 2004/235/EZ (**) u svojim verzijama u trenutku stavljanja izvan snage Direktive 90/539/EEZ.

(*) Odluka Komisije 2003/644/EZ od 8. rujna 2003. o utvrđivanju dodatnih jamstava u odnosu na salmonelu za pošiljke rasplodne peradi i jednodnevnih pilića za Finsku i Švedsku radi njihova unošenja u jata za rasplod ili jata za proizvodnju (SL L 228, 12.9.2003., str. 29.).

(**) Odluka Komisije 2004/235/EZ od 1. ožujka 2004. o utvrđivanju dodatnih jamstava koja se odnose na salmonelu za pošiljke kokoši nesilica u Finsku i Švedsku (SL L 72, 11.3.2004., str. 86.).”

Članak 274.

Prijelazne mjere u vezi s datumom donošenja određenih delegiranih i provedbenih akata

Ne dovodeći u pitanje datum primjene predviđen člankom 283., Komisija donosi delegirane akte iz članka 31. stavka 5. prvog podstavka, članka 32. stavka 2, članka 39., članka 41. stavka 3., članka 54. stavka 3., članka 55. stavka 2., članka 58. stavka 2, članka 64. stavka 4., članka 67., članka 68. stavka 2., članka 74. stavka 4., članka 77. stavka 2., članka 97. stavka 2., članka 122. stavka 2., članka 131. stavka 1., članka 132. stavka 2., članka 135., članka 137. stavka 2., članka 146. stavka 1., članka 149. stavka 4., članka 154. stavka 1., članka 162. stavka 3., članka 163. stavka 4., članka 166. stavka 3., članka 169. stavka 4., članka 181. stavka 2., članka 185. stavka 5., članka 213. stavka 1., članka 216. stavka 4., članka 221. stavka 1., članka 222. stavka 3., članka 224. stavka 3., članka 234. stavka 1., članka 239. stavka 1. i provedbene akte iz članaka 8. i 9. najkasnije do … . (*) U skladu s člankom 283. ti delegirani i provedbeni akti primjenjuju se od datuma početka primjene utvrđenog u tom članku.

Članak 275.

Prethodno preispitivanje i izmjene Priloga II.

Najkasnije do … (*) Komisija je dužna preispitati popis bolesti iz popisu Priloga II. Ako se iz tog preispitivanja jasno vidi da primjena pravila utvrđenih ovom Uredbom zahtijeva izmjene Priloga II., dodavanjem na popis ili brisanjem s tog popisa sadržanog u njemu, Komisija donosi takve izmjene najkasnije do roka iz prve rečenice ovog članka.

Članak 276.

Preispitivanje

Najkasnije do … (*) Komisija je dužna preispitati postojeće zakonodavstvo o označivanju i registraciji držanih životinja koje pripadaju vrstama kopitara.

Komisija rezultate tog preispitivanja uzima u obzir u okviru primjene članaka 118., 119. i 120.

Članak 277.

Prijelazne mjere u vezi sa stavljanjem izvan snage Uredbe (EU) br. 576/2013 o nekomercijalnom premještanju kućnih ljubimaca

Neovisno o članku 270. stavku 2. ove Uredbe, Uredba (EU) br. 576/2013 nastavlja se primjenjivati do … (**) u vezi s nekomercijalnim premještanjima kućnih ljubimaca umjesto dijela VI. ove Uredbe.

Članak 278.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 1760/2000

Uredba (EZ) br. 1760/2000 mijenja se kako slijedi:

1. Članci od 1. do 10. brišu se.

2. Članak 22. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 22.*

1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale usklađenost s odredbama ove Uredbe.

(*) 24 mjeseca prije početka primjene predviđenog u članku 283.

(**) 10 godina od dana stupanja na snagu ove Uredbe.

Predviđenim kontrolama ne dovode se u pitanje kontrole koje Komisija može provoditi u skladu s člankom 9. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95.

Sve sankcije koje država članica nametne subjektu ili organizaciji koja stavlja goveđe meso na tržište učinkovite su, odvraćajuće i proporcionalne.

2. Neovisno o stavku 1., kada subjekti i organizacije koji stavljaju goveđe meso na tržište označe goveđe meso bez ispunjavanja svojih obveza utvrđenih u glavi II. države članice prema potrebi i u skladu s načelom proporcionalnosti zahtijevaju uklanjanje navedene govedine s tržišta. Uz sankcije iz stavka 1., države članice mogu:

(a) ako dotično meso ispunjava odgovarajuća veterinarska i higijenska pravila, odobriti da takvo goveđe meso:

i. bude stavljeno na tržište nakon propisnog označavanja u skladu sa zahtjevima Unije; ili

ii. bude izravno poslano na preradu u proizvode koji nisu proizvodi navedeni u članku 12. točki 1.;

(b) narediti suspenziju ili povlačenje odobrenja dotičnih subjekata i organizacija.

3. Stručnjaci iz Komisije zajedno s nadležnim tijelima:

(a) provjeravaju ispunjavaju li države članice zahtjeve iz ove Uredbe;

(b) provode provjere na terenu kako bi osigurali da se provjere obavljaju u skladu s ovom Uredbom.

4. Država članica na čijem se državnom području provodi provjera na terenu stručnjacima iz Komisije pruža svu pomoć koja im može biti potrebna prilikom izvođenja njihovih zadaća. O ishodu pregleda raspravlja se s nadležnim tijelom dotične države članice prije sastavljanja i objave konačnog izvješća. To izvješće prema potrebi sadrži preporuke za sve države članice o poboljšanju usklađenosti s ovom Uredbom.”

3. Članak 22.b zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 22.b*

Izvršavanje ovlasti delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima iz ovog članka.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. stavka 6., članka 14. stavka 4. i članka 15.a dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od… (*). Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja tog petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće takvom produljenju usprotivi najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 13. stavka 6., članka 14. stavka 4. i članka 15.a. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Ona proizvodi učinke dan nakon objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na neki kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. Ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe (uredbe o izmjeni).

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 13. stavka 6., članka 14. stavka 4. i članka 15.a stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća."

4. Članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 23.*

Postupak odbora

1. Komisiji za provedbene akte donesene na temelju članka 13. stavka 6. ove Uredbe pomaže Stalni odbor za bilje, životinje, hranu i hranu za životinje osnovan člankom 58. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

Navedeni odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako se mišljenje Odbora treba dobiti pisanim postupkom, taj se postupak prekida bez rezultata ako u roku za dostavu mišljenja tako odluči predsjednik Odbora ili ako to zahtijeva obična većina članova Odbora.

(*) Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)."

Članak 279.

Postojeći subjekti i objekti

1. Objekti i subjekti registrirani ili odobreni u skladu s Direktivom 64/432/EEZ, Direktivom 88/407/EEZ, Direktivom 89/556/EEZ, Direktivom 90/429/EEZ, Direktivom 91/68/EEZ, Direktivom 92/65/EEZ, Uredbom (EZ) br. 1760/2000, Uredbom (EZ) br. 21/2004, Direktivom 2006/88/EZ, Direktivom 2008/71/EZ, Direktivom 2009/156/EZ ili Direktivom 2009/158/EZ prije datuma primjene ove Uredbe smatraju se registriranima ili odobrenima, po potrebi, u skladu s ovom Uredbom i kao takvi podliježu odgovarajućim obvezama predviđenima u skladu s ovom Uredbom.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu pravila potrebnih za osiguravanje nesmetanog prijelaza s pravila koja su postojala prije ove Uredbe iz stavka 1. ovog članka, posebno kako bi se zaštitila stečena prava i legitimna očekivanja dotičnih fizičkih i pravnih osoba.

Članak 280.

Postojeće države članice, zone i kompartmenti sa statusom „područje slobodno od bolesti" te postojeći programi iskorjenjivanja i nadzora u državi članici

1. Za države članice i zone s odobrenim statusom „područje slobodno od bolesti" za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c), za jednu ili više relevantnih životinjskih vrsta, u skladu s Direktivom 64/432/EEZ, Direktivom 91/68/EEZ, Direktivom 92/65/EEZ, Direktivom 2006/88/EZ, Direktivom 2009/156/EZ ili Direktivom 2009/158/EZ, smatra se da imaju odobreni status „područje slobodno od bolesti" u skladu s ovom Uredbom i kao takve podliježu odgovarajućim obvezama predviđenima ovom Uredbom.

2. Za države članice i zone s odobrenim programom iskorjenjivanja ili programom nadzora za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c), za jednu ili više relevantnih životinjskih vrsta, u skladu s Direktivom 64/432/EEZ, Direktivom 91/68/EEZ, Direktivom 92/65/EEZ, Direktivom 2006/88/EZ, Direktivom 2009/156/EZ ili Direktivom 2009/158/EZ, smatra se da imaju odobreni program iskorjenjivanja u skladu s ovom Uredbom i kao takve podliježu odgovarajućim obvezama predviđenima ovom Uredbom.

3. Za odobrene kompartmente s odobrenim statusom „područje slobodno od bolesti" za jednu ili više bolesti s popisa iz članka 9. stavka 1. točaka (a), (b) ili (c) u skladu s direktivama 2005/94/EZ i 2006/88/EZ smatra se da imaju priznati status „područje slobodno od bolesti" temeljem članka 37. ove Uredbe i kao takvi podliježu odgovarajućim obvezama predviđenima ovom Uredbom.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 264. u pogledu pravila potrebnih za osiguravanje nesmetanog prijelaza s pravila koja su postojala prije ove Uredbe iz stavaka 1., 2. i 3.

Članak 281.

Odnos s aktima koji se tiču službenih kontrola

U slučaju bilo kakvog sukoba odredaba ove Uredbe i odredaba Uredbe (EZ) br. 882/2004, direktiva Vijeća 89/608/EEZ ([1]), 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/93/EZ ([2]) i 97/78/EZ i Odluke 92/438/EEZ, prednost imaju odredbe ove Uredbe.

Članak 282.

Ocjena

Komisija ocjenjuje ovu Uredbu zajedno s delegiranim aktima iz članka 264. i predaje rezultate ocjene u izvješću Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije … (*).

Članak 283.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od … (**), osim članka 270. stavka 1. i članka 274. koji se primjenjuju od datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
…	…

([1]) Direktiva Vijeća 89/608/EEZ od 21. studenoga 1989. o uzajamnoj pomoći među upravnim tijelima država članica i suradnji između potonjih i Komisije radi osiguranja pravilne primjene zakonodavstva o veterinarskim i zootehničkim stvarima (SL L 351, 2.12.1989., str. 34.).

([2]) Direktiva Vijeća 96/93/EZ od 17. prosinca 1996. o izdavanju certifikata za životinje i proizvode životinjskog podrijetla (SL L 13, 16.1.1997., str. 28.).

(*) Pet godina od datuma primjene ove Uredbe.

(**) Pet godina od stupanja na snagu ove Uredbe.

PRILOG I.

Vrste kućnih ljubimaca

DIO A

Psi (*Canis lupus familiaris*)

Mačke (*Felis silvestris catus*)

Pitome vretice (*Mustela putorius furo*)

DIO B

Beskralježnjaci (osim pčela, mekušaca iz koljena *Mollusca* i rakova iz potkoljena *Crustacea*)

Ukrasne akvatične životinje

Vodozemci

Gmazovi

Ptice: primjerci ptičjih vrsta osim kokoši, pura, biserki, pataka, gusaka, prepelica, golubova, fazana, jarebica i bezgrebenki (*Ratitae).*

Sisavci: glodavci i zečevi koji nisu namijenjeni proizvodnji hrane

PRILOG II.

Popis bolesti

— Goveđa kuga,

— Kuga malih preživača,

— Vezikularna bolest svinja,

— Bolest plavog jezika,

— Tješinska bolest,

— Ovčje boginje ili kozje boginje,

— Groznica riftske doline,

— Bolest kvrgave kože,

— Vezikularni stomatitis,

— Venezuelski virusni encefalitis kopitara,

— Epizootska hemoragijska bolest jelena,

— Zarazna pleuropneumonija goveda,

— Newcastelska bolest,

— Tuberkuloza goveda,

— Bruceloza goveda (*B. abortus*),

— Bruceloza ovaca i koza (*B. melitensis*),

— Bedrenica,

— Bjesnoća,

— Ehinokokoza,

— Transmisivne-spongiformne encefalopatije (TSE),

— Kampilobakterioza,

— Listerioza,

— Salmoneloza (zoonotska salmonela),

— Trihineloza,

— Verotoksična *E. coli*,

— Virusna hemoragijska septikemija (VHS),

— Zarazna hematopoetska nekroza (IHN),

— Epizootska hematopoetska nekroza riba(EHN)

— Epizootski ulcerativni sindrom (EUS) riba,

— Infekcija s *Bonamia exitiosa*,

— Infekcija s *Perkinsus marinus,*

— Infekcija s *Microcytos mackini,*

— Taurski sindrom rakova,

— Bolest žute glave rakova,

— Bolest koju uzrokuje virus koi herpes (KHV),

— Zarazna anemija lososa (ISA),

— Infekcija s *Marteilia refringens,*

— Infekcija s *Bonamia ostreae,*

— Bolest bijelih pjega rakova,

PRILOG III.

Vrste kopitara i papkara

Taksonomska kategorija		
Red	Porodica	Rod/vrsta
Perissodactyla (neparnoprstaši)	*Equidae* (kopitari)	*Equus* spp.
	Tapiridae (tapiri)	*Tapirus* spp.
	Rhinoceritidae (nosorozi)	*Ceratotherium* spp ., *Dicerorhinus* spp., *Diceros* spp., *Rhinoceros* spp.
Artiodactyla (parnoprstaši)	*Antilocapridae* (rašljoroge antilope)	*Antilocapra* ssp.
	Bovidae (šupljorošci)	*Addax* ssp., *Aepyceros* ssp., *Alcelaphus* ssp., *Ammelaphus* ssp., *Ammodorcas* ssp., *Ammotragus* ssp., *Antidorcas* ssp., *Antilope* ssp., *Arbitragus* ssp., *Beatragus* ssp., *Bison* ssp., *Bos* ssp. (uključujući *Bibos, Novibos, Poephagus*), *Boselaphus* ssp., *Bubalus* ssp. (uključujući *Anoa*), *Budorcas* ssp., *Capra* ssp., *Cephalophus* ssp., *Connochaetes* ssp., *Damaliscus* ssp. (uključujući *Beatragus*), *Dorcatragus* ssp., *Eudorcas* ssp., *Gazella* ssp., *Hemitragus* ssp., *Hippotragus* ssp., *Kobus* ssp., *Litocranius* ssp., *Madoqua* ssp., *Naemorhedus* ssp. (uključujući *Nemorhaedus* i *Capricornis*), *Nanger* ssp., *Neotragus* ssp., *Nilgiritragus* ssp., *Oreamnos* ssp., *Oreotragus* ssp., *Oryx* ssp., *Ourebia* ssp., *Ovibos* ssp., *Ovis* ssp., *Pantholops* ssp., *Philantomba* ssp., *Pelea* ssp., *Procapra* ssp., *Pseudois* ssp., *Pseudoryx* ssp., *Raphicerus* ssp., *Redunca* ssp., *Rupicapra* ssp., *Saiga* ssp., *Sigmoceros-Alecelaphus* ssp., *Strepticeros* ssp., *Sylvicapra* ssp., *Syncerus* ssp., *Taurotragus* ssp., *Tetracerus* ssp., *Tragelaphus* ssp. (uključujući *Boocerus*).
	Camelidae (deve)	*Camelus* ssp., *Lama* ssp., *Vicugna* ssp.
	Cervidae (jeleni)	*Alces* ssp., *Axis-Hyelaphus* ssp., *Blastocerus* ssp., *Capreolus* ssp., *Cervus* ssp., *Dama* ssp., *Elaphodus* ssp., *Elaphurus* ssp, *Hippocamelus* ssp., *Hydropotes* ssp., *Mazama* ssp., *Megamuntiacus* ssp., *Muntiacus* ssp., *Odocoileus* ssp., *Ozotoceros* ssp., *Przewalskium* ssp., *Pudu* ssp., *Rangifer* ssp., *Rucervus* ssp., *Rusa* ssp.
	Giraffidae (žirafe)	*Giraffa* ssp., *Okapia* ssp.
	Hippopotamidae (vodenkonji)	*Hexaprotodon-Choeropsis* ssp ., *Hippopotamus* ssp.
	Moschidae (moškavci)	*Moschus* ssp.
	Suidae (prave svinje)	*Babyrousa* ssp., *Hylochoerus* ssp., *Phacochoerus* ssp., *Porcula* ssp., *Potamochoerus* ssp., *Sus* ssp.,
	Tayassuidae (pekariji)	*Catagonus* ssp., *Pecari-Tayassu* ssp.
	Tragulidae (patuljasti moškavci)	*Hyemoschus* ssp., *Tragulus-Moschiola* ssp.
Proboscidea	*Elephantidae* (slonovi)	*Elephas* ssp., *Loxodonta* ssp.

PRILOG IV.

Kriteriji za primjenu pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti iz članka 9. stavka 1. na bolesti navedene na popisu u skladu s člankom 5.

Cilj ovog Priloga detaljno je opisati kriterije koje Komisija uzima u obzir pri utvrđivanju pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti koja treba primijeniti na različite kategorije bolesti navedenih na popisu u skladu s člankom 5.

U procesu kategorizacije uzima se u obzir profil bolesti u pitanju, razina utjecaja te bolesti na zdravlje životinja i javno zdravlje, dobrobit životinja i gospodarstvo te dostupnost, izvedivost i djelotvornost dijagnostičkih alata i različitih mjera za sprečavanje i suzbijanje bolesti predviđenih u ovoj Uredbi u pogledu te bolesti.

ODJELJAK 1.

KRITERIJI ZA PRIMJENU PRAVILA ZA SPREČAVANJE I SUZBIJANJE BOLESTI IZ ČLANKA 9. STAVKA 1. TOČKE (A)

Bolesti na koje se primjenjuju pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti iz članka 9. stavka 1. točke (a) jesu one bolesti koje imaju najnepovoljnije učinke na zdravlje životinja i javno zdravlje te najnepovoljnije gospodarske, društvene ili okolišne utjecaje u Uniji. Te bolesti moraju ispunjavati sljedeće kriterije:

(a) bolest u pitanju:

i. nije prisutna u području Unije;

ii. prisutna je samo u iznimnim slučajevima (nezakonito unošenje); ili

iii. prisutna je samo u vrlo ograničenom dijelu područja Unije;

i

(b) bolest u pitanju lako je prenosiva, uz izravno i neizravno prenošenje postoji i mogućnost širenja zrakom, vodom ili prijenosnicima. Bolest može pogoditi više vrsta držanih i divljih životinja ili jednu vrstu držanih životinja od gospodarske važnosti te može dovesti do visoke stope pobola i znatnih stopa uginuća.

Uz kriterije određene u točkama (a) i (b), te bolesti moraju ispunjavati jedan ili više sljedećih kriterija:

(c) bolest u pitanju ima zoonotski potencijal sa znatnim posljedicama za javno zdravlje, kao i epidemijski ili pandemijski potencijal, ili može predstavljati znatnu prijetnju za sigurnost hrane;

(d) bolest u pitanju ima znatan utjecaj na gospodarstvo Unije te uzrokuje znatne troškove koji se uglavnom odnose na njezin izravni učinak na zdravlje i produktivnost životinja;

(e) bolest u pitanju ima znatan utjecaj na jedno ili više od sljedećeg:

i. društvo, osobito utjecaj na tržišta rada;

ii. dobrobit životinja, time što uzrokuje patnju za veliki broj životinja;

iii. okoliš, zbog izravnog utjecaja bolesti ili zbog mjera poduzetih za njezino suzbijanje;

iv. dugoročno, bioraznolikost ili zaštitu ugroženih vrsta ili pasmina, uključujući moguće izumiranje ili dugoročnu štetu u pogledu tih vrsta ili pasmina.

ODJELJAK 2.

KRITERIJI ZA PRIMJENU PRAVILA ZA SPREČAVANJE I SUZBIJANJE BOLESTI IZ ČLANKA 9. STAVKA 1. TOČKE (B)

Bolesti na koje se primjenjuju pravila za sprečavanje i suzbijanje bolesti iz članka 9. stavka 1. točke (b) suzbijaju se u svim državama članicama s ciljem njihova iskorjenjivanja diljem Unije.

Te bolesti moraju ispunjavati sljedeće kriterije:

(a) bolest u pitanju endemske je naravi te je prisutna na cijelom području Unije ili njegovu dijelu. Međutim, u nekoliko država članica ili zona Unije ta bolest ne postoji; i

(b) bolest je umjereno do lako prenosiva; uz izravno i neizravno prenošenje postoji i mogućnost širenja zrakom, vodom ili prijenosnicima. Može pogoditi jednu ili više životinjskih vrsta te može dovesti do visoke stope pobola, uz općenito nisku stopu uginuća.

Uz kriterije određene u točkama (a) i (b), te bolesti moraju ispunjavati jedan ili više sljedećih kriterija.

(c) bolest u pitanju ima zoonotski potencijal sa znatnim posljedicama na javno zdravlje, kao i epidemijski potencijal, ili može predstavljati znatnu prijetnju za sigurnost hrane;

(d) bolest u pitanju ima znatan utjecaj na gospodarstvo Unije te uzrokuje znatne troškove koji se uglavnom odnose na njezin izravni utjecaj na zdravlje i produktivnost životinja;

(e) bolest ima znatan utjecaj na jedno ili više od sljedećeg:

i. društvo, osobito utjecaj na tržišta rada;

ii. dobrobit životinja, time što uzrokuje patnju velikom broju životinja;

iii. okoliš, zbog izravnog utjecaja bolesti ili zbog mjera poduzetih za njezino suzbijanje;

iv. dugoročno, bioraznolikost ili zaštitu ugroženih vrsta ili pasmina, uključujući moguće izumiranje ili dugoročnu štetu u pogledu tih vrsta ili pasmina.

Na bolest u slučaju koje se primjenjuju mjere iz članka 9. stavka 1. točke (a), a koja nije uspješno i hitno iskorijenjena u jednom području Unije te je u tom području Unije poprimila endemsku narav, mogu se primjenjivati mjere za sprečavanje i suzbijanje bolesti na temelju članka 9. stavka 1. točke (b) u tom području Unije.

ODJELJAK 3.

KRITERIJI ZA PRIMJENU PRAVILA ZA SPREČAVANJE I SUZBIJANJE BOLESTI IZ ČLANKA 9. STAVKA 1. TOČKE (C)

Za bolesti za koje su za neke države članice relevantna pravila o sprečavanju i suzbijanju bolesti iz članka 9. stavka 1. točke (c) te za koje je potrebno uvođenje mjera kako bi se spriječilo njihovo širenje u područja Unije koja službeno imaju status „područja slobodnog od bolesti" ili u kojima postoje programi za iskorjenjivanje tih bolesti s popisa.

Te bolesti moraju ispunjavati sljedeće kriterije:

(a) kod kopnenih životinja dotična bolest endemske je naravi te je prisutna na cijelom području Unije ili njegovu dijelu; ili kod akvatičnih životinja, u nekoliko država članica ili zona Unije ta bolest ne postoji; i

(b) i. u slučaju kopnenih životinja dotična bolest umjereno je do lako prenosiva, uglavnom izravnim i neizravnim prenošenjem. Bolešću je uglavnom pogođena jedna ili više životinjskih vrsta i obično ne dovodi do visoke stope pobola te ima zanemarivu stopu uginuća ili nema uginuća. Najzapaženija posljedica često je gubitak u proizvodnji;

ii. u slučaju akvatičnih životinja bolest je umjereno do lako prenosiva, uglavnom izravnim i neizravnim prenošenjem. Bolešću može biti pogođena jedna ili više životinjskih vrsta te može dovesti do visoke stope pobola, uz uglavnom nisku stopu uginuća. Najzapaženija posljedica često je gubitak u proizvodnji.

Uz kriterije određene u točkama (a) i (b), te bolesti moraju ispunjavati jedan ili više sljedećih kriterija:

(c) bolest u pitanju ima zoonotski potencijal sa znatnim posljedicama na javno zdravlje ili može predstavljati prijetnju za sigurnost hrane;

(d) bolest u pitanju ima znatan učinak na gospodarstvo u nekim dijelovima Unije uglavnom zbog njezina izravnog učinka na određene vrste sustava stočarske proizvodnje;

(e) bolest u pitanju ima znatan učinak na jedno ili više od sljedećeg:

i. društvo, osobito učinak na tržišta rada;

ii. dobrobit životinja, time što uzrokuje patnju velikom broju životinja;

iii. okoliš, zbog izravnog učinka bolesti ili mjera poduzetih za njezino suzbijanje;

iv. dugoročno, bioraznolikost ili zaštitu ugroženih vrsta ili pasmina, uključujući moguće izumiranje ili dugoročnu štetu u pogledu tih vrsta ili pasmina.

ODJELJAK 4.

KRITERIJI ZA PRIMJENU PRAVILA ZA SPREČAVANJE I SUZBIJANJE BOLESTI IZ ČLANKA 9. STAVKA 1. TOČKE (D)

Pravila za sprečavanje i suzbijanje bolesti iz članka 9. stavka 1. točke (d) primjenjuju se na bolesti koje ispunjavaju kriterije određene u odjeljku 1., 2. ili 3. te na druge bolesti koje ispunjavaju kriterije određene u odjeljku 5. ako se rizik koji bolest u pitanju predstavlja može djelotvorno i proporcionalno ublažiti mjerama u pogledu premještanja životinja i proizvoda kako bi se spriječila ili ograničila pojava i širenje te bolesti.

ODJELJAK 5.

KRITERIJI ZA PRIMJENU PRAVILA ZA SPREČAVANJE I SUZBIJANJE BOLESTI IZ ČLANKA 9. STAVKA 1. TOČKE (E)

Pravila za sprečavanje i suzbijanje bolesti iz članka 9. stavka 1. točke (e) primjenjuju se na bolesti koje ispunjavaju kriterije određene u odjeljku 1., 2. ili 3. te na druge bolesti u slučaju kojih je potrebno nadziranje bolesti iz razloga koji se odnose na zdravlje životinja, dobrobit životinja, zdravlje ljudi, gospodarstvo, društvo ili okoliš.

PRILOG V.

Korelacijska tablica iz članka 269. stavka 2.

1. **Direktiva 64/432/EEZ**

Direktiva 64/432/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično), članak 21., članak 153. stavak 3. i članak 220. stavak 3.
Članak 3. stavak 1.	Članci 124. i 126.
Članak 3. stavak 2.	Članak 124. stavak 2., članak 126. stavak 1. i članak 149. stavci 3. i 4.
Članak 4. stavak 1.	Članak 126. stavak 1. točka (c)
Članak 4. stavci 2. i 3.	Članak 125. stavci 1. i 2.
Članak 5. stavak 1.	Članak 143. stavak 1., članci 145. i 146.
Članak 5. stavak 2.	Članak 149. stavci 3. i 4.
Članak 5. stavak 2. točka (a)	Članak 147. točka (a)
Članak 5. stavak 2. točka (b)	Članak 144. stavak 1. točka (b)
Članak 5. stavak 3.	—
Članak 5. stavak 4.	Članak 153. stavci 1. i 2.
Članak 5. stavak 5.	Članak 147. točka (a)
Članak 6.	Članci 130., 131. i 132.
Članak 6.a	—
Članak 7.	Članci 126. stavak 1. točka (c), 132., članak 134. točka (a) i članak 135.
Članak 8.	Članci 18., 19., 20. i članak 23. točka (a)
Članak 9.	Članak 31. stavak 1., stavak 3. točka (a) i stavak 5., članak 32., članak 33. i članak 36.
Članak 10.	Članak 31. stavak 2. i stavak 3. točka (b), članci 32., 33. i 36.
Članak 11. stavak 1.	Članak 94. stavak 1. točka (a), članci 97. i 98.
Članak 11. stavak 2.	Članci 102., 106. i 107.
Članak 11. stavak 3.	Članci 98. i 99.
Članak 11. stavak 4.	Članak 100.
Članak 11. stavci 5. i 6.	Članak 97. stavak 1. točka (d) i stavak 2. točka (d)
Članak 12. stavak 1.	Članak 125.
Članak 12. stavak 2.	Članci 104. i 106.
Članak 12. stavak 3.	Članak 125. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 12. stavak 4.	Članak 143.
Članak 12. stavci 5. i 6.	—
Članak 13. stavci 1. i 2.	Članci 90., 92., 93. točka (c), 94., 97., 98., 99., 102., 106. i 107.

Direktiva 64/432/EEZ	Ova Uredba
Članak 13. stavak 3.	Članak 100.
Članak 13. stavak 4.	—
Članak 13. stavci 5. i 6.	Članak 101.
Članak 14. stavci 1. i 2.	—
Članak 14. stavak 3. točke A i B	—
Članak 14. stavak 3. točka C	Članak 109. stavak 1. točke (a) i (c)
Članak 14. stavci od 4. do 6.	—
Članak 15. stavak 1.	Članak 268.
Članak 15. stavci od 2. do 4.	—
Članak 16.	—
Članak 17.	—
Članak 17.a	—
Članak 18.	Članak 109. stavak 1. točke (a) i (c)
Članak 19.	—
Članak 20.	—

2. **Direktiva 77/391/EEZ**

Direktiva 77/391/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2. stavak 1.	Članak 31. stavak 1.
Članak 2. stavak 2.	Članci 32. i 33. te članak 36. stavak 1.
Članak 2. stavak 3.	Članak 34.
Članak 2. stavak 4.	Članci 36. i 41.
Članak 3. stavak 1.	Članak 31. stavak 1.
Članak 3. stavak 2.	Članci 32. i 33. te članak 36. stavak 1.
Članak 3. stavak 3.	Članak 34.
Članak 3. stavak 4.	Članci 36. i 41.
Članak 4.	Članak 31. stavak 1., članci 32., 33., 34., 36. i 41.
Članak 5.	—
Članak 6.	—
Članak 7.	—
Članak 8.	—
Članak 9.	—
Članak 10.	—
Članak 11.	—

Direktiva 77/391/EEZ	Ova Uredba
Članak 12.	—
Članak 13.	—
Članak 14.	—
Članak 15.	—

3. **Direktiva 78/52/EEZ**

Direktiva 78/52/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3. stavak 1.	Članak 31. stavak 1. i članak32.
Članak 3. stavak 2.	—
Članak 3. stavak 3.	—
Članak 3. stavak 4.	Članak 31. stavak 1. i članak 32.
Članak 4.	Članci 32. i 35., članak 102. stavci 2. i 4. te članak 112.
Članak 5.	Članci 18., 46. i 47.
Članak 6. stavak 1.	Članci od 72. do 76.
Članak 6. stavak 2.	Članci 77. i 78.
Članak 6. stavak 3.	Članci 79. i 80.
Članak 7.	Članci 79. i 80.
Članak 8.	Članci 79. i 80.
Članak 9.	Članci 79. i 80.
Članak 10.	Članci 79. i 80.
Članak 11.	Članci 79. i 80.
Članak 12.	Članci 79. i 80.
Članak 13.	Članci 18., 46. i 47.
Članak 14. stavak 1.	Članci od 72. do 76.
Članak 14. stavak 2.	Članci 77. i 78.
Članak 14. stavak 3.	Članci 79. i 80.
Članak 15.	Članci 79. i 80.
Članak 16.	Članci 79. i 80.
Članak 17.	Članci 79. i 80.
Članak 18.	Članci 79. i 80.
Članak 19.	Članci 79. i 80.
Članak 20.	Članci 79. i 80.
Članak 21.	—
Članak 22.	Članci 18., 19., 20., 46. i 47.
Članak 23.	Članci 79. i 80.

Direktiva 78/52/EEZ	Ova Uredba
Članak 24.	Članci 79. i 80.
Članak 25.	Članci 79. i 80.
Članak 26.	Članci 79. i 80.
Članak 27.	Članak 124. stavak 1. i članak 126. stavak 1. točka (c)
Članak 28.	—
Članak 29.	—
Članak 30.	—

4. **Direktiva 80/1095/EEZ**

Direktiva 80/1095/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 31. stavak 1. i članak 36.
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članak 31. stavak 1. i članak 35.
Članak 3.a	Članak 31. stavak 1. i članak 35.
Članak 4.	Članci 32., 33. i 35.
Članak 4.a	Članci 32., 33. i 35.
Članak 5.	—
Članak 6.	Članak 31. stavak 1. točka (b), članak 31. stavak 3. te članak 32.
Članak 7.	Članci 36., 39. i 40.
Članak 8.	Članci 41. i 42.
Članak 9.	—
Članak 11.	—
Članak 12.	—
Članak 12.a	—
Članak 13.	—

5. **Direktiva 82/894/EEZ**

Direktiva 82/894/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 19., 21., 22. i 23.
Članak 4.	Članci 19., 20., 21., 22. i 23.
Članak 5.	Članak 23.

Direktiva 82/894/EEZ	Ova Uredba
Članak 6.	—
Članak 7.	—
Članak 8.	—

6. **Direktiva 88/407/EEZ**

Direktiva 88/407/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 159. i 160.
Članak 4.	Članak 160.
Članak 5.	Članci 94., 97., 100. i 101.
Članak 6. stavak 1.	Članci 161. i 162.
Članak 6. stavci 2., 3. i 4.	Članak 258.
Članak 8.	Članak 229. stavak 1. točka (a) i članak 230.
Članak 9.	Članak 229. stavak 1. točka (b) i članak 233.
Članak 10.	Članak 229. stavak 1. točka (c), članci 234. i 236.
Članak 11.	Članak 229. stavak 1. točka (d) i članci 237., 238.
Članak 12.	Članci od 260. do 262.
Članak 15.	Članci od 257. do 259.
Članak 16.	—
Članak 17.	—
Članak 18.	—
Članak 20.	—
Članak 21.	—
Članak 22.	—

7. **Direktiva 89/556/EEZ**

Direktiva 89/556/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 159., 160. i 161.
Članak 5. stavak 1.	Članci 94. i 97.
Članak 5. stavak 2.	Članak 101.
Članak 5. stavci 2.a i 3.	Članci 97., 98. i 100.
Članak 6.	Članci 161. i 162.
Članak 7.	Članak 229. stavak 1. točka (a) i članak 230.

Direktiva 89/556/EEZ	Ova Uredba
Članak 8.	Članak 229. stavak 1. točka (b) i članak 233.
Članak 9.	Članak 229. stavak 1. točka (c), članci 234. i 236.
Članak 10.	Članak 229. stavak 1. točka (d), članci 237. i 238.
Članak 11.	Članci od 260. do 262.
Članak 14.	Članci od 257. do 259.
Članak 15.	—
Članak 16.	—
Članak 17.	—
Članak 18.	—
Članak 19.	—
Članak 20.	—
Članak 21.	—

8. **Direktiva 90/429/EEZ**

Direktiva 90/429/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 159. i 160.
Članak 4.	—
Članak 5. stavak 1.	Članci 94., 97., 98. i 100.
Članak 5. stavak 2.	Članak 101.
Članak 6. stavak 1.	Članci 161. i 162.
Članak 6. stavak 2.	Članak 258.
Članak 7.	Članak 229. stavak 1. točka (a) i članak 230.
Članak 8.	Članak 229. stavak 1. točka (b) i članak 233.
Članak 9.	Članak 229. stavak 1. točka (c), članci 234. i 236.
Članak 10.	Članak 229. stavak 1. točka (d), članak 237. i članak 238.
Članak 11. stavak 1.	Članak 229.
Članak 11. stavci 2. i 3.	Članak 260.
Članak 12.	Članak 237.
Članak 13.	—
Članak 14.	—
Članak 15.	Članci od 257. do 262.
Članak 16.	—
Članak 17.	—
Članak 18.	—

Direktiva 90/429/EEZ	Ova Uredba
Članak 19.	—
Članak 20.	—
Članak 21.	—
Članak 22.	—

9. **Direktiva 91/68/EEZ**

Direktiva 91/68/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično), članak 21., članak 153. stavak 3. i članak 220. stavak 3.
Članak 3. stavci 1., 2., 3. i 5.	Članak 126. stavak 1. točka (b), članci 130. i 131.
Članak 3. stavak 4.	Članak 139.
Članak 4. stavak 1.	Članak 124. stavak 2. točka (b), članak 126. stavak 1., članak 130., članak 131. te članak 149. stavak 3. i stavak 4. točke (a) i (b)
Članak 4. stavak 2.	Članak 128.
Članak 4. stavak 3.	Članak 131.
Članak 4.a	Članci 130. i 131.
Članak 4.b stavci 1. i 2.	Članci 130. i 131.
Članak 4.b stavak 3.	Članak 126. stavak 2.
Članak 4.b stavak 4.	Članak 133.
Članak 4.b stavak 5.	Članak 132.
Članak 4.b stavak 6.	Članak 124. stavak 1., članak 125. te članak 126. stavak 1. točka (b)
Članak 4.c stavci 1. i 2.	Članci 130. i 131.
Članak 4.c stavak 3.	Članci 133. i 135.
Članak 5.	Članak 131.
Članak 6.	Članak 131. i članak 145. stavak 1. točka (e)
Članak 7. stavci od 1. do 3.	Članci 31., 32., 33. i 35.
Članak 7. stavak 4.	—
Članak 8. stavci od 1. do 3.	Članci 36., 39. i 40.
Članak 8. stavak 4.	—
Članak 8.a stavak 1.	Članak 94. stavak 1. točka (a), članci 97., 98. i 134.
Članak 8.a stavak 2.	Članci 102. i 106.
Članak 8.a stavak 3.	Članci 98., 99. i 101.
Članak 8.a stavak 4.	Članak 100.
Članak 8.a stavak 5.	Članak 97. stavak 1. točka (d) te. stavak 2. točka (d)

Direktiva 91/68/EEZ	Ova Uredba
Članak 8.b stavak 1.	Članci 84., 90., 92., članak 93. točka (c), članak 94. stavak 1. točka (a), članci 97., 98., 102., 105. i 134.
Članak 8.b stavak 2.	Članak 94. stavak 1. točka (a), članak 97., članak 98.
Članak 8.b stavak 3.	Članak 100.
Članak 8.b stavak 4.	—
Članak 8.c stavak 1.	Članci 87. i 125.
Članak 8.c stavak 2.	Članak 104.
Članak 8.c stavak 3.	Članak 125. stavak 1. točka (a) i članak 126. stavak 1. točka (b)
Članak 8.c stavci 4. i 5.	—
Članak 9. stavci od 1. do 4.	Članci 143., 145., 146., 147., 148., 149. i 153.
Članak 9. stavak 7.	Članak 153.
Članak 10.	—
Članak 11.	—
Članak 12.	Članak 144. točka (b)
Članak 14.	—
Članak 15.	—
Članak 17.	—
Članak 18.	—

10. **Odluka 91/666/EEZ**

Odluka 91/666/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 48. stavci 1. i 3.
Članak 2.	—
Članak 3.	Članak 48.
Članak 4.	Članci 48., 49. i 50.
Članak 5.	Članci 48. stavak 3. i članak 50.
Članak 6.	Članak 16. i članak 48. stavak 2. točka (c) te stavak 3. točka (b)
Članak 7.	Članak 48. stavak 3. i članak 50.
Članak 8.	—
Članak 9.	—
Članak 10.	—
Članak 11.	—

Odluka 91/666/EEZ	Ova Uredba
Članak 12.	—

11. **Direktiva 92/35/EEZ**

Direktiva 92/35/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članak 18.
Članak 4.	Članci od 53. do 57. i članak 59.
Članak 5.	Članci 46. i 47.
Članak 6.	Članci od 60. do 68.
Članak 7. stavak 1.	Članak 57.
Članak 7. stavak 2.	Članak 43. stavak 2. točka (d)
Članak 8.	Članak 64.
Članak 9.	Članci 65., 66. i 67.
Članak 10.	Članci 65., 66. i 67.
Članak 11.	Članci 67. i 68.
Članak 12.	Članak 71. stavak 1.
Članak 13.	Članak 65. stavak 2.
Članak 14.	—
Članak 15.	—
Članak 16.	—
Članak 17.	Članci 43. i 44.
Članak 18.	—
Članak 19.	—
Članak 20.	—
Članak 21.	—
Članak 22.	—

12. **Direktiva 92/65/EEZ**

Direktiva 92/65/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 170., 171. i 269.
Članak 4.	Članci 124., 126., 18., 31., 84., članak 93. točka (a) i članak 151.

Direktiva 92/65/EEZ	Ova Uredba
Članak 5.	Članci 95., 97., 136., 137., 143., 144. i 149.
Članak 6. točka A	Članci 124., 126., 130., 131., 137., 140. i od 143. do 146.
Članak 6. točka B	—
Članak 7. točka A	Članci 124., 126., 130., 131., 137., 140. i od 143. do 146.
Članak 7. točka B	—
Članak 8.	Članci 124., 126., 136. i od 143. do 146.
Članak 9.	Članci 124., 126., 136. i od 143. do 146.
Članak 10. stavci od 1. do 4.	Članci 124., 126., 136. i od 143. do 146.
Članak 10. stavci od 5. do 7.	—
Članak 10.a	—
Članak 11. stavak 1.	Članak 157.
Članak 11. stavci 2. i 3.	Članci 157., 159. i 160. te članci od 143. do 146.
Članak 11. stavak 4.	Članci 97. i 101.
Članak 11. stavak 5.	Članak 164.
Članak 12. stavak 1.	—
Članak 12. stavak 2.	Članci od 257. do 259.
Članak 12. stavak 3.	Članci 84., 90., 92., članak 93. točka (c), članci 102. i 106.
Članak 12. stavak 4.	Članci od 143. do 149. i od 152. do 154.
Članak 12. stavak 5.	—
Članak 12. stavak 6.	Članak 268.
Članak 13. stavak 1.	Članak 136., članci od 143. do 149. i članak 151.
Članak 13. stavak 2.	Članci 95., 97. i od 98. do 101.
Članak 14.	Članci 31., 32. i 33.
Članak 15.	Članci 36., 39., 40. i 41.
Članak 16.	Članak 229. stavak 1. i članak 234. stavak 1.
Članak 17. stavak 1.	Članak 229. stavak 1.
Članak 17. stavak 2.	Članak 229. stavak 1. točka (a), članci 230. i 233.
Članak 17. stavak 3.	Članci 230., 233. i 234.
Članak 17. stavak 4.	Članak 230.
Članak 17. stavci 5. i 6.	—
Članak 18. stavak 1. prvi redak	Članak 237.
Članak 18. stavak 1. od drugog do četvrtog retka	—
Članak 18. stavak 2.	Članak 236. stavak 3.
Članak 19.	Članci 234. i 239.

Direktiva 92/65/EEZ	Ova Uredba
Članak 20.	Članak 229. stavak 2. i članci od 260. do 262.
Članak 21.	Članci 144., 146., 162. stavci 4. i 5., članci 209., 211. i 213.
Članak 22.	—
Članak 23.	Članci 140. i 205.
Članak 24.	Članak 229. stavak 1. točka (d), članak 237., članak 239. stavak 2.
Članak 25.	—
Članak 26.	—
Članak 27.	—
Članak 28.	—
Članak 29.	—
Članak 30.	—

13. **Direktiva 92/66/EEZ**

Direktiva 92/66/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članak 18.
Članak 4.	Članci od 53. do 56. i članak 59.
Članak 5.	Članci od 60. do 63.
Članak 6.	Članak 63.
Članak 7.	Članak 57. i članak 43. stavak 2. točka (d)
Članak 8.	Članci 55. i 56.
Članak 9. stavak 1.	Članak 64.
Članak 9. stavci od 2. do 7.	Članci od 65. do 68.
Članak 10.	Članci 65., 66. i 67.
Članak 11.	Članak 67. točka (b) i članak 68. stavak 1. točka (b) i stavak 2. točka (a)
Članak 12.	Članak 54., članak 61. stavak 1. točka (h) i članak 63. točka (c)
Članak 13.	Članak 65. stavak 2.
Članak 14.	—
Članak 15.	—
Članak 16.	Članci 46., 47. i 69.
Članak 17.	Članak 47.
Članak 18.	Članak 65. stavak 1. točka (e), članak 67. točka (a) i članak 69.

Direktiva 92/66/EEZ	Ova Uredba
Članak 19. stavci od 1. do 3.	Članci od 53. do 56. i članak 59.
Članak 19. stavak 4.	Članak 57. i članci od 60. do 63.
Članak 19. stavak 5.	Članak 71. stavak 2.
Članak 20.	—
Članak 21.	Članci 43. i 44.
Članak 22.	—
Članak 23.	—
Članak 24.	—
Članak 25.	—
Članak 26.	—
Članak 27.	—

14. **Direktiva 92/118/EEZ**

Direktiva 92/118/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 166. i 222., članak 227. točka (c) podtočka iv. te članak 228.
Članak 4. stavak 1.	Članci 166. i 222., članak 227. točka (c) podtočka iv. te članak 228.
Članak 4. stavak 2.	—
Članak 5.	Članci 166. i 222.
Članak 6.	Članak 16. stavak 1. točka (b) i stavak 2. točka (b)
Članak 7. stavak 1.	—
Članak 7. stavak 2.	Članci od 257. do 259.
Članak 7. stavci 3. i 4.	—
Članak 7. stavak 5.	Članak 268.
Članak 8.	—
Članak 9.	Članci 229. i 234.
Članak 10. stavci od 1. do 4. i stavak 6.	Članci 229., 234., 237. i 239.
Članak 10. stavak 5.	—
Članak 11.	Članak 239. stavak 2. točka (c) podtočka ii.
Članak 12.	—
Članak 13.	Članak 239. stavak 2. točka (c) podtočka i.
Članak 14.	—
Članak 15.	—

Direktiva 92/118/EEZ	Ova Uredba
Članak 16.	Članak 239. stavak 2. točka (c) podtočka v.
Članak 17.	—
Članak 18.	—
Članak 19.	—
Članak 20.	—

15. **Direktiva 92/119/EEZ**

Direktiva 92/119/EEZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članak 18.
Članak 4.	Članci od 53. do 57. i članak 59.
Članak 5.	Članci od 60. do 63.
Članak 6.	Članak 70. i članak 71. stavak 2.
Članak 7.	Članak 63.
Članak 8.	Članak 57. i članak 43. stavak 2. točka (d)
Članak 9.	Članci 55. i 57.
Članak 10.	Članak 64. i članak 71. stavak 3.
Članak 11.	Članci od 65. do 68. i članak 71. stavak 2.
Članak 12.	Članci od 65. do 68. i članak 71. stavak 2.
Članak 13.	Članak 67. točka (a)
Članak 14.	Članak 65. stavak 2. i članak 71. stavci 1. i 3.
Članak 15.	—
Članak 16.	Članak 63. točka (b), članak 67. točka (b) i članak 68. stavak 1. točka (b) i stavak 2. točka (a)
Članak 17.	—
Članak 18.	—
Članak 19.	Članci 46., 47. i 69.
Članak 20.	Članci 43. i 44.
Članak 21.	—
Članak 22.	—
Članak 23.	—
Članak 24.	—
Članak 25.	—

Direktiva 92/119/EEZ	Ova Uredba
Članak 26.	—
Članak 27.	—
Članak 28.	—

16. **Odluka 95/410/EZ**

Odluka 95/410/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	Članci od 130. do 132. te članak 273.
Članak 2.	Članak 131. stavak 1. točka (c)
Članak 3.	Članci 143., 145. i 146.
Članak 4.	—
Članak 5.	—
Članak 6.	—

17. **Direktiva 2000/75/EZ**

Direktiva 2000/75/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članak 18.
Članak 4. stavci 1. i 2.	Članci 54. i 55.
Članak 4. stavak 3.	Članak 53.
Članak 4. stavak 4.	Članak 56.
Članak 4. stavak 5.	Članak 70.
Članak 4. stavak 6.	Članak 59.
Članak 5.	Članci 46. i 47.
Članak 6.	Članci od 60. do 64., članak 71. stavak 2. te članak 69.
Članak 7.	Članak 57.
Članak 8.	Članci 64. i 68. te članak 71. stavak 3.
Članak 9.	Članci 65., 67., 69. te članak 71. stavak 3.
Članak 10. stavak 1.	Članci 65. i 67.
Članak 10. stavak 2.	Članci 46. i 47.
Članak 11.	—
Članak 12.	Članak 71. stavak 3.
Članak 13.	Članak 71. stavak 1.
Članak 14.	Članak 65. stavak 2.
Članak 15.	—
Članak 16.	—

Direktiva 2000/75/EZ	Ova Uredba
Članak 17.	—
Članak 18.	Članci 43. i 44.
Članak 19.	—
Članak 20.	—
Članak 21.	—
Članak 22.	—
Članak 23.	—

18. **Uredba (EZ) br. 1760/2000**

Uredba (EZ) br. 1760/2000	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 108.
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članak 108. stavak 3. i članak 111.
Članak 4.	Članak 112. točka (a), članci 118., 119. i 120.
Članak 4.a	Članak 118. stavak 1. točka (a) i stavak 2. točka (a)
Članak 4.b	Članak 118. stavak 2. točka (e)
Članak 4.c	Članak 118. stavak 1. točka (a) i stavak 2. točka (a)
Članak 4.d	Članak 118. stavak 1. točka (a)
Članak 5.	Članak 109. stavak 1. točka (a) i članak 118. stavak 1. točka (b)
Članak 6.	Članak 110. stavak 1. točka (b), članak 112. točka (b) te članak 118. stavak 1. točka (c)
Članak 6.a	Članak 110. stavak 2.
Članak 7. stavak 1.	Članci 102., 106., 107. i članak 112. točka (d)
Članak 7. stavak 2.	Članak 118. stavak 2. točka (a)
Članak 7. stavci 3. i 4.	Članak 102. stavak 3.
Članak 7. stavak 5.	Članak 102. stavak 4.
Članak 7. stavak 6.	Članak 106.
Članak 9.a	Članak 11. i članak 13. stavak 2.
Članak 10. točke od (a) do (c)	Članci 118., 119. i 120.
Članak 10. točke (d) i (e)	—
Članak 10. točka (f)	Članak 270.
Članak 11.	—
Članak 12.	—
Članak 13.	—

Uredba (EZ) br. 1760/2000	Ova Uredba
Članak 14.	—
Članak 15.	—
Članak 15.a	—
Članak 22.	—
Članak 22.a	—
Članak 22.b	—
Članak 23.	—
Članak 23.a	—
Članak 23.b	—
Članak 24.	—
Članak 25.	—

19. **Direktiva 2001/89/EZ**

Direktiva 2001/89/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 18., 19., 20. i 23.
Članak 4.	Od članka 54. do članka 56. i članak 59.
Članak 5.	Članci od 60. do 63. i članak 71. stavci 2. i 3.
Članak 6.	Članci 63. i 71.
Članak 7.	Članci 62. i 63., članak 65. stavak 1. točka (b) te članak 67.
Članak 8.	Članak 57.
Članak 9.	Članak 64.
Članak 10.	Članci od 65. do 68.
Članak 11.	Članci od 65. do 68.
Članak 12.	Članak 61. stavak 1. točka (f), članak 63. točka (b), članak 65. stavak 1. točka (f), članak 67. točka (b) te članak 68. stavak 1. točka (b) i stavak 2. točka (a)
Članak 13.	Članak 61. stavak 3., članak 63. točka (d) i članak 68. stavak 2. točke (a) i (c)
Članak 14.	Članci 62. i 63.
Članak 15.	Članak 70.
Članak 16.	Članak 70. te članci od 31. do 35.

Direktiva 2001/89/EZ	Ova Uredba
Članak 17.	Članak 16., članak 17. stavak 2., članak 54. stavci 2. i 3., članak 58. stavak 2., članak 61. stavak 1. točke (g) i (h), članak 63. točka (c), članak 65. stavak 1. točka (b) te članak 67. točka (c)
Članak 18.	Članci 16., 46., 47., 48. i 52.
Članak 19.	Članak 65. stavak 1. točka (e), članci 67. i 69.
Članak 20.	Članak 70.
Članak 21.	—
Članak 22.	Članci 43. i 44.
Članak 23.	Članak 43. stavak 2. točka (d) i članak 44.
Članak 24.	—
Članak 25.	—
Članak 26.	—
Članak 27.	—
Članak 28.	—
Članak 29.	—
Članak 30.	—
Članak 31.	—
Članak 32.	—

20. **Direktiva 2002/60/EZ**

Direktiva 2002/60/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 18., 19., 20. i 23.
Članak 4.	Članci od 54. do 56. i članak 59.
Članak 5.	Članci od 60. do 63. i članak 71. stavci 2. i 3.
Članak 6.	Članci 63. i 71.
Članak 7.	Članci 62. i 63.
Članak 8.	Članak 57.
Članak 9.	Članak 64.
Članak 10.	Članci od 65. do 68.
Članak 11.	Članci od 65. do 68.
Članak 12.	Članak 61. stavak 1. točka (f), članak 63. točka (b), članak 65. stavak 1. točka (f), članak 67. točka (b) te članak 68. stavak 1. točka (b)

Direktiva 2002/60/EZ	Ova Uredba
Članak 13.	Članak 61. stavak 3., članak 63. točka (d) te članak 68. stavak 2. točke (a) i (c)
Članak 14.	Članci 62. i 63.
Članak 15.	Članak 70.
Članak 16.	Članak 70. te članci od 31. do 35.
Članak 17. stavak 1.	Članak 61. stavak 1. točka (f), članak 63., članak 65. stavak 1. točke (f) i (i), te članak 67. točke (a) i (d)
Članak 17. stavci 2. i 3.	Članak 71. stavci 2. i 3.
Članak 18.	Članak 16., članak 17. stavak 2., članak 54. stavci 2. i 3., članak 58. stavak 2., članak 61. stavak 1. točke (g) i (h), članak 63. točka (c), članak 65. stavak 1. točka (b) te članak 67. točka (c)
Članak 19.	Članci 16., 46. i 47.
Članak 20.	—
Članak 21.	Članci 43. i 44.
Članak 22.	Članak 43. stavak 2. točka (d) i članak 44.
Članak 23.	—
Članak 24.	—
Članak 25.	—
Članak 26.	—
Članak 27.	—
Članak 28.	—
Članak 29.	—
Članak 30.	—

21. **Direktiva 2002/99/EZ**

Direktiva 2002/99/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 166. i 222. te članak 227. točka (c) podtočka iv.
Članak 4.	Članak 65. stavak 1. točke (c), (d), (g), (h) i (i), članci 67., 166. i 222., članak 227. točka (c) podtočka iv. te članak 228. stavak 1. točka (d)
Članak 5.	Članci 167., 168., 223., 224. te članak 227. točka (d) podtočka iii.
Članak 6.	—
Članak 7.	Članak 234. stavci 1. i 2.

Direktiva 2002/99/EZ	Ova Uredba
Članak 8.	Članci 230., 231. i 232.
Članak 9.	Članci 237. i 238.
Članak 10.	—
Članak 11.	—
Članak 12.	—
Članak 13.	—
Članak 14.	—
Članak 15.	—
Članak 16.	—

22. **Direktiva 2003/85/EZ**

Direktiva 2003/85/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 18., 19., 20. i 23.
Članak 4.	Članci od 54. do 56.
Članak 5.	Članak 55. stavak 1. točke (d) i (e) te stavak 2.
Članak 6.	Članak 55. stavak 1. točka (f) podtočka i. i stavak 2. te članak 56. točka (b)
Članak 7.	Članak 55. stavak 1. točka (f) podtočka ii.
Članak 8.	Članak 55. stavak 1. točka (f) i članak 55. stavak 2.
Članak 9.	Članak 59.
Članak 10.	Članci 60., 61. i 63.
Članak 11.	Članak 61. stavak 1. točka (f), članak 63. točka (b), članak 65. stavak 1. točka (f), članak 67. točka (b) te članak 68. stavak 1. točka (b)
Članak 12.	Članak 65. stavak 1. točke (d), (h) i (i) te članak 67.
Članak 13.	Članak 57.
Članak 14.	Članci od 61. do 63.
Članak 15.	Članci od 61. do 63., članak 70. i članak 71. stavak 2.
Članak 16.	Članci 61., 62. i 63.
Članak 17.	Članak 71.
Članak 18.	Članci 61. i 63.
Članak 19.	Članci 62. i 63.
Članak 20.	Članak 71.

Direktiva 2003/85/EZ	Ova Uredba
Članak 21.	Članak 43. stavak 2. točka (d), članak 64., članak 65. stavak 1. točke (d), (h) i (i), članak 65. stavak 2. te članak 67.
Članak 22.	Članci od 65. do 67.
Članak 23.	Članci od 65. do 67.
Članak 24.	Članak 67. i članak 71. stavak 1.
Članak 25.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka i., točke (g), (h) i (i) te članak 67.
Članak 26.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka i., točke (g), (h) i (i) te članci 67. i 166.
Članak 27.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka i. točke (g), (h) i (i), te članci 67. i 166.
Članak 28.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka iii. te članak 67.
Članak 29.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka ii. te članak 67.
Članak 30.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočke ii. i iii. te članak 67.
Članak 31.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka ii. te članak 67.
Članak 32.	Članci 65. stavak 1. točke (c) i (d) i članak 67.
Članak 33.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka ii. te članak 67.
Članak 34.	Članak 67., članak 143. stavak 2., članak 161. stavak 2., članak 167. stavak 1. točka (b)
Članak 35.	Članak 71. stavci 1. i 2.
Članak 36.	Članak 68.
Članak 37.	Članci od 65. do 67.
Članak 38.	Članci od 65. do 67.
Članak 39.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka i., točke (g), (h) i (i) te članci 67. i 166.
Članak 40.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka i., točke (g), (h) i (i) te članci 67. i 166.
Članak 41.	Članak 65. stavak 1. točka (c), točka (d) podtočka ii. te članak 67.
Članak 42.	Članci 65. stavak 1. točke (c) i (d) te članak 67.
Članak 43.	Članak 71. stavak 1.
Članak 44.	Članak 68.
Članak 45.	Članci 64., 67. i 71.
Članak 46.	Članci 65. i 67.

Direktiva 2003/85/EZ	Ova Uredba
Članak 47.	Članak 65. stavak 1. točka (h) i članak 67.
Članak 48.	Članak 66.
Članak 49.	Članci 16., 46. i 47.
Članak 50.	Članci 46., 47. i 69.
Članak 51.	Članci 47. i 69.
Članak 52.	Članci 46. i 47.
Članak 53.	Članci 46. i 47.
Članak 54.	Članci 47., 65., 67. i članak 69. stavci 2. i 3.
Članak 55.	Članci 47., 65., 67. i članak 69. stavci 2. i 3.
Članak 56.	Članak 47., članak 67. točka (c), članak 68. stavak 1. točka (c) i članak 69. stavci 2. i 3.
Članak 57.	Članak 47., članak 67. točka (c), članak 68. stavak 1. točka (c) i članak 69. stavci 2. i 3.
Članak 58.	Članak 68.
Članak 59.	Članci 36., 38., 39., 40. i 68.
Članak 60.	Članci 36., 38., 39., 40. i 68.
Članak 61.	Članci 36., 38., 39., 40. i 68.
Članak 62.	Članak 68.
Članak 63.	Članak 143. stavak 2., članak 161. stavak 2. i članak 167. stavak 1. točka (b)
Članak 64.	Članak 65. stavak 1. točka (c), članak 67., članak 69. stavak 3. i članak 131.
Članak 65.	Članak 16.
Članak 66.	—
Članak 67.	—
Članak 68.	—
Članak 69.	—
Članak 70.	Članak 16.
Članak 71.	Članak 54. stavci 2. i 3., članak 58. stavak 2., članak 61. stavak 1. točke (g) i (h), članak 63. točka (c), članak 65. stavak 1. točka (b), članak 67. točka (c), članak 68. stavak 1. točka (c) te članak 68. stavak 2. točka (b)
Članak 72.	Članak 43.
Članak 73.	Članak 45.
Članak 74.	Članak 43. stavak 2. točka (d)
Članak 75.	Članak 44.
Članak 76.	Članak 43. stavak 2. točka (d) i članak 44.
Članak 77.	Članak 44.

Direktiva 2003/85/EZ	Ova Uredba
Članak 78.	Članak 43. stavak 2. točka (d)
Članak 79.	Članak 52.
Članak 80.	Članci 48. i 51.
Članak 81.	Članak 48. stavak 3. i članak 50.
Članak 82.	Članak 48. stavak 3. i članak 50.
Članak 83.	Članak 49.
Članak 84.	Članak 48. stavak 3. i članak 50.
Članak 85.	Članci 70. i 71.
Članak 86.	Članak 268.
Članak 87.	—
Članak 88.	Članak 71. stavak 3.
Članak 89.	—
Članak 90.	—
Članak 91.	—
Članak 92.	—
Članak 93.	—
Članak 94.	—
Članak 95.	—

23. **Uredba (EZ) br. 21/2004**

Uredba (EZ) br. 21/2004	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 108.
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3. stavak 1.	Članak 108. stavak 3.
Članak 3. stavak 2.	Članak 111.
Članak 4. stavci 1. i 2.	Članak 113. točka (a), članci 118., 119. i 120.
Članak 4. stavak 3.	Članak 118. stavak 2. točka (a)
Članak 4. stavak 4.	Članak 118. stavak 2. točka (e)
Članak 4. stavci od 5 do 7.	Članak 118. stavak 1. točka (a) i stavak 2. točka (a)
Članak 4. stavak 8.	Članak 111.
Članak 4. stavak 9.	Članak 118. stavak 1. točka (a) i stavak 2. točka (a)
Članak 5.	Članci 102., 106., 107. i 111.

Uredba (EZ) br. 21/2004	Ova Uredba
Članak 6.	Članak 111. točka (b), članak 113. stavak 1. točka (b), članak 113. stavak 2., članak 118. stavak 1. točka (b) podtočka ii., članak 119. te članak 120. stavak 2. točka (d)
Članak 7.	Članak 101.
Članak 8. stavak 1.	Članak 109. stavak 1. točka (b) i članak 118. stavak 1. točka (b)
Članak 8. stavak 2.	Članak 113. stavak 1. točka (c)
Članak 8. stavci od 3. do 5.	Članak 109. i članak 118. stavak 1. točka (b)
Članak 9.	Članak 118. stavak 1. točka (a) i stavak 2. točka (a)
Članak 10. stavak 1.	—
Članak 10. stavak 2.	Članak 120. stavak 2. točka (c)
Članak 11.	Članak 11. i članak 13. stavak 2.
Članak 12. stavak 1.	—
Članak 12. stavak 2.	Članak 268.
Članak 12. stavci od 4. do 7.	—
Članak 13.	—
Članak 14.	—
Članak 15.	—
Članak 16.	—
Članak 17.	—

24. **Direktiva 2004/68/EZ**

Direktiva 2004/68/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3. stavak 1.	Članak 229. stavak 1. točka (a) i članak 231.
Članak 3. stavak 2.	Članak 232. stavak 1.
Članak 4.	Članak 230. stavak 1.
Članak 5.	Članak 230. stavci 1. i 3. te članak 231.
Članak 6.	Članci 234. i 235.
Članak 7.	Članak 229. stavak 2., članak 234. stavak 2. točka (a), članak 235. i članak 238. stavak 1. točka (e)
Članak 8.	Članak 234., članak 237. stavak 4. točka (a) i članak 239. stavak 2. točka (a)
Članak 9.	Članak 234. stavak 2., članak 235., i članak 237. stavak 4. točka (a)

Direktiva 2004/68/EZ	Ova Uredba
Članak 10.	Članak 234. stavak 2., članak 235., i članak 237. stavak 4. točka (a)
Članak 11.	Članak 229. stavak 1. točka (d), članci 237. i 238.
Članak 12.	—
Članak 13.	—
Članak 14.	—
Članak 16.	—
Članak 17.	—
Članak 18.	—
Članak 19.	—
Članak 20.	—
Članak 21.	—

25. **Direktiva 2005/94/EZ**

Direktiva 2005/94/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članak 10.
Članak 4.	Članci 26., 28. i 29.
Članak 5.	Članci 18., 19., 20. i 23.
Članak 6.	Članak 57.
Članak 7.	Članci od 54. do 56.
Članak 8.	Članak 55. stavak 2.
Članak 9.	Članak 59.
Članak 10.	Članak 55. stavak 1. točke (e) i (f) te članak 56.
Članak 11.	Članci 61. i 63.
Članak 12.	Članak 63. i 71.
Članak 13.	Članci 61. i 63.
Članak 14.	Članak 63. točka (a)
Članak 15.	Članak 62. i članak 63. točka (e)
Članak 16.	Članak 64.
Članak 17.	Članci od 65. do 67.
Članak 18.	Članak 65. stavak 1. točke (a) i (b) te članak 67.
Članak 19.	Članci od 65. do 67.
Članak 20.	Članak 65. stavak 1. točka (d) podtočka ii. i članak 67.
Članak 21.	Članak 65. stavak 1. točke (c) i (i) te članak 67.

Direktiva 2005/94/EZ	Ova Uredba
Članak 22.	Članak 65. stavak 1. točke (c) i (i) te članak 67.
Članak 23.	Članak 65. stavak 1. točka (c) i članak 67.
Članak 24.	Članak 65. stavak 1. točka (c) i članak 67.
Članak 25.	Članak 65. stavak 1. točka (c) i članak 67.
Članak 26.	Članak 65. stavak 1. točka (c) i članak 67.
Članak 27.	Članak 65. stavak 1. točka (d) podtočka ii. i članak 67.
Članak 28.	Članak 65. stavak 1. točka (f) i članak 67. točka (b)
Članak 29.	Članak 68.
Članak 30.	Članci od 65. do 67.
Članak 31.	Članak 68.
Članak 32.	Članci 65., 67. i članak 71. stavci 2. i 3.
Članak 33.	Članak 67. i članak 71. stavak 3.
Članak 34.	Članak 71.
Članak 35.	Članci 54. i 61.
Članak 36.	Članci od 61. do 63.
Članak 37.	Članci od 61. do 63.
Članak 38.	Članci 61., 63., 65. i 67.
Članak 39.	Članci 61., 63. i članak 71. stavak 2.
Članak 40.	Članci 61., 63. i članak 71.
Članak 41.	Članci 61., 63. i članak 71. stavci 2. i 3.
Članak 42.	Članci 62. i 63. točka (e)
Članak 43.	Članak 64.
Članak 44.	Članci 65. i 67.
Članak 45.	Članak 68.
Članak 46.	Članak 64. stavak 4., članak 67. i članak 71. stavci 2. i 3.
Članak 47.	Članci 54., 55., 61., 63. i 71.
Članak 48.	Članak 68. stavak 1. točka (b) i stavak 2. točka (a)
Članak 49.	Članak 61. stavak 3. i članak 68.
Članak 50.	Članak 16., članak 54. stavak 2. točke (b) i (c) i stavak 3., članak 58. stavak 2., članak 61. stavak 1. točke (g) i (h), članak 63. točka (c), članak 65. stavak 1. točka (b), članak 67. točka (c), članak 68. stavak 1. točka (c) i stavak 2. točka (b)
Članak 51.	—
Članak 52.	Članci 46. i 47.

Direktiva 2005/94/EZ	Ova Uredba
Članak 53.	Članak 69.
Članak 54.	Članak 47., članak 65. stavak 1. točka (e), članci 67. i 69. te članak 71. stavak 3.
Članak 55.	Članak 47., članak 65. stavak 1. točka (e), članci 67. i 69. te članak 71. stavak 3
Članak 56.	Članci 46. i 47.
Članak 57.	Članak 47.
Članak 58.	Članci od 48. do 50.
Članak 59.	Članak 52.
Članak 60.	—
Članak 61.	Članak 268.
Članak 62.	Članci 43. i 44.
Članak 63.	—
Članak 64.	—
Članak 65.	—
Članak 66.	—
Članak 67.	—
Članak 68.	—
Članak 69.	—

26. **Direktiva 2006/88/EZ**

Direktiva 2006/88/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 2. i članak 3. stavak 2.
Članak 3.	Članak 4. (djelomično)
Članak 4. stavak 1.	Članci 172., 173., 176. i 177.
Članak 4. stavak 2.	Članak 179.
Članak 4. stavak 3.	Članak 185. stavak 2.
Članak 4. stavak 4.	Članci 172., 173., 174. i 175.
Članak 4. stavak 5.	—
Članak 5.	Članak 181.
Članak 6.	Članak 185.
Članak 7.	—
Članak 8.	Članci 186., 187., 188. i 189.
Članak 9.	Članak 181. stavak 1. točka (a) podtočka i., članak 181. stavci 2. i 3.
Članak 10.	Članak 181. stavak 1. točka (a) podtočka ii. te stavci 2. i 3.
Članak 11.	Članci 191. i 204.

Direktiva 2006/88/EZ	Ova Uredba
Članak 12.	Članak 191.
Članak 13.	Članak 192.
Članak 14. stavci 1. i 2.	Članci 208. i 211.
Članak 14. stavci 3. i 4.	Članci 219. i 220.
Članak 15. stavci 1. i 2.	Članci 196. i 197.
Članak 15. stavak 3.	Članak 193.
Članak 15. stavak 4.	Članci 196., 197. i 199.
Članak 16.	Članak 197.
Članak 17.	Članak 197.
Članak 18.	Članci 201. i 202.
Članak 19.	Članci 201. i 202.
Članak 20.	Članak 200.
Članak 21.	Članci 200., 203., 205. i 226.
Članak 22.	Članak 229. stavak 1. točka (a)
Članak 23.	Članci 230. i 231.
Članak 24.	Članak 229. stavak 1. točka (d) i članak 237.
Članak 25.	Članci 234., 237. i 238.
Članak 26.	Članak 18.
Članak 27.	Članci 19. i 20.
Članak 28.	Članci od 53. do 55. i od 72. do 74.
Članak 29.	Članak 57. i članak 77. stavak 1. točka (b)
Članak 30.	Članci 59. i 78.
Članak 31.	—
Članak 32.	Članci 60., 61., 62. i 64.
Članak 33.	Članci od 65. do 67.
Članak 34.	Članak 61. stavak 1. točke (b) i (c) te članak 63.
Članak 35.	Članak 61. stavak 3. i članak 63.
Članak 36.	—
Članak 37.	Članak 68.
Članak 38.	Članci 77., 79. i članak 80. stavak 3.
Članak 39.	Članci 79. i 80.
Članak 40.	Članak 81.
Članak 41.	Članak 257. stavak 1. točke (b) i (c)
Članak 42.	Članak 71. stavak 3.
Članak 43.	Članak 226.

Direktiva 2006/88/EZ	Ova Uredba
Članak 44.	Članci 27., 28., 31. i 32.
Članak 45.	Članak 33.
Članak 46.	Članak 31. stavak 2.
Članak 47.	Članci 43. i 44.
Članak 48.	Članci 46. i 47.
Članak 49.	Članak 36.
Članak 50.	Članci 36. i 37.
Članak 51.	Članak 38.
Članak 52.	Članak 41.
Članak 53.	Članak 42.
Članak 54.	—
Članak 55.	—
Članak 56.	—
Članak 57. točka (a)	—
Članak 57. točka (b)	Članak 54. stavak 2. točka (c) i stavak 3., članak 58., članak 61. stavak 1. točke (g) i (h), članak 63. točka (c), članak 65. stavak 1. točka (b) te članak 67. točka (c)
Članak 57. točka (c)	—
Članak 58.	—
Članak 59.	Članci 38. i 185. (djelomično)
Članak 60.	Članak 268.
Članak 61.	—
Članak 62.	—
Članak 63.	—
Članak 64.	—
Članak 65.	—
Članak 66.	—
Članak 67.	—

27. **Direktiva 2008/71/EZ**

Direktiva 2008/71/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3. stavak 1.	Članci 101. i 111.

Direktiva 2008/71/EZ	Ova Uredba
Članak 3. stavak 2.	Članak 118. stavak 2. i članak 119.
Članak 4. stavak 1.	Članci 102., 107. i 119.
Članak 4. stavak 2.	Članak 102. stavak 3.
Članak 5. stavak 1.	Članak 115. točka (a), članak 118. stavak 1. točka (a) i stavak 2. točka (a) te članak 120.
Članak 5. stavak 2.	Članak 118. stavak 1. točka (a) i stavak 2. točka (a)
Članak 6. stavak 1.	Članak 115. točka (a), članak 118. stavak 1. točka (a) i stavak 2. točka (a) te članak 120.
Članak 6. stavak 2.	—
Članak 7.	Članak 109. stavak 1. točka (c) i stavak 2.
Članak 8.	Članak 118. stavak 2. točka (e)
Članak 9.	Članak 268.
Članak 10.	—
Članak 11.	—
Članak 12.	—
Članak 13.	—

28. **Direktiva 2009/156/EZ**

Direktiva 2009/156/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	Članci 126. i 139.
Članak 4. stavak 1.	Članak 130. i članak 149. stavak 3.
Članak 4. stavak 2.	Članci 130. i 131.
Članak 4. stavak 3.	Članak 128.
Članak 4. stavak 4.	Članci 114., 118. i 120.
Članak 4. stavak 5.	Članak 126. stavak 1. točka (b), članci 130. i 131.
Članak 4. stavak 6.	Članci od 31. do 35.
Članak 5.	Članci 130. i 131.
Članak 6.	Članci 130., 131. i članak 144. stavak 1. točka (b)
Članak 7. stavak 1.	Članak 126. stavak 2. i članak 133.
Članak 7. stavak 2.	Članci 131. i 132.
Članak 7. stavak 3.	Članci 130., 131. i 132.

Direktiva 2009/156/EZ	Ova Uredba
Članak 8.	Članak 114. stavak 1. točka (c), članci 118. i 120. te članci od 143. do 146.
Članak 9.	Članci od 257. do 259. (djelomično)
Članak 10.	—
Članak 11.	—
Članak 12. stavci 1., 2. i 3.	Članak 229. stavak 1. točka (a), članci 230. i 231.
Članak 12. stavak 4.	Članak 234.
Članak 12. stavak 5.	—
Članak 13.	Članci 234. i 235.
Članak 14.	Članak 234.
Članak 15.	Članak 234.
Članak 16.	Članci 234., 235. i 237.
Članak 17.	Članak 234.
Članak 18.	—
Članak 19. točke od (a) do (c)	Članci 234. i 239.
Članak 19. točka (d)	—
Članak 20.	—
Članak 21.	—
Članak 22.	—
Članak 23.	—
Članak 24.	—

29. **Direktiva 2009/158/EZ**

Direktiva 2009/158/EZ	Ova Uredba
Članak 1.	—
Članak 2.	Članak 4. (djelomično)
Članak 3.	—
Članak 4.	—
Članak 5.	Članci 126., 130., 131., 159. i 160.
Članak 6.	Članci 124., 126. i 159.
Članak 7.	Članak 101.
Članak 8.	Članci 159. i 160.
Članak 9.	Članci 130. i 131.
Članak 10.	Članci 130., 131. te članak 149. stavci 3. i 4.
Članak 11.	Članci 130., 131. te članak 149. stavci 3. i 4.
Članak 12.	Članci 130. i 131.

Direktiva 2009/158/EZ	Ova Uredba
Članak 13.	Članci 131. i 273.
Članak 14.	Članak 131.
Članak 15. stavak 1. točka (a)	Članci 159. i 160.
Članak 15. stavak 1. točke od (b) do (d)	Članci 130. i 131.
Članak 15. stavak 2.	Članci od 31. do 35. i članak 36. stavak 3.
Članak 15. stavak 3.	Članak 42.
Članak 16.	Članci od 31. do 35.
Članak 17.	Članci 36., 39. i 40.
Članak 18.	Članak 117., članak 118. stavak 2. točka (e), članak 122. stavak 2., članci 124. i 125., članak 126. stavak 1. točka (a) i stavak 2., članak 132. i članak 157. stavak 3.
Članak 19.	Članci 130. i 131.
Članak 20.	Članak143. stavak 1. točka (a), članci 144., 145., 149., 161. i 162.
Članak 21.	Članak 139. i članak 144. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 22.	—
Članak 23.	Članak 229. stavak 1. točka (a), članci 230. i 231.
Članak 24.	Članak 234.
Članak 25.	Članak 234.
Članak 26.	Članak 237.
Članak 27.	—
Članak 28.	Članci 234., 235. i 236.
Članak 29.	Članci 234., 235 i 239.
Članak 30.	Članak 234.
Članak 31.	Članci od 257. do 259.
Članak 32.	—
Članak 33.	—
Članak 34.	—
Članak 35.	—
Članak 36.	—
Članak 37.	—
Članak 38.	—

30. **Uredba (EU) No. 576/2013**

Uredba (EU) No. 576/2013	Ova Uredba
Članak 1.	—

Uredba (EU) No. 576/2013	Ova Uredba
Članak 2.	Članak 3. stavci 5. i 6. te članak 244.
Članak 3.	Članak 4. (djelomično)
Članak 4.	Članak 245. stavak 1.
Članak 5. stavci 1 i 2.	Članak 246. stavci 1. i 2.
Članak 5. stavak 3.	—
Članak 5. stavak 4.	Članak 3. od stavka 4. do 6.
Članak 5. stavak 5.	Članak 246. stavak 3.
Članak 5. stavak 6.	—
Članak 6.	Članak 247. i članak 252. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 7.	Članak 252. stavak 1. točka (b) i stavak 4. točka (d)
Članak 8. stavci 1. i 3.	Članak 252. stavak 1. točke (b) i (d)
Članak 8. stavak 2.	Članak 253. stavak 1. točka (b)
Članak 9.	Članak 248. i članak 252. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 10.	Članak 249. i članak 252. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 11.	Članak 252. stavak 1. točka (b) i stavak 4. točka (d)
Članak 12.	Članak 252. stavak 1. točka (b) i stavak 4. točka (d)
Članak 13.	Članak 252. stavak 4. točka (d) i članak 253. stavak 1. točka (d)
Članak 14.	Članak 250. i članak 252. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 15.	Članak 252. stavak 4. i članak 253. stavak 1. točka (d)
Članak 16.	Članak 251.
Članak 17.	Članak 247. točka (a) i članak 252. stavak 1. točka (a)
Članak 18.	Članak 252. stavak 1. točka (a) podtočka ii. te članak 14. stavak 1. točka (b) podtočka iv. i stavak 2.
Članak 19.	Članak 252. stavak 1. točka (a), stavci 2., 3. te stavak 4. točke (a), (b) i točka (c)
Članak 20.	Članak 253. stavak 1. točka (c)
Članak 21.	Članci 254. točka (a) i članak 255. stavak 1. i stavak 2. točka (b)
Članak 22.	Članak 254. točka (d)
Članak 23.	Članak 254. točka (b)
Članak 24.	Članak 254. točka (c)
Članak 25.	Članci 254. točka (a) i 255. stavak 1.
Članak 26.	Članak 254. točka (d)
Članak 27.	Članak 254. točka (c)

Uredba (EU) No. 576/2013	Ova Uredba
Članak 28.	Članak 254. točka (a) i članak 255. stavak 2. točka (a)
Članak 29.	Članak 254. točka (d)
Članak 30.	Članak 254. točka (a) i članak 255. stavak 2. točka (a)
Članak 31.	Članak 254. točka (d)
Članak 32.	Članak 252. stavak 4. točka (e)
Članak 33.	—
Članak 34.	—
Članak 35.	—
Članak 36.	Članci od 257. do 262.
Članak 37.	Članak 256.
Članak 38.	—
Članak 39.	—
Članak 40.	—
Članak 41.	—
Članak 42.	Članak 268.
Članak 43.	—
Članak 44.	—
Članak 45.	—